

የኢትዮጵያ 5ኛ ዓመት ታሪክ

ካልተዘመረለት እያሁ፤
እስከተዘመረለት
ኢህአዴግ

ግንባታ

ፍሰሐ ያዜ ካሣ
2004 ዓ.ም
አዲስ አበባ

ምዕራፍ 85

የሊቀመናብርቱ ዘመን ከ1966 - 1983 ዓ.ም

የ"በለው" ፍርድና የ60ዎቹ ግድያ	274
የአብዮቱ ፍሬዎች	277
የደርግ ዘመን ፓርቲዎች ውልደትና ሞት	287
የኢህአፓ ነጭ ሽብር	296
የምስራቁ ጦርነት	302
የሠሜኑ ጦርነት	307
ከ"ኢሠፓአኮ" ወደ "ኢሠፓ"	323
የኢኮኖሚ ተሐድሶ	327
ሕገመንግስትና ምርጫ	329
መፈንቅለ መንግስቱና ያስከተለው መዘዝ	335
ግላሰናስት እና ፔሬስትሮይካ	353
የደርግ መንግስት ፍፃሜና የኢህአዴግ ድል	358
የመጨረሻዎቹ ቀናት	369
የሶሻሊስት መሪዎች ውድቀትና የመንግስቱ የሰደት ሀይወት	382
ዋቢ መፃሕፍት	390

ይህ መጽሐፍ "የኢትዮጵያ የ5ሺ ዓመት ታሪክ፣ከኖኅ እስከ ኢህአዴግ" በሚል ርዕስ "መጽሐፍ 1" ተብሎ በ 2003 ዓ.ም የታተመውና ለአንባቢያን የተሰራጨው ተከታይ ክፍል ነው። በመጀመሪያው መጽሐፍ ከኖኅ ጀምሮ እስከ ዳግማዊ ምኒልክ ድረስ የነበረውን የኢትዮጵያን ታሪክ ማንበባችን ይታወሳል።

ያን የ5,800 ዓመታት የረጅም ዘመን ታሪክ በ456 ገጾችና በ81 ምዕራፎች ከቃኘን በኋላ የ100 ዓመት ታሪክ እንደሚቀረጸው፣ ከልጅ እያሱ ጀምሮ እስከ ኢህአዴግ ዘመን ድረስ ያለውን ታሪክ በ"መጽሐፍ 2" እንደምንመለስበት ተነጋግረን ነበር።

እናም ቁጥር 2ቱን መጽሐፍ "ካልተዘመረለት እያሁ፣ እስከተዘመረለት ኢህአዴግ" በሚል ርዕስ "ጠብቁት" ብዬ በገባሁት ቃል መሠረት አሁን "እነሆ" ብያለሁ። ይህም የመጨረሻው ክፍል ነው። ያቋረጥነው ምዕራፍ 81 ላይ ስለነበርም የምንቀጥለው ምዕራፍ 82 ብለን ይሆናል። "ከኖኅ እስከ ኢህአዴግ" የሚለውን የመጀመሪያ ክፍል መጽሐፍ በሚመለከት ከጠበቅሁት በላይ በሆነ ሁኔታ ከሠሜኑ፣ ከደቡብ፣ ከምዕራብና ከምስራቅ፣ እንዲሁም ከመሐል ከተማ ከ1ሺ በላይ የሆኑ የአንባቢያንን አስተያየት ተቀብያለሁ።

ከእነዚህ ውስጥ "አንድ ግለሰብ" ብቻ (ከአዲስ አበባ) የተቃወሞ ድምፁን ከማሰማቱ በስተቀር ሌሎች ሁሉ "አበጀህ!" የሚሉ በመሆናቸው፣ ድፍን የኢትዮጵያ ህዝብ የተሰማማበት መሆኑን ለማረጋገጥ ብቸልም፤ "ፍፁም ሰራ ነው" ብዬ ግን አልደመድምም። ስለዚህ "መጽሐፍ 1"ን ያላነበባችሁ አንባቢያን ካላችሁ፣ በዚህ አጋጣሚ እንድታነቡት ሳበረታታ፣ ከንባብ በኋላ የሚኖራችሁን ማናቸውንም አይነት አስተያየት ለመቀበል በመፈለግና በመዘጋጀት ነው።

የዚያ ተከታይ ክፍል የሆነው ይህ መጽሐፍ 2 ደግሞ የቅርብ ጊዜ ታሪክ ነውና፣ ሁሉንም አንባቢያን የሚያስደስት ሆኖ ላይገኝ ይችላል። ቢሆንም ግን ታሪክ ነውና በታሪክነት እንጂ በወገንተኝነት ለማንበብ መዘጋጀት ከእናንተ አይጠበቅምና ያን እንዳታደርጉ እመክራለሁ።

ስህተትና ግድፈት ከተገኘ ስህተቱን ለማረም፣ ግድፈቱን ለማሰተካክል በደንብ የተዘጋጀሁ ልሁን እንጂ፣ "ለምን እኛ? ለምን እሱ? ለምን እኔን?..." የሚሉ ወገንተኝነትን መሠረት አድርገው፣ ተቆርቋሪነትን ተላብሰው የሚሰነዘሩ አስተያየቶችን ለመቀበል አልዘጋጅም። ምክንያቱም ታሪክ ስለሆነ።

በተረፈ አንድተለመደው እ.ኤ.አ ከሚሉት በቀር ሌሎች የዘመን አቆጣጠሮች ሁሉ በእኛ አቆጣጠር የሰፈሩ መሆናቸውን ገልጬ መግቢያውን መዝጋት አለብኝ።

መልካም ንባብ።

የልጅ እያሁ ዘመነ-መንግስት
ከ1906 - 1909 ዓ.ም

የልጅ እያሁ እናት ወ/ሮ ሸዋረጋ ከእናታቸው ከወ/ሮ ደስታና ከአባታቸው ከዳግማዊ ምኒልክ ኃይለመለኮት በድብቅ የተወለዱ ነበሩ። ወ/ሮ ደስታ በቤተ-መንግስት ውስጥ በጠጅ ክፍል ሲሰሩ የኖሩ ናቸው። በወ/ሮ ደስታ ውበት የተማረኩት ዳግማዊ ምኒልክ በድብቅ ይገናኙዋቸውና ይወንጋሉ። ወ/ሮዋ መዐነሳቸውን እንዳወቁ ሸሽተው ወደ ወሎ በማቅናት ኑሯቸውን በዚያው ይመሰርታሉ። ወዲያውም ሸዋረጋን ይወልዱና አሳድገው ይድራሉ።

ሸዋረጋም ከወታደር ባለቤቷ ጋር ወደ ሐረርጌ ሄዳ መኖር ትጀምራለች። የሸዋረጋ ባለቤት ምንም ቢሆን ልታወልቀው የማትደፍረውን የአንገት ክታዲን ተጠራጥሮ አውልቆ ከፍተ ሲያነበው የዳግማዊ ምኒልክ ልጅ መሆኗን ይረዳል። ሁኔታው ቢያስደነገጠውም ይህን ማስጥር ገልጦ ለእቴጌ ጣይቱ ቢናገር ሊያሸመው፣ ሊያሸልመው እንደሚችል በመገንዘብ ማስቱን ወስዶ ለእቴጌ ጣይቱ ጉዳዩን ገልጦ ያስረዳል።

እቴጌ ጣይቱም ሸዋረጋን ተቀብለው በተመንግስት ውስጥ እንድትቀር አድርገው ማስጥሩን ለነገራቸው ወታደርም ተገቢውን ወሮታ ከፍለው ያሰናብቱታል።

እቴጌዋ ከቀናት በኋላ ሸዋረጋን አለባብሰው፣ ኳኩለው፣ ከሌሎች ወይዘገርት ጋር ቀላቅለው የንጉስ ምኒልክን እጅ እንዲነሱ ሲያደርጉ፣ አጼ ምኒልክ ሸዋረጋ ላይ አፍጥጠው “ይች የማናት ልጅ?” ብለው ሲጠይቁ

የወ/ሮ ደስታ ልጅ መሆኗ ይነገራቸዋል። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የሸዋረጋ ኑሮ በቤተ-መንግስት ውስጥ ሆኖ ቆዩ። ውበቷም የመኳንንቱን ዓይን መሳብ ጀመረ። ብዙም ላትቆይ የአጼ ምኒልክ አብሮ አደግ ለነበሩት ለራስ ጎበኛ ዳጌ ልጅ ለወዳጅ ጎበኛ ተዳረች። ይህ ትዳር ሳይቆይ ተሎ ፈረሰና በመጨረሻ የወሎውን ባላባት ራስ ማካኔልን አገባች።

የራስ ማካኔልን ትውልድ በሚመለከት ቀደምት ወሎዎች እንደቀድሞው ወጋችው ቡና ላይ ሲመርቁና ሲተነብዩ ራስ ማካኔል ከመወለዳቸው በፊት ተከታዩን ትንቢታዊ ስንኝ ቋጥረውላቸው እንደነበር “አባ ጤና እያሱ” በተሰኘው መዕሐፍ ሰፍሮ እናገኛለን።

“ልጅ ይወለዳል ከገረደ፣
ሰሙንም አልነው ማመድ።

የአላህን ዲን /አምነት/ የሚንድ።” እንደተባለው ራስ ማካኔል ወይም በአጼ ዮሐንስ ጊዜ ክርስትና ከመነሳታቸውና ከመጠመቃቸው በፊት መሐመድ ዓሊ የተወለዱት ከኢግም ዓሊ አባቡላና ከግንደበረት ከተወሰደችው አገልጋይ ከወ/ሮ ጌጤ ነው። ግንደበረት በምዕራብ ሸዋ ውስጥ የሚገኝ በባሪያ ፍንገላ የሚታወቅ ወረዳ ነበር። በዚህ ጋብቻ መሠረት ልጅ እያሱ ከእናቱ ከአጼ ምኒልክ ሴት ልጅ ከወ/ሮ ሸዋረጋ እና ከወሎው ባላባት ከራስ ማካኔል ዓሊ ጥር 25 ቀን 1888 ዓ.ም በወሎ ጠቅላይ ግዛት ወረሃመኑ ተንታ ውስጥ ተወለደ። የክርስትና ሰሙንም ከፍለያዕቆብ አሉት።

ለእያሱም እንደአባቱ ከመወለዱ በፊት እንዲህ ተብሎ ተተንብዮለት ነበር፤ ትንቢቱ ጋብቻውንም አካቷል።

“ጌታው ማመድ ዓሊ በአዳራሹ ገብተህ በእልፍኝ ብትወጣ፤

ወቀሃ ቢያገኝህ እኔ በጉድ ልውጣ፤
በዳግመኛው እግርህ ሸዋረጋን አምጣ።
ከእመት ሸዋረጋ የሚገኘው ልጅ፤
እምብዛም አይከፋ እምብዛም አይበጅ።”

ልጅ እያሱ በተወለደ በ6ኛ ወሩ እናቱ ሸዋረጋ ስለሞተች እስከ 7 ዓመቱ ድረስ በአባቱ እጅ ነበር ያደገው። በኋላም በአጼ ምኒልክ ፍላጎት ወደ አንኮበር ሄዶ በሞግዚት እንዲያድግ ተደረገ። ልጅ እያሱ ገና የ12 ዓመት ልጅ እያለም፣ እቴጌ ጣይቱ የወንድማቸውን የራስ ወሌ የልጅ ልጅ የሆነችውን ፅጌሮማን መንገሻ ዮሐንስን በ8 ዓመቷ ድረውለት ነበር።

አጼ ምኒልክ በታመሙ ጊዜ ወንድ ልጅ ስላልነበራቸው የልጅ ልጃቸውን እያሱን አስመጥተው አልጋወራሻቸው እሱ መሆኑን አሳወቁ።

አጼ ምኒልክ ግንቦት 10 ቀን 1901 ዓ.ም ልጅ እያሁ አልጋወራሽ መሆኑን ያሳወቁበት ቃል የሚከተለው ነው።

“አጼ ቴዎድሮስ የሞቱ ጊዜ ከላቸው ጋር የነበረው ሰው ሁሉ ያንዱን አገር አንዱ እደርባለሁ አንዱን ገድዬ እኔ ጌታ እሆናለሁ እያለ ሁሉም ላይረባ ተላልቆ ቀረ። ከዚህም በኋላ የአጼ ዮሐንስ ሰው የሆነውን የምታውቁት ነው። ባገር በሽታ ሳይገባበት ሌላ የባዕድ ጦር ሳይነሳበት በምቀኝነት እርስ በርስ እንደተላለቀ አይታችኋል። አሁንም ልጆቼ ወዳጆቼ አንዱ ባንዱ ምቀኝነት ይቅር፤ የአንዱን አገር አንዱ እኔ እደርባለሁ እንዳትሉ።

እኔ እስካሁን በፍቅር እንዳኖርኳችሁ እናንተም ተሰማምታችሁ በፍቅር እንድትኖሩ እለምናችኋለሁ።

እናንተ አንድ ልብ ከሆናችሁ በምቀኝነት እርስ በርሳችሁ ተዋግታችሁ ካላለቃችሁ በቀር አገራችንን ኢትዮጵያን ለሌላ ለባዕድ

አትሰጧትም ከፋም ነገር አገራችንን አያገኛትም። ይህንንም ምክር ለእናንተ መስጠቱ እኔም በእግዚአብሔር ቸርነት ይህንን ያህል ዘመን ገዝቼ የለምን። ነገር ግን ሰው ነኝና እንግዲህ እስንት ያህል ዘመን እቆያለሁ ስል ነው። አሁንም እኔ እንደተመኘሁት እግዚአብሔር የተጨመረበትና ፈቃዱ ሁኖ ልጄን (የልጅ ልጄን ማለታቸው ነው) ቢያቆምላችሁ ከልጄ ጋር ሁናችሁ አገራችሁን ጠብቁ አደራ ብያችኋለሁ።”

በዚያን ጊዜ ልጅ እያሁ ገና 13 ዓመቱ ስለነበረ ራስ ተሰማ ናደውን የራስ ቢትወደድነት ማዕረግ ሰጥተው የልጅ እያሁ ሞግዚት አድርገው ሾሟቸው። ብዙም ሳይቆይ በ1903 ዓ.ም ራስ ቢትወደድ ተሠማ የነበረባቸው የደም ብዛትና የእድሜያቸውም መግፋት ለሀልፈት ስለዳረጋቸው ሌላ ሞግዚት አስፈለገ።

ራስ አባተ ደያለው እንደራሴ ለመሆን ሲሞክሩ ሌሎችም ተመሳሳይ ፍላጎት ነበራቸውና ጥቂት አለመግባባት ተፈጠረ። በዚህ ጊዜ ልጅ እያሁ “እንዲያውም አሁን አድጋያለሁ ያለሞግዚት ማስተዳደር እችላለሁ” አለ። ራስ አባተ ደያለውም ሆኑ ፊታውራሪ ሃብተጊዎርጊስ ዲነግዴ እንዲሁም ሌሎች ሹማምንት ልጅ እያሁ በዚህ እድሜው ያለሞግዚት አገር እንዲያስተዳደር የተሰማውት “እኔ እንደራሴ ካልሆንኩ

ይቅርቦት” በሚል እልህ አዘል አቋም እንጂ፣ እቤቱ እያሁ በዚህ እድሜው ያለሞግዚት እንዲያስተዳደር መፍቀድ ለልጅ እያሁም ሆነ ለአገሪቱ እንደማይበጅ ጠንቅቀው ይውቁታል። እያውቁም ልዑሉን ብቻውን ይምራ ብለው ለቀውታል።

ስሩ ወይም መሠረቱ ይሄ ነው። ምክንያቱም ልጅ እያሁ የመጀመሪያው ሞግዚቱ ከሞቱ በኋላ “ሞግዚት አያስፈልገኝም” አላለም። ይህን ለማለት የተገደደው በዙሪያው ያሉት ታላላቅ ሹማምንት ትልቁን የሞግዚትነት /የእንደራሴነት/ ስልጣን ለመያዝ ሲሻኩቱና ወዳላሥፈላጊ ውዝግብ ሲያመሩ በማየቱ ብቻ “በቃ አልፈልግም” አለ እንጂ ሞግዚት እንደሚያስፈልገው ያውቅ ነበር። ማወቅ ብቻም ሳይሆን ሞግዚት መረጣው ተጀምሮ ነበር።

ይህ የልጅ እያሁ የስልጣን ዘመን አጀማመር በደምብ ያልታየና ከልጅ እያሁ ታሪክ ጋር በስፋት ተካቶ የማናገኘው እውነታ ነው።

የልጅ እያሁን አለመብሰልና አለመብሰሉን ተከትሎም የሚፈፀሟቸውን መጥፎ ተግባራት እየተነተኑ የሚከሱት፣ የሚያብጠለጠሉት፣ በመጨረሻም ከስልጣን ያባረሩት እነዚያው ታላላቅ ሹማምንት ጥፋቱን ሁሉ የልጅ እያሁ ጥፋት ያድርጉት እንጂ “አጥፋ” ብለው ራሳቸው መፍቀዳቸውን ዘንግተዋል።

አንድን የ13 ዓመት ልዑል ያለአንዳች አማካሪና ሞግዚት በፈቃዱ ሳይሆን በፈቃዳቸው አገር እንዲመራ ለቀው ሲያበቁ “ልጅ ነው፣ ወመኔ ነው፣ ትልቅ አያከብር፣ ያሻውን እያደረገ፣ ብዙ ሚስት እያገባ፣ ጉግስ እየተጫወተ፣ እያውደለደለ ...” እያሉ ሲሉት ለምን? ተብሎ መጠየቅ አለበት። ልዑሉ በአእምሮም በአካልም እስኪጠነክር፣ አገር የመምራት ልምድ እስኪያዳብር... ከጎኑ ሆኖ ያማከረው፣ ያስተማረው፣ የቀረፀው እስከሌለ ድረስ በራሱ መንገድ ከመጓዝ ውጪ ምንም ምርጫ አልነበረውም። በዚህ ሂደት ቢያጠፋ መወቀሱ አይቀሬ መሆኑን ሳንዘነጋ፣ ነገር ግን እሱን ብቻ ተጠያቂና ተከላሻ አድርጎ ማቅረቡ ብዙም እንደማይደገፍ በቀላሉ መረዳት ከእኛ ይጠበቃል።

ለዚህም ነው “ይሄንንም እሱ ሆኖ” በሚል መነሻ “ያልተዘመረለት” ብለን የምንቀጥለው።

የልጅ እያሁ የስልጣን ዘመን ተብሎ የሚመደበው ጊዜ ከ1906 እስከ 1909 ዓ.ም ድረስ የነበሩት 3 ዓመታት ይሁኑ እንጂ፣ ልጅ እያሁ ራሱን ችሎ ማስተዳደር የጀመረው ከ1903 ዓ.ም ጀምሮ ነው። አጼ ምኒልክ እስከ 1906 ድረስ እስትንፋሳቸው የነበረ ቢሆንም ለዓመታት በፅኑ ህመም ላይ ቆይተው በመጨረሻም እንደበታቸው እስከመዘጋት ደርሶ ነበር። እስከ 1902 ዓ.ም ድረስ የነበረውን ጊዜ ብርሃን ዘኢትዮጵያ እየተባሉ የሚጠሩት የምኒልክ ቀኝ እጅ የነበሩት እቴጌ ጣይቱ ባለቤታቸውን

ተከተው እየሰሩቸውም ሽር እያደረጉ በበላይነት ሊቀጥሉ ቢሉም በሹማምንቱ ምክክር ባለቤታቸውን በማስታመም ብቻ እንዲወሰኑ እና በአስተዳደሩ ስራ ጣልቃ እንዳይገቡ አስወስነው ሰላባረሩዋቸው፡-ከላይ እንዳየነው የልጅ እያሁ ሞገዚትም ስለሞቱና ተተኪ እንደራሴ ሳይሾም ስለቀረ፡-እያሁ ብቻውን አገራቱን ማስተዳደር የጀመረው የ15 ዓመት ልጅ በሆነበት ጊዜ ከ1903 ዓ.ም ጀምሮ ነው።

ልጅ እያሁ ከጥገዜ ቀ ከራሴ በትወደድ ተሳግ ገር

ልጅ እያሁ አጼ ምኒልክ ከመሞታቸው በፊት ወራሽነቱን ካረጋገጠበት ጊዜ ጀምሮ ወደተለያዩ የኅብረተሰብ ክፍሎች ወረድ እያለ ግንኙነት መመስረት፡-ራቅ ወዳሉ ግዛቶች ወጣ እያለ አገር መጎብኘትና ያልቀናውን አገር ለማቅናት እንቅስቃሴ መጀመር፡-ልዩ ልዩ ባህል ከነበራቸው ብሔረሰቦች ጋር ግንኙነቱን ማጠንከር፡-ባለፉት ጊዜያቶች ትኩረት ተነፍገው ነበር የሚላቸውን ህዝቦች ልዩ ትኩረት መስጠት ጀመረ። አብሮ መዋል ማደር፤ እንዲያም ሲል ለቀናት፡-ለላምንታት መሰንበት ልማዱ አድርጎ ቀጠለበት። በዚህ ባልተለመደ አካሄዱ ሳቢያም በብዙ ሹማምንት ዘንድ ይነቀፍ ጀመር።

ልጅ እያሁ ሌላው የከፋ ተግባሩ ተብሎ የተቆጠረውም ያያትን ቆንጆ ሁሉ ማግባት መጀመሩ ሲሆን፤ በዚህም ላይ ሃይማኖት፡-ብሔርና የዘር ግንድ ለእያሁ ጋብቻ መመዘኛ አልነበሩምና ነው። በዚህም ሹማምንቱ ከነቀፉ አልፎ ቁጣ ጀመሩ። ቁጣውም ወደ ስድብ አምርቶ የሸዋ መኳንንት ልጅ እያሁን በገሐድ መዝለፍ ስራቸው ሆነ። እሁም ለዘለፉቸው ተገቢ ነው ያለውን የዘለፉ መልስ መስጠቱን ገፋበት። በዘመናቸው ተከብረው የኖሩትን ታላላቅ ማዕረግና ስም ያላቸውን ሁሉ “የአባቴ ሙክቶች” እያለ መናቅ ማጣጣል ጀመረ። እነሱም እንደቀድሞው ንጉሣቸውን አጅበው አገር የመዞሩ ልማድ ቀረባቸው። ልጅ እያሁ “እኔ ጎልማሶችን አስከትዬ አገር ለመጎብኘትና ያልቀናውን አገር

ለማቅናት በተነሳሁ ጊዜ ያለፈቃዴ መከተል የለባችሁም። ወፍራችኋል፤ ሸምግላችኋል። በዘመናችሁ አባቴን ተከትላችሁ አገር አቅንታችኋል። አሁን ግን ሸሽታችሁ አታመልጡም። አባራችሁ እትጨብጡምና ተመልሳችሁ በየሰራችሁ ጠንክሩ።” ማለቱን መርሰሂሐዘን ወልደቂርቆስ ዕፈዋል።

የዘመናዊት ኢትዮጵያ የታሪክ አባት የሚባሉት ፕ/ር ባህሩ ዘውዴ ይህን የልጅ እያሁን አቋም በሚመለከት “በቀና ትርጓሜ እያሁ የሚለው እናንተ በተራችሁ ሠርታችኋል። አሁን ደግሞ ዘመናዊት ኢትዮጵያን የመገንባቱ ተራ የእኛ የወጣቶቹ ነው ማለቱ ነው” ተብሎ ሊተረጎም የሚገባው መሆኑን ይጠቁማሉ።

ልጅ እያሁ የጉርምስና ባህሪ ያጠቃው ልዑል እንደነበረ ብዙዎች ይስማማሉ። የሚያከናውናቸው ተግባራቶችም ከፊሎቹ ያለፈውን ስርዓትና ወግ የሚሃረሩ የነበሩ ናቸው። የቀሩት ስራዎቹ ግን በዚያ ዘመን ሹማምንት እይታ ሲታሰብ እንጂ በዘመናዊ አስተሳሰብ እይታ ተራማጅነቱን የሚያሳይ ነው።

ፕ/ር ባህሩ ዘውዴ የእያሁን ዘመነ-መንግስት “በእንቅስቃሴ ሸ የተሞላ” ይሉታል። “እኛን ሞልቶ በክፉም በበጎ ማውሳቱ ያዳግታልና” በማለት።

“በመንግስት ስራ ላይ በዋልፈሰስ ቢመስልም ከእድሜ ለጋነት የመጣ ነው ብሎ ህዝቡ ሊፈርድለት ዝግጁ ነበር።” በማለትም ተራማጅ ሊያሰኙት የሚችሉ ተግባራትን በዘመኑ ማከናወኑን ይጠቅሳሉ።

“የግል ንብረትን የማስከበርና አስራትን በወቅቱ የመሰብሰብ ደንብ በተጨማሪ፤ ከሳሸና ተከላሽ አብረው እንዲማቅቁ ያደርግ የነበረውን የቀራኛ ስርዓት ለመሻር እርምጃ ወስዷል። እንዲሁም ከፍትህ ይልቅ ለቂም መውጫና ደካማውን ለማጥቂያነት የሚያገለግለውን የሌባ ሻይ ስርዓት መልክ ለማስያዝ ሞክሯል። የመንግስት ሒሳብ ኦዲት በማስደረግ አለአግባብ የመንግስት ገንዘብ ባባክነት ላይ እርምጃ በመውሰድም እያሁ የመጀመሪያው ኢትዮጵያዊ መሪ ሳይሆን አይቀርም። የሚያሳዝነው ግን እንዳንዴ በዚሁ ሳቢያ የጠላውን ሰው በሐሰት እያሰወነጀለ ማሰሩ ነው። በመሠረቱ የእያሁ ገፀ-ባህሪም ሆነ ፖሊሲዎች መለዩ ውስጠ ተቃርኖና ቀጣይነት ማጣት ነበር። ባንድ ወገን የተጠቃ እንባ አድራቂ ሆኖ የጅሌ ኦሮሞን ህዝብ በዘረፉት በአፋሮች ላይ ሲዘምት እናየዋለን። በዚያው ዓመት ደግሞ በሰሙ ላይ ጥቁር ነጥብ የባለውን የገሚራ ዘመቻ ሲመራና በርካታ ዜጎችን ለባርነትና ሞት ሲዳርግ እናገኘዋለን። “ፕርንቡሉ” የተባለውን የከተማ ዘበኛ ያቋቋመ አርቆ አሳቢ መሪ ሰዓት እላፊ እየጣሰ ከእነሱው ጋር ሲታኮስ ይገኛል።”

ልጅ እያሁ እራሱ የሰዓት እላፊ አዋጅ በዘመኑ ደንግጎ፣ ነገር ግን አዋጁን ራሱ ጥሶ ከአራዳ ዘበኞች ጋር ሌሊት ሌሊት ሲታኮስ ያደር ነበር።

በ1905 ዓ.ም አጋማሽ ላይ አጼ ምኒልክ በሞትና በሀይወት መካከል በነበሩ ጊዜ ልጅ እያሁ ወደ አንኮበር እንዲሄዱ ለማድረግ አሰቧል የሚል ወሬ በመሰማቱ የጊቢ ዘበኞች ልጅ እያሁን አናሰገባም ብለው በሩን ዘጉ። እያሁ ከውጭ ሆኖ በማሰከብብ ሰንቅ እንዳያገኙ በማድረግ ሁከት ተፈጠረ። ለ5 ሰዓታት በተካሄደ የተኮሰ ልውውጥ 17 ሰዎች ከሞቱ በኋላ በጳጳሱ ሽምጋይነት ዘበኞቹ እጅ እንዲሰጡ ተደርጎ ሠላም የወረደው ልጅ እያሁ ወሬው የሐሰት መሆኑን በማስተባበሉ ነበር።

ስለዚህም ከዚህ ግርግር በኋላ ሌላ የጊቢ ዘበኛ ተሾሞ የቀድሞዎቹ ወደ ጎጃምና ወደ አንኮበር ሄደው እንዲታሰሩ ተደረገ።

ልጅ እያሁ የሸዋን መኳንንት እንደቀድሞው ኑርአቸው አክብሮ ካልያዘ መቸም ቢሆን እንደማይተኙለት ዘግይቶ ነበር የተረዳው። ሸዋ ያባቴ፣ ወሎ የወላጅ አባቴ፣ትግራይ የባለቤቴ፣ጎጃም የአሁኑ፣አፋርም ሐረርም የወዳጆቹ በሚል መነሻ ይመስላል እየተባባሰ የሄደውን የሹማምንቱን ተፅዕኖ ከመጤ፣ አልቆጠረውም ነበር።

የአጼ ምኒልክ ሞት ይፋ ከወጣና ቀብራቸው ከተፈረመ በኋላም በዚያው ዓመት በ1906 ዓ.ም ገና ዘውድ ሳይሆን አባቴን ራስ ሚካኤልን የወሎ፣የትግራይና የጎጃም “ንጉስ” አድርጎ ሲሾም፣በተቃራኒው የሸዋን መኳንንት ክብርና ስልጣን ያዳክም ነበር። ከምኒልክ ቀብር በኋላ እንደወጉ ልጅ እያሁ ዘውድ መጫንና “ንጉሠ ነገስት” መባል ነበረበት። ሆኖም ልጅ እያሁ “ዘውዱ ይቆየኝ” አለ።

ይህን ያለበት ምክንያት “ፈረሴ ቀይ ባህር ውሃ ሳይጠጣ ዘውድ አልጭንም” በሚል አቋም ነው።

ይህ አቋሙም ቀደም ሲል የልጅ እያሱ አገማሚያ ባላማራቸው ሸማምንት ዘንድ ሌላ ትርጉም ተሰጠውና “ለውልገቱ እንዲመቸው ንጉሠነገስት መባልን አይፈልግም፣ገና ባልጎም፣ዋልጎም አልጨረሰም” ተብሎ ተወራበት። በኢትዮጵያ ታሪክ “ቅድሚያ ዘውዱን ሌላው ሁሉ ቀስ ብሎ ይደርሳል” ያላለ ብቸኛ መሪ ነው እያሁ። ልጅ ወይም አቤቶ ተብሎ እንደተጠራ የሰልጣን ዘመኑ ተቋጬ እንጂ እያሁ ንጉሠነገስት አልተባለም።

ልጅ እያሁ የሹማምንቱን ወሬ ወደ ጎን አድርጎ መቅደም አለበት ያለውን ጉዳይ ወደማስቀደም አመራ።

ልጅ እያሁ ከአባቱ ጋር በሚገኝበት ጊዜ

በ1907 ዓ.ም አዲስ ሹም ሽር ሲያደርግም ደጃዝማች ተፈሪ መኮንንን ከሐረርጌ ግዛት ሽሮ ወደ ከፋ እንዲሄዱ ቢያዝም፣ እንዴ ከረምቱ ይለፍ፣ሌላ ጊዜ አልተዘጋጀውም እያሉ ቆዩ። የጦር ሚኒስትር ፈታውራሪ ሐብተጊዎርጊስም ደርበው ይዘውት የነበረውን የሚኒስትሮች ምክር ቤት ሊቀመንበርነትን እንዲለቁ ተደርጎ በጦር ሚኒስትርነታቸው ብቻ እንዲወሰኑ ተደረገ። ቀድሞውንም በልጅ እያሁ ላይ ከባድ ጥላቻ የነበረባቸው የፈታውራሪ ሃብተጊዎርጊስ እና የደጃዝማች ተፈሪ ጎብረትም የተፈጠረው በዚህ ጊዜ ነበር።

ልጅ እያሱ በስልጣን ዘመኑ ልዩ ትኩረት ሊሰጣቸው ከፈለጋቸው ጉዳዮች ውስጥ ዋናዎቹ የአገሪቱ ዳር ድንበር የተወሰደው ተመልሶ፣ያለውም በጥብቅ ተከልሎና ተከብሮ እንዲቆይ፣የኢትዮጵያ ህዝቦች ምንም አይነት ብሔር ይኑራቸው በኢትዮጵያዊነታቸው ብቻ እኩልነታቸው እንዲረጋገጥ፣ዜጎች ባህልና ሃይማኖታቸውን በነፃነት እንዲያራምዱና መላው ኢትዮጵያዊ እኩል የአገር ፍቅር ኖሯቸው ብሔራዊ ስሜታቸው እንዲያንሰራራ ማድረግ ነው። ሌላው ቀርቶ በባለርስትና በጭሰኛው መካከል የነበረውን የሰፋ ልዩነት ለማጥበብና የተሻለ ቅርርብ ኖሮ አላስፈላጊ የጉልበት ብዝበዛ እንዲቀነስ አዋጅ እስከማውጣት ደርሷል። ይህን አይነት ያልተለመደ እቅድ ለማሳካት የተጠቀመበት ዘዴ ግን ጠልፎ ሲጥለው እናያለን።

ልጅ እያሁ ከእርሱ በፊት ከነበሩት ነገስታት ለየት ያለ ተግባር ሲፈፀም የሚያሰገኘውን አገራዊ ጥቅምና የሚፈጠረውን አንድነት አስቦ ከመደገፍ ይልቅ “ወግ ጣሰ” የሚለውን ቁጭት ነበር አግንነው የሚያስተጋቡበት።

ለክርስቲያኑ ቤተክርስቲያን ሲያሰራ ለሙስሊሞችም መስጊድ አሰራ። ይህ ተግባሩ ብዙ ሹማምንትን አሳዘነ። በዘመኑ ስለእሱ የሚወራው ለሙስሊሞች ያሰራው መስጊድ እንጂ ለክርስቲያኖች ያሰራው ቤተክርስቲያን አልነበረም።

ሆኖም የአዲስ አበባውን ቀጨኔ መድሐኒዓለምና የሐረር መድሐኒዓለምን ቤተክርስቲያን አሰርቷል። (በአሁኑ ጊዜ የቀጨኔ መድሐኒዓለም የቤተክርስቲያን የገንዘብ ቤት ሆኖ የሚያገለግለው መቃብር ቤት ከሌላ እናት የሚወለዱ እህቶችና የሌሎች ቤተሰቦች መቃብር የነበረ ሲሆን፤ የእህቱ የወ/ሮ ሰሂን ሚካኤል፣ የልዕልት እጅጋየሁ አስፋወሰን፣ የእመቤት ሆይ ዓለም ዐሐይ እያሁ፣ የወ/ሮ እስክዳር ገ/ሀይወት ሚካኤልና የሌሎች አዕም ይገኝበታል።) አጼ ኃይለስላሴም በዘመናቸው ሄደውበት የሚያውቁት ብቸኛ ቤተክርስቲያን ይሄው ቀጨኔ መድሐኒዓለም ነበር።

እናም በዚህ ተግባር “ሰልጧል” ብሎ ለመክሰስ የሚያስችለው መንገድ ተያዘ። ይህ በእንዲህ እንዳለም ቀደም ሲል የተጠቀሰው ብዙ ሚስት የማግባቱና እቁባቶቹን የማበርከቱ ጉዳይ ሃይማኖታዊ ቅርፁን እያጎላው ሄደ። ልጅ እያሁ ከሙስሊም ባላባቶች ጋር ጥብቅ ወዳጅነቱን አጠናክሮ ከመቀጠል ጎን ለጎን የአፋሩን ባላባት የደጃዝማች አቡበክርን ልጅ አፍቅሮ አገባት። ወደ አፋር እየሄደም ጥሩ የፍቅር ጊዜ አሳልፏል።

ቀደም ባለው ጊዜ የአጼ ዮሐንስን የልጅ ልጅ አገብቶ እንደነበርም አይተናል። እንደገና ከጎጃም ባላባት የተወለደችውን ሰብለውንጌልን አገባ። ከዚያም የጅምውን የአባ ጅፋርን ልጅ አገባ። እንደገና የሐረሩን አሚር የአብዱላሂን ልጅ አገባ። ዙሪያውን ለማጠር የፈለገ ይመስል ሰሜን፣ ደቡብ፣ ሰሜን-ምሥራቅ፣ ሰሜን-ምሥራቅና መሐል ላይ ጎጆ ቀለሰ። ይህን መሰሉን ጋብቻ ጥቂት ፀሐፍት “ከሁሉም ጎሣ በመውለድ አንድነትን ለማጠንከር ሲል የፈፀመው ነው” ይሉታል።

ምንም ቢባል እያሁ ላይ ገና ተወራ እንጂ በይፋዊ ጋብቻ ባይሆንም ቀደምት ነገሶታት የጭን ገረድ፣ ቅምጥ፣ እቁባት፣ ውሽማ ... ወዘተ በሚሉ ተመሳሳይ ስሞች በገሃድ ፈፀመውታል። እንደነዘርዓዖቆብ ያሉ ገናና ነገሶታት የግራ ባህልቴት፣ የቀኝ ባህልቴት እያሉ በርከት ያሉ ሚስቶች ያገቡ የነበረ ሲሆን፣ ነገር ግን ሙስሊሚን ሴት ክርስትና አስነስተው ነበር የሚፈፀሙት። ይህም የሆነው ሳይወዱ በግድ በዚያ ዘመን የነበረውን ጦርነት ለማርገብ ሲሉ ነበር።

ልጅ እያሁ ይህን ሲያደርግ ግን የነበረው ሰላም ዘላቂ ሆኖ እንዲቀጥል በማሰብ ይመስላል። ይህ የልጅነት አስተሳሰብ ከጥቅሙ ጉዳቱ እንደሚሰበ ግን ማመዛዘን አልቻለም። በዚያ ዘመን ደግሞ ትኩረት በተነፈጉት መኳንንት ዘንድ መስጊድ ክግሰራትና ሙስሊም ከማግባት የከፋ መኮነኛ አልነበረም።

ልጅ እያሁ የመኳንንቱን ክስ ቁብ ሳይሰጠው በምስራቃዊው የኢትዮጵያ ድንበር ላይ የሙጥኝ ብሎ ቀረ።

ዘረፋ በመፈፀም ብቻ ኑሮአቸውን መስርተው የነበሩትን ሱማሌዎችን ልጅ እያሁ ልዩ ትኩረት እንክብካቤና አክብሮት በመስጠት ወዳጅ አደረጋቸው። በአካባቢው የጎሣ መሪ የነበረውን አብደላ ሰዴቅን የአጋደን ገዥ አድርጎ ሾመው። ይህም በአካባቢው ለነበሩ ቅኝ ገዥዎች ትኩረት የሚሰብ ሆነ። ይባስ ብሎ ቅኝ ገዥነታቸውን ካወጁበት ጊዜ ጀምሮ በእንግሊዞችና በጣሊያኖች ላይ ለ15 ዓመታት ያህል ብሔራዊ ጦርነት አውጆ የተካፈሏትን ሱማሌ ነፃ ለማውጣት ሲንቀሳቀስ ለነበረው የሱማሌ መሪ ለሰይድ ሙሐመድ አብደላ ሀሰን ልጅ እያሁ የገንዘብ፣ የመሳሪያና የሰንቅ ድጋፍ ሲያደርግለት የአውሮፓውያን ትልቅ የቤት ስራ እያሁን ከስልጣን ማሰወገድ የሚለው ሆነ።

አቤቶ እያሁ ምንም እንኳ እቅዱ ባይሰምርና ባይሳካለትም ሁሉን የኢትዮጵያን ጎሳ በማስተባበር ኤርትራን፣ ጅቡቲን፣ የቦርቦራንና የሞቃዲሾ ሰማሌን የማስመለስ ዕቅድ ነበረው። ከዚህም የተነሳ አቤቶ እያሁ 380 ሺ ጦር ለማሰናዳት ለየደጃዝማችቹ በየግላቸው የሚያዘጋጁትን የጦር ሠራዊት ብዛት በመንገር የራሱንም ወሰኖ “ፈረሴ ከቀይ ባህር ውሃ ሳይጠጣ ዘውድ አልጭንም” እያለ ይፎክር የነበረ ልዑል ነው።

ከዚህ አንፃር ለአካባቢው ነዋሪዎች ድጋፍ ማድረግ፣ በጋብቻ መጣመሩም ሆነ መስጊድ ማሰራቴ፣ እንደአፋሮች መፍቂያ መያዙ፣ በየተጋበዘበት ቤት እንደእነሱ ለብሶ መታየቱ፣ ወዘተ... በአገር ውስጥ ባለሥልጣናት ዘንድ “መናፍቅ” ቢያሰኘውም፣ በእያሱ አገዛዝ ክፉኛ ቢበሳጩም፣ እንዴት አድርገውና በምን አይነት ዘዴ ከስልጣን እንደሚያስወግዱት፣ ጥፋቱን በማስረጃ ደግፈው ለህዝቡ እንዴት ማሳመን እንዳለባቸው የአገር ውስጥ ተቃዋሚዎቹ አልተረዱም ነበር። ስለዚህ ኢትዮጵያውያን የልጅ እያሁን አካሄድ አለማማር መሠረት አድርገው ሲቃወሙት፣ አውሮፓውያን ግን የልጅ እያሁ አካሄድ ሳይሆን አካሄዱ የሚያስከትለውን ውጤት አሰበው ተቃወሙት። እናም ኢትዮጵያውያን የጠፋባቸውን የማባረሪያ ዘዴ አውሮፓውያን በልግሰና ሊሰጧቸው የሰራ እቅድ ወጣ።

ልጅ እያሁ ምንም የስልጣን ዘመኑ ቢያጥር ምኒልክ የጀመሩትን የአውሮፓ ስልጣን ወደአገር ውስጥ ለማስገባትና ኢትዮጵያም ስልጡን አገር እንድትሆን መጣሩን ቢገፋብትም ብዙዎች ሊረዱት አለመቻላቸው ይታወቃል። ይህ ሲባል ግን የዘመኑ ጥቂት ምሁራን ከጎኑ ሆነው ድጋፋቸውን ይሰጡት እንደነበር አይዘነጋም።

ልዑሉ በዳግማዊ ምኒልክ ት/ቤት ለ3 ዓመታት ያህል ስለተማረም ፈረንሳይኛ ቋንቋን በጥቂቱ ለምዶ ነበርና ከውጭ ኦገር ሰዎች ጋር

መግባባት ጀምሮ ነበር። ጥልቀት ያለው ውይይት ከውጭ ዜጎች ጋር የሚያደርግ ከሆነም በአስተርጓሚው በፊታውራሪ ተክለሃዋርያት ተክለማርያም በኩል ይወያይ ነበር። ስለዓለም አቀፍ ፖለቲካዊ ጉዳዮችም እንደ አንድ አገር መሪ ግንዛቤው ነበረው። ስለዚህም በኢትዮጵያ ድንበሮች ባሉ ጎረቤት አገሮች ቅኝ ገዥነታቸውን ተክለው ያሉ አገራት አልቸል ብለው እንጂ ኢትዮጵያንም ቅኝ ማድረግ እንደሚሹ ለልጅ እያሁም ሆነ ለማንም ኢትዮጵያዊ ግልፅ ነውና ይህን ስጋት ለመቅረፍ የሚያስችል መንገድ ከተገኘ ማንኛውም አካል ይሄድበታል። እያሁም የተከተለው ይህንኑ ነው።

ፈረንሳይ፣ እንግሊዝና ጣሊያን በሱማሌ ግዛት ተካፍለው ለኢትዮጵያም መሣሪያም ሆነ ሌላ ነገር ሊገባ ሲል ወደቡ የነሱ ነውና የመከልከል፣ አንዳንዴም መጥኖ የማሳለፍ ስልጣንን ይተገብሩ ነበር። በተጨማሪም ኢጣሊያ ኤርትራን ከነወደቧ ወስዳለች። የልጅ እያሁ የፈረሱ የቀይባህርን ውሃ የመጠጣት ጉዳይና የአጋዴንና የአካባቢው አልፎም ሱማሌን የመጠቀሙ ፍላጎት ግልፅ ግጭት እንደሚከሰት ስለሚታወቅ ልጅ እያሁ እነዚህን ጠላቶቹን ለማባረር ይረዳው ዘንድ የእነሱን ተግራሪ ቡድን መቀላቀልና ድጋፍ አድርጎ መጠቀምን መምረጡ አያስነቅፈውም።

በዚያን ጊዜ ቱርክ የሰዊዝ ካናልን ለመቆጣጠር በመፈለግ በሜዲትራኒያን በኩል ሞክራ ስለከሸፈባት አካሄዷን በመለወጥ የሰማሌን፣ የኢትዮጵያንና የሱዳንን መንግስት ከግብፅ ጋር በማስተባበር እንግሊዝንና ፈረንሳይን ከሰዊዝ ካናል ለማባረር ስትል በቀይ ባህር በኩል ጦርነት እንዲከፍቱ ትገፋፋ ነበር።

ልጅ እያሁ በበኩሉ የሰማሌ ግዛቶችን ለመጠቀሙ ይፈልግ ነበርና ለአራት ቀን ጅቡቲን ጎብኝቶ በነበረበት ጊዜ ዘንጉን ወደቡ ላይ ተክሎ “እስከዚህ ድረስ ግዛቱ ነው” ብሎ ተመለሰ። ወዲያውም ለቱርክ አምባሳደር አንድ፣ ለሰማሌ ባለባቶች 12 የኢትዮጵያ ባንዲራዎች ላይ “ላ ኢላ ሐ ኢላላ” የሚል ፅሁፍ አፅፎ ሳከላቸው። ይህን በማድረጉም ክርስቲያንና ሙስሊሙን በእኩልነት የሚያስተዳድር ንጉስ መጣልን በማለት 12ቱ የሱማሌ ጎሳዎች በደስታ ለልጅ እያሁ ገቡለት።

ቱርክም የልጅ እያሁን ወዳጅነት በአዎንታ ተቀበለች። እያሁ ጅቡቲን በጎበኘበት ጊዜ ተቀብሎ ሳንጋገረው ለጅቡቲ ዋና አስተዳዳሪ በግልፅና በድፍረት “በፈረንሳይ እዚህ መኖር ደስተኛ አይደለሁም። አንተም ወዳገርህ ግባ። በእኛ አገር ውስጥ እንድትቀመጥ አስፈላጊ አይደለም።” ቢለውም አስተርጓሚው ፊታውራሪ ተክለሃዋርያት ሌላውን ንግግር ሁሉ ተርጉመው ይህንን ግን “ለዲፕሎማሲው ሰግቼ ተርጉሜ ሳልነግረው ቀረሁ” ይሉናል።

በዚህም ላይ የአንደኛው የዓለም ጦርነት እየተካሄደ ነበርና የእያሁ የውጭ ፖሊሲ ለእንግሊዝና ለፈረንሳይ ክፉ ራስ ምታት ሆነ። ሁለቱ አገሮች ይህን ሁኔታ ሲረዱና አቤቶ እያሁ ከጀርመን ንጉስ ከዳግማዊ ዊሊያምና ከቱርክ መሪ ከሱልጣን መሐመድ 6ኛ ጋር መወዳጀቱን እንዳዩ በየቀን ሲሰቃቸው በኩል የተቻላቸውን ሴራ በመሸረብ ውድቀቱን ማፋጠን የሚል አቋም ወሰዱ።

ልጅ እያሁ ከጀርመንና ከቱርክ ጋር የማበር አዝማሚያ ያሳየው ስልጣን ከያዘበት ጊዜ ጀምሮ የነበረ ሲሆን፣ ከጀርመናዊቷ እስትሪያ መሣሪያ ለመግዛትም ተዋውሏል። ከዚህም ባለፈ ጀርመንን ለማገዝ ወደቀድሞ ታንጋኒካ የአሁኗ ታንዛኒያ ወታደር ልኳል።

እነዚህ ወታደሮች አሩሻ በተባለው ግዛት ስለቀሩ ከአካባቢው ህዝብ ጋር በጋብቻ ተሳሰረው በአሁኑ ወቅት የልጅ ልጆቻቸው ወደ 700 ቤተሰብ የሚሆኑት እዚያው ገበሬ ሆነው ቀርተዋል። ታንዛኒያ ነፃ ከወጣች ጊዜ አንስቶ የእነዚህ ሰዎች ዜግነት ጉዳይ ሲያነጋግር ቆይቷል።

አቤቶ እያሁን ከስልጣን የማውረዱ ሴራ ሲጀመር ሐረር የነበረው የእንግሊዝ ቆንሲል ከሥልጣኑ እንዲለቅ ተደረገና በምትኩ ዓረቦችን ቀሳቅሶ በቱርኮች ላይ እንዲነሱና ቱርኮች ይዞታቸውን እንዲለቁ ያስደረገው የእንግሊዝ ሰላይ የጦር መኮንን የሆነው ሻለቃ ቴ.ኢ. ሎውሬንስ ወደ ሐረር መጣ። ሎውሬንስ አፍ ዓረቢያ እየተባለ የሚጠራው ይህ የእንግሊዝ ባለሥልጣን ሐረር ገብቶ እያሁን ከስልጣን ለማውረድ የሚያስችለውን ስራ መጀመር ብቻ ሳይሆን ተተኪውን ገዥም እስከመምረጥ ድረስ። ለዚህም ሲል የእያሁን የአገር ውስጥ ተቃዋሚ መኳንንቶችን ድክመትና ብርታት፣ አጠቃላይ የኢትዮጵያን ሁኔታ፣ ባህል፣ ወግ፣ እስተሳሰብ ላይ ቀር በሚሰዩኖችና ኢትዮጵያ ውስጥ በሚኖሩ የውጭ ዜጎች አስጠንቶ በኩራያው ካሉ መስሎቹ ጋር መከሮ የሚከተለውን የሰራ እቅድ ወደተግባር ለወጠው።

1ኛ. ለየመኳንንቱ ልጅ እያሁ መሰለሙን ማስተጋባት፤

2ኛ. ለዚህ ተግባር ሙሴ ሊዮን የተባለውን አርመናዊ ታዋቂ ፎቶግራፍ አንሺ የልጅ እያሁን መልክ በፎቶግራፍ ጥበብ የሙስሊም ልብስ የለበሰ አስመስሎ 20 ሺ ኮፒ በግብፅ አገር አሳትሞ በማስመጣት በግብረሀይወት ባይከዳኝ አማካኝነት እንዲበተን። በዚህ መሠረት ልጅ እያሁን “ሃይማኖት በመለወጥ” በሚል ከስ ወንጀለው ማስረጃው ፎቶ ግራፍ ሆኖ፣ በተጨማሪም ወሬውን በድፍን ኢትዮጵያ እንዲሰራጭ በማድረግ፣ ከዚህም ባለፈ በአግርኛና በፈረንሳይኛ ፅሁፎች በድሬዳዋ ማተሚያ ቤት እያሳተሙ በማሰራጨት ሹማምንቱንም፣ ካህናቱንም፣ ተራውንም ህዝብ አሳመኑት። የ ቴ ኢ ሎውሬንስ እቅድም በትክክል ሰራ።

ጌ. ሊ. ስ. ስ. ስ.

በዚህ ምክንያት ቀጥለን እንደወረደ በምናየው የክስ ዝርዝር መሰከረም 17 ቀን 1909 ዓ.ም ልጅ እያሁ እንዲሻር ተደረገ።

የልጅ እያሁ መሻር ሐረር ላይ እንደተሰማ ከተማው ተረብሾ 500 ያህል ሰው ሞተ። ልጅ እያሁም መሻሩን እንደሰማና ምክንያቱንም እንዳወቀ መኳንንቶችንና ካህናቱን ሰብሰቦ መፅሐፈ ቄዳር ተጠምቆ ሰለመ የተባለውን አስተባበለ። ሐረር የነበሩትን የካቶሊክ ጳጳስም ጠርቶ ሁኔታውን እንዲረዱትና አለመሰለሙን አረጋግጠው ምስክር እንዲሆኑት አደረገ። ነገር ግን ማንም ሊሰማው አልቻለም ነበር። “መሰለሙን ፈፅሞ አላምንም” ብለው ጥቂት ያንገራገሩት ዋናው ጳጳስ አቡነ ማቴዎስ ብቻ ነበሩ። ሆኖም ተፅዕኖው ቀላል አልነበረምና የአድማው ተባባሪ ከመሆን አልጻጉም። በኢትዮጵያ ሥልጣን የንግስና ስርዓት በጳጳስ መቀባቱ የግድ እንደነበረ ሁሉ በክስ ሲሻርም የጳጳሱ ይሁንታ የግድ ያሰፈልግ ነበርና በመጨረሻ አቡነማቴዎስ ክሱን አፅድቀው ልጅ እያሁ ሊሻር ችሏል። የጳጳሱ ሚና ከክሱ መጽደቅ ይልቅ ግዝቱን በማንሳት ላይ የተመሰረተ ነበር።

አዲስ አበባ ጊዜያል

ክሱን እንደወረደ ስናየውም የሚከተለውን ይመስላል።

“በ፲፱፻፱ ዓመተ ምሕረት መሰከረም በ፲፯ ቀን።

ልጅ ኢያሱ የጃንሆይን ያጼ ምኒልክን ትእዛዝ ሰላፈረሱ ያባታችንን ያቡነ ማቴዎስን የእጩኔ ወልደጊዮርጊስንም የመሐላና የግዝት ቃል ስለጣሱ መኳንንቱም ሠራዊቱም ሕዝቡም ሁሉ ተሰብስቦ ላባታችን ላቡነ ማቴዎስና ለእጩኔ ወልደጊዮርጊስ ያስታወቁበት የጨሽት ቃል ከዚህ ቀጥሎ የተጻፈው ነው።

ጃንሆይ አፄ ምኒልክ ለሃይማኖትምና ለመንግሥትም አጅግ ተጨናቂ ነበሩና ቀድሞ እንዳለፉት ነገሥታት ጊዜ ሠራዊታቸው እርስ በርስ እንዳይተላለቅባቸው በመንግሥትምም ንፋስ እንዳይገባበት አሰበው ፈጽመው እቤት ሳይውሉ በ፲፱፻፩ ዓመተ ምሕረት ሊቀ ጳጳሱና እጩኔ ቆማችሁ መኳንንቱንና ሕዝቡን ሰብሰባችሁ ልጄን ኢያሱን ሰጥቻችኋለሁና ከሱ ፈቃድ የወጣ ሰው ርጉም ይሁን ጥቁር ውሻ ይውለድ። እሱም እናንተን ያለአግባብ የበደላ እንደሆነ ርጉም ይሁን ጥቁር ውሻ ይውለድ ብለው ሰጡን። አባታችንም እጩኔም በዚህ ቃል አውግዛችሁ ሰጣችሁን። እኛም ደስ ብሎን ተቀበልን። የግዝትም ቃል እንዳይናወጥብን ተጠንቅቀን ባለንበት አገር ሁሉ በትሕትና ራሳችንን ደፍተን በተቻለን በሙሉ ልባችን መንግሥታችንን እየረዳን እስካሁን ቆየን። ከግዝቱም ቃል የወጣ ሥራ እንዳልሰራን አባታችንም መላ ኢትዮጵያም ያውቃሉ።

የምናስታውቀውም ቃል ይኸ ነው

፩

መጀመሪያ ጃንሆይ ማረፋቸውን ሰው ሁሉ እያወቀው፤ ባረፉበት ሰሞን በልጅ ኢያሱ ትእዛዝ ሰው ሁሉ ፈረሱን እየጫነ ጉግሥ ሲጫወት ሰነቡት። የቀረው ቢቀር በዚያው ሰሞን ማዘንና መተካዝ ይገባ ነበር። መኳንንቱና ሕዝቡም ለጌታው ሳያለቅስ እንባው እንዳረገዝ ቀረ። ምኒልክን የመሰለ የድጋ አባት እናት የነጋሲው ንጉሣችን መላ ኢትዮጵያን አንድ አድርገው አሰማምተው አሕዛብ አቅንተው ባፀኑት መንግሥት በሰሩትም ዐብያተ ክርስቲያናት ጧፍ ፅጣን ሳይባልላቸው ቀረ። እጽማቸውም የወደቀበትን ቦታ አባታችንም ያውቁታል። በጃንሆይ ማረፍ ሕዝቡ በግልጽ እንዳያለቅስ ማድረጋቸውና አለግለፈታቸው መንግሥት እንዳይነቃነቅባቸው ይሆናል፤ ተነገ ዛሬ ፍታት አሰፈቱ ምጽዋት አድርጎ ይሉናል እያልን ስንጠብቅ ይህን ያህል ቀን ቆየን። ያባታቸውንም ማረፍ ከምንም ሳይቆጥሩት የቀሩት ለካ ሃይማኖታቸውን ከለወጡ ብዙ ጊዜያቸው ናሯል።

፪

ሃይማኖት መለወጣቸውንና ከክርስቲያን መንገድ መውጣታቸውን መግለጽ ከወጡት ዠምሮ የሰሩትን ያልተገባ ሥራ ሁሉን ጽፈን ለመጨረስ አይቻልምና ዋና ዋናውን ብቻ ባጭር ቃል እናመልክት።

ጌታችን ጃንሆይ የሮፓን ሥርዓት እኔው ተሸቀዳድሜ ባገራ ታላባባሁና በሁሉም ነገር እነርሱን ካልመሰልኳቸው አይሆንም ብለው ከተማ መጠበቁና የሮፓን ሥርዓት ማሰለመጃ ይሁን ብለው የሌሊት ዘበኛ ቢያቆሙ፤ ልጅ ኢያሱ አሥር አሥር አሸከር እያስከተሉ ሌሊት እየዘሩ እንደ ሸፍታ ከዘበኞቹ ጋራ እየተታኩሱ ጠንክረው የሚጠብቁትን ዘበኞች እየገደሉ በከንቱ ደማቸውን እያፈሰሱ የቆመውን ደምብ በገዛ እጃቸው ሰላፈረባ ነገር አፈረሱት።

፫

የእስላም ቃላቶች እየሰበሰቡ የመሐመድንና የግራኝን ታሪክ እያሰነበቡ ያያቶቻቸውን ዘር እያሰቆጠሩ የይማሞች ዘር ከመሐመድ ዘር የወረደ ነው አሰኝተው እስላምነታቸውን ካደላደሉ በኋላ የእስላም ሴት እየፈለጉ ያባ ጅፋርን ልጅ፣ የእህቱን ልጅ፣ የአሚር አብዱላሂን ልጅ፣ የነጋድራስ መሐመድን ልጅ፣ ያዳልንም የባላባት ልጅ፣ እነዚህን ሁሉ አግብተው ቁባቱ የቀሩት ለእስላም ሴቶች ስንቱ ተጽፈው ያልቃሉ። ስንኳስ ያልተጠመቀችዋንና ክርስቲያኗንም ብትሆን በመጽሐፋችን የታዘዘ አለ።

፬

አባታችንም እጨጌም ይህ ሁሉ ሥራ ሲሰራ እያወቁና እየሰሙ መክረው ለመመለስ ተሸነፉ። አባታቸው ንጉሥ ሚካኤል ልጃቸውን መክረው ከዚህ ከክፉ መንገዳቸው ይመልሱልናል ብለን ተሰፋ ስናደርግ አሸንፈዋቸው ኖሮ አምና በፍልሰታ ሃይማኖት ጸም ገጥሞ ነበርና አባታቸው ከተማ ደሴ ላይ የሰሩት የክህደት ሥራ በጅሌና በጡሙጋ፣ በጨና፣ በጀላሌ ሲያደርጉት የክረሙት ሥራ ሁሉ ቢጽፉትም አያልቅ። ለመስማትም ደስ አያሰኝ። ይኸን ሁሉ ሥራ ሲሰሩ መኳንንቱም ሠራዊቱም እያየ እየሰማ ህፃን ቢሆኑ ነው እያለ ትዕግሥት ቢያበዛ ልጅ ኢያሱ ዘውዳቸውን ጭነው በክርስትና ፀንተው መንግሥታቸውን ጠብቀው መያዝና ማጥናት ጠልተው እድሜአቸው ለእውቀት ሲደርስ ሃያ ዓመት ሲሞላቸው የቃልቻን ቃል እየሰሙ በኢትዮጵያ የክርስቲያን መንግሥት አልቋል። ከመሐመድና ከግራኝ ዘር የወረዱት የይማሞች መንግሥት መነሻው ደርሷል እያሉ አምና ሐረርጌ የወረዱ ጊዜ አራቱ አድባራት ቤተ-ክርስቲያን ገብተው አንድ ጊዜ እጅ ሳይነሱ ቀሩ። ከዚያም ሁሉ አብያተ-ክርስቲያናት ላንዱ እንኳ ገንዘብ ሳይሰጡ የመላው ሐረርጌ

እስላም እየተሰበሰበ የሚሰግድበት መሥጊድ ሄደው አብረው ሰገዱ። ባምሳሌም በር ዙሪያ ላሉት መሥጊዶችና ቃልቾች አትርሱኝ እያሉ ብዙ ገንዘብ ሰጡ።

፭

ጃንሆይ ሐረርጌን የሰበሩ ጊዜ ከክርስቲያን ሰዋጋ ያለቀውን እስላም ቦታውንና ቤቱን ሁሉ ጃንሆይ በፈቃዳቸው ለመንግሥት እርስት ይሁን ብለው ለካህናትና ለከተማው ዘበኛ ከከተማ ለማይለይ ሰራተኛ ሰጥተውት የፈረሰውን መልሶ እየሰራ የዘባውን እያቀና ይህንን ያህል ዘመን ይዘት የኖረውን ቤት ለእስላሙ ልቀቁ ብለው አስለቀቁት። ካህናቱም ከታቦቱ ተለይቶ ወጣ። ድገውም አልቅሶ ለቀቀ።

፮

ያሩሲ ጋላ ሸፍቶ ፊታውራሪ ሀብተጊዮርጊስና ቤትወደድ ኃይለጊዮርጊስ ሸፍታውን ለማርጋት ጦር ቢልኩ ይኸውም ከጥፋት ተቆጥሮባቸው ተነቀፉበት። ይኸም እስላም እንዳይነካ ለማድላት ነው። እንደዚሁም የመሰለ በደጃዝማች ተፈሪ ግዛት በውጋደን አርባ አምስቱን ወታደር ሱማሌ አርዶት ሥራት ሳይታይ ይልቁንም ሱማሌዎቹ አዲስ አበባ ቢመጡ ተሸልመው ሄዱ። የክርስቲያኑም ደም እንደውሻ ደም ሆኖ ቀረ። ይህም ነገር እስላም በክርስቲያኑ መቀባቱ ነው።

፯

አዲሱ ከተማ ድሬ ደዋ ላይ ቀድሞ ያልነበረውን መስጊድ ተሰርቶ አሁን ከዚህ ከወረዱ የእስላም አሊሞች ልብስ ለብሰው የእስላም ጥምጥም ጠምጥመው ግልድም አገልድመው ፈጽመው የክህደት ሥራ ሠርተው እመሥጊዱም ገብተው አብረው ሠገዱ። ለመስጊዱም ብዙ ገንዘብ ሰጡ። የእኛ ታቦት ግን አስቀድሞ ተቆርቋሮ በመቃኛ የኖረውን ካህናቱም መኳንንቱም ቢያስታውቅ እስካሁን ሳይሰራ ቀርቶ የመሥጊዱ ሥራ በልጠ ቀደመው።

፰

ጅጅጋ ላይ ዳርቻ አገር ነው በዚያ ውስጥ የሚቀመጥ ክርስቲያን መቅደስ ካልተተከለለት ሰውነቱ ይማግጣል ብለን የተከልነውን ታቦት ይህ ለመሥጊድ የሚሆን ቦታ ነውና ታቦቱ ከሌላ ቦታ ሄዶ ይደረብ ብለው ካህናቱም ታቦቱን ይዘው ጊሪ ከሚባል ቦታ ተዳብለው ተቀምጠዋል። ይህስ የእስላም ወገን አጽኚ ነኝ ማለት አደለም። አሁን መጠቅለያውን የሐረርጌ መድሃኒኅም ቤተ-ክርስቲያን የተሰራበት ቦታ ቀድሞ መስጊድ ነበርና ታቦቱ ይውጣና እንደጥንቱ መሥጊድ ይሁን ብለው ነበር። በቅርብ ቀን ነገር የሚነሳባቸው ቢሆን ለጊዜው ትተውታል። ለኋላው ግን አላባቸውን ሳይፈጽሙት አይቀሩም።

፱

ከዚህ ሁሉ የሚከፋ ሥራ ሲሰሩ እስካሁን ከሰላም ጋራ እየተጋደለ በክርስቲያን ፀንቶ በዓለም ሁሉ ታውቆ እራሱን ችሎ የኖረውን የኢትዮጵያን የክርስቲያን መንግሥት ስሙን ከምድር አጥፍተው ሃይማኖቱን አሰለጠው የእስላም ዜጋ ሊያደርጉ የመንግሥታችንና የገራችንን ክብርና ስም መጠሪያ በሰንደቅ አላማችን ላኢላ ሐኢላላ መሐመድ ረሱል አላህ ብለው አስጽፈው ወሰደው ለቱርክ መንግሥት ቆንሲል አሰረከቡት። ሰንደቅ ዓላማ ማለት ትርጓሜው በመንግሥት ፋንታ ሆኖ ለዓለም ሁሉ የሚታይና የሚታወቅ ምልክት ማለት ነው። ለዚህ ምስክር መንግሥት ሲባል ሰንደቅ ዓላማ የሌለው መንግሥት የለም። የቱርክ መንግሥትም ቆንሲል ይህንን ሰንደቅ ዓላማ ተቀብሎ ብዙ ደስታ አድርጎ ሻምፓኝ ከፍቶ እያጠጣ የኢትዮጵያ መንግሥት የእስላም ሃይማኖት ከዓለም ሁሉ ሃይማኖት የተመረጠ መሆኑን ተረድቶት ዛሬ አመነ። ለዚህም ምስክር ሰንደቅ አላማውን ለእስላሞች ጠቅላይ ለቱርክ መንግሥት አሰረከበ። እንግዲህ ከዛሬ ዝምሮ የቱርክንና የኢትዮጵያ አንድ መሆን የሚጠራጠር ሰው ቢገኝ ወንጀል ይሆንበታል እያለ በጉባኤ መረቀ። የውጪ መንግሥት እንደራሴዎች ይህንን ስምተው ሰንደቅ አላማችሁን አሰመልሱ እያሉ ቢመክሩ የሚሰማቸው ጠፍቶ ሰንደቅ አላማው አሁንም በቱርክ ቆንሲል እጅ እንዳለ ነው።

፲

በፍፁም መሰለማቸውን ለይቶ የሚያስታውቅ እስከ አርባ ትውልዳቸው በጠርቡሽ ላይ አጽፈው ወገናችሁ ነኝና እስላምነቱን እወቁ ብለው ለሐረርና እስላም ሱማሌ ሽልማት ሰጡ። ድብቅ የሌለው ሕዝብ ያየው ነገር ነው። ይህን ክርስቲያኑን መካድ አይደለምን።

፲፩

ሐረርጌ የእስላሙን ቃዲ ጠላና ጠጅ ትጠግለህ አሉ ስለምን የሰላም መጽሐፍ የማያዘውን ትሰራለህ ብለው ከሳሽ ላይነሳበት ባደባባይ ፍረዱ ብለው ክርስቲያኑንም እስላሙንም አስፈርደው አሰሩት። እስላሙስ ይፍረድ ክርስቲያኑን በማያውቀው ሕግ ቀላቅለው በፍርሃት ማሰፈረዳቸው የምን ማድረግ ይመስላል።

፲፪

አሁን ጅጅጋ ከወረዱ የሱማሌን ውጋዝና ባላገር ሰብሰበው ሙሉ የጦር ልብስ ሽልመው የኢትዮጵያን መንግሥት ባለ ግርማ ሰንደቅ ዓላማችንን እዚህ አዲስ አበባ ለቱርክ መንግስት ቆንሲል የተሰጠው አንሶ አሰራ ሁለት ሰንደቅ ዓላማ ላኢላ ሐኢላላ መሐመድ ረሱል አላህ የሚል ተጽፎበት ምሳሌ የሚሆን ክር እሰንደቅ ዓላማው ላይ ተንጠልጥሎ ይህንኑ ክር የሚበጥስ ፋስ የያዘ ጠርቡሽ ያደረገ ሰው ሥዕል ተሥሎበት

ለሱማሌዎች ሰጥተዋቸው ባደባባይ ይዘውት መጥተው ፈክሩበት። ይህ በክርስቲያኑ በኢትዮጵያው ሕዝብ ላይ መነሳት አይደለምን።

፲፫

የኢትዮጵያን መኳንንትና ሕዝብ ወደ ጥፋት መሄዱን እያ፤ እያወቀ ዝም ብሎ ትዕግሥት ቢያበዛ ፈረንጆች የልጅ ኢያሱን ሥራ ሁሉ ተመልክተው ይህ ነገር ጃሂድ የማስጠናትና የኢትዮጵያን ክርስቲያን አጥፍቶ በመጨረሻው በእኛ ላይ የሚከፋ ነገር ለማምጣት ነውና ይህን ነገር ለመንግሥት እናመልክትና ለራሱ ብላሃት ቢያበጅ ያብጅ በተቀረ እኛ የምንሰራውን ሥራ እናውቃለን ብለው ባንድነት ሆነው በግልጽ አሰታወቁ። ይህንን ነገር አስቀድመው ለመንግሥት ማመልከታቸውን ብናውቅበት ለእኛ እጅግ መልካም ነገር ነው። ከፋት አሰበው ቢሆን ግን ዝም ብለው ቆይተው ልጅ ኢያሱም አሳባቸውን ከፈፀሙ በኋላ ባገራችን ላይ በከፋ ለመነሳት ይመቻቸው ነበር። ጃንሆይ የመሠረቱትን ውል ጠብቀን ተጠንቅቀን ከኖርን ግን ኢትዮጵያን የሚነካት ሰው የለም። ባንድ በልጅ ኢያሱ ውል ማፍፈስ ምክንያት የኢትዮጵያ ሕዝብ ሳይጠሉ እንዴት ለምለም አገራችንን እናስወስዳለን ሃይማኖትሰ ሲፈርስ ምን እናስተውላለን። አሁን ደግሞ ጃሂድ እያሉ የጃንሆይን አሸከርኝና የክርስቲያን ደም ያፈሰሱትን እስላሞች ሼኸ ጠላን ያሰን እንጃሞን ልጅ ያባ ጅፋርን ልጅ ደግሞ ሌሎች ብዙዎች እንደነዚህ ያሉትን ይዘው እዋናው እስላም አገር ጅጅጋ ተቀምጠው ውጋደን ውስጥ ሽፍታ ሆኖ እያሰቸገረ ከሚኖረው ጅጅጋም ድረስ መጥቶ ክርስቲያን ሊፈጅ ከነበረው ከከቢራው ጋራ እየተላላኩ ብዙ ጠበንጃና ጥይት መትረየም ሰደዱለት። ደግሞ የእንግሊዝንና የኢጣልያንን ዜጎች በየውሩ እየሰበሰቡ ጃሂድ እንበል እያሉ መክረዋል።

ዛሬ ጅጅጋ ወርደው መምከራቸው የእስላም መካከለኛ አገር ነውና ጃሂድ በሚሉበት ጊዜ ኃይላቸው እንዲበረታላቸው ነው።

እሳቸው ግን እስላም ያረደውን እየበሉ አገር ለማስፋትና ሰው ለማባበል ነው እያሉ የሚያታልሉት ይህ ሱማሌና እስላም ከዚህም በፊት በጃንሆይ የገበረ የቀቀለ ዜጋቸው ነው። ልጅ ኢያሱ ግን ከእስላሙ ጋራ አብረው በመብላታቸው የራሳቸውን እስላምነት ለማጽናት ነው እንጂ በማባበሉ ፊት ከቀናው አገር በተቀረ ስንዝር መሬት የጨመሩት ነገር የለም። አሁንም ጃንሆይ ያሸከሮቻቸውን ደም አፍሰሰው ያቀኑት አገር የሰላም ሰንደቅ ዓላማ ሊሰቀልበት ክርስቲያንም የሰሩት ዐብያተ-ክርስቲያናት የእስላም መሰገጃ ሊሆን ነውና ሃይማኖት መፍረሱን መንግሥት መጥፋቱን አስበን እንቻልህ እንታገሥም ብንለው የማይቻለን ሆነ። ስለዚህ ከሮፓ በፊት በወንጌል ተሰብኮ በክርስትና ፀንቶ እስካሁን የኖረውን መንግሥት አሁን የእስላሞች ዋና ነገር የቱርክ መንግሥት

ሊወድቅ በደረሰበት ሰዓት ወደ እስላምነት ሲመለስና የክርስቲያን ደም እንደ ጉርፍ የፈሰሰበት አገር ኢትዮጵያ የእስላም ሰንደቅ ዓላማ ሲሰቀልባት ከማየት አስቀድሞ የሃይማኖት አምላክ ይርዳን ብለን ስለ ሃይማኖትና ስለ መንግሥት ደማችንን ለማፍሰስ ቆርጠናል። እንግዲህ መንግሥት ያለ ሃይማኖት፣ ሃይማኖት ያለ መንግሥት እንዳይጠና የታወቀ ነው። ለዚህም መንግሥትና ሃይማኖት ጃንሆይ አልጋ ላይ ከዋሉ ገምገሞታት እስካሁንም የደከሙበት አባታችን ነገ ሃይማኖት ይጥና መንግሥታችን ይርጋ ያሉ እንደሆነ የግርቆስ ሃይማኖት አምላክ ለዳዊት እርዳታ ያወረደ መንፈስ ቅዱስ አይለያችሁ ብለው አባታችን መስቀልዎን እፈታችን ይዘው ሃይማኖታችንን ያጥኑልን።

እስላም ጃሂድ ካለ በኋላ ነገሩን ለማብረድ የሰደድ እሳት ለማጥፋት እንዲያስቸግር እንደዚህ ያስቸግራልና በቶሎ ካልነቃንበትና በቶሎ ካላጠፋነው ስር ከሰደደ በኋላ ይልቁን ብዙ የክርስቲያን ደም ይፈሰሰናል። ይኸም የተነሳንበት ሁሉ በሹመት በሽረት በማግኘት በማጣት አይደለም። ለሃይማኖታችንና ለመንግሥታችን ስንል ነው። ለዚህም የኢትዮጵያ አምላክ ይመስክርብን።" /ጥላሁን ብርሀነሰላሴ ቤተ 1996/

ክሱ ያየነውን ሲመስል ዋና ወንጀሉ መስለም የሚለው ነው። በዚያ ዘመንም ሆነ ያ ዘመን ካለፈ በኋላ ግን ዛሬ ድረስ አለመስለሙን እንጂ መስለሙን የሚያረጋግጥ ምንም ማሰረጃ አልተገኘም።

በዚያ ወቅትም ቢሆን በልጅ እያህ ክስ ያልተሰማው ታላላቅ ሹማምንት ነበሩ። ከእነዚህም ውስጥ ደጃዝማች ባልቻ አባነፍሶ እና ሊጋባ በየነ ይጠቀሳሉ። ሌሎች የእያህ ደጋፊዎችም ሊታደጉት አልቻሉም እንጂ የሐሰት ክስ መሆኑን በአፅንኦት ገልጸው ነበር። ነገር ግን የእያህ ተቃዋሚዎች ነገሩ የተረጋገጠ አስመስለው "ድሮስ ከመሐመድ ዓሊ ልጅ ምን ይጠበቃል?" በሚል እርግጠኝነትን በሚያጠናክር ቃል ያስተጋቡት አሉባልታ በርካቶችን አሳምኖ ነበርና ደጋፊዎቹ ሳይቀሩ ያድማው ተሳታፊ ሆኑ።

የ20ኛው ክፍለ ዘመን ኢትዮጵያ በሚለው መፅሐፍ ውስጥ የተካተተውን ገለፃ ስናይ፣ የቅርብ አሽከሮቹ በሙሉ ከእሱ ህይወት በኋላም ሁሉም አለመስለሙን እየገለፁ ይምሉ ይገዙ ነበር። ወ/ሮ አሰካላማርያም ጆቴን አስልሞና ሙሚና ፡፡ ሰኝቶ አግብቷል የተባለውን ወይዘሮዋ እንዳልሰለሙ ልጃቸው ወ/ሮ ፅጌ ሻረው በኋላ ላይ አስተባብለዋል።" ይላል። በመቀጠልም "የእቤቶ እያህ ሁኔታ ግራ የሚያጋባ ቢሆንም፣ በይፋ ግን ሃይማኖቱ ክርስቲያን መሆኑ ግልፅ ነው። በመጨረሻ ላይ እንኳን እጁ የተያዘው ግብፅያ ገዳም ውስጥ ተሸሽጎ ነበር።" ሲሉ ያክሉበታል።

እቤቱ እያሱ ከአብደላ አሊ ሳዲት ቤተሰብ ጋር በሃረር በተመሳሳይ ሁኔታ ፕ/ር ባህሩ ዘውዴ "ክሱ ሀቀኛ መሠረት አልነበረውም። የአገር ውስጥም ሆነ የውጭ መረጃዎች እንደሚያረጋግጡልን የእያህ ጥረት ክርስትናን በእስልምና ለመተካት ሳይሆን ያለፈውን አድልኦ የተሞላበት ስርዓት ሽሮ ሙስሊሞች በገዛ አገራቸው እንደባይተዋር መቆጠራቸውን ለማቆም ነበር። የእያህ ችግር ፖሊሲውን በግልፅ አለማብራራቱና በአፈፃፀሙ ላይ ከዘዴ ይልቅ ማንኛውንም መምረጡ ላይ ነው።" በማለት በሃይማኖት ፖሊሲው እያህን የሚተካክል ዘመናዊ የኢትዮጵያ መሪ ለማሰብ እንደሚያዳግት ካልፋ ነገሰታቶች ጋር እያነፃፀሩ ይተነትኑታል። ሲቀጥሉም "ከዚህ ሁሉ አኳያ ሲታይ የእያህ የሃይማኖት ፖሊሲ የብዙ ብሔር ብሔረሰቦችና የሁለቱ ታላላቅ እምነቶች አገር የሆነችውን ኢትዮጵያ ፍትህ በተሞላበት አንድነት ላይ ለመመስረት የተደረገ የመጀመሪያ ሙከራ ተብሎ ሊገመገም ይችላል" ይሉናል።

ተከለፃድቅ መከራያ "የኢትዮጵያ ንጉስ ሊያደርገውና ሊፈፅመው ከሚገባው ዋና ዋና ነገሮች ውስጥ ይበልጠዋል ከዚህ ቀጥሎ የተመለከቱት ናቸው" በማለት 5 ነገሮችን ከልጅ እያህ ታሪክ ጋር በተያያዘ አስፍረዋል።

1. አንድ ሴት በስርዓተ ተከሊል አግብቶ መቀመጥ፣
2. ከአብርሃም ከአዕባሃ ጀምሮ በኢትዮጵያ ፀንቶ የኖረውን ጎርባሪነት ሃይማኖት ጠብቆ መኖር፣

3.ከመሳፍንት እስከተራ ሀዝብ ያለውን ማንኛውንም ዜጋ እቅድ ባለው ሕግ ማስተዳደር፤

4.ከቁጣና ያለ ሕግ ከመቅጣት ታጋሽ መሆን፤

5.በማንኛውም ረገድ ለንጉስነት የተገባውን ክብሩን በሰውርም በግልፅም መጠበቅ ነው።

ልጅ እያሁ ግን በእነዚህ እሳይ በተዘረዘሩት ባንደኛው እንኳ የበጎ ስራ ሊይዙ በፍፁም አልፈሉም ...” በማለት ምክንያታዊ ትችት ለመሰንዘር ይሞክራሉ።

ምናልባት የተራ ቁጥር ሁለቱ ሊያስኬድ ከቻለ እንጂ ሌሎች ደንቦች ያው በልማድና በ“ቢሆን ይመረጣል” እንጂ በአዋጅ የተደነገጉበት ሁኔታ የለም። ቀደም ሲል እንዳየነውም በርካታ ነገሶታት በርካታ ሚስቶች ነበሯቸው። ሦስተኛው ገለፃ ደግሞ እያሁ የተጋበት ተግባር መሆኑን ከታሪኩ እንረዳለን። እያሁ ያለሕግ የፈፀመው ቅጣት አለ ለማለትም አያስደፍርም። ክብር መጠበቅን በሚመለከትም እያሁ የንጉስነት ክብሩን የፈለገው ከአገር ዳር ድንበር መከበርና ከኬንት እኩልነት በኋላ በጥምረት ሊያከብረው ነው ያሰበው።

የፊታውራሪ ተክለሃጥርያት አገላለፅ ደግሞ፤ “... አልጋ ተዛወረ፤ ሀዝቡም ለእሱም አንገዛም አለ” የሚል ነው። ሆኖም ሀዝቡ የወሬውን እውነትነት አረጋግጦ አንገዛም አላለም፤ ይልቁንም አውሮፓውያኑ ነገር ውስጥ ሹማምንት ጋር ብቻ መክረው የወሰኑት ውሳኔ እንጂ። ከሱም ላይ ያየነው፤ “... አገር ለማስፋትና ሰው ለማባበል ነው እያሉ የሚያታሉት ይህ ሱማሌና እሱም ከዚህ በፊት ለጃንሆይ የገበረ የቀቀለ ዜጋቸው ነው” የሚለውም አገር ማስተዳደር ማለት ሁሉንም ማስገበር መቻል ብቻ የመሰላቸው አስተሳሰብ ነው። እያስገበሩ ከመግዛት ይልቅ በፍቅር እያስገበሩ መግዛት የሚሻልም የሚመረጥም ዘላቂነት ያለውም መሆኑን ማሰብ የፈለጉ አይመስልም።

በዚህም እያንዳንዱን የልጅ እያሁን አካሄድና ተግባር የሚያዩ የሱ ዘመን ሹማምንት ምን ጥሩ ቢሰራ በበጎ ጎኑ ሊያዩለት ፊፅም ዝግጁ ያልነበሩ መሆናቸውን በቀላሉ እንረዳለን።

ምንም ቢባል ግን ልጅ እያሁን “ያልተዘመረለት እያሁ” ብሎ ለመጥራት የሚያስደፍር ቁንጮ ተግባር እንዳከናወነ /ለማከናወን እንደሞከረ/ አይካድም።

ይህም በአሁኑ ጊዜ ስልጣን ላይ ያለውን መንግስት ልዩ ትኩረት ሰጥቶ የተንቀሳቀሰበት ብሎም “የብሔር ብሔረሰቦችና ሀዝቦች የእኩልነት መብት” “የሐይማኖት እኩልነት” ይህን ስራውን ብቻ መዝዞ በማውጣት እንዳልተዘመረለት መግለፅ ይቻላል። ይህም ሲባል ኤርትራን፣ ጅቡቲን የበርበራንና የሞቃዲሾን ሰማሌ የማስመለስ እቅዱንና ለዚህም ሲል

380,000 ጦር ማደራጀቱንም ሆነ ሌሎች እንቅስቃሴዎችን ሁሉ ወደ ጎን ብናደርግ እንኳ ለማለት ነው።

በጥቅሉ ልጅ እያሁ በስልጣን ዘመኑ ግጭት ውስጥ የገባው በዘመኑ ከነበሩት ሹማምንት ጋር ብቻ አልነበረም፤ ከሴረኞች አውሮፓውያን ጋር ብቻም አልነበረም፤ በዋናነት የተጋጨው ከዘመን ጋር ነበር ማለት ይቻላል።

በሚገርም ሁኔታ በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ “የልጅ እያሁን ስም ማጥፋት” የሚለው መርህ በእሱ ዘመን ብቻ ሳይሆን ዘመኑም እሱም ካለፉ በኋላ መቀጠሉን ለመታዘብ አንድ ነገር እንይና ከሽረቱ በኋላ የተከናወኑ ድርጊቶችን ወደማየት እንለፍ።

ጉዳዩ ስለ አንደኛው የዓለም ጦርነት ነው። ቀደም ሲል እንዳየነው በጦርነቱ ጊዜ የቱርክ መንግስት ለጀርመን የጦር ጓደኛ እንደመሆኑ መጠን ጀርመን ኢትዮጵያን ከቱርክ ጋር አዛምዳ የሁለቱን ኃይል በመደገፍ በሰሜን አፍሪካ ያሉትን የጦርነቱ ተፋላሚዎች የእንግሊዝንና የፈረንሳይን ግዛት ለመቀማት አስባ ስለነበርና፤ ቱርክም የሰዊዝ ካናልን በጁሞ ለማድረግ ፈልጋለችና፤ ልጅ እያሁም ለኢትዮጵያ ይበጃታል ያለውን ግዛቶቿን የማስመለስና የማስፋት ዓላማውን ማሳካት ይሻልና፤ ለጀርመንም ለቱርክም ተስማሚ ሆኖ ቀርቧል። በወቅቱ ለሦስቱ አገራት ከዚህ የተሻለ ምርጫ ነበራቸው ብሎ ማሰብ አይቻልም። የታሰበው ሳይሆን ቀረና ጀርመን ድል ሆነች። ስለዚህ በኋለኛው ዘመን “... ልጅ እያሁን በጊዜ ከስልጣን ማውረድ ባይቻል ኖሮ 1ኛው የዓለም ጦርነት ተጠናቆ ጀርመን ድል ስትሆን ኢትዮጵያም የተለየ ገፅታ ይኖራትና በተለያዩ የውል ስምምነቶች አማካኝነት ታሪኳ የሚበረዝበት ሁኔታ ይፈጠር ነበር...” በሚል እያሁና አገዛዙን ለመውቀሻነት አገልግሏል።

ጀርመን እንደምትሸነፍ ልጅ እያሁም ሆነ ራሷ ጀርመን ቀድመው አያውቁም። ብዙ ነገር መዘርዘር ሳያስፈልግ ባጭሩ ይህ የ”ኖሮ” አስተሳሰብ የልጅ እያሁን መጥፎ ገፅታ አረጋጋጭ ሆኖ መካተት ይገባዋል ወይ? ነው ጥያቄው። በምንም አቅጣጫ ብናየው መልሱ ግልፅ ነው። ነገር ግን የእያሁን ደካማነት ለመግለፅ እንደ አንድ ግብአት /የውም ካለፈ በኋላ/ ጥቅም ላይ የዋለ ገለፃ ሆኖ በብዙ ፅሁፎች ተካቷል። እዚህ ላይ በአቶ ብርሃነ ሰላሴ መፅሐፍ በገፅ 105 የሰፈረውን ሐተታ ላክል፤

“ልጅ እያሁ ከአንደኛው የዓለም ጦርነት በፊት የወገነው ከጀርመንና ከቱርክ ጋር ስለነበረ እነሱ በተሸነፉ ጊዜ የኢትዮጵያ ዕጣ ፋንታ ምን ይሆን ነበር ብሎ ለገመተ ሰው “እንኳን በጊዜው ልጅ እያሁ ወረደ” ብሎ መደምደም ይችላል። ባይወርድስ ኖሮ ከማይጨው ጦርነት የባሰ ነገር ኢትዮጵያ ላይ ይደርስባት ኖሯል? ምዕራባውያኖቹ የራሳቸውን ጥቅም እንጂ ወዳጅ የማያውቁ ስለሆኑ ምናልባት ልጅ እያሁ የወሰደው

እርምጃ የተለየ ሁኔታ ሊፈጥር ይችል ነበር ማለትም ሌላ አማራጭ ነው። ልጅ እያሁ ተሸር ሌላ ሰው ስልጣን ስለያዘ ኢትዮጵያ ወደቦቿን እንዳጣች ቀረች እንጂ ያገኘችው የተለየ ጥቅም አልነበረም።”

ልጅ እያሁ በበላይነት በቆየባቸው 6 ዓመታት ለአያቱ መኳንንቶች አንድም ጊዜ ክብር አሳይቷቸው ባለማወቁ ብቻ ሳይሆን የቤተመንግስቱን የወግ እቃዎች የአጼ ምኒልክን ዘውድ ጭምር ወደ ደሴ በመውሰዱ ዋና ከተማውንም ወደዚያው ሊያዞር አስቧል የሚል ግምታቸው በእያሁ ላይ እምነት እንዳይጥሉ ካደረጓቸው ነገሮች ውስጥ አንዱ ነበር።

እነዚህን የመሳሰሉ አሉባልታዎችም ሆኑ አጠቃላይ የእያሁን አገዛዝ በሚመለከት ስለሚኖሩት ወሬዎችም ይሁን ስለሚዘጋጅለት የትብብር ወጥመድ ልዑሉ ምንም ያህል ትኩረት አይሰጣቸውም። የእኔ የሚለው ሰላይም፣ ቃል አቀባይም የለውም። ወሬ ብለው ሊነገሩት የሚመጡትን ሳይቀር ቢያንስ ሊያዳምጣቸው ዝግጁ አልነበረም።

ሌላው ቀርቶ ራሱ እንኳን የሸዋን መኳንንት በቅርብ ሆኖ ሰመብታቸው ጭላነት ኖሮት አያውቅም። የእሱ የቅርብ ክትትል በደጋጅኖና በአካባቢው ላይ ብቻ ነበር ለማለት ይቻላል። የጦርነት ዘመቻ ካልኖረ በጭቀር ተደርጎ በማይታወቅ ሁኔታ ከፖለቲካው እምብርት ከአዲስ አበባ ርቆ ለ9 ወራት ያህል ሐረር ተቀምጦ ነበር።

በጥናትን ባዮች መኳንንትና ግዛታችን ስጋት ላይ ጣለብን ብለው በተነሱበት እውሮፓውያን ሴራ ባልዋለበት ተከሶ መስከረም 17 ቀን 1909 ዓ.ም ከስልጣን ሲሻር በምትኩ የአጼ ምኒልክ ልጅ ዘውዲቱ ንግስተ ነገሳታት ተብለው ሲነግሱና ደጃዝማች ተፈሪ ራስ በሚል ማዕረግ አልጋውራሽ ተብለው ሲተኩ እንኳን ልጅ እያሁ በአጋዴን አቅራቢያ በጅጅጋ አካባቢ ነበር የሚገኘው።

ባለበት ቦታ ሆኖ መሻሩን የሰማው ልዑል የአካባቢውን ሹማምንት ሰብስቦ እየማለ እየተዘዙት አለመስለሙን ቢያስተባብልም ተቀባይነት አላገኘም ነበርና ሽረቱ ፀደቀ።

ልጅ እያሁ በዚህ ጊዜ ወደ አባቱ ወደ ንጉስ ሚካኤል መልዕክት ላከ። ጦርም እዘጋጅቶ ወደ ሸዋ ሊዘምት ተነሳ። በወቅቱ ጥቂት የእያሁ ደጋፊዎች መሻሩን ቀድመው የሰሙት እሱን በጦር ለማገዝ ወደ ሐረር የሄዱ ነበሩ። ከእነዚህ ውስጥ አንዱ ወታደር እንደህ ሸለለ ይባላል።

“እባ ጤና እያሁ ጥይት ግዛ! ጥይት ግዛ! ወገብክን ይጭነቀው!” እኛ ሰማን ወሬ አንተ የማታውቀው!”

እነዚህን የመሰሉ ጥቂት ደጋፊዎች ይኑሩት እንጂ ከደጋፊዎቹ ውስጥ በርካቶቹ በመጨረሻው ጊዜ ክደውት የአድመኞቹ ተባባሪ ሆነዋል።

የአድማው ተሳታፊዎች ይሰበሰቡ የነበረው በፅጩኔው ቤት ነበር። ፊታውራሪ ህብተጊዎርጊስ ዋናው አስተባባሪ ነበሩ። መሐል ሰፋሪዎች

ከጎናቸው ሲቆሙም ለእያሁ ይከራከሩ የነበሩት ሊጋባ በየገንዘብ ወንድማገኘው። በጅሮንድ ይገዙ በሐብቱ፣ የእያሁን እህት ወ/ሮ ሰሃንን ያገቡትና እያሁ ትልቅ ስልጣን የሰጣቸው ቢትወደድ ሃይለጊዎርጊስና የእያሁ አማካሪ የነበሩት የዘመኑ ምሁር ተክለሐዋርያት ተክለማርያም ሳይቀሩ ክደውት ተቀላቅለዋል።

ልጅ እያሁ ጦሩን ሰብስቦ ወደ ሸዋ ለመገመት ከሐረር ተነስቶ እየተጓዘ ሳለ ሚኤሶ ላይ ከሸዋ ቀድሞ የተላከ 15,000 ጦር ጠብቆ ውጊያ ገጠመውና የእያሁ ጦር ተሸነፈ። እያሁ የተረፉትን ጥቂት ወታደሮች ይዞ ወደ አፋር በርሃ ለመሸሸ ተገደደ። በዚህ ጦርነት ከሸዋ ለተላከው ጦር ዋና አዝማች ሆነው የሄዱት የእያሁ የቅርብ አማካሪ የነበሩት ፊታውራሪ ተክለሐዋርያት የነበሩ ሲሆን፣ የተመረጡትም አገሩን በደንብ ያውቃሉ በሚል ነበር። ይህ ከሆነ በኋላም የልጃቸውን መሻር የሰሙት ንጉስ ሚካኤል “ቢያጠፋ እንኳ እኔ እመክርና አርመው የነበረውን ልጄን እንዴት ሳያማክሩኝ ያባቱን ዙፋን ያስለቅቁታል!” በማለት 80,000 ጦር ሰብስበው “የጠፋ ልጄን አፋልጉኝ” ብለው ወደ ሸዋ ዘመቱ።

የንጉስ ሚካኤልን ጦር ለመግጠምም በሸዋ በኩል 120,000 ጦር ተዘጋጅቶ የመጀመሪያው ጦርነት ጥቅምት 7 ቀን 1909 ዓ.ም በቶራ መስክ ላይ ተካሂዶ የወሎ ጦር አሸነፈ። በዚህ ጦርነት የሸዋው የጦር መሪ ራስ ልዑልሰገድ አጥናፍሰገድን ጨምሮ በርካቶች አለቁ። ከዚህ ድል በኋላ ፊታውራሪ ሐብተጊዎርጊስ ለንጉስ ሚካኤል ገበበረከትና ላዩን እርቅ ውስጡን ጠብቅ የመሰለ ቃላት በመላክ ተረጋግተው ወይም ተዘናግተው እንዲቆዩ አደረጉ። “በሠላም መወያየቱ ይሻላል” የሚል ጭብጥ ያለው ውሎ ያልለየውን ቃል የሰሙት ንጉስ ሚካኤልም የመጀመሪያውን ድላቸውን እንደጨበጡና እንደተዘናኑ ሠግሎ ሜዳ ላይ ሰፍረው ቆዩ። ከ10 ቀናት በኋላ ጥቅምት 17 ቀን 1909 ዓ.ም በፊትአውራሪ የጦር እቅድ አውጭነትና መሪነት ለቀናት በስውር ከበባ አድርጎ የቆየው የሸዋ ጦር የከበባ ስልቱን ተጠቅሞ የወሎን ጦር ባላሰበው መንገድ አጠቃው። ይህ የሠግሎ ጦርነት ከአድዋው ጦርነት በኋላ ብዙ ደም የፈሰሰበት ከባድ ውጊያ መሆኑ ተዘግቧል። በዚህ ጦርነት የጦር ሠራዊቱ ጠቅላይ አሣዥ ሆነው የዘመቱት ራስ ተፈሪ መኮንን የነበሩ ሲሆን፣ ከርሳቸው በታች የጦር ሚኒስትሩ ፊታውራሪ ሃብተጊዎርጊስና ራስ ካሣ ኃይሉ መሪ ሆነው ተሳትፈዋል። እናም የንጉስ ሚካኤል ጦር ያለቀው አልቆ የተረፈው ሲበተን ንጉስ ሚካኤልም ተማረኩ። በዚህ መልኩ ኩዴታው ተከናወነ።

ልጅ እያሁ ከአባቱ ሸንፈት በኋላ ከነበረበት ከአፋር ተነስቶ በርሃውን አቋርጦ ወደመቅደላ ሄዶ ጦር ሰብስቦ ውጊያ ቢጀምርም ድል ሳይቀናው ቀረ። በሃብተጊዎርጊስ መሪነት የዘመቱት የሸዋ መኳንንት ወደ መቅደላ ሄደው ሊማርኩት ቢሉም አልቻሉም። በዚህ ጊዜ ነበር።

“መቅደሳ አፋፋ ላይ ያሰካካል ፈረሱ፤

የዘጠኝ ንጉስ ልጅ አሰረኛው እሱ።

እንዲያን ሴቶችና ወንዶቹ ቢነግሱ፤

አልጋውን አይለቅም አባ ጤና እያሉ” የተባለለት። ከዚህ ሽንፈት በኋላም እንደገና ተመልሶ ወደ አፋር አቀና። ጥቂት ጊዜ አሳልፎ በርሃውን መልመድ ሲያቅተው በርሃውን ቆርጦ ወደ ምዕራብ ትግራይ በማቅናት በጋብቻ ወደሚመዱት ወደ ራስ ሰዩም ግዛት ሄደ። ምንም እርዳታ እንደማያገኝ ሲረዳ ወደ ምዕራቅ ትግራይ ዘልቆ ራስ ጉግሳ አርአያ ዘንድ ቢሄድም ለውጥ የለም። ይህን ያዩ የሙስሊም ባላባቶች “ወደኛ አገር ወደ ቆላው ግባና እንደብቅሃለን፤ ሚስትም እንድርልሃለን፤ በሰላምም ትኖራለህ፤ ባይመችህም ወደ ኤርትራ ይዘንህ እንጠፋለን” ብለው ሲልኩበት “ከአገሪ አልወጣም፤ ሚስትም አለችኝ፤ መሰለምም አልፈልገም” ብሎ እዚያው ትግራይ ውስጥ ግብፅያ ገዳም ገብቶ ተደበቀ።

ራስ ጉግሳም መዘዙን ስለፈሩ በ1913 ዓ.ም ገዳሙን አሰከብበው ያዙት። በዚህ ጊዜ የልጅ እያሁን እህት ያገቡት ራስ ሰዩም ራስ ጉግሳን ወግተው እያሁን ሊነጥቁ ይችላሉ ተብሎ ስለተሰጋ ራስ ተፈሪ፤ ፊታውራሪ ሃብተጊዮርጊስና የጎጃሙ ራስ ኃይሉ ተክለሃይማኖት ወደ ትግራይ ለመዝመት ጉዞ ጀምረው ወሎ እንደደረሱ የተፈራው ሳይሆን ቀርቶ ራስ ጉግሳ የእያሁን እጅ ይዘው ደሴ ወሰደው ለራስ ተፈሪ አሰረከቡ። በመጨረሻ ወደ ሸዋ ተይዞ መጣና በሰላሌ ከተማ በራስ ካሣ ኃይሉ ስር ግዞት ወረደ /ታሰረ/። ሰላሌ በነበረበት ጊዜ በራስ ኃይሉ ተክለሃይማኖት አቀናባባሪነት በአውሮፕላን የማስመለጠና ወደ ኤርትራ የመሄዱ ሙከራምከ ከሸፈ።

እሱቱ እያሱ በአሰር ላይ።

በ1925 ዓ.ም ከሰላሌው እስር ቤት አምልጦ ወደ ጎጃም ሲሸሽም ተያዘና ወደ ሐረር ተወሰደ በጋራ ሙሉታ አውራጃ በግራዋ ከተማ እስር አምባ በግዞት እስከ 1927 ዓ.ም ቆየ። በዚያ ጊዜ ኢጣሊያ የወልወል ግጭትን በፈጠረች ጊዜ “ከእኛ ጋር ወግነህ ወደ መንግስትህ ብትመለስህ?”

የሚል መልዕክት ቢደርሰውም ከጠላት ጋር አልተባበርም በሚል እንቢ እንዳለ ይነገራል። ወዲያውም በ1927/28 ዓ.ም ልጅ እያሁ “ልጅ” እንደተባለ ዘውዱንም ሳይጭናት አለፈ። ተገደለ የሚሉም አሉ።

የልጅ እያሁን አማግኝት በሚመለከት ሦስት አይነት አባባሎች እንዳሉ የሚነግሩን ፀሐፊ ጥላሁን ብርሃነሰላሴ “አንደኛው እንደ ልጅ መስፍን እያሱ አገላለፅ” ጃንሆይ በ1928 ዓ.ም ወደማይጨው ሊዘምቱ ሲሉ ያሰመጡትና “እኛ ያሰመጣንም ስለማይጨው ጦርነት እንዲያማክሩን ነው” ሲሉት “አንተ ያሰመጣሽኝ ልትገድለኝ ነው። ቀኑ ይረዝማል እንጂ አንተም ትገደላለህ” ብሎ መለሰና ወደማይጨው ሊሄዱ ሦስት ቀን ሲቀራቸው ተገደለ” ብለዋል። ሁለተኛው አባባል ማይጨው ሊዘመት ሲል አባ ሃና፤ ራስ አደፍርሰውና ደጃች መኮንን እንዳልካቸው ቀደም ብለው በመኪና ሄደው ልክ ግራዋ ሲደርሱ ልጅ እያሁ ተጠርቶ ሲወጣ እንደሚገድሉት አውቆ አብርት የታሰረው አባ ሻንቆ መሣሪያ ነጥቆ ሊታከስ ሲሞክር ተገደለ። አስከትሎም ልጅ እያሁ ተገደለና ሁለቱም እዚያው ተቀበሩ የሚል ነው።

ሦስተኛው ገለጻ ደግሞ አቶ ተክለጻድቅ መኩሪያ ከአጼ ቴዎድሮስ እስከ ቀዳማዊ ኃይለስላሴ በሚለው መፅሐፍ የገለፁት ሲሆን “መጋቢት 7 ቀን 1927 ዓ.ም ልጅ እያሁ መሞታቸው በቤተ-መንግስት ተነግሮ ሐዘን ተቀምጠው ነበር ብለው አትተዋል።” ፀሐፊው “ይህን ሁኔታ የሚያጠናክር ከአንድ ታሪኩን በደንብ አውቃለሁ ከሚሉ አዛውንት ሴት እንደሰማሁት በማለት ያሰፈሩትን ስናይ “ልጅ እያሁ ከወልወል ግጭት በኋላ በ1927 ዓ.ም መሞቱ ተነግሮ ሸዋፀሐይ እያሁ ቤት ሐዘን ተቀምጠው እቴጌ ልቅሶ መድረሳቸውን አውቃለሁ” ማለታቸውን ነው። ቀጥለውም “የአግግቱን ሁኔታ ግን አላውቅም ብለዋል” በማለት የአዛውንቷ አባባል ተክለጻድቅ መኩሪያ ከጠቀሱት ወቅት ጋር መጋጠሙን ይገልጻሉ። የልጅ እያሁ አግግቱን ለህዝቡ በይፋ ስላልተገለፀም ሐሚቱን ከእውነቱ መለየት ሳይቻል ቀርቷል።

በከፊል በልጅ አስተሳሰቡ ባጠፋው ጥፋት፤ነገር ግን በከፍተኛ የፕሮፓጋንዳ ውጤት ስልጣኑን ያጣው እያሁ በተለይ በተራው ህዝብ ዘንድ ተወዳጅነት እንደነበረውና አጭሯ የሰልጣን ዘመኑም የጥጋብ ጊዜ እንደነበረች የሚጠቁሙ ሰንኞች አሉ። እያሁ በግዞት እያለ በንግስት ዘውዲቱ ጊዜ በአንዳንድ ግዛቶች ችግር ተከሰቶ ነበርና

“ወደት ነው ያለኸው እያሁ አባ ጤና፤ ችጋር ሊገለን ነው እባክህ ቶሎ ና።” ተብሎለታል። “በእያሁ ዳቦ ነው ትራሱ” የሚለውም አብሮ ይጠቀሳል።

ደጋፊዎቹ ባየነው አይነት ፍቅራቸውን ሲገልፁም በተቃራኒው ተቃዋሚዎቹ የእያሁን መጥፎ ገዕታ የሚተነትኑ ግጥሞችን በዕውቀትም በቃልም ያሰራጩ ነበር።

- “የገባር ልጅ እንኳን አባቱ ሲሞት፤
- የደረሰው እንደሁ ከአስር አንድ መሬት፤
- ተሰካፍን ያወጣል እስከ አስር ዓመት።
- ሳያበቃው ቀረ ለአንድ ቀን ፍታት፤
- ይግረማችሁ ብሎ በሞቱ ማግስት፤
- እጃን ሚዳ ወጣ ጉግሰ ሊጫወት።

የምኒልክ መንግስት አምራ ተደላድላ፤
 ብታንገላታትም ብትላትም ችላ፤
 እስካሁን ጠበቀች ነብሰ ብታውቅ ብላ፤
 አሁን ግን ሃይማኖት ብትለውጥ የሌላ፤
 ለዘውዲቱ ሃደች ዘውዲቱ ኮብላ።
 ከሆነ አልጋ ወራሽ ተፈሪ ለኋላ፤
 ጠቅል እንላለን እንግዲህ ምን አላ፤
 መቻል እጅግ መልካም የምኒልክ ሎሌ
 አልሰማም የማይል አለ ባለጧሌ፤
 ቀለብ ደመወዝ ሰጥቶ ያደረገኝ ሎሌ፤
 ይህንን የፃፍኩት እኔ ዘውዲ ኃይሌ።”

እነዚህን የመሳሰሉ ግጥሞች ከብዙ ተቃዋሚዎች እየተሰበሰቡ ለእያንዳንዱ ሰው እንዲደርሰው ይደረግ ነበር። ተባራሪ ጽሁፎች ለህዝቡ የሚደርሱትም በየአደባባይና በየገበያ ስፍራዎች እየተዘዋወሩ ጽሁፎችን እንዲያደርሱ በታዘዙ ተቀጣሪዎች ነበር።

እያሁን ደግፈው ከተፃፉት በርካታ ግጥሞች ውስጥ አንዱም እንዲህ ይነበባል።

- “መቀሌ ቢገባ መቀሌ ገብታችሁ፤
- ጉራሌ /አውሣ/ ቢገባ አውሣ ገብታችሁ፤ (አፋር ማለት ነው)
- አትመለሱም ወይ አጣነው ብላችሁ።
- እንጀራ አትበሉም ወይ እሁን ካልያዛችሁ።
- እያሁ ምን ያድርግ አንድ ወጣት ልጅ፤
- ግዝት ያፈረሰው ተፈሪ ነው እንጂ።
- ይዘው አሰቃዩት እንደ ደሃ ጥጃ፤
- ዛሬስ ደስ አላቸው የነገውን እንጃ።
- በቅሎው ድንበር አይግጥ፤ እሱ አያስደነግጥ፤
- እያሁ ሚካኤል ሊሰጥ ነው በእርግጥ።”

በ2002 ዓ.ም ህዳር ወር ላይ 17ኛው የኢትዮጵያ ጥናትና ምርምር ዓለም አቀፍ ጉባኤ ሰብሰባን ተከትሎ በደሴ ከተማ “THE LIFE AND TIMES OF LIJ IYASU NEW INSIGHTS” በሚል ርዕስ አንድ ዓለም አቀፍ ጉባኤ ተካሂዶ ነበር። በሁለቱም ጉባኤዎች የተካፈለ የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ መምህርና ተመራማሪ ባቀረበው አንድ ጽሁፍ፤

“ልጅ እያሁን ከሰልጣኑ ያስወገደው መፈንቅለ መንግስት በሌላ አገራት ያልተለመደና ያልታወቀ አይነት ባህሪ ያለው ነበር። ይኸውም ግልበጣው ባረጀና ማገበራዊ ተግባሮችን በፈጠረ ስርዓት ላይ የተቃጣ ሆኖ፤ አዲስ ለውጥን የሚሻና አማራጭ የፖለቲካ አቅጣጫን የሚከተል አልነበረም። ይልቁንም ግልበጣው ለውጥን ሲያቀነቅን በነበረው ልዑል ላይ ያረጀውና ... የላዕላዩ ክፍል ያሳረፈው ብዙን በትር ነበር” በማለት ይገልጻል።

ይህ ኮንፈረንስ የተካሄደው ደሴ ከተማ “አይጠየፍ” አዳራሽ ውስጥ ነበር። የአዳራሹ ስም “አይጠየፍ” የተባለው ደግሞ ለታችኛው ገብረተሰብ ልዩ ትኩረት ያደርግ የነበረውን የልጅ እያሁን አመለካከት አባቱ ንጉሰ ሚካኤልም ይተገብሩት ነበርና ትልቅ ትንሽ፣ ደሃ ሐብታም፣ ባለማዕረግ ተራ ሰው፣ ሳይሉ፣ ሳይመርጡና ሳያበላልጡ ሁሉንም የገብረተሰብ ክፍል ሰብሰበው ግብር ያበሉበት የነበረ ሰፊ አዳራሻቸው ስለሆነ ነው ዛሬ ድረስ “አይጠየፍ” እየተባለ የሚጠራው።

ልጅ እያሁ አንድነትን ያጠናክራል ብሎ የተጓዘበትና በእጅጉ ያስነቀፈው አንዱ ተግባር ከየንሳው ሚስት እያገባ መውለዱ መሆኑን አይተናል። በዚህ አካሄድም በርካታ ልጆች አፍርቶ ነበር። እንዲያውም በዘመኑ ብዙ ሴቶች ሲያረገዙ “ያረገዙት ከእያሁ ነው” እያሉ ያውኑ ነበር። ስለዚህም የእያሁን ትክክለኛ ልጆች ለመለየት አስቸግሮ ነበር።

በኃይለስላሴ ጊዜም የእያሁ ልጆች ከየቦታው ብቅ እያሉ ልጅነታቸው ሲታወቅ እነሱን በየሰበብ አሰባቡ መቆጣጠርና ማሰር አስቸጋሪ ሆኖ ነበር። ይህን በመፍራትም ብዙ እናቶች ልጆቻቸውን አባታቸው እያሁ እንደሆነ እስከመደበቅ ደርሰው ስለነበር ተደብቀው የቀሩ ልጆች እንደነበሩ ይገመታል። ሆኖም “ልጅነታቸው የተደረሰበትና የታወቁት የሚከተሉት ናቸው” በማለት ጥላሁን ብርሃነስላሴ በመፅሐፋቸው የልጅ እያሁን ልጆች ዘርዘረዋል።

ልጅ ግርማ እያሁ፤ በኢጣሊያ ወረራ ጊዜ በሰደት ኬንያ ገብቶ የነበረና በእንግሊዞች ቁጥጥር ስር ውሎ ታስሮ የቆየ ሲሆን፤ በመጨረሻ ኢጣሊያ ስትሽነፍ ወደአገሩ ሸሽቶ ሊገባ ሲል እዚያው ኬንያ ተይዞ የተገደለ። ሚናስ እያሁ፤ ጎጃሚዋ እናቱ ለአንድ መነኩሴ አደራ ሰጥታው ወደ ወሎ አብረው ሲጓዙና የሞላ ወንዝ ሲሻገሩ እናቱን ወንዙ ሲወሰዱት መነኩሴውና ሚናስ ተረፉ። ሚናስም ወሎ ግሽን ማርያም አጠገብ በምትገኘው ሙፋ

ኪዳነምሀረት እየተማረ አደገ። ጣሊያኖች በገቡ ጊዜ አሰረው ቢመረምሩትም መንፈሣዊ ሰው ብቻ መሆኑን ስለተገነዘቡ ፈቱትና ቤት ሰጥተው አስቀመጡት።

ከነፃነት በኋላ ከወሎየዋ እናቱ የሚወለደው ጌድዮን እያሁ የተባለው ወንድሙ ፈረሱን አስጭኖ መሸፈቱ ሲሰማ ሚናስ እያሁም በጥርጣሬ መታየት ጀመረ። ስለዚህም በጃንሆይ ትእዛዝ አልጋ ወራሹ አሰፋወሰን ሚናስን ይዞ ወደ ጃንሆይ ላከው። በአልጋ ወራሹ ቤት በቁም እስር በሚመስል አይነት በእንክብካቤ መኖር ጀመረ። ጃንሆይ ግን ጥርጣሬው አለቃቸው ብሎ ወደወህኒ ቤት እንዲገባና የፍርድ ሚኒስትሩ ራስ አንዳርጋቸው መሳይ እንዲጠብቁት አዘዙ። ራስ አንዳርጋቸው ሚናስን ቢያዩት ቢያዩት ሰላማዊና ፀሎተኛ ብቻ መሆኑን ስላረጋገጡ ኃላፊነት ወስደው አሰለቀቁት። እዚያው ፍርድ ሚኒስትር መሰሪያቤት ውስጥ እንዲሰራም ተደረገ፤ ሰራውን እየሰራ ከቤተሰቦቹ ጋር በሰላም መኖሩን ቀጥሎ ሳለ በ1957 ዓ.ም ምሽት ላይ ከመሰሪያቤቱ ፎቅ ላይ ወድቆ ሞተ። በዚያ ጊዜ ኢትዮጵያና ሱማሌ ፀበኞች ነበሩና የሱማሌ ሬዲዮ 'የአቤቶ እያሁን ልጅ ሚናስን የኢትዮጵያ መንግስት ከፎቅ ወርወሮ ገደለው' የሚል ዜና አሰደመጠ። ሚቹ 7 ልጆች ወልደ ነበር።

ጌድዮን እያሁ፤ ይህ በኃይለኝነቱ የሚታወቀው ልጅ ከወረራው በኋላ ሸፍቶ በወሎ በርሃ ገባ። በኋላም ተይዞ ጋሞጎፋ ታሰሮ ነበር። ከጌድዮን እያሁ የተወለዱ እስጢፋኖስ ጌድዮንና በቃሉ ጌድዮን የሚባሉ ልጆች የነበሩ ሲሆን፤ በቃሉ የአየር ኃይል ባልደረባ ሆኖ ነበር።

ጎሹ እያሁ፤ በግዞት ሲዳሞ በነበረ ጊዜ ሁለት ልጆች የወለደ ሲሆን፤ ተናኘ ጎሹ እዲስ አበባ፤ ሉሊት ጎሹ ሲዳሞ ውስጥ ይኖራሉ።

አንግዳሽት እያሁ፤ ወላጅ እናቱ ከመንዝ ባላባት የተገኘች ነበረች። አንግዳሽት በወረራው ጊዜ ቡልጋ ውስጥ ይገኝ ነበርና አርበኞች 'የንጉስ ልጅ በመሀላችን እያለ እንዴት ያለ ንጉስ እንግዳሽት?' በማለት እምቡር ገበያ ላይ ነጋሪት እየጎሰሙ እንግዳሽትን 'መልዓከፀሐይ ንጉስ ነገስት' አሰኝተው አውጀው ነበር። በዚህ ጊዜ አርበኛው ሁሉ ከያለበት ተሰባሰባና ሹመት ተካሂዷል። በወቅቱ በርካታ ጦር ሠራዊት አስከትሎ የመጣው ባላምባራስ አበበ አረጋይ 'ራስ' ተብሎ የጦር አበጋዝ ሆኖ የተሾመው በዚህ ጊዜ ነበር።

መልዓከፀሐይ እያሁ በ1931 ዓ.ም መስከረም 17 ቀን ብዙ አርበኞች ከነውታደሮቻቸው መጥተው በተሰበሰቡበት ቦታ ሆኖ የመስቀልን በዓል ሲያከብር እንደቀድሞው ንጉሣዊ ስርዓት /ጠላት አገሪቱ ላይ ያልነበረ በሚመስል ሁኔታ/ ግብር ያበላ ሲሆን፤ በእለቱም ለ4 ሰዓታት የቆየ የውታደር ሰልፍ ተመልክቶል። በዚህ ዕለት መልዓከፀሐይ እያሁ ታመመና በቃሬዛ ወደ መምቻ ከተማ ተወስዶ መዳን ስላልቻለ መስከረም

27 ቀን ህይወቱ ያልፍና በከፍተኛ የቀብር ስነ-ስርዓት በቆዩ ማርያም እንደተቀበረ 'የአርበኞች ታሪክ' የሚለው መፅሐፍ ላይ ተገልጿል። በነገሰ በ8ኛ ወሩ የሞተውን ንጉሱም በዚያች እለት ከጅቡቲ የመጡ መነኩሴ መርዘው እንደገደሉት ይነገራል። የመነኩሴው ምክንያትና የላከውም ግን እንደሆነ ባይታወቅም።

ደጃዝማች ዮሐንስ እያሁ፤ ዮሐንስ በወረራው ጊዜ በአርበኝነት ሲዋጋ ቆይቶ ንጉሁ ከሰደት ሲመለስ እንደሌሎች አርበኞች በስሩ ያሉትን ወታደሮች አሰልፎ ንጉሁን የተቀበለ ነው። ሆኖም የጎንደር አርበኞች 'የሸሸ ንጉስ አይነግሰም፤ ያፈረሰ ቄስ አይቀድስም' በማለት ንጉሁን አናስገባም ብለው ስለነበረና፤ በዚያም ጊዜ ደጃዝማች ዮሐንስ እያሁ የመንግስ ፍላጎት አሳይቶ ስለነበር ጃንሆይ ከ5 ዓመቱ የአርበኝነት ዘመን በኋላ በግዞት ወደ ከፋ ልከውታል። በ1966 ዓ.ም የመንግስት ለውጥ ሲደረግ ተፈቶ ጅምሩ ሲኖር ታሞ ሞተ።

ደጃዝማች ዮሐንስ ሌላው በጃንሆይ ጥርስ እንዲገባ ያደረገው ንጉሁ በሰደት ላይ ሳሉ ከአርበኞች ጋር ደብዳቤ ይፃፉ ነበርና ሌሎች ሁሉ ከአሁኑኛው ስር 'ባሪያዎ' ወይም 'አገልጋይዎ' እያሉ ሲፀፉ እሱ ግን 'አከባሪዎ' እያለ ይፅፍ ስለነበር ነው። ከደጃች ዮሐንስ እያሁ ልጆች ውስጥ ጀርመን አገር የሚኖሩት ፕ/ር ግርማ ዮሐንስ አንዱ ናቸው።

ቴዎድሮስ እያሁ፤ ስለቴዎድሮስ የሚታወቀው ታሪክ ጋምቤላ ውስጥ ሸፍቶ ሲዋጋ መኖሩና በኋላ ላይ ናዝሬት ውስጥ ታሰሮ እንደነበር ነው።

ምኒልክ እያሁ፤ አፋር ውስጥ የተወለደው ምኒልክ እያሁ ፖለቲካ ውስጥ ባይገባም ከእያሁ በመወለዱ ብቻ አፍንጫ በር እስር ቤት ከ25 ዓመታት በላይ ታሰሮ የነበረና በመጨረሻ በነፃ የተለቀቀ ነው። ያለአንዳች ጥፋት ለረጅም አመታት የተንገላታው ምኒልክ ከተፈታ በኋላ እንኳ አገሩን ለመርዳት በተጠየቀ ጊዜ ፈቃደኛ ሆኖ የተቻለውን የሰራ ነው። ምኒልክ የኢህዳድ ተወላጅ የሆነችውን ወ/ሮ መሪማ አብዱራህማንን አግብቶ ድሬዳዋ ሱማሌ መንደር ሲኖር ቆይቶ ልጅ ሳይወልድ ነው የሞተው።

የጅቡቲ የነፃነት ጉዳይ በተቀጣጠለበት ጊዜ የጅቡቲው የበላይ ባላባት አልአሪፍ ከምኒልክ እያሁ ጋር የአንድ አያት ልጆች ስለነበሩ ለማግባባት የተቻለውን ጥሯል። አልአሪፍ ጃንሆይን 'የአክሲዮን ባል የገደለ ነው' እያለ ይጠላቸው ስለነበርና ሊያናግራቸውም ፈቃደኛ ስላልነበር ስለ እነዚህ አይነት ጉዳዮች የሚወያየው ምኒልክ ነበር። ልጅ ምኒልክ በደርግ ጊዜም የጅቡቲ መሪዎችን ለማግባባት ሞክሯል።

ልጅ መስፍን እያሁ፤ ልጅ መስፍን ዋልድባ ገዳም ተደብቆና ሰሙንም መኮንን አንደልካቸው ብሎ ቀይሮ የቆየና በ1983 ዓ.ም የቀድሞ ሰሙን መልሶ መስፍን እያሁ በሚል በጋዜጣ አሳውጀል። ልጅ መስፍን የቤተክህነት ሰው በመሆኑም በፓትሪያርኩ በአቡነ ተክለሐይማኖት

እርዳታ ተደርጎለት ከብት በማርባት ይተዳደር ነበር። እሀአዴግ ሲገባ ደርግ ዘግቶት የነበረውን ወደመንበረ ፀባእት ቅድስት ስላሴ ቤተ-ክርስቲያን የሚወሰደውን መንገድ ያስከፈተና፤ ከማዘጋጃ ቤቱ ፈቃድ ውጪ የአፄ ምኒልክን ሐውልት ብርማ ቀለም ያስቀባ ነው። ሐውልቱ በነሐስ ስለተሰራ መወልወል እንጂ መቀባት ባይኖርበትም።

በተጨማሪም በእሣት አደጋ መከላከያ መስሪያ ቤት በኩል ያለውንና በብረት ሰንሰለት የተዘጋውን የአራዳ ጊዮርጊስ ቅጥር ጊቢ በር ከባህታዊ ገብረመስቀል ጋር በመጋዝ ቆርጠው አስከፍተዋል። በዚህም ተከሰው ነበር።

አባ ዮሐንስ እያሠ /ወልደነጎድጓድ/፤ አባ ዮሐንስ የካቶሊክ መነኮሴ ሆኖ በሐረር ይኖር ነበር። የአባቱን ስም "ወልደነጎድጓድ" አሰኝቶ ሲኖርም መልኩ ቁርጥ እያሠን ይመስል ስለነበር እንዳይጠረጥሩት ቅን ቡን እያላጩ መልኩን ይለዋውጥ ነበር።

ሸዋፀሐይ እያሠ፤ ሸዋፀሐይ የልጅ እያሠ የመጀመሪያ ልጅ እንደሆነችና እያሠ ሲሞትም ለቅሶ የተደረሰው እፅ ቤት እንደነበር ተገልጿል።

እመቤት ዓለምፀሐይ እያሠ፤ እመቤት ዓለምፀሐይ ከራስ ኃይሉ ተክለሐይማኖት ልጅ ከወ/ር ሰብለወንጌል የተወለደችና ከመጀመሪያው ጀምሮ በቅርቡ በሞት እስከተለየችበት ጊዜ ድረስ በይፋ የምትታወቅ ልጅ ነበረች።

ሌላው ከልጅ እያሠ ታሪክ ጋር ተያይዞ የሚገለፀው የእሱም ሆነ የአባቱ የዘር ሐረግ በእባት በኩል ሲቆጠር ከነብዩ መሐመድ ጋር መገናኘቱ ነው። ይህን ጉዳይ በሚመለከት ብርሃኑ ድንቁ "አዮር የኢትዮጵያ ታሪክ" በሚለው መፅሀፋቸው ያሰፈሩትን ሰናይ፤

1. ነብዩ መሐመድ
2. ፋጡማ (የእሳብ ዓሊ ሚሰት)
3. ሁሴን (አንገቱን የተቀላው)
4. ዘና ሳባዲን
5. ሞሐመድ አልባጂር
6. አብደላህ
7. ሙሳ አልካዲን
8. ዑመር
9. ታጅ አላህ
10. ያህያ
11. ኢሰማኤል
12. ኑር አህመድ
13. ከሊል
14. ኢብራሂም
15. ሞሐመድ
16. ታማም
17. ታጅ አዲን
18. ሞሐመድ
19. ያጉት

20. ያኩብ
21. ኢማም ኑር
22. ሳኒ አላህ
23. ኢሳ
24. አይሻ
25. ዛኒ ኤልኬር
26. ኑር ሁሴን
27. ሻምስ አዲን
28. ኑር አዲን
29. ዲሞ አዲን
30. ፓፑ
31. ኢማም ዓሊ /ወደ ኢትዮጵያ መጡ/
32. ኢማም መሐመድ
33. ኢማም አህመድ
34. ኢማም ሙሐመድ
35. ኢማም ሊሃን
36. ኢማም ዓሊ /የገጉስ ሚካኤል አባት/
37. መሐመድ ዓሊ /ገጉስ ሚካኤል/
38. አቤቶ እያሠ

የንጉሥ ሚካኤል አባት አማም ዓሊ የነብዩ መሐመድ 36ኛ ትውልድ በመሆናቸው ወይም ነበሩ ተብሎ ስለሚታመን ልጅ እያሁ የነብዩ መሐመድ 38ኛ ትውልድ ሆኖ ይቆጠራል። ልጅ እያሁ ባየነው ዓይነት በውጣ ውረድና በአወዛጋቢ ሁኔታ የተሞላ የሰልጣን ዘመትንና የግል ህይወቱን ፈፅሞ በ39 ዓመቱ አልፏል።

“ያልተዘመረለት እያሁ” ተብሎ የተጀመረውን ይህን ምዕራፍ ከመቋቋሙ በፊትም ለምን እንዳልተዘመረለት የሚጠቁሙ ጥቂት ገለጻዎች ካሰፈለጉን፤

1ኛ. በኢትዮጵያ ታሪክ መፃሕፍቶች በዘመናዊ መልክ በማተሚያ ቤት መታተም የጀመሩት ልጅ እያሁ በኩዴታ ከሰልጣን ከተወገደ በኋላ በነበሩት ተከታታይ ዓመታት ነው።

2ኛ. ንግስት ዘውዲቱም ሆኑ አፄ ኃይለስላሴ ስለልጅ እያሁ መልካም ሰራ/ሰርቶ እንኳ ቢሆን/ እንዲነሳ አይፈልጉም።

3ኛ. ልጅ እያሁ ከሰልጣን ከተወገደ በኋላ ንጉሣዊ አገዛዙ ለ60 ዓመታት ያህል የዘለቀው ልጅ እያሁን ከሰልጣን ባሰወገዱት አካላት እጅ ነው።

በርካታ የታሪክ ፀሐፍት የታሪክ መፃሕፍቶቻቸውን መፃፍና ማሳተም የጀመሩትም ከተጠቀሰው ጊዜ ጀምሮ ባሉት ጊዜያቶች ስለነበርና፤ በዚህም ስለ ልጅ እያሁ የተሻለ ገፅታ ማካተት ወቅቱ ስለማይፈቅድ ለረጅም ዓመታት የእያሁ ክፉ ገፅታ ብቻውን እየመራ እስከቅርብ ጊዜ ሊደርስ ግድ ነበር። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ግን የተቀበሩ በጎ ገፅታዎች እንደነበሩትም የሚገልፁ እውነታዎች መውጣት ጀመሩ። እነዚህም ከግማሽ ምዕተዓመታት በላይ የተበጠለጠለበትን ፅሁፍ ያህል ያልበረከቱ ናቸው። ስለዚህ “ያልተዘመረለት” ሲባል ጥሩ ገፅታውን በክፉ ገፅታው ለውጠው ታሪኩን በሐሰት ቀበሩት ማለት ሳይሆን፤ ጥፋቱንም ልማቱንም እኩል ማንሳት ሲገባ ጥፋቱ ብቻ ነልቶ የተተረከለት፤ ነገር ግን ተራማጅነቱ ያልታየለት ልዑል እንደነበር ለመግለፅ የተጠቀምኩበት ቃል ነው - ያልተዘመረለት።

የንግስተ ነገሰታት ዘውዲቱ ዘመ ኑ-መንግስት ከ1909 - 1922 ዓ.ም

በ1909 ዓ.ም ዘውዲቱ ንግስተ ነገሰታት፤ ተፈሪ መኮንን ራስ ተብለው አልጋ ወራሽ ሲሆኑ ከንውኑ ያልተለመደ አይነት ነበር። በኢትዮጵያ ታሪክ የተለመደው ወግና ስርዓት ንጉሠ ነገሰት ከተሾመ በኋላ ቆይቶ በተሟሟው ንጉሠ ነገሰት ፍላጎትና ምርጫ ነበር አልጋወራሽ የሚሰየመው። የዘውዲቱና የተፈሪ ግን “በሀዘቡ ምርጫ” በሚል የሁለቱም ሹመት በሌሎች ምርጫ በአንድ ቀን የተከናወነ ነበር።

ይህ የሆነበት ምክንያት ልጅ እያሁ ሲሻር በሁለት ጎራዎች ይሁንታ የነበረ በመሆኑና ቀጣይ ተሟሟው ላይም እነዚያ ሁለቱ ጎራዎች መሳተፍ ስለነበረባቸው ነው። ስለዚህ ራስ ተፈሪ በነበራቸው አውሮፓ ቀመስ ትምህርትና በተራማጅነታቸው የአውሮፓውያን ምርጫ ሲሆኑ፤ ዘውዲቱ ደግሞ የኢትዮጵያውያን ወግ አጥባቂ የመኳንንት ቡድን ምርጫ ነበሩ። ይህ በዘመነ መሳፍንት ጊዜ ብቻ የተተገበረና ያልተለመደ የሁለት ባንድ የአሸሻም ዘዴ የዘውዲቱን የአስተዳደር ጊዜ ያልተለመደ አድርጎት ሲቀጥል እናያለን።

ዘውዲቱን ለሥልጣን ያበቃቸው ብቸኛ መመዘኛ የአፄ ምኒልክ ቀጥተኛ ልጅ መሆናቸው ነው። የሸዋ መኳንንት ምርጫ የሆኑትም የቀድሞውን የምኒልክን ወግና ስርዓት እንደማይጥሱትና እንደ እያሁ የተለየ ጎዳና እንደማይከተሉ እምነት ስለጣሉባቸው ነው። ራስ ተፈሪም የንጉስ ሳህሌሥላሴ ዝርያ ያላቸውና የአፄ ምኒልክ የአክስታቸው የልጅ ልጅ ስለሆኑ፤ በዘር ሐረግ ረገድ ለዘውዱ የልጅን ያህል ባይሆንም የማይተናነስ ቅርበት ነበራቸው። ነገር ግን የአልጋወራሽነቱን ስልጣን ያገኙት በዘር ቆጠራ ብቻ ሳይሆን እንደተባለው የአውሮፓውያንን ቋንቋ ስለሚናገሩና በዘመናዊ አስተዳደር ስላደጉ እንዲሁም የቆንሲሎች ወዳጅ ስለነበሩ ነው። ቀስ በቀስም ከአልጋወራሽነት ወደ ባለሙሉ ስልጣን እንደራሴነት፤ ሲቀጥሉም ባልተለመደ አኳኋን ወደፊት እንደምናየው የአዲስ አበባ ንጉስ ... እያሉ በመጨረሻ ንጉሠነገሰት ሆነዋል።

በዚህ አካሄዳቸውም የዘውዲቱን ስልጣን በእርጋታ ከላያቸው ላይ እየገፈፉ፤ እየገፈፉ ስልጣን አልባ ባለሥልጣን ሊያደርጓቸው ችለዋል። ይህም ሲሆን ዘውዲቱ የአስተዳደር ልምድም ሆነ ከቆስ ትምህርት ያለፈ የዘመናዊ ትምህርት እውቀት ስላልነበራቸው በጥቂት ዓለማዊ ስራዎችና በብዙ መንፈሣዊ ስራቸው ተወስነው ስናይ፤ አጠቃላይ ፖለቲካዊ ጉዳዮችንና የአገሪቱን የውጭ ፖሊሲም ሆነ የአስተዳደሩን ስራ ግን አልጋወራሽ ራስ ተፈሪ ከደጋፊዎቻቸው ጋር ሲያከናውኑት

እንመለከታለን። ይህ አካሄዳቸውም ነው የዘውዲቱን ስልጣን ለመገዘዝ የረዳቸው።

በዚህ መሠረት "የንግስተ ነገስታት ዘውዲቱ ዘመነ መንግስት" ተብሎ በተመደበው ጊዜ ውስጥ ዘውዲቱ በዘመናቸው ከፈፀሟቸው ስራዎች የበለጠ በዘመናቸው የተፈፀሙ ስራዎች መበርከታቸውን ከወዲሁ ተገንዝበን፤ የዘውዲቱንና ያልጋወራሹን የጋራ የስልጣን ዘመን በጥምረት እናያለን።

ዘውዲቱ ከአባታቸው ከዳግማዊ ምኒልክና ከእናታቸው ከወ/ሮ አብሸው በያን ሚያዚያ 22 ቀን 1968 ዓ.ም በእነዋሪ ከተማ ነበር የተወለዱት። እናታቸው ወ/ሮ አብሸው በያን ከወረኢሉ ባላባት የተወለዱ ናቸው።

አጼ ምኒልክ ቀደም ባለው ጊዜ ወ/ሮ ሸዋረጋንና ልጅ አስፋወሰንን ወልደው ስለነበር ዘውዲቱ ሦስተኛ ልጃቸው ነበሩ። ሁለቱ ልጆች ምኒልክ በሀይወት እያሉ ስለሞቱ የቀሩት ልጃቸው ዘውዲቱ ብቻ ነበሩ።

ዘውዲቱ ጥቅምት 13 ቀን 1875 ዓ.ም ገና የ6 ዓመት ተኩል ልጅ ሳሉ ለአጼ ዮሐንስ ልጅ ለራስ አርአያ ዮሐንስ ተደረው ወደ ትግራይ ግዛት ሄዱ። የባለቤታቸው የራስ አርአያ እድሜም 12 ዓመት ነበር። ጋብቻውም የንጉሠነገስት ዮሐንስንና የንጉስ ምኒልክን ስምምነት ለማጠናከር ታስቦ የተደረገ ነው። ይህ ከሆነ ከ5 ዓመት በኋላ ባለቤታቸው ራስ አርአያ ታሞ ስለሞተ ዘውዲቱ ወደአባታቸው ወደ ሸዋ ተመልሰው መጡ።

በ1884 ዓ.ም ደጃዝማች ወቤ አጥናፍ፡ሠገድን አግብተው አራዳ በሚገኘው በደጃች ወቤ ቤት መኖር ጀመሩ። በወቅቱ የፊታውራሪነት ማዕረግ የነበራቸው ወቤ ከዓመታት በኋላ ከባለቤታቸው ከዘውዲቱ ጋር ይጋጩና በጥፊ ይማታሉ። ዘውዲቱም በንዴት በጠዋት አምልጠው ወደ ቤተ-መንግስት ሄደው መመታታቸውን ለምኒልክ ሲነገሩ፤ እምኖ ምኒልክ ወቤን ያስጠሩና "ምነው በጥፊ መታሸግ" ብለው ጠየቋቸው። ደጃች ወቤ መልስ አጥተው አቀርቅረው ሳለ ምኒልክ በጥፊ ያጮሏቸውና ወደቤታቸው በሰላም ይሸኙዋቸዋል። ወ/ሮ ዘውዲቱ ወደቤታቸው መመለስ ሰላልፈለጉ በዚያው ጊዜ ተፋቱ።

ቀጥሎ በ1893 ዓ.ም የጎንደር ገዥ የነበሩትንና የእቴጌ ጣይቱ የወንድም ልጅ የሆኑትን ራስ ጉግሣ ወሌን አግብተው በኡራኤል ቤተ-ክርስቲያን አጠገብ በሚገኘው የአሁኑ የአዲስ አበባ ከተማ አስተዳደር የጤና ጥበቃ ቢሮ ያለበት ቦታ ላይ ይኖሩ ጀመር። (ለዚህም ነው ሰፈሩ የንግስት ሰፈር እየተባለ የሚጠራው) ምኒልክ ሲታመሙ ዘውዲቱ ከቤታቸው ወደ ቤተ-መንግስት በመሄድ ከእንጀራ እናታቸው ከእቴጌ ጣይቱ ጋር አባታቸውን ሲያስታምሙ

ቆዩ። ከምኒልክ ግለሰብ በኋላ ጣይቱ ከቤተ-መንግስት እንዲገለሱና በግዙት ወደ እንጦጦ እንዲሄዱ ሲደረግ፤ በተመሳሳይ ዘውዲቱም ርስታቸው ወዳለበት ፋሌ ወደሚባል ቦታ ተላኩ። የምኒልክ ተወላጅ ልጅ እያሁ ከስልጣን በኋይል መውረዱን ህዝቡ እንዳይቃወም በሚል መነሻና ቀደም ሲል በተጠቃቀሱት ምክንያቶች መነሻነትም ዘውዲቱን ማንገስ የውደታ ግዴታ ነበርና ከነበሩበት ከፋሌ /ሠላሌ/ አስመጥተው አነገሷቸው።

መስከረም 17 ቀን 1909 ዓ.ም ወ/ሮ ዘውዲቱ ንግስተ ነገስት ተብለው በአባታቸው ዙፋን ሲቀመጡ እድሜያቸው 41 ሞልቶ ነበር። በዚህ ጊዜም በቤግምንቴ ምክክር ባለቤታቸውን ራስ ጉግሳ ወሌን የቀድሞውን ግዛታቸውን ጎንደርን እንደገና ሾመው ከቤተ-መንግስቱ እንዲርቁ አደረገባቸው።

የካቲት 4 ቀን 1909 ዓ.ም በአራዳ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ-ክርስቲያን ሰርዓተ ንግስ ተደርጎላቸው "ንግስተ ነገስታት ዘውዲቱ ወላተ ለዳግማዊ ምኒልክ ሰይሙት እግዚአብሔር" ተብለው በሊቀ ጳጳሱ በአቡነ ማቴዎስ እጅ ቅብዓ መንግስት ተቀብተው ዘውድ ሲጭኑ፤ የሐረር ገዥ የነበሩት የራስ መኮንን ልጅ ተፈሪ ደግሞ አባታቸው ሰጥተዋቸው የነበረው የደጃዝማችነት ማዕረግ ከፍ ብሎ ራስ ተፈሪ ተባሉና ታላቁን የሰለሞን ኒሻን ተሸልመው ለአልጋ ወራሽነት የሚገባው ክብርና ሰርዓተ ፀሎት ተደርጎ "ልዑል አልጋ ወራሽ" ተብለው ተሰየሙ። በዚህ እለት ከቤተ-መንግስት አልፎ የማያውቀው የኤሌክትሪክ መብራት ከቤተ-መንግስት እስከ አራዳ ጊዮርጊስ ተዘርግቶ በአውሮፓውያኑ ድጋፍ የአዲስ አበባ ህዝብ ልዩ ነገር እንዲያይ ሆነ። በንግስት ዘውዲቱ የሸዋ መኳንንት ደስ ሲሰኙ፤ በራስ ተፈሪ አልጋወራሽነትም አውሮፓውያን ቆንሰሎች ተደሰቱ። የንግስ በዓሉም በደማቅ ሁኔታ አለፈ።

ተገባሪ ገንብ ገሰት ወዳሪ

ይህ በሆነ በላምንቱ ግርማዊት ንግስተ ነገስታት ዘውዲቱ የከፋ ገዥ ለነበሩትና የአክሱታቸው ልጅ ለሆኑት ለራስ ወልደጊዮርጊስ የንጉስነት ዘውድ ሰጥተው የበጌምድርና የሰሜን ንጉስ አድርገው ሾሟቸው። ንግስት ዘውዲቱ ሃይማኖታቸውን ወዳጅ፣ በጾም በፀሎት የተጉና የሀይወታቸው ሚዛን ወደመንፈሳዊነቱ ያዘነበለ ነበር።

የቀድሞዎቹ የነገስታት ሚስቶች /እቴጌዎች/ እንኳ የዘውዲቱን አይነት ሙሉ የንግስና ስልጣን ዕድል ሳያገኙ በእቴጌነታቸው ብቻ ምን ያህል ለፖለቲካው ልዩ ትኩረት ያደርጉ እንደነበርና ተሳትፏቸው ከነገስታቱ የበለጠ እንደሆነ በቁጥር አንዱ መፅሐፍ ያየነው ነው። ንግስት ዘውዲቱ ግን ካለፉት ሴት ባለሥልጣናት ፍፁም የተለዩ ነበሩ። ሌላው ቀርቶ ፊት ለፊት የመጣቸውን ጠላት እንኳ በአግባቡ የተጋፈጡበት አጋጣሚ የለም። ለዚህም ነው ጥቂት ፀሐፍት “ምስኪኗ ዘውዲቱ” እያሉ የሚጠሯቸው። ማንም ሹም ያለሥልጣን ያሻውን ሲፈፅም “ለአገር ከጠቀመ ይሁን ብያለሁ” ማለትን እንጂ “እንዴት ያለሥልጣኑና ያለእኔ ፈቃድ” ማለትን አያውቁበትም። ፖለቲካዊ ጉዳዩን ሙሉ በሙሉ ለመምራትና የአውሮፓን ስልጣኔ በኢትዮጵያ ለማስፋፋት በሚል ራስ ተፈሪ ያደርጉት ለነበረው ጥረት ሁሉ ዘውዲቱ እንቅፋት ሆነውም፤ እኔ እያለሁ እንዴት? ብለውም

አያውቁም። ይህን ማድረጋቸው ተገቢ ቢሆንም፣ ገደብ ያለፈው የሆነታቸው በስተመጨረሻ ሳይጎዳቸው አልቀረም። “እርሱም በፀሎትም ይርዱኝ፤ እኔ እፈፅማለሁ” ይሉ ነበር አልጋውራሹ። የሚያገኙት መልስ “እሸ” የሚል ነው።

ንግስት ዘውዲቱ እንደነገሡ የነገስታት ደንብ ነውና በወቅቱ የነበረው መገበያያ ገንዘብ በምኒልክ ምስልና ስም የታተመውና የተቀረፀው ስለነበር፤ እሱ ቀርቶ በዘውዲቱ ስምና ምስል ሊቀረፅ ታስቦ በብር፤ በአላድ፤ በሩብ፤ በመሐለቅ ተከፋፍሎ ከተዘጋጀ በኋላ የገንዘብ ሚኒስትሩ አይተው ፈቃዳቸውን እንዲሰጡና እንዲታተም ሲጠይቋቸው “እኔን የኢትዮጵያ ህዝብ መርጦ ያነገሰኝ የዋልኩለት ውለታ ኖሮ ሳይሆን የአባቴን ውለታ አስቦ ስለሆነ እኔም በበኩሌ የአባቴ ስም የሚጠራበትን ማሰብ ስላለብኝ በአባቴ ስም የታተመው ገንዘብ ተሰርዞ በእኔ ስም የታተመ ገንዘብ እንዲተካ አልፈቅድምና በዚያ ይቀጥል። በእኔ ስም ሊታተም የተሰናዳው የመታሰቢያ ስጦታ ብቻ ይታተምበት።” ስላሉ በምኒልክ ስም የሚታተመው ገንዘብ እንዲቀጥል ሆኗል።

ንግስት ዘውዲቱ ከ1909 - 1922 ዓ.ም ድረስ በነበረው የስልጣን ዘመናቸው ምንም እንኳ በአንኳር አንኳር ፖለቲካዊ ጉዳዮች ላይ ትኩረት ባያደርጉም በዘመናቸው ሰርተዎቸው ያለፉ ስራዎች ቀላል አልነበሩም። ከእነዚህም ውስጥ ዛሬም ድረስ አገልግሎት እየሰጠ የሚገኘው የንግስት ነገስታት ዘውዲቱ መታሰቢያ ሆስፒታል አንዱና ግንባር ቀደሙ ነው። ሐኪም ሴቱን በዘመናቸው ሲያቋቁሙትም ለሴቶች ማዋለጃ እንዲሆን በሚል ነበር።

ንግስተ ነገስት ዘውዲቱ ምኒልክ

አባታቸው የጀመሩትን አገር የማዘመን ጅምርም እንዲቀጥል ይፈልጉ ነበርና፤ ለዚህም ዘመናዊ ትምህርት ወሳኝ መሆኑን በመረዳት የአዲስ አበባውን ቅዱስ ጊዮርጊስ ትምህርት ቤት አሰርተው አገልግሎት እንዲሰጥ አድርገዋል። በተጨማሪም በ1914 ዓ.ም የተቋቋመው ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤትም የዘመናቸው ውጤት ነው። ትምህርትን በሚመለከት ያወጁት አዋጅም ለዘርፉ የነበራቸውን ጠንካራ አቋም የሚያረጋግጥ ነው።

“ልጅ ያለው ሰው ሁሉ ልጁን ስጋዊና መንፈሳዊ የሆነ ትምህርት እንዲያስተምር የሚያስገድድ አዋጅ።

“ልጅ ያለው ልጁ ክፉንና በጎን የሚለይበትን፣ ንጉሱንና ፈጣሪውን የሚፈራበትን እውቀትን ለማግኘት የንባብና የጽህፈት ትምህርት ያላስተማረ መቀጫውን ሃምሳ ሃምሳ ብር እየከፈለ የመቀጫው ገንዘብ ወደ ቤተ-ክርስቲያን እየገባ ለነዳይን ምግብና ልብስ ይሆናል።

የንስሃ አባትም የሆንክ ቁስ ሁሉ የንስሃ ልጆችህ ልጆቻቸውን አስተምሩ ብለህ ከመከርከ በኋላ ምክርህን የማይቀበሉ ቢሆኑ ግን አዋጅ አፍራሾች መሆናቸውን ለአገሩ ሹም አስታውቅ።

የገጠር መሪዎችም የሆንክ በቤተ-ክርስቲያኑ ከሌላው ግብርህ ጋር ቀላቅለህ የሰበካውን ሰዎች ልጆች የንባብና የፅህፈት ትምህርት አስተምር።

የደብርም አለቃ የሆንክ ሰው ፈጣሪውን እውቀት የሚጠቅምበትን በደብርህ መንፈሳዊ እውቀት ለምዕመናን በሚገባው ልክ የሰብከት ትምህርት በየደብርህ አስተምር። ሳታስተምር የቀረህ እንደሆነ ግን በሹመትህ ትቀጣለህ።

ደግሞ ልጅ ያለህ ሰው ሁሉ ልጅህ የንባብና የፅህፈት ትምህርት ከተማረ በኋላ ለሀይወቱና ለኑሮው የሚያሻውን ገንዘብ ለማግኘት አንዳይቸገር ባገራችን ካለው የእጅ ስራ ልብህ የሚወደውን አንዳንድ የእጅ ስራ እንዲማር አድርግ። ለትዳሩ የሚሆን የእጅ ስራ ሳታስተምረው የቀረህ እንደሆነ ግን በአካል ጉዳይ ካሣ ግማሽ ወደ ድሆች ተማሪ ቤት የሚገባ መቀጫ ሃምሳ ሃምሳ ብር ትከፍላለህ። ይኸንንም የተቆጠረውን ትምህርት ይማር የተባለው ልጅ እድሜው ከ7 ዓመት እስከ 21 ዓመት ድረስ ያለውን ነውና ከዚህ በላይ ላለው የትምህርት ዕድሜ በተላለፈው ልጁ አባቱ አላስተማርህም ተብሎ አይቀጣም።”

ጥቅምት 11 ቀን 1921 ዓ.ም

/ዝክረነገር 1962 ዓ.ም/

ይህ አዋጅ ተግባር ላይ በመዋሉም በተለይ በአዲስ አበባ አካባቢ በርካቶች ልጆቻቸውን ዘመናዊ ትምህርት ቤት እንዲማሩ አድርገዋል።

ንግስት ዘውዲቱ የአባታቸውን የምኒልክን ስራና ተግባር ቀጣዩ ትውልድ ያስዘው ዘንድም በቅዱስ ጊዮርጊስ አቅራቢያ የሚገኘውን የምኒልክ ሐውልት አሰርተውላቸዋል። የዳግማዊ ምኒልክ አደባባይ በሚባለው ቦታ ላይ የቆመውን ሐውልት በጀርመናዊው መሐንዲስ በሙሴ ሃርትል አስጠንቀው ሐውልቱ በጀርመን አገር በነሃስ ተሰርቶ እንዲመጣ አዘዙ። ሐውልቱ መጥቶ የተመደበለት ቦታ ተደልድሎ ከተዘጋጀ በኋላ ገና ሳይተክል ዘውዲቱ ስላረፉ አልጋወራሹ ጥቅምት 22 ቀን 1923 ዓ.ም በታላቅ ክብረበዓል እንዲተክል አድርገዋል።

ወደ መንፈሳዊ ተግባራቸው ስናልፍም፡- ለብዙ መቶ ዓመታት ፀንቶ የቆየው “ኢትዮጵያውያን ከሊቃውንቶቻቸው ውስጥ ጳጳስ መሾም አይችሉም” የሚለው ግብጾች በአንቀፅ 42 ያካተቱት ሕግ ቀርቶ፡- ለመጀመሪያ ጊዜ በንግስት ዘውዲቱ የጥረት ውጤት ግንቦት 18 ቀን 1919 ዓ.ም አራት ኢትዮጵያውያን የጽጽሰና ሹመት ሊያገኙ ችለዋል። የእስክንድርያው ፓትሪያርክ አቡነ ዮሐንስም ኢትዮጵያ ድረስ መጥተው የኢትዮጵያን ተወላጅ ጳጳስ አድርገው አዲስ አበባ ላይ ሾመውና ባርከው ተመልሰዋል። ይህን ጉዳይ በሚመለከት የንጉስ ላሊበላ ወንድም ቅዱስ ሃርቤይ ሞክሮት እንደነበረና ሳይሳካለት እንደቀረ፡ ይልቁንም በዘመኑ ብዙ ሁከት እንዳሰነሳበት በእሱ ታሪክ ውስጥ ያየነው ነው። በተጨማሪም በአፄ ዮሐንስ 4ኛ ተሞክሮ ሳይሳካ ቀርቶ የነበረና በዘውዲቱ ጊዜ እውን የሆነ የኢትዮጵያውያን ክርስቲያን ነገስታት የዘመናት ሀልም ሆኖ የቆየ ጉዳይ ነበር። ስለዚህ በዘውዲቱ ጊዜ ኢትዮጵያ የራሷ ጳጳስ ኖሯት ቆየችና፡ በ1951 ዓ.ም ደግሞ የራሷ ሊቃነ-ጳጳሳት መሾም የሚችል/ በማግኘቷ ከእስክንድርያ ማስመጣቱ ቀረ።

ንግስት ዘውዲቱ በአዲስ አበባና ከአዲስ አበባ ውጪ በሚገኙ ከተሞች በርካት ያሉ አብያተ-ክርስቲያናትን አሳንፀዋል። ያረጁና የፈራረሱትንም አሳድሰዋል።

1. በ1909 ዓ.ም ተመስርቶ ከ10 ዓመት በኋላ የተፈፀመው የበዓታ ገዳምን በማሰራትና ሙሉ መተዳደሪያ በመስጠት በፀሎት ቤታቸው ተቀምጦ የነበረውን የአፄ ምኒልክ አፅም እንዲያርፍ፡- በትና እንዲቀደስበት አድርገዋል።
2. የአዲስ አበባ ጳጥሮስ ወጳውሎስን፡
3. የአዲስ አበባ ደብረነገስት ቁስቋምን፡
4. የአዲስ አበባ ቅዱስ ዮሴፍን፡
5. ደብረ አሚን ተክለሐይማኖትን፡
6. ቅዱስ ቂርቆስን፡
7. የአዲስ አበባ ደብረሠላም እስጢፋኖስን በዘመናቸው አሰርተዋል። የእስጢፋኖስ ቤተ-ክርስቲያንን ካሰሩ በኋላ በታላቅ ሰልፍ ታቦት

እንዲገባ ያደረጉትም ጥቅምት 17 ቀን 1909 ዓ.ም የሠገሌው ጦርነት ድል በእስተ እስጢፋኖስ ስለተገኘ በሚል ነበር።

8. የአዲስ አበባ ደብረፅጌ ዑራኤል ትክሉ በምኒልክ የነበረ ቢሆንም፤ ስላረጀ አስፈርሰው አሁን ያለውን ህንፃ ያሰሩት ዘውዲቱ ናቸው።
9. የአዲስ አበባ ፅርሐኦርያም ቅዱስ ሩፋኤልን አጼ ምኒልክ በጭቃና በሣር ክዳን አሰርተውት የነበረ ሲሆን፤ ዘውዲቱ አስፈርሰው ያሁኑን ህንፃ አሳኑ።
10. የአቃቂ ቀራንዮ መድሐኒዓለም ትክሉ የንጉስ ሳህለሥላሴ (የአጼ ምኒልክ አያት) የነበረና በምኒልክ ጊዜ የታደሰ የነበረ ቢሆንም፤ አርጅቶ የሚፈርስ ስለሆነ የአሁኑን ህንፃ በአዲስ መልክ አሠርተዋል።
11. የእንጦጦ ማርያም ቤተ-ክርስቲያን በእቴጌ ጣይቱ ስም ሆኖ ቀደም ሲል በምኒልክ ዘመን የተሰራው በጭቃ ስለነበርና ዕድሜ ስለሌለው ንግስት ዘውዲቱ አሁን ያለውን ህንፃ አሠሩት።
12. ልጅ እያሁ ያሰራውን የቀጨኔ መድሐኒዓለም ቤተ-ክርስቲያንንም አሳድሰዋል።
13. ጠራ የደብረ በግዕ አቡነ ሞአን ገዳምንም ቤተ-ክርስቲያን በአዲስ መልክ ያሰሩት ዘውዲቱ ነበሩ። ይህ ቤተ-ክርስቲያን የንጉስ ሳህለሰላሴ ልጅ የሆኑት የአጼ ምኒልክ አባት የንጉስ ኃይለመለኮት መቃብር ያለበት ስለሆነ፤ ዘውዲቱ ከመንገሣቸው በፊት ከነበረው ጊዜ ጀምሮ እስከዘመናቸው ፍፃሜ ድረስ አስፈላጊው ድግስ እየተዘጋጀ ሳይቋረጥ በየዓመቱ በፍትሐት የሸዋው ንጉስ የኃይለመለኮት ስም ሲጠራበት ቆይቶ ነበር።

ሌሎች ከአዲስ አበባ ውጪ በሚገኙ ከተሞች በንግስት ዘውዲቱ የተሰሩ አብያተ-ክርስቲያናትም፤

14. የመናገሻ ማርያም ቤተ-ክርስቲያን፤
15. የፋሌ መድሐኒዓለም ቤተ-ክርስቲያን፤
16. ሜታ የወረብ ማርያም ቤተ-ክርስቲያን፤
17. የአዋሽ ማርያም ቤተ-ክርስቲያን፤
18. የኦጃርሣ ለፎ ቅዱስ ገብርኤል ቤተክርስቲያን፤
19. የየረር ቅድስት ስላሴ ቤተ-ክርስቲያን፤
20. የአድአ በርጋ አቡነ ተክለሐይማኖት ቤተክርስቲያን ናቸው።

በተጨማሪም በኢየሩሳሌም በሚገኘው ቦታ "የኢትዮጵያ ቤት" ተብሎ የሚጠራውን ከዘጠና በላይ ክፍል ያለውን ትልቅ ፎቅ ቤት አሰርተው፤ ከኪራዩ ገቢ እሩቡ በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ መናንያን መርጃ እንዲውልና ቀሪው ለመንግስት ጉዳይ እንዲሆን አድርገዋል።
ንግስት ዘውዲቱ በዚህ መሰሉ መንፈሣዊ ተግባራት ላይ ትኩረታቸውን አድርገው ሲሰሩ፤ ለሌላ አልጋ ወራሽ ራስ ተፈሪ ደግሞ በእነዚህ ዓመታት

በአውሮፓውያኑ ድጋፍና በኢትዮጵያውያን ምሁራን ረዳቶቻቸው እየታገዙ ግዙፍ ግዙፍ ተግባራትን እየከወኑ ኢትዮጵያን የማዘመንና የማሰልጠን ሂደታቸውን ቀጥለዋል።

ራስ ተፈሪ በዘውዲቱ ዘመን የሰራቸው ስራዎቻቸውም በህዝቡ ዘንድ ልዩ አድናቆት ሲያስገኝላቸው፤ በአገር ውስጥ ተራማጅ ሹማምንት ዘንድ ደግሞ ተቀባይነታቸውን አጉልተላቸዋል። በአውሮፓውያኑ ዓይን ደግሞ ወደርየለሽና በታሪክ ታይተው የማይታወቁ የኢትዮጵያ ተስፋ ተብለው ታዩ። ከሁሉም በላይ ግን የሰራቸው ውጤት ያስገኘላቸው ትርፍ የደጋፊዎቻቸው መበርከትን ሲሆን፤ ይህም አንደኛውና ዋናው ግባቸው የነበረ ጉዳይ ነው። ምክንያቱም በየጊዜው ይነሳባቸው የነበረውን አድማ ዝቅ ብለን እንደምናየው በቀላሉ ማክሸፍ የቻሉትም ሆነ የዘውዲቱን ስልጣን እየሸረሸሩ ባዶ ለማስቀረት ቀላል የሆነላቸው የደጋፊዎቻቸውንና የሰላዮቻቸውን ቁጥር በማበርከታቸው ነው። ለዚህ ተግባር ሲሉም በሰራ ውጤት ብቻ ሳይሆን ከፍተኛ ገንዘብ መድበው መቸርንም ተጠቅመውበታል።

ጥቂት ምሁራንን ከጎናቸው አሰልፈው የአስተዳደር እንቅስቃሴውን የገፉበት ልዑል አልጋ ወራሽ ራስ ተፈሪ ከ1909 - 1922 ዓ.ም ካከናወኗቸው ተግባራቶች ውስጥ ኢትዮጵያን የመንግስታቱ ማኅበር አባል ማድረጋቸው ይጠቀሳል። በ1915 ዓ.ም ኢትዮጵያ የአባልነት ማመልከቻዋን ስታስገባም ጠንክር ያለ ተቃውሞ ገጥሟት ነበር። "በውስጧ የባሪያ አገዛዝ አለ፤ ግድያና ዝርፊያ አለ፤ የግዛቷ ወሰን በደንብ የተከለለ አይደለም፤ በግዛቷ ላይ የመንግስታቱ ማኅበር የሚያዘውን ሕግ ልታስፈፅም አትችልም..." የሚሉት ዋና ዋናዎቹ ነበሩ።

ሆኖም የአልጋወራሹን የአስተዳደር ስራ ያዩ አገራት ድጋፋቸውን ሰጡ። አልጋወራሹም የባሪያ አገዛዝ በሕግ እንደተሻረና አገራቸውም ሠላም መሆኗን አስረድተው በ1916 ዓ.ም በሚያዚያ ወር ኢትዮጵያ የመንግስታቱ ማኅበር አባል አገር ልትሆን ቻለች። ዋና ደጋፊዎቹም እንግሊዝ፣ ፈረንሣይና ጣሊያን ነበሩ። በመጀመሪያ የተቃወሙትም እነሱው ነበሩ።

እነዚህ አገሮች ወዳጅ መሰለው አባል አድርገው መልሰው ደግሞ "ትወረር" ብለው በኢጣሊያ የዳግም ወረራ ጊዜ እውቅና ሰጥተዋል። የሆነ ሆኖ ኢትዮጵያ በልዑል አልጋወራሹ ጥረት በ1916 ዓ.ም አባል አገር ሆናለች። ይህም በወቅቱ ለኢትዮጵያ የማይገኝ እድል ተደርጎ የተወሰደና ለሌላ አልጋወራሹም በከፍተኛ ደረጃ የተወደሰበት ትልቅ ተግባራቸው ነበር።

ኢትዮጵያ አባል ከሆነች በኋላ ወዲያው በሚያዚያ ወር አልጋ ወራሹ መኳንንቱን አስከትለው በተመቻቸላቸው የጉባኝት ፕሮግራም

የፈረንሳይን፣ የቤልጂየምን፣ የሰዊዲንን፣ የእጣሊያን፣ የእንግሊዝን፣ የግሪክን ... ዋና ከተሞች ተዘዋውረው እየሰጡና ከየአገራቱ መሪዎች ጋር እየተወያዩ ደገሎማሊያዊ ግንኙነቱን አጠናክሩት። የመንግስታቱን ማገበር መቀመጫ ጄኔቫንም ጎበኙ።

የመጀመሪያው አውሮፓን የጎበኙ አልጋወራሽ ናቸውና በምሁራኑ ዘንድ ልዩ አድናቆት ተቸራቸው። ጉብኝቱ ለኢትዮጵያውያን ልዑካን ቡድንም ብዙ ነገርን ያስገነዘበ ነበር። ከወራት በኋላ ነሐሴ 29 ቀን 1916 ዓ.ም ጉብኝታቸውን አጠናቀው ወደ አዲስ አበባ ሲመለሱ ደማቅ አቀባበል ጠበቃቸው። ተመልሰውም በጉብኝታቸው ወቅት ያዩትን ስልጣኔ ኢትዮጵያ ላይ ተግባራዊ ለማድረግ ጥረታቸውን ቀጠሉ። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ነው አዳዲስ ስራዎች በሰፋት መሰራት የጀመሩት።

በለንደን ቆይታቸው በአፄ ቴዎድሮስ ጊዜ ከመቅደላ ተወስዶ ከነበረው ህልቁ መሣፍርት ከሌለው ቅርስ ውስጥ እንድ የወርቅ ዘውድ ከእንግሊዝ ንጉስ ከጀርጅ 5ኛ የ"ይመለሳል" ቃል ተገብቶላቸው ነበርና ሐምሌ 4 ቀን 1917 ዓ.ም ተመልሶ ንግስት ዘውዲቱ ተረክበዋል። ከውጭ አገር ነገስታትም በየጊዜው የአድናቆት መልዕክት ይደርሳቸው ጀመር።

ይህን ወዳጅነት መሠረት በማድረግም ራስ ተፈሪ በርካታ ኢትዮጵያውያንን እየመለመሱ ለትምህርት ወደ አውሮፓ መላክ ጀመሩ። ትምህርት ቤቶችም በአዲስ አበባና በየጠቅላይ ግዛቱ እንዲከፈቱ አደረጉ። በጥቅሉ በአልጋ ወራሽነታቸው ዘመን ዛሬም ድረስ ግልጋሎት እየሰጡ ያሉ ተቋማትንና ልዩ ልዩ የመሠረተ ልማት አውታሮችን ለመገንባት መሠረት የጣሉበት ወቅት ሆነ። ጎን ለጎንም የስልጣናቸውን መንገድ ይገነቡ ነበር።

በ1921 ዓ.ም ለመጀመሪያ ጊዜ አውሮፕላን አስመጥተዋል። ይህንንም ለዚያው ለመከረኛው ስልጣን በንብ ሲያዘንቡበት ወደፊት እናያለን። በተጨማሪም ከአውሮፓውያን ጋር የተለያዩ የሞኖፖል ውሎችን ሙሉ ኃላፊነት ወስደው ይፈራረሙ የነበሩት ራሳቸው ራስ ተፈሪ ነበሩ።

በንግስተ-ነገስት ዘውዲቱ ዘመነ-መንግስት እነዚህንና እነዚህን የመሣሰሉ ተግባራት ሲከናወኑ አገሪቱ ሠላም የሠፈነባትና የዘውዲቱ የስልጣን ዘመንም የተረጋጋ የነበረ ሲመስለን ይችላል። ነገር ግን ከመቸውም ጊዜ የበለጠ አደገኛ የስልጣን ትግልና ሽኩቻ የነበረበት፣ በየጊዜው በአልጋ ወራሹ ላይ የሚነሱ አድማዎች የበረከቱበት፣ ሹማምንቱ ጎራ ለይተው የተናቆሩበት፣ በወሬ፣ በሐሜትና በአሉባልታ ብዙዎች የተቀጡበት፣ ዘውድ የጫኑት ንግሥት የተካለቡና የተቀከቡበት፣ በሁለት ቤተ-መንግስት ግብር የተበላበት፣ የንግስትና ያልጋወራሽ ስልጣን ማን አዛዥ ማን ታዛዥ እንደሆነ ያልተለየበት፣ ብዙ አወሳጋቢ ክስተት

የተስተናገደበት ዘመን ነበር። ስለዚህም የተባሉትን ሁነቶች በአጭሩ አብራርቶ ለማስቀመጥ ከስረ መሠረቱ መጀመርና ልጅ እያሠ ስልጣኑን ካጣበት ጊዜ ጀምሮ መጻሰቡ ተመራጭ ነው።

ልጅ እያሠ ከስልጣን መሻሩ በቤተ-መንግስቱ አደባባይ በአዋጅ ሲነገር በአዲስ አበባ መጠነኛ የተኩስ ልውውጥ ተደርጎ ከ5 ሰዎች በላይ ሞተዋል። ደጃዝማች አብርሃም አርአያም በልጅ እያሠ መሻር ተበላጭተው ጊቢ ገብተው ለማስቸገር ሞክረው የነበረ ሲሆን፤ እንደማያዋጣቸው አውቀው እጅ ሰጥተዋል። ከዚያ በኋላም የእያሠ ደጋፊዎች ያደረጓቸው ጦርነቶች ሁሉ ሳይሳኩ ቀርተዋል። እነዚያ ሁሉ የፊት ለፊት ፍልሚያዎች አልፈው አዲሱ ሹም ሽር ከተከናወነበት ጊዜ ጀምሮ ደግሞ ትግሉ በሁለቱ ተጀምሮ በንግስት ዘውዲቱና በራስ ተፈሪ መካከል ሆነ። ይህም ሲባል ሁለቱ ባለሥልጣናት በግልፅ ባይፋጠጡም የሁለቱ ጎራ ደጋፊዎች ትግል እየበረታ ሄደ።

ባንድ ወገን በራስ ተፈሪና በደጋፊዎቹ ምሁራንና መኳንንት፣ በሌላ በኩል ደግሞ የቀድሞው ወገን ስርዓት የመቀጠል አለኝታ ምልክት አድርገው ዘውዲቱን በሚያዩ ወገ አጥባቂ መኳንንት መካከል የተደረገ ፍጥጫ ነው። ከወገ አጥባቂው በኩል የአቡኑና የእጩጌው መንፈሣዊ ድጋፍ የማይለያቸው ፊታውራሪ ሐብተጊዮርጊስ ግንባር ቀደምትነቱን ይይዛሉ።

በሁለቱ ወገኖች መካከል የነበረውን ፍጥጫ ባህሩ ዘውዲ ሲገልፁት "በወገ አጥባቂዎቹና በተፈሪ መካከል የነበረው ልዩነት በጥቅሉ ሲታይ፤ ኢትዮጵያ በነፃነት ባለችበት ቆይታ ወይስ የውጭ ኃያላንን ተጠግታ ወደፊት ትራመድ በሚለው አማራጭ ላይ የሚሸከረከር ነበር" ይሉታል። የምሁራኑ ራስ ተፈሪን መደገፍም ከዚህ ጋር በተያያዘ የሚታይ ነው።

በምኒልክ ዘመን የተሾሙት 12 ሚኒስትሮች (በእያሱ ጊዜም እንደቀጠሉ ነበሩ) ስልጣናቸው ስር የሰደደ መሆኑ ይታወቃል። ብዙዎችም ከተፈሪ ይልቅ ለዘውዲቱ አክብሮት ነበራቸው። ለዚህም ይመስላል የመጀመሪያው አድማ "ሚኒስትሮች ይሻሩ" በሚል መነሻ የተጀመረው። በዚህ በመጀመሪያው አድማ ላይ የራስ ተፈሪ ተሳትፎ እምን ድረስ እንደነበር በውል አይታወቅም። ነገር ግን በቀጥታም ባይሳተፉበት በተዛዋሪ በደጋፊዎቻቸው አማካኝነት የተቀሰቀሰ አድማ እንደሆነ የብዙ ፀሐፍት ግምት ነው። አድማው ህዝባዊ ገፅታ ያለው ይምሰል እንጂ አንቀሳቃሾች መሀል ሰፋሪዎች ነበሩ።

መሐል ሰፋሪ ተብሎ የሚጠራው ጦር ንጉሠ ነገስቱ በሚቀመጥበት ከተማ ከየምድቡ እየተውጣጣ በወር ተራ እየገባ በቅርብ ሆኖ ከተማዋንና የመንግስትን ንብረት የሚጠብቅ የታጠቀ ሠራዊት ነው። በዚህ አድማ

የራስ ተፈሪ ሚና እንደነበረው የሚያስጠረጥረው የአድማው ቃል ላይ ገና አልጋውራሽ በሆኑ በ1ኛ ዓመታቸው ከላሾቹ የተፈሪን ስም እያሞገሱ፡፡አስተዳደራቸውን እያጋነኑ ከአቤቱታቸው ጋር ማቅረባቸው ነው፡፡

መጋቢት 4 ቀን 1910 ዓ.ም በመሀል ሰፋሪው እነሳሽነት ተጀምሮ ወዲያው ህዝባዊ ድጋፍ የተላበሰው የ“ሚኒስትሮች ይሻሩ” ጥያቄ ለራስ ተፈሪ እጅግ ጠቃሚ መሆኑ ግልፅ ሲሆን፤ነገር ግን ሁለት ስጋቶች ነበሩ፡፡እንደኛው ሚኒስትሮች የከፍተኛ ስልጣን ባለቤትና በሹም ሽር ጉዳይ የሚመክሩ፤ የየራሳቸው ብዙ ወታደሮች የነበሯቸው ናቸውና አሜን ብለው መሻር ባይፈልጉ አመፀ ሲፈራ፤በሌላ በኩል ደግሞ ህዝቡ የመሀል ሰፋሪው እነሳሽ ተገቢ ነው ብሎ በአደባባይ መሰብሰቡና በዚህ አይነት ጉዳይ ቀጥታ የህዝብ ተሳትፎ መኖሩ የራስ ተፈሪ ስጋት ነበር፡፡ በሚገርም ሁኔታ ግን አንዱ ስጋታቸው በሌላኛው ስጋት መቀረፍ መቻሉ ነው፡፡በሌላ አገላለፅ ራስ ተፈሪ ያልጠበቁት የህዝብ አመፅ ቢያስጋቸውና ባይወዱትም ሚኒስትሮችን ግን አንለቅም ብለው እንዳያውኩ አግደላቸዋል፡፡ በየጊዜው እያደገ የሄደውን ይህን አድማ አስመልክቶ የህዝቡን የክስ ቃል፤የመሀል ሰፋሪውን የተቃውሞ ድምፅና ከአልጋ ወራሹ የተሰጠውን ምላሽ ለአንባብያን ማድረሱ ጠቃሚ ነውና በደጃዝማች ከበደ ተሰማ ተፅፎ በ1963 ዓ.ም “የታሪክ ማስታወሻ” በሚል ርዕስ የታተመውን መፅሐፍ ጠቅሼ በሚከተለው መልኩ አካትቻለሁ፡፡

በጉዳዩ ላይ ህዝቡ ተሰብስቦ በሚደልቱበት ጊዜ የተሰበሰበውን ህዝብ የሚያስፈርድ አጋፋሪ ተሹሞ ስለበር እያሰነሳ ይጠይቃል፡፡ በዚህ ጊዜ አንዱ፤

“ጌታችን እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ዓለም ፈጥሮ 12 ሐዋርያትን አገር ከፍሎ እንዲያስተምሩ ያሰማራቸውን ለመምሰል ላገሩና ለመንግስቱ ልማት በውነት እንዲመክሩና እንዲሰሩ 12ቱን ሚኒስትሮች ደጉ ጌታችን እጄ ምኒልክ መርጠው ቢሾሟቸው፤ ለአገር ልማት ለህዝብ አንድነት በመምከር ፈንታ አንዱ ላንዱ ለየራሳቸው ጥቅም በመመልከት አገሩን አበላሹት፡፡ እንጂ ለመንግስት የጠቀሙትና የሰሩት ጉዳይ የለም፡፡ 12ቱን ሐዋርያት በማየት የተሾሙት ሚኒስትሮች 12 አጋንንት ስለሆኑ እንዲሻሩ ያስፈልጋል፡፡

ለምሳሌ የሰራ ሚኒስቴር ተብሎ የተሾመው የራሱን ቤት ለመሰራት በቤት ላይ ቤት እየቀጠለ ወደሰማይ ለመውጣት ይገሰገሳል፡፡ እንደዚሁም የግቢ ሚኒስቴር የተባለው የራሱን ሐብት ብቻ በማደራጀቱ ከምኒልክ ቤት ለግብር የሚሆን መሰናዶ ታጥቶ ባለፈው ሰዎን ከእርሱ ቤት ዱቄት ተግዞ ተሰናዳ፡፡ ይህ ምን ያሳያል? ሁሉም የየራሱን ጥቅም ለማደራጀት መዘጋጀቱን ነው፡፡”

በዚህ አይነት የአድማው ክስ እየተጠጠረ ስለቀጠለ በቤተ- መንግስት ተመክረና ሊቀጳጳሱና እጩጌው ከሊጋባው (የመሃል ሰፋሪው አዛዥ) ጋር በመሆን በህዝቡና በመንግስቱ መካከል መላላክ ጀመሩ፡፡ ወዲያውም ጳጳሱ አቡነ ማቴዎስ፤ እጩጌ ወልደጊዮርጊስ፤ ሊጋባ መኮንን ተወንድ በላይ በአንድነት ሆነው አድማው ላይ ለተሰበሰበው ህዝብ ከቤተ- መንግስት የተላከውን ተከታዩን ፅሁፍ አነበቡላቸው፡፡

“ከቤተ-መንግስት የተላከው ቃል፡፡

የኢትዮጵያ መንግስት አልጋ ወራሽ ራስ ተፈሪ፡፡

“በአንድነት ሆናችሁ በአባታችን እጅ የላካችሁት ቃል ደርሶናል፡፡ የንጉስ ወልደጊዮርጊስን መሞት የሰማነው ከትናንት ወዲያ ነው፤ (ዘውዲቱ በነገሱ በሳምንቱ የበጌምድርና የሰሜን ንጉስ አድርገው የሾሟቸው በወቅቱ ሞተው ስለነበር) ይህም ለእናንተ የሚያሳዝናችሁ አይደለምን? ሁለተኛስ እቴጌ ጣይቱን ያህል እናታችሁን ተዝካራቸው በሚወጣበት ቀን በእንደዚህ ያለ ምክንያት ተጓድሎ ቢውልና ድግሱ ቢበላሽ ሐዘኑና ጉዳቱ መልሶ ለእናንተ አይደለምን? የላካችሁልኝን ቃል ለንግስት አሳውቃለሁ፡፡ ከጥንትም ቢሆን የሚኒስትሮችን ሹመት ደጉ ንጉሠ ነገስት እጄ ምኒልክ ለህዝባቸው ጥቅምና እድገት የሚሆነውን ለማስጠበቅና ለማሰራት ሲሉ አቅደውት ነበር እንጂ ህዝብን ለመጉዳት በማሰብ እንዳልነበር ታውቁታላችሁና፤ አሁን አሳቡን ከራሳችሁ አውርዳችሁ እኛ እንድናስብበት ካደረጋችሁ ለመላው ህዝብ ደስ የሚለውንና ለመንግስቱ ብልፅግናና ጥቅም የሚሆነውን ለሰኞ ጠዋት እስክናስታውቃችሁ ድረስ በንግግርም ሆነ ወይም በሌላ ረገድም ቢሆን ሽብር እንዳይነሳ አደራ ተጥሎባችኋል፡፡

ከሁላችሁም ወገን ሁከትና ሽብር እንዲነሳ ያደረገ ሰው ቢገኝ በመጀመሪያ ጠላትነቱ የኢትዮጵያ ስለሆነ፤ እኛም በበኩላችን ከእነሱ ወገን ሁከት እንዳይነሳ እናደርጋለን፡፡” የሚል ቃል ለተሰበሰበው ህዝብ ከተነበበለት በኋላ አድመኞቹም በበኩላቸው ተከታዩን ቃል በፅሁፍ ለመንግስቱ ላኩ፤

“የኢትዮጵያ መንግስት አልጋ ወራሽ ልፀል ራስ ተፈሪ ሆይ፤

“እኛ ባሮችዎ የኢትዮጵያ ህዝብ በንግስታችን በንግስተ ነገስታት ዘውዲቱና በርስዎ በልፀል አልጋ ወራሻችን በኩል ተበድለናል፤ ተጎድተናል የምንለው ነገር የለም፡፡ ነገር ግን ታላቁ ንጉስ ዳግማዊ ምኒልክ ህዝቤን ይጠብቁልኛል፤ የጀመርሁትንም የሰራ ውጥን ይፈፅሙልኛል ብለውና አስበው የሾሟቸው ሚኒስትሮች እንደገና ተሾሟቸው ብሰው ህዝብን መበተን፤አገራችንን ማጥፋት፤ አገሪቱን ከነገንዘቧ ለየራሳቸው መከፋፈልና፤እውቀትን ማጥፋት፤ ትምህርትንም

መድፈን፣ የጨዋን ልጅ ሁሉ ከጥንት ከአባቱ ማዕረግ ማውረድ ሆነ እንጂ ለመንግስት የረዱትና የጠቀሙት ነገር የለም።

ስለዚህ ከመበደልና ከመከፋት፣ ከውርደትና ከመበላጨት፣ ድሃው ከመዘረፉና መንግስቱም ጥቅሙን አጥቶ ጉዳት ከመድረሱ በፊት ለንግስታችንና ለአልጋውራሹ እናመለከታለን። እርስዎም ይህን ለንግስታችንና ለርሰዎ የፃፍነውን ቃል አይተው የቸርነትዎን መልስ እንድናገኝ የታመነ ተስፋ አለን። 12 ሚኒስትሮች እስካሁን ያጠፉትን ስለኢትዮጵያ ስለአገርዎ እስበው እንዲያሻሽሉትና የተደላደለ እንዲያደርጉት ትክክለኛ እውቀትና ግምት እንዳለዎ እናውቃለን። እስካሁን ድረስ እነዚህ ሚኒስትሮች መሰናክል ቢሆኑብዎ ነው እንጂ ንግስት በአባታችን ዙፋን ከተቀመጡበትና እርስዎ የኢትዮጵያ መንግስት አልጋ ወራሽ ከሆኑበት ጊዜ ጀምሮ እስካሁን ድረስ ብዙ ጠቃሚ ስራ ይሰሩልን ነበር። አሁንም እርስዎና ንግስታችን የጦር ሚኒስትሩን ፊታውራሪ ሐብተጊዮርጊስን ጨምረው ያስተዳድሩን እንጂ ከእንግዲህ ወዲህ ለነዚህ ሚኒስትሮች በእኛ ላይ ስልጣን እንዳይሰጡብን እንለምንቃለን።

በንግስታችንና በእርስዎ በአልጋውራሻችን በኢትዮጵያ በሀገራችን ክፉ የሚመክሩ ሰዎችና የሚያስቡም ቢኖሩ ከፊትዎ የምንሞትና ደማችንን በመጀመሪያ የምናፈስ እኛ ባሪያዎችም ነን። ይህም ጥርጥር እንደሌለው የኢትዮጵያ አምላክ ይመሰክርብናል። እግዚአብሔር ልዑል አልጋ ወራሽ ተፈሪን ለኢትዮጵያ ቤዛ የሰጠን ክብር ምስጋና ይግባው።” አልጋ ወራሹ ይህ ጽሁፍ ከደረሰባቸው በኋላ በቀጠሮው መሰረት ተከታታይ የውሃኔ ደብዳቤ ጽፈው ላኩ።

“ለህዝቡ የመንግስቱ ሁለተኛ መልስ።
የኢትዮጵያ መንግስት አልጋ ወራሽ ራስ ተፈሪ።

“እናንተ በአንድነት ሆናችሁ ለላካችሁልኝ መልዕክት መልሱን ለሰኛ አስታውቃችኋለሁ ብያችሁ ነበር። አሁንም አባቶችና ወንድሞች ከዚህ ቀደም ሁላችን በአንድነት ሆነን በልጅ እያሁ ላይ የተነሳው የእስላም ሴት በማግባታቸውና በመስለማቸው ይህን ህዝብና እኛም እርግጠኝነቱን ሰላየነው በእውነት የኢትዮጵያን ሃይማኖት ለማቆምና ህዝቡን ከጥፋት ለማዳን ነው እንጂ ለራሳችን ጥቅም ብለን አይደለም። ለዚህም ምስክርና አስረጅ ይሆነን ዘንድ ያን ጊዜውኑ አባታችን እጩውና ፊታውራሪ ሐብተጊዮርጊስ አንድነት ሆነው የምኒልክ ልጅ ትንገስ፣ አንተ አልጋ ወራሽ ሆነህ ስራው ሁሉ በአንተ ይሰራ ቢሉኝ፣ ሲሆን የአባቱን እርስት እያረሰኩ በኢትዮጵያ ከሚመጣባት መከራ ሁሉ ላልለይ ልቀመጥ፣ ያለዚያ አይሆንም ካላችሁኝ ሐረርጌን ይገዢ ይህ ነገር እስኪፈፀም ድረስ እረዳለሁ ብዬ ገባሁ። መላው ህዝብ ተባብሮና አንድነት

ሆናችሁ የኢትዮጵያ መንግስት አልጋ ወራሽ አደረጋችሁኝ እንጂ እኔ ከሁሉ ይልቅ አውቃለሁ። አደላድለዋለሁ ብዬ አልገባሁም።

ይህም በተደረገ ጊዜ ንጉስ ሚካኤል ሊወጉን ቢመጡ፣ አሸከሮቻቸው ይምጡና ይከተሉኝ፣ ያባቴም ጦር ያብርልኝ ላልል፤ ይህን አሰባችሁ ካደረጋችሁልኝ ጋራ አብራ ዘምቼ ገባሁ። አሁን ከእናቱ ከእመቤቱ ጋራ አብራ ሆኜ የምረዳችሁና የማግዛችሁ ከሆነና አገራስ በእኔ ምክንያት የምትድን ከሆነ ከሁሉ ይልቅ ደስ የሚለኝ ለእኔ አይደለምን? ነገር ግን በአንድነት የህዝቡ መሰብሰብ ምን ያህል የሚያጎድል ይመስላችኋል። ይህን በመሰለ ምክንያት መስኮብን /ኑሲያን/ ያህል ታላቅ መንግስት መቶ አርባ ሚሊዮን ህዝብ ያለውና በሰው ብዛትም ሆነ በአገር ስፋትም ቢሆን ከአውሮፓ መንግስታት ሁሉ የሚበልጠው በአስር ዓመት የማይደፈር ከተማውን በአንድ ቀን ውስጥ ጠላቶቹ ገቡበት። ሰዎቹው እርስ በርስ ተላለቀ። አሁንም እናንተ ሚኒስትሮችን ይሻሩልን ማለታችሁ የተሾሙት ሰዎች ይሻሩልን ብላችሁ ነው እንጂ የተነሳችሁት የበደላችሁ ስራው አይደለም።

አጼ ምኒልክ ስራቸው እየበዛ፣ የውጭ አገር ሰው እየበረከተ፣ መንግስቱ እየሰፋ ሲሄድ፣ የአውሮፓ ነገስታት ሁሉ የኢትዮጵያ ንጉስ መካርም የለው፣ ስራም አይሰራ እያሉ አገራቸውን ለመከፋፈል የሚፈልጉት ቢሆን፤ አገራም በዓለም ካሉት ነገስታት ትክክል ሆና ትጠራ ብለው ሚኒስትሮች ሾመው ለየነገስታቱ ሁሉ ወኪሎች መሾማቸውን አስታወቁ። ስራቸው ይጉደል እንጂ ሚኒስትሮች በመሾማቸው በዓለም ነገስታት ዘንድ እጅግ ተመሰገኑ። በዓለም ያሉ ነገስታት ሁሉ ይልቁንም ከሚኒስትሮች ሌላ መካር የሚያስፈልግ መሆኑን መርምረው ከየሃገሩ ሽማግሌ 300 እና 500 የሚሆን የአገር ጨዋ መርጠው ይሾማሉ። ሰራተኛና አማካሪ ከሌለው መንግስት ተብሎ እንደምን ይቆጠራል። ይህንንም የመሰለው ሁኔታ ከጥንት ከአባቶቻችን ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ነው። የመንግስትና የህዝብ ኃይል ትክክል ነው። አሁንም ለሹምሽሩና ለሌላውም ስራ ቢሆን እኛም ብንጨርሰው፣ ከእኛም በኩል መካር አግኝተን ብንጨምር አስፈላጊነቱን እየተመለከትንና እያየን ለማድረግ እንችላለን። አሁን ያሉትን ሚኒስትሮች ግን ሽረንላችኋል።

ይህንን ቀደም ብላችሁ በዝግታ ብታስታውቁን ፍሮ እንደሚሆን አድርገን፤ ህዝቡም በእንደዚህ ያለ አድማ ስራ ረገድ ተሰበሰቡ ሳይባልና በሌላ ተመልካች ዘንድ ሳይታወቅና ሳይገለፅ እኛው አሰብን እንጨርሳችሁ እንደነበር የታመነ ነው።

መጋቢት 16 ቀን 1910 ዓ.ም ተፃፈ አዲስ አበባ ከተማ።”

ይህ የአልጋውራሹ የውሳኔ ቃል በጃን ሜዳ ለተሰበሰበው ህዝብ ተነበበ። አልጋውራሽ ራስ ተፈሪ በሁለቱም ጽሁፋቸው ልዩ አፅንኦት

ሰጥተው የገለጹት የህዝብ አመፅና ተሰብስቦ ማደም በፍፁም እንደማያስፈልግ ነው። ይህም ለወደፊት እንዳይደገም የሚሹት ትልቅ ስጋታቸው መሆኑ በግልፅ ሰፍሯል። ለዚህም ይመስላል እጨጌ ወልደጊዮርጊስ የውሃኔ ቃሉ ከተነበበ በኋላ ለተሰበሰቡት ሁሉ ሚኒስትሮች እንዲሻፍና እንዲወጡ መወሰኑን እየጠቀሱ አስረድተው፤ ለወደፊቱ ግን ይህን የመሰለው የአድማ ስራ አንዳይደገምና ጉዳት የሚያመጣ መሆኑን በምክርም ጭምር ካሰረዱ በኋላ የገዙት።

በዚህ ጊዜ የወለጋ ሌቃ ባላባት የደጃዝማች ጆቴ ልጅ ፊታውራሪ መርዳሣ ጆቴ ከአድመኞቹ አንዱ የነበሩ ቢሆንም፤ ጎራዴያቸውን መዘው “ሁልጊዜ እየገዘትክ ማሳሰር ለምደሃል፤ ፍታ!” ሲሉ ከፍ ባለ ጩኸት ተናገሩ። እጨጌው ግን ጎራዴውን ከመጤፍ ሳይቆጥሩ በቁጣ “አልፈታም!” በማለት ግዝታቸውን አፀኑ።

ዳጳሉ አቡነግቴዎስ ግን ፈራ ተባ እያሉ “... እግዚአብሔር ይፍታ...” በማለት ሲንተባተቡ እጨጌው “አልፈታም!” በማለታቸው ግዝቱ ስለፀና፤ ግልጥ ባለው በጃንሚዳ የጠመንጃ ማውረድና የጎራዴ መመዘዝ ተሰተውሎ ሁኔታው ወደ ሽብር ለለውጥ ሲል፤ የምንሌክ ታማኝ አሸከር የነበሩትና በጦር ሚዳም በጀግንነታቸው የሚታወቁት ሊጋባ መኮንን ተወንድበላይ ፈንጠር ብለው ወጥተው ቆሙና “እግዚአብሔር ይፍታህ ብለዋል ባለሀበት እርጋ!” ብለው ስለተናገሩ ሊነሳ የነበረው ሁከት ሰከኖ ሁሉም ፀጥ አለ።

አልጋወራሹ በፅሁፋቸው ከጠቀሱት ውስጥ አንዱ ሚኒስትሮች ቢሻፍም ተተኪ ማስፈለጉ አይቀሬ መሆኑን ነው። ይህንንም ያለህዝብ አድማ በውስጥ እኛ እንጨርሳለን ማለታቸውን አይተናል። ስለዚህም እነዚህን ቱባ ቱባ ባለሥልጣናት በህዝብ ድምፅ መሻር መቻላቸው ትልቅ እጩይታ ሲሆን፤ የበለጠው ጥቅም ግን ሻሪው ህዝብ ተተኪዎቹን መምረጥ አለመቻሉና ለወደፊቱም አልጋወራሹ ይስማማኛል የሚሉትን መሾም መቻላቸው ነው። ከዚህ በኋላ የጦር ሚኒስትር የነበሩት ፊታውራሪ ሐብተጊዮርጊስ ብቻ ሲቀሩ 11ዱ ሚኒስትሮች ተሸረው ወደየርስት አገራቸው እንዲሄዱ ተወሰነና እየታዘዙ ሄዱ።

በእነሱ ምትክም በሰራው ላይ ሚኒስቴር መባልንና በማናቸውም ጉዳይ ላይ እየገቡ ይመክሩ የነበረውን ስልጣን በመቀነስ፤ ተወስኖ የተሰጠውን ስራ ብቻ የሚሰሩ “የእገሌ መስሪያ ቤት ሹም” የሚል አዲስ የአጀሻም ዘዴ ተግባራዊ ሆነ። ይህም በአዲስ ተጀሚዎች ስራው ሲከናወን ቆይቶ ከአንድ ዓመት ተኩል በኋላ ደግሞ ሚኒስቴር የሚባለው ሹመት እንደገና ተከተለ። ሚኒስትርነት ግን እንደቀድሞው ልቅ ያልሆነና ተወስኖ የሚሰጥ ሥራ እንዲሰራበት ሆነ።

ቀጣዩ አድማ ደግሞ በ1912 ዓ.ም በአልጋወራሹ በራስ ተፈሪ ላይ የተነሳ ነበር። የገንዘብ ሚኒስትር የነበሩት በጅሮንድ ውብሽት ኃይሌ፤ ፊታውራሪ መንገሻ ውቤ፤ ቀኝአዝማች ደስታ ወሰኔ፤ ነጋድራስ ፋሳስ፤ አቶ መልሴ ሣህሌ፤ አቶ ተፈራ ንጉሤና የከተማ ዘበኞች ሹም የነበሩት አለቃ ገብሩና ሌሎችም ለየመኳንንቱ እየዘሩ “አልጋወራሹ አገራችንን ሽጦታልና እንክሰስ” እያሉ በመንገር እንዲተባበሩዋቸው ሲጠይቁና ለማስረጃነትም “በራህሌ የሚባለውን በጨው ቀረጥ ብዙ ገቢ ለመንግስት የሚያስገኘውን አገር መሸጣቸውን ...” ሲገልፁ ተደረሰባቸውና ተያዙ። አለቃ ገብሩ እንግሊዝ ኤምባሲ /ለጋሲዮን/ ገብተው ስለተጠጉ ሳይያዙ ቀርተዋል። “አገር በመሸጥ” የሚሉት አልጋወራሹ ከአውሮፓውያኑ ጋር የሚፈራረሟቸውን ውሎች መሠረት አድርገው ነው።

አድማው ላይ ብዙዎች ተባባሪ ሆነው ስለነበር ከፍተኛ ስጋት ቢያሳድርም፤ እንቀሳቃሾች ብቻ በጥቅምት ወር ተይዘው ወደ ፍርድ ሸንጎ እንዲቀርቡ ተወሰነና ተባባሪዎቹ ግን እንዲተው ተደረገ። የእነዚህ የዋና ዋና አነሳሾች ፍርድም “እጃቸውን እስላም ቤት፤ ከብታቸውን እማድ ቤት” የሚባለው ሲሆን፤ ሐብታቸው ተወርሶ ግለሰቦች ይታሰራሉ የሚል ትርጉም አለውና ይሄንኑ ፈፀሙባቸው። በዚህ አድማ ደጃዝማች ባልቻም ተሳታፊ ናቸው ቢባልም እስተባብለው ራሳቸውን ነፃ አድርገዋል። ሌላው በ1917 ዓ.ም በአልጋ ወራሹ ላይ ሊደረግ ታስቦ የነበረው የግድያ ሙከራ ነው። ወ/ሮ ፀሐይወርቅ ዳርጌ ለዘውዲቱም፤ ለተፈሪም፤ ለእያሁም ዝምድናቸው እኩል ይሁን እንጂ፤ ለልጅ እያሁ የነበራቸው ፍቅር የበለጠ ነበር።

ወይዘሮዋ የልጅ እያሁ አሸከር ከነበረው ከመሐመድ አባ ሻንቆ ጋር ተነጋግረውና ብዙ ተባባሪዎችን መልምለው፤ እስፈላጊውን ሁሉ አግልተው አልጋ ወራሹን በቤተ-መንግስት ቅጥር ጊቢ ወደሚገኘው ወደ ቅዱስ ማርቆስ ቤተ-ክርስቲያን ሲሄዱ ለማስገደል ተዘጋጅተው እንዳሉ ወሬው አፈትልኮ በተጠቀሰው ዓመት ነሐሴ 17 ቀን ተያዙና መስከረም 9 ቀን 1918 ዓ.ም ወደፍርድ ሸንጎ እንዲቀርቡ ተደረገ።

በአደባባይ የነበረው ፈራጅ ሁሉ ቅጣቱ ሞት መሆኑ አያጠያይቅምና ከዚህ ይልቅ የአግሚታቸውን አይነት በጨኸት ገለፀ። ግሚሱ በሥቅላት ሲል ሌላው ባውራ ጎዳና ላይ እስከአንገታቸው ተቀብረው አንገታቸው ብቻ ወጥቶ ከነፍሳቸው ከብት ይነዳባቸው ማለት ጀመረ። ከፈራጆቹ አንዱ ግራዝማች ይዘቱ ድባቤ በንዴት “እንዲያው በከንቱ እኛን ያስፈርዱናል እንጂ አይቀጧቸውም። የተፈረደበት ሁሉ ቢቀጣ ኖሮ እንዲህ ያለ ጥፋት አይበዛም ነበር። ስለዚህ እነዚህ ሰዎች ሊማሩ አይገባምና ሁሉም በሞት ይቀጡ፤ የማሯቸው እንደሆነ ነፍሰዎን አይማራት” ቢሉም ከፍርዱ በኋላ ሞቱ ቀርቶ በሐብት መወረስና በእስር ተለወጠላቸው።

የአልጋወራሹ አካሄድም ሆነ ስራና ተግባር በሁሉም ዘርፍ ዘውዲቱን የበታች አልጋወራሹ የበላይ የሆኑበት አይነት ነበር። በዚህ ጊዜ ደጃዝማች በየነ (ሊጋባው) “ራስ ተፈሪ አልጋወራሽ ብቻ ናቸው እንጂ እንደራሴ አይደሉም። አልጋወራሹም ፈንታውን ይጠበቃል እንጂ በመንግስቱ ስልጣን ውስጥ ገብቶ የአስተዳደር ስራ መስራት አይችልምና፤ በአስተዳደሩ ስራ የገቡት ያለሕግ ስለሆነ በአልጋወራሽነታቸው መብት ብቻ እንዲቆዩ ሆኖ ከሌላው ስራ እንዲታገዱ” የሚል ጥያቄ በማንሳት በአልጋወራሽ ላይ ማደምና ማላደም ጀመሩ። ይህም ጥቂት እውነት አለውና ብዙዎች በዚህ አድማ ሊሰማሙ አቆባቆቡ።

ይህ ወራ ለአልጋወራሹ በየምድቡ ባስቀመጧቸው ሰላዮቻቸው አማካኝነት እንደደረሳቸው፤ ሊጋባው እንዲያዙ አደረጉና ፈታውራሪ ሐብተጊዮርጊስ በተገኙበት የአልጋወራሽ ችሎት ላይ እንዲቀርቡ ሆነ። ሊጋባ በየነ ልጅ እያሠ ተሸሮ ዘውዲቱ ሲተኩና ራስ ተፈሪ አልጋወራሽ ሲባሉ በቦታው የነበሩ ናቸው። ነገር ግን ችሎቱ ላይ “በዚያ ወቅት ራስ ተፈሪ አልጋወራሽና ባለሙሉ ስልጣን እንደራሴ መባላቸውን አልሰሙም ወይ? ይህንንስ በጊዜው የነበሩት መካሮች ሁሉ እርስዎን ጨምሮ የሰሙትና የሚያውቁት አይደለም ወይ?” በሚል ፀጥታ በማደፍረስ ተብለው ቅጣት ተወሰነባቸው። ቅጣቱም በአደባባይ እንዲገረፉና ወደሐረርጌ ሄደው እንዲታሰሩ የሚል ሲሆን፤ ያለምህረት በአደባባይ ተገርፈው ታሰሩ። አልጋወራሹ በዚህ ጉዳይ ላይ ምህረት ማድረጉ ምን እንደሚያስከትል ያውቃሉ። ይህ የ1917ቱ አድማ እጅግ ተገቢ ከመሆኑም በላይ ከዚህ ጊዜ ጀምሮ በአልጋወራሹ ላይ የተነሱት ተከታታይ አመጾች ሁሉ ምንጭ ተደርጎ የሚወሰድ ነው።

ራስ ተፈሪ ከነገሡ በኋላ በፃፉት መፅሐፍ ላይም ሆነ በደጋፊዎቻቸው የተፃፉት መፃሕፍት ላይ “አልጋወራሽ ተባልኩ፤ ቀጥቶ፤ እንደራሴ ሆንኩ፤ ከዚያ ንጉስ ተብዬ በመጨረሻ ንጉሠነገስት” እየተባለ ይፃፍ እንጂ እውነታው አይደለም።

በመጀመሪያ ደረጃ ንጉሠነገስት ወይም ንግስተ ነገስት ተብሎ ዘውድ ሲጫን እዚያው በዚያው አልጋወራሽ አይሰየምም። ቢሰየምም ቀደም ሲል እንዳየነው በተጀሚው ንጉሠነገስት ወይም ንግስተ ነገስት ተመርጦ መሰየም ይገባል። ያ ሳይሆን ቀርቶ ሁለቱ እኩል ተሾሙ። ይህ ያልተለመደ አካሄድ ይሁን ተብሎ ታልፎ ተግባራዊ ሆነና ዓመታት ካለፉ በኋላ “በወቅቱ አልጋወራሽና ባለሙሉ ስልጣን እንደራሴ ተባልኩ” ቢባል ሌላ ስህተት ይሆናል። ስህተቱም “ባለሙሉ ስልጣን እንደራሴ” የሚባለው ስልጣን ተተኪ ነገስታት እድሜያቸው ሳይደርስ ሲቀር እስኪያድጉ እንደራሴ ተሾሞላቸው በእንደራሴው አማካኝነት የመንግስት ስራ

ይከናወናል። በዘውዲቱ ዘመን የተፈጠረው አወዛጋቢ ነገር ግን አልጋወራሹ እንደራሴ መባሉ ነው። ዘውዲቱ ራስ ተፈሪን በ20 ዓመት እድሜ ይበልጧቸዋል። ሞግዚት አያስፈልጋቸውም። ዘውዲቱም ተፈሪም ለዙፋኑ ቅርብ ናቸው። በእድሜ ደረጃ ሁለቱም ያለእንደራሴ ለማስተዳደር የደረሱ ናቸው። ዘውዲቱ የማስተዳደር ብቃት ከሌላቸው ደግሞ አልጋወራሽ ለመሆን ብቁ ሆኖ የተገኘውና ለዘውዱ የሚቀርበው ወንድ ልጅ ብቻውን ንጉሠነገስት መሆን ይችላል ነበር። የግድ ቀጥተኛ ልጅ ይሁን አይባልም። ወንድ ሆኖ ለዙፋን ከቀረበ በቂ ነው። የምኒልክ ቀጥተኛ ልጅ ዘውዲቱ እያለች ነበር የልጅ ልጅ እያሠ ያውም በልጅነቱ ለሥልጣን የበቃው። ሌላው አማራጭ ሴት የነገስታት ዘሮች ልምድ ካላቸው የእቴጌነቱን ስልጣን ይዞ መቀጠል ነበር። ወይም የንግስቲቱ ባል በባለቤትነቱ አስተዳደራዊ ስራዎችን ሊከውን ይችላል።

ከተጠቀሱት ውስጥ አንዳቸውም ተግባራዊ ባለመሆናቸው ምክንያት ተጀምሮ እስኪጨረስ የዘውዲቱ ንግስና በዘመነ መሣፍንት “ግንብ ጠባቂ” ይባሉ የነበሩትን ነገስታት ያስታውሰናል። ሁኔታው ሌላ የሚያስታውሰን ነገር በወቅቱ ልጅ እያሱን የሚደግፍ በርካታ ህዝብ እንደነበረና ይህንንም በመፍራት የተከናወነ መሆኑን ነው።

ይህ ውሉ ያልለየና ገደብ ያልተበጀለት ስልጣንን ጠቅልሎ የመያዝ ጉዳይ የዘውዲቱን ተቆርቋሪዎች ክፉኛ እያበላጩና እያወዛገበ ሲቀጥል፤ አልጋወራሹም የዘውዲቱን ተቆርቋሪዎች የእኔ ጠላት እያሉ ጣት የመቀሰራቸውን ጉዳይ ገፉበት። በዚህም ክፍፍል ተፈጥሮ አንዱ ለአንዱ ጠላት የሆነበት እንዲሁም ተከታታይ አመጾች የተከታተሉበት ዘመን ሆነ። ይህን ጉዳይ በሚመለከት አርቀው ያሰቡ ጥቂት ሹማምንት “ሁለቱን በአንድ መሾሙ ወደፊት ችግር ሊፈጥር ይችላልና ይታሰብበት” ብለው የነበረ ቢሆንም ሰሚ አላገኙም። ሌላው ቀርቶ ፈታውራሪ ሐብተጊዮርጊስ የተፈሪ አካሄድ ወደመጨረሻው አላምር እያላቸው ሲሄድ “ምን አስቸኮለም? መንገዱን እየጠረገንና እያስተካከልን አይደለም ወይ? እኔስ አርጅቻለሁ ኢትዮጵያን አላያትም! እባክዎ እንዳያፈራርሷት አደራ!” ብለው በአክብሮት ነግረዋቸዋል።

ፈታውራሪ ሐብተጊዮርጊስ በምኒልክ ጊዜ የተከበሩ ባለሥልጣን የነበሩና በልጅ እያሠ ጊዜ አክብሮት ከተነፈጋቸው ባለሥልጣናት ውስጥ አንዱ ናቸው። እያሠን ለመሻርም ትልቁን ሚና ተጫውተዋል። በዘውዲቱ መሾምም የሚሰማሙና የወግ አጥባቂው ወገን መሪ ናቸው። ድጋፋቸው ለዘውዲቱ ይሁን እንጂ የራስ ተፈሪ ስልጣኑን የመጠቀለል ጉዳይ ስኬታማ እየሆነ መሄዱን ሲያዩና የዘውዲቱ ወገን እየተጠለፈ መውደቁን ሲያጤኑ ወደ ተፈሪ ማዘንበል ጀምረው ነበር። ምንም ቢባል ግን በዋናነት የዘውዲቱ ደጋፊ መሆናቸው ግልፅ ነው። ከሸረት የተረፉ

ሚኒስትር መሆናቸውም ምንጭ በአንድ በኩል የአድማው ተካፋይ ስለነበሩና፤ በሌላ በኩልም ከፍተኛ የፖለቲካ ተደማጭነት ስለነበራቸው ሲሆን፤ ራስ ተፈሪ እኒህን ሰው በማለዳ መሻር ትልቅ ጉዳት እንደሚያስከትል በማሰብ ባይወደቸውም እንኳ ተከታዩን በመሰጋት እንዳስተረፏቸው ይገመታል። ፊታውራሪ ሐብተጊዮርጊስ በ1919 ዓ.ም በሞት ሲለዩ ለአልጋወራሹ እፎይታ ነበር። ከዚህ በኋላ ለዘውዲቱ የሚቆረቆር ጠንካራ ከንድ አይኖርምና።

በዚህ ጊዜ አልጋወራሹ የፊታውራሪ ሐብተጊዮርጊስን 15 ሺ ጦር ወረሱና የራሳቸው አደረጉት። አልጋወራሹ በየጊዜው የሚነሳባቸውን አድማ በዘዴ እያከሸፉ፤ አድመኞቹን እያንበረከኩ ቀጥለዋል። አሁን ሦስት ታላላቅ የዘውዲቱ ተቆርቋሪዎች የሆኑ ባለሥልጣናት ቀሯቸው። ደጃዝማች ባልቻ፣ አባ ወቃውና የዘውዲቱ ባለቤት ራስ ጉግሳ።

ደጃዝማች ባልቻ አባነፍሶ የአጼ ምኒልክ ታማኝ፣ የጦር ሚዳ ጀግና፤ በአድዋው ጦርነት በፈፀሙት ጀብድ የኢትዮጵያ የቁርጥ ቀን ልጆች ከተሰኙት የዘመኑ ጀግኖች ውስጥ አንዱ ናቸው። የእያሁ መሻር ካልተዋጠላቸው ውስጥም አንዱ ነበሩ። ከራስ ተፈሪ ተቃዋሚዎች ውስጥም ሆነ፤ በአልጋወራሹ ከተበደሉት ውስጥም አንዱ ናቸው። ገና በማለዳ በአልጋወራሹ ላይ የክስ አድማ ካደረጉት ውስጥም እንደዚሁ አንዱ ነበሩ።

አልጋወራሹ የዘውዲቱን ስልጣን እየገዘገዙ መሄድ ያስቆጣቸው ባልቻ የተገዘገዘው ስልጣን ተገንድሶ ከመውደቁ በፊትም ሆነ በኋላ ለዘውዲቱ እንጂ እንደሌላው ባለሥልጣን አንድም ቀን ለተፈሪ ታዛዥ ሆነው አያውቁም። የኃይል ሚዛኑ ወደ አልጋወራሹ ማዘንበሉን እያዩ እንኳ የተላላሰሱበት ጊዜ የለም።

በወቅቱ የሲዳሞ ገዥ ነበሩና፤ አልጋወራሹ ወደአዲስ አበባ እንዲመጡ (መጥተውም ታማኝነታቸውን እንዲገልፁ) መልዕክት ላኩባቸው። ደጃች ባልቻ ግን የራሱ ተፈሪን ጥሪ በእንቢታ መለሱት። አልጋወራሹ ንዴታቸውን በውስጣቸው ይዘው ንግስት ዘውዲቱን “እንዲመጡ የሚያሳሰብ መልዕክት ላኩላቸው” አሏቸው። ንግስት ዘውዲቱ የተባሉትን ፈፀሙ።

የዘውዲቱን መልዕክት ሲሰሙ ባልቻ በ1920 ዓ.ም በየካቲት ወር ጦራቸውን አሰከትለው ከሲዳሞ ወደ አዲስ አበባ መጡና ሠራዊታቸውን በከተማው በስተደቡብ በሚገኘው በፉሪ ተራራ ላይ አስፍረው፤ ጥቂት አጃቢዎቻቸውን ብቻ አሰከትለው ወደቤተ-መንግስት በማምራት በጥቂት ሠራዊታቸው ሰልፍ አሳይተው ንግስትና አልጋወራሹ ወደተቀመጡበት ሠገነት ሄደው እጅ ከነሱ በኋላ የዘውዲቱን ሚማ ሲሰሙ፤ አልጋወራሹ በተራቸው ለሰላምታ ሲነሱ ባልቻ ግን “ጉንፋን ይዞኛል” አሉና ሰላም

ሳይሏቸው ተቀመጡ። በዚህም በተፈሪ ላይ ያላቸውን ጥላቻ ባደባባይ ገለፁ።

በግብር ሰዓትም ቦታቸው ከአልጋወራሹ ጋር ስለነበር “አሞኛል” ብለው እልፍኝ ሳይገቡ ወደማረፈያቸው ባቀኑ ጊዜ ብልጡ ተፈሪ ወዲያው ታማኞቻቸውን ደጃዝማች ብሩ ወልደገብርኤልን የሲዳሞ ገዥ አድርገው ሾመው፤ ሹመቱንም ፋሪ በሰፈረው የባልቻ ጦር ላይ አዋጅ አስነገረው ጉድ አደረጋቸው። የባልቻ ጦር “ቁጥር ጦር” የሚባለው የንጉሠነገስቱ ጦር በመሆኑ አዋጁን እንደሰማ አዲሱን ገዥ ተከትሎ ወደ ሲዳሞ ሄደ። በዚህ ጦር ላይ ማዘዝ የሚችሉት ንግስተነገስቷ የነበሩ ቢሆንም የሆነው ግን ያ አልነበረም። ስለዚህ ባልቻ አባነፍሶ ነፍሳቸውን ብቻ ይዘው ቀሩ።

የደጃዝማች ብሩ ሹመትም ብዙ አልቆየም። እሳቸው ተሸረው የአልጋወራሹ ልጅ የልዕልት ተናኘወርቅ ባል ለሆኑት ለራስ ደስታ ዳምጠው ተሰጠች በቡና ሐብቷ የምትታወቀው ሲዳሞ።

ደጃዝማች ባልቻ ጥቂት አጃቢዎቻቸውን ይዘው መጋፈጣቸውን ቢቀጥሉም ያመጡት ለውጥ የለም። በመጨረሻም በግዞት እንዲቀመጡ ተፈረደባቸው። በግዞት እንዳሉ ኢጣሊያ ኢትዮጵያን ዳግም ስትወርር እንኳ በተፈሪ ላይ እንጂ በኢትዮጵያ ላይ ቂም ስለሌለባቸው በሽምግልና ዘመን በአርበኝነት ጠላትን ሲያጠቁ ቆይተው ከብዙ ፍልሚያ በኋላ በወራሪው ኃይል ተገድለዋል።

ሌላው በአልጋወራሹ ላይ ጠንክር ያለ ተቃውሞ ያነሱና የንግስት ዘውዲቱ ስልጣን አልባነት በእጅጉ ያስቆጣቸው ደጃዝማች አባወቃው ብሩ ያነሱት አመፅ ነው። አባ ወቃው በአጼ ምኒልክ ቤተ-መንግስት በእልፍኝ አሸክርነት ያደጉ ናቸው። አስፈሪውን ስም ያገኙት በልጅነታቸው በአድሜ የሚበልጧቸውን በትግል እያሸነፉ ሰላደጉና በጉልበት የሚወዳደራቸው ሰላልነበረ ነው። ብዙዎችን ስለወቁም ወቃው የሚለው ስማቸው ፀንቶ “የሻለቃ አባወቃው” ተብለው የደረጃ እድገት አገኙ። ቀጥሎ የቤተ-መንግስቱ የወታደር አለቃ ሆነው፤ በዘውዲቱ ጊዜ በሊቀመኳሰነት የቡኖ ደጃዝማች ተብለው የወላሞ አውራጃ ገዥ ሆኑ። ከዚያም የእልፍኝ ዘበኞች አለቃ ሆነው ተሾሙ።

ደጃዝማች አባወቃው ለአመፅ የተነሱበት ምክንያት ዘርፈ ብዙ ይሁን እንጂ ዞር ዞር ግን የዘውዲቱ በተፈሪ የመገፍተር ጉዳይ ነው። ተጀምሮ እስኪጨረሰም አባወቃው ሙሉ በሙሉ የዘውዲቱ ደጋፊ የነበሩ ናቸው። አልጋወራሹ ከኢትዮጵያ ጠላት ከኢጣሊያ ጋር የተፈራረሙት የወዳጅነት ውል አባወቃውን አስቆጥቷል። በተለይ ፊታውራሪ ሐብተጊዮርጊስ ከሞቱ በኋላ የአልጋወራሹ የዙፋን መንገድ ጠረጋ በጣም እየፈጠነ በመሄዱ ዘውዲቱ ማንም እንደሌላቸው በመረዳታቸውና፤ ከንግስቲቱ በኩልም “ተፈሪ ሐብተጊዮርጊስ ከሞተ ብሎ

ዘውዱን ሊነጥቀኝ ነው” የሚል ወሬ ተሰማ በመባሉ የአባውቃው ቁጣ እየተባባሰ ሄደል። ከሁሉም በላይ ግን በ1920 መገባደጃ ላይ ከመሀል ሰፋሪ ቡድኑ የተወጣጡ የአልጋወራሹ ደጋፊ የሆኑ ግለሰቦች በሌሎች ግፊት ተነሳሱና “ተፈሪን ያንግሱልን” የሚል ጥያቄ ማስተጋባት ጀመሩ። ይህን የሰሙት አባውቃው ልባቸው ተነክቶ ያለማንም እነሳሽነት በራሳቸው ጊዜ በአልጋወራሹ ላይ ይነሳሉ። ከዚህ ወሬ ጎን ለጎን ደግሞ የአባውቃው “እኛ በሀይወት እያለን ይህን የመሰለ ተግባር አይፈፀምም!” የሚለው ዛቻ አብሮ መስተጋባቱ ቀጠለ።

ይህ ሁሉ ሲሆን ንግስት ነገስታት ዘውዲቱ አንድም ጊዜ የሌሎችን እርዳታም ሆነ የደጋፊዎቻቸውን ድጋፍ ፈልገውም ጠይቀውም አያውቁም። ጥያቄውን ዘውዲቱ ለጊዜው የሰሙት ልክ እንደ አባውቃው በወሬ ደረጃ ነበር። የዚህን ወሬ በሚመለከት ዘውዲቱ ለተፈሪ ሲጠይቋቸውም ተፈሪ የሚያውቁት ነገር እንደሌለ በመግለጽ በጉዳዩ ላይ ለመነጋገር ቀጠሮ ይይዛሉ። በቀጠሮው እለት አልጋወራሹ ከንግስት ዘውዲቱ ጋር ለመነጋገር በማለዳ ሲመጡ፤ ደጃዝማች አባውቃው ከቀጠሮው በፊት ወደ ንግስት ይሄዱና “ዛሬ እኔ ልታሰርና የታሰበው ሊፈፀም በእኔም ስራ ላይ አጋፋሪ ወልደማርያም ሊሾም ተመክሮ መወሰኑን ሰምቻለሁ። እኔ ከመያዜ በፊት አልጋወራሽ ከቤታቸው ሲመጡ ከዋናው በር ላይ እክላክላለሁና ይፈቀድልኝ” ብለው ጠየቁ። ዘውዲቱ በበኩላቸው “አልጋወራሽ የሚመጣው ይህንኑ ያድማውን እነሳሽ አጣርቶ ለመነጋገር በቀጠሮ ነውና መከላከል አይሆንም። አንተም አሁን የነገርከኝን ሲመጣ ብጠይቀው ይነግረኛልና ነገሩን አጣርቶ እስካስታውቅህ ድረስ አርፈህ ተቀመጥ” ብለው ገሰ፡፡ ጳጉሜ 1 ቀን 1920 ዓ.ም በቀጠሮው መሰረት ማለዳ 3 ሰዓት ላይ አልጋወራሽ ከመኖሪያቸው ከገነተ ልዑል ወደ ቤተ-መንግስት ገብተው ከንግስት ዘውዲቱ ጋር ያለማቋረጥ ለ8 ሰዓታት የቆዩ ረጅም ወይይት አደረጉ።

የምክክሩ ውጤት ምን ይሆን በሚል በአደባባይ የተሰበሰበው ህዝብ ይጠባበቃል። በመጨረሻ ጉባኤው 11 ሰዓት ላይ ተጠናቆ አባውቃውና አድማውን አስወርተዋል የተባሉት ደጃዝማች ወዳጆ እንዲታሰሩ ተወሰነ። ደጃዝማች ወዳጆ በአፈንጉሰ አረጋይ እጅ እንዲታሰሩ ሆኖ ተይዘው ሲሄዱ፤ ደጃዝማች አባውቃውን ሊይዙ የሄዱት አጋፋሪ ወልደማርያም ግን ሳይሳካላቸው ቀረ።

አባውቃው የምክክር አፅም ካረፈበት ግቢ ውስጥ በሚገኘው መታሰቢያ ቤት ከወታደሮቻቸው ጋር መሸገው መድፋቸውን ጠምደው አላስቀርብ አሉ። የተለያዩ መልዕክተኞች እየተላኩ በግድም በውድም፤ በሽምግልና መልክም አባውቃውን እጃቸውን እንዲሰጡ ቢጠይቁም፤

አልጋወራሹን ሊወቁ የተዘጋጁት አባውቃው ምላሻቸው “ደርቦህ በለው!” የሚል ሆነ።

አልጋወራሹ በየበሩ ታማኞቻቸውን እያቆሙ ራሳቸው ደግሞ በኢትዮጵያ ታሪክ የመጀመሪያ የሆነውን ታንክ ወደመታሰቢያ ቤቱ ጠምደው፤ ከንግስት ዘውዲቱ ጋር በመልዕክተኛ የመፍትሄ ገሳብ መለዋወጥ ጀመሩ። ነገር ግን አባውቃውን ለመማረክ የተደረጉ ሙከራዎች ሁሉ ያሰቡትን አይነት ውጤት ሊያስገኝላቸው አልቻለም። አባውቃው ባሉበት የፋክራና የሸለላ ድምፅ እየተሰማ ሌሊቱ ተገባደደ። በሽብር ስጋት ተወጥሮ የዋለችው አዲስ አበባ በዚያው ሁኔታ ወደማደር ሰትቃረብ ከምሽቱ ዘጠኝ ሰዓት አልጋወራሹ ባሳሰቡት መሠረት ንግስት ዘውዲቱ ቃላቸውን ስለሚሰማ እንዲልኩበት አዘዙ።

ግርማዊት ንግስትም “አሁን በአጠገቤ የሚገኙት ሊቀመኳስ መኮንን ዋልቴና ቀኛዝማች ኃይለስላሴ ብቻ ናቸውና ማንኛቸው ቢላኩ ይሻላል!” የሚል ጥያቄ ወደ አልጋወራሹ ላኩ።

“ሊቀመኳስ መኮንን ይሂድ” ብለው መለሱ አልጋወራሹ። ሊቀመኳስ መኮንን ግን “ብቻዬን አልሂድምና ከአልጋወራሹ ዘንድ ከሚገኙ መኳንንቶች አንድ ሰው ይጨመርልኝ” ሰላሉ ይሄም ቃል ተላከ። የአልጋወራሹ መልስ “ፈታውራሪ ታፈሰ ሐብተሚካኤል አብሮ ይሂድ” የሚል ሆነ። “የታፈሰ መሄድ ጠቃሚ አይሆንምና ሌላ ሰው ይመረጥ” መለሱ ንግስት። ለነገሩ የታጩት ሁሉ የወቅቱን ሁኔታ እያገናዘቡ ሰበብ እየፈጠሩ ፈቃደኛ አልሆን አሉ። በመሃል ደጃዝማች አምደሚካኤል “ልጅ ተሰማ ከበደ ቢላክ ይሻላል” ሰላሉና ልጅ ተሰማም ፈቃደኛ ስለሆኑ ለንግስት ሲነገራቸው፡ “ተሰማን ልጅ ነው በማለት እንዳይመለከተው መምህር ደስታና አለቃ ደስታ አብረው ቢሄዱ የተሻለ ነው” የሚል ቃል ለአልጋወራሹ ላኩና በዚህ ተስማሙ። እነዚህን የመሰሉ አለመተማመንን የሚያንፀባርቁ የቃላት ምልልሶችን ስናይ፤ በተለይ የዚያ ዘመን ፀሐፍት በዚያ ወቅትና ከዚያም በኋላ በነበሩ ክንውኖች ላይ “አልጋወራሹና ንግስት ፍፁም ቤተሰባዊ በሆነ የእህትና የወንድም አይነት ምክክር አያደረጉ ሁሉንም ነገር በሰላምና በሰምምነት ይፈፅሙት ነበር ...” የሚል ገለፃቸውን ጥያቄ ውስጥ የሚከትና እውነቱ ተቃራኒው እንደነበር ይጠቁመናል።

የተባሉት ሰዎች አባውቃው ወደመሸጉበት ቦታ ሲያመሩ “በጌታችን በምኒልክ ልጅ የደረሰ ክፉ ነገር አለወይ?” የሚል ጥያቄ ነበር የቀረበላቸው። መልዕክተኞቹ ምንም ክፉ ነገር እንዳልደረሰና የመጡትም የንግስትን የሰላም ይውረድ ቃል ይዘው መሆኑን ገለፁ። አባውቃው የተነገራቸውን ቃል ከሰሙ በኋላ “ከንግስት ከራሳቸው ቃል ካልሰማሁ በቀር ይሄን መልዕክት መስማትም ማመንም አልቻልንም” አሉ።

ከመልዕክተኞቹ አንዱ "የኛን ቃል ካልሰሙ በማሕተማቸው የተረጋገጠ ጽሁፍ እናምጣል" የሚል ምርጫ አቀረቡ። በዚህ ጊዜ አባውቃው "ማሕተሙን የሚይዘው ፀሐፊ ትዕዛዝ ወልደመስቀል ስለሆነ ጽሁፉ ቢመጣም አልሰማም። ንግስት ግን ሁልጊዜ የሚመጡበት ቤተ-ክርስቲያን ስለሆነ፣ ወደዚህ መጥተው ካንደበታቸው ካልሰማሁ በመልዕክት የምፈፀመው ነገር አይኖርም። እስካሁንም የቆየሁት በመጨረሱ ህፃን፣ ሴት መለየት ስላልተቻለ ነው። እላይ ባመለከትኩት አይነት የንግስትን ደህንነት ከቃላቸው ካልሰማሁ ወገግ ብሎ ብርሃን ሲታይ መታኮሴ የማይቀር ነው" የሚል መልስ ሰጥተው መለሷቸው። መልዕክተኞቹ ደህን ቃል ለንግስት ተናገሩ።

ምስኪኗ ዘውዲቱ በእኔ ምክንያት ደም መፋሰስ ከሚደርስ ሁሉም ነገር ቢቀርብኝ ይሻላል በማለት ይመስላል ክብራቸው ባይፈቅድም ለባብሰው በሌሊት ለመሄድ ተነሱ። "መሄዴ ነው ብላችሁ ለአልጋወራሹ ንገሩ" ብለው ሲነሱ፣ በቅርባቸው የነበሩ መኳንንቶችም "ከንግስት ቃል ካልሰማሁ ካለ በዚህ ምክንያት ተኩስ ተነስቶ ደም ከሚፈስ መሄድዎና ነገሩን ማብረድዎ መልካም ነው" ሲሉ ተሰማሙ።

በዚህ ጊዜ አርቆ አሳቢው፣ ጠርጣራውና የዋህነት በእጠገባቸው የማያልፈው አልጋወራሽ ራስ ተፈሪ የዘውዲቱን ለመሄድ መነሳት ሲሰሙ "አንድ ሽፍታ በተነሳ ጊዜ ንጉሠ ነገስቱ ራሱ ሄዶ መማለድ አይገባምና ንግስት እንዲሄዱ አልሰማም።" የሚል ምላሽ ስለላኩ ግርማዊት ንግስት እንዳይሄዱ ሆነ። ሁሉም ግራ ተጋብቶ ፀጥ ባለበት ሰዓት ቀኛዝማች ኃይለስላሴ የተባሉት "ከንግስት ቃል ካልሰማሁ ካለና ንግስትም መሄድ ካልቻሉ አሁን ስልክ ቢጠለፍ ይደርሳልና ንግስት በስልክ ማነጋገር ቢችሉ የተሻለ ነው" የሚል ገሳብ አቀረቡ። በዚህ ሁሉም ተሰማምቶበት ባለሙያዎች ተጠርተው ገመድ የመቀጣጠሉ ስራ ሁለት ሰዓት ከፈጀ በኋላ ተሳካ።

ንግስት ዘውዲቱ አባውቃውን በስልክ አነጋገሩ። አባውቃው "ኧረ ለመሆኑ ንግስት ደህና ነዎት ወይ" ሲሉ "ደህና ነኝ" አሏቸው። "በንግስት ላይ የደረሰ ነገር ከሌለማ እኔ ምን ገደኝ? አልነግስ" ብለው እጃቸውን ሰጡ። ተፈሪ እጩ አሉ። ቀጣዩ ስራ ስለፍርድ ሂደት መወያየት ነበርና ንግስትና አልጋወራሽ በፍርድ ጉዳይ ሲወያዩ ራስ ተፈሪ "አባውቃው የሰው ሀይወት ለማሳለፍ የተነሳ አመፀኛ ስለሆነ በችሎት ቀርቦ ነገሩ ታይቶ ውሳኔ በሚሰጥበት ጊዜ የፍርድ ውሳኔ በሞት እንዲቀጣ የሚል የሆነ እንደሆነ ያለምህረት እንደፍርድ ቅጣቱ በሞት እንዲፈፀም ያስፈልጋል።" አሉ።

ዘውዲቱ በበኩላቸው "አስቦ ይነሳ እንጂ በተነሳበት ነገር ነፍስ የጠፋ ስላልሆነ ሞት ቢፈረድበትም በእስራት ቢቀጣ እንጂ በሞት

መቅጣቱ ቅር ያሰኛል" የሚል መልስ ስለሰጡ፣ በአልጋወራሹና በንግስት መካከል ከፍተኛ የጎሳብ ልዩነት ተፈጠረና ከዚህ ጊዜ ጀምሮ የውስጥ ለውስጥ ፍልሚያው ገሃድ ወጥቶ በሽማግሌ ብቻ የሚነጋገሩ ሆኑ።

ዘውዲቱ አድርገውት የማያውቁትን ጠንከር ያለ ምላሽ በመስጠታቸው ተፈሪ ቢበላጩም ዋናው የአባውቃው እጅ መስጠት እንጂ ቀሪው ጉዳይ ቀላል ስለሆነ በደጃዝማች ሙሉጌታና በደጃዝማች ወልደዓድቅ ሽምጋይነት ስለፍርዱ ሁኔታ ንግስትና አልጋወራሹ ሲነጋገሩበት ቆይተው በመጨረሻ አባውቃው በአልጋወራሽ ችሎት የሞት ፍርድ ተፈረደባቸው። ከዚያም የሞቱ ፍርድ በእስራት ተለውጦ ደጃዝማች አባውቃው ታሰረው ወደ አንኮበር እንዲሄዱ ተወሰነ። ይህ ፍርድ በተፈረደበት እለት በወቅቱ የወንጀለኛ ፍርድ ቤት ፕሬዝዳንት የነበሩት ደጃዝማች መስፍን ገመቼ ባልተለመደ ሁኔታ በችሎቱ ላይ አልተገኙም። ፍርዱ ከተከናወነ በኋላ ለምን ችሎቱ ላይ እንዳልተገኙ ሲጠየቁ የሰጡት መልስ ሁሉንም ያስገረመ ነበር። እንዲህ ይነበባል፤

"በፍትሐ ነገስቱ ባንዱ አንቀፅ ጌታውን የከዳና የወጋ ይሙት ሲል፤ በአንደኛው አንቀፅ ደግሞ በጌታው ላይ የደረሰውን አደጋ ለመከላከል ሲል ቢገድል ሞት የለበትም ይላል። ስለዚህ የዚህ ሰው ጥፋት ማንኛው ነው?" የሚል ነበር መልሳቸው።

የአባውቃው ፍርድ ከተከናወነ በኋላ በከተማይቱ ለቀናት ሰፍኖ የነበረው ውጥረት ቢረገብም፤ ወዲያው ደግሞ በአባውቃው መያዝ የተደፋፈሩት የአልጋወራሹ ደጋፊዎች ያችኑ ጥያቄ እንደገና በገሃድ አነሷት።

እነዚህ የተፈሪ ደጋፊ የሆኑ ግለሰቦች በወቅቱ ዝቅ ያለ ስልጣን የነበራቸውና ለመልዕክትም የማይመጡ ቢሆኑም፤ በነሲቡ ዘ-አማኑኤል እየተመሩ በሌሎች ግፊት ተደርጎ የማያውቀውን ተግባር (በንግስተነገስት ፍላጎትና በምክክር ብቻ መፈፀም የነበረበትን) በኃይል ለመፈፀም ወደ ቤተ-መንግስቱ ሄዱና በድፍረት "ተፈሪን ያንግሱልን" የሚል ጥያቄ አቀረቡ። በዚህ ጊዜ በፈቃድ የሚደረገውን ባድማ ማድረግ ሳያንስ የተላኩት ሰዎች በንግስት ዘንድ የማይታወቁና ለመግባትም ማዕረጋቸው የማይፈቅድ መሆኑን አይተው ዘውዲቱ በእጅጉ አዘኑ። ሆኖም ምንም ምርጫ አልነበራቸውም። ከግራ ከቀኝ ሲያዋክቧቸው "እሺ ብየዋለሁ፤ ንጉስ ብየዋለሁ" አሉ። የተለመደው የአንድ ግዛት ንጉስ ማድረግ ነበር። አዲስ አበባ ደግሞ ንጉስ ተሾሞባት አያውቅም፤ ንጉስ ነገስት እንጂ። ስለዚህ ግርማዊት ንግስት ነገስታት ዘውዲቱ ሁሉም ወደ ተፈሪ አዘንብለው፣ የነበሩት ደጋፊዎቻቸው ተማርከው፣ ተግዘውና ታሰረው ብቻቸውን ቀርተው ስለበር ምንም ምርጫ አልነበራቸውምና "ንጉስ" አሏቸው እንጂ "የምን ንጉስ?" ተብለው ቢጠየቁ ራሳቸውም

አይመልሱትም። የአንድ ክፍለ ሀገር ንጉስ እንዳይባሉ መቀመጫቸው አዲስ አበባ ነው። አልጋወራሽም ናቸው። የአዲስ አበባ ንጉስ የሚባልም የለም ሊኖርም አይችልም። በጥቅሉ በንጉሰነገስት መቀመጫ (መናገሻ) ከተማ ላይ ንጉስ አይሾምም። ግራ የተጋባ ብቻ ያን ሊያደርግ ይችላል። ዘውዲቱ ይህን ይመስሉ ነበር።

እናም ልዑል አልጋወራሽ ራስ ተፈሪ መኮንን መስከረም 27 ቀን 1921 ዓ.ም ንጉስ ሆኑ። አሁንም ይህ ሳያንስ ንጉስ ተፈሪ “የንግስ በዓሉ የሚደረገው በቤተ-ክርስቲያን ይሁንልኝ” አሉ። ንግስት ዘውዲቱም “በቤተ-ክርስቲያን የሚደረገው የዘውድ በዓል ለንጉስ ነገስት እንጂ ንጉሰነገስቱ የሚሾመው ንጉስ ዘውድ የሚጫንለት በቤተ-መንግስት ነው” ብለው ሞገቱ። በዚህ ጉዳይ ብዙ ክርክር ከተካሄደ በኋላ ሁለቱን ሊያስማማ የሚችል አማካይ ቦታ ተመረጠና ከቤተ-መንግስቱ በላይ ከመታሰቢያ ቤቱ በታች ባለው ጎተራ ሜዳ በሚባለው ቦታ ትልልቅ ድንኳኖች ተጥለው የንግስ በዓሉ በድምቀትና የውጭ አገር መንግስታት ልዑካን ጭምር የተገኙበት ሆኖ በተጠቀሰው ዕለት ተከናወነ። ንጉስ ተፈሪ ዘውዳቸውን ከደፉ በኋላ እዚህ ደረጃ ላደረገባቸው አምላክ የምስጋና ፀሎት ለማድረግ በቀረበላቸው የማረ ሰረገላ ላይ ተሳፍረውና በክብር ታጅበው ወደ ቅድስት ሰላሴ ቤተ-ክርስቲያን በማምራት የምስጋና ፀሎታቸውን ካደረሱ በኋላ ወደቤታቸው ወደገነተ ልዑል (ወደላይኛው ጊቢ) ሄደው መሳፍንት፣ መኳንንት እና ህዝቡን ሰበሰበው ግብር አበሉ።

ከዚህ ጊዜ በኋላ ንጉስ ተፈሪና ንግስት ዘውዲቱ ግንኙነታቸው ተቋርጦ በጣም አስፈላጊ ጉዳይ ከሆነ ብቻ በቀጠርና በመልዕክተኛ አልፎ አልፎ ከመገናኘት በቀር በአካል ተያይተው አያውቁም። ይህም ብቻ አይደለም ላይኛውና ታችኛው ቤተ-መንግስት እየተባለ ቀድሞ ባንድ ቤተ-መንግስት ይደረግ የነበረው የግብር ማብላት ስርዓት ቀርቶ በሁለት ቤተ-መንግስት ሁለት ግብር ሆኖ አረፈው።

ሹማምንቱም የለየው ለይቶለት አንዱን ወግኖ ሲቀር፤ ጥቂት ሹማምንት ደግሞ ጉዳዩ “ለሁለት ጌቶች መገዛት...” ሆኖባቸው በግራ መጋባት ቀሪዎን ዓመት ተኩል እንደምንም ለማሳለፍ ተገደዋል።

ቀደም ሲል የተጠቀሰውን “የታሪክ ማስታወሻ” የሚለውን መፅሐፍ የፃፉትና ተጀምሮ እስኪጨረስ የተፈሪ ደጋፊ የነበሩት ልጅ ከበደ ተሰማ (በኋላ ደጃዝማች) “ይህን ታሪክ ማስታወሻ የምፅፈው በቅርብ ሆኜ ሁኔታውን እንዳጠናሁት የንግስትን አስተያየትና ጎሳብ ከዚህ በታች በተመለከተው አረፍተነገር በአጭሩ እገልጻለሁ።” በማለት የንግስት ዘውዲቱን ሁኔታ እንዲህ ይነግሩናል። “እኔን ሳያውቀኝና ሳልጠቅመው የአባቴን ውለታና ወሮታ ለመመለስ ሲል የኢትዮጵያ መሣፍንት መኳንንትና ህዝቡም በፈቃድ እግዚአብሔር ታዝዞ ለአባቴ ዙፋን

ቢያበቃኝ፣ ከእኔ አስተዳደር አለማወቅ የተነሳ ህዝቡ እርስ በርሱ ተፋጅቶ ከሚያልቅና ራሳቸውን አልቻሉም ተብሎ በዘመነ መንግስቱ የባዕድ መንግስትና ገዥ በኢትዮጵያ ላይ ከሚገባ እኔ የተጠየቅሁትን ስልጣን እየለቀቅሁና እየሰጠሁ ነገሩን ማብረድ ይሻላል” በማለት የሚገጥሟቸውን ችግር ሁሉ ከፍ ባለ ትዕግስት ያሳልፉት እንደነበረ በግልፅ ይታወቅ ነበር” ይሉናል። ሲቀጥሉም “ይህ የእኔ ጎሳብ ብቻ ሳይሆን በዚያን ዘመን አንዳንድ ሰዎች ከመኳንንቱም ሆነ ከመሐል ሰፋሪው ወደ ንግስት ዘንድ እየመጡ ጥቃትዎንና በደልዎን አንወድምና ቅር የተሰኙበት ነገር እንዳለ ይንገሩን እያሉ ሲጠይቁቸው ለነዚህ ሰዎች ንግስት የሚመልሱትን መልስ በመስማቱ ገለፅኩ እንጂ አስመሰዬ በመናገር የተፃፈ አይደለም” ይላሉ ያይን እማኙ።

ከዚህ አንጻር በየትኛውም ፀሐፊ እይታ አገላለፁ ይለያይ እንጂ የንግስት ዘውዲቱ ስልጣን አለአግባብ እየተገዘገዘ መኖሩን ማንም የማያስተባብለው ሐቅ ነው። ንጉስ ተፈሪ አሁን አንድ አስጊ ባለሥልጣን ቀርቷቸዋል። የዘውዲቱ ባለቤት ራስ ጉግሣ ወሌ። ህዝቡ እንዳሰበው አልሆነም እንጂ እያሁ ወርዶ ዘውዲቱ ሲተኩ የአስተዳደሩን ስራ በባልነታቸው ራስ ጉግሳ ይይዙታል ተብሎ ተገምቶ ነበር። በእርግጥም ግምቱ ያስኬድ ነበር። ሆኖም ወቅቱ ለተገቢ አካሄዶች የማይመች ነበርና ራስ ጉግሳ ከባለቤታቸው እንዲርቁ አሰበው የሸዋ መኳንንት በዘየዱት መሰረት ወደቀድሞው ግዛታቸው በጌምድር ሾመው ልከዋቸዋል።

ራስ ጉግሳ በግዛታቸው ላይ ሆነው የባለቤታቸውን በደል ቢያውቁም፣ ለጊዜው እንደማንኛውም ባለሥልጣን ተመልካች ከመሆን በቀር ሌላ ዘዴ አልታያቸውም። ስለዚህም በስተመጨረሻ ቂማቸው ገንፍሎ በገሃድ ለማመፅ ይዘጋጁ እንጂ፤ ከዚያ ጊዜ በፊትም ፀረ-ተፈሪ መሆናቸው ለማንም ግልፅ ነበር።

ራስ ጉግሳ በተፈሪና በተከታዮቻቸው ላይ ሃይማኖትን ማዕከል ያደረገ “ተፈሪና የሸዋ መኳንንት የውሻ ሥጋ ይበላሉ” ከሚለው ክስ ጀምሮ የተለያዩ መጥፎ መጥፎ ወራዎችን ያስወፍ ነበር። በዚህም ላይ እንደባልቻ የተፈሪን ትዕዛዝ “አልቀበልም” ባይሆነው የቆዩ ናቸው። እነዚህን ወራዎች የሰሙት አልጋወራሽም በራስ ጉግሳ ስር የነበሩትን ትልልቅ ሹማምንት በችሮታ እያባባሉ ጉግሳን ከድተው ለራሳቸው እንዲገቡ ማድረግ ከጀመሩ ቆይተዋል። ከእነዚህም ውስጥ የሰሜኑ ገዥ ደጃዝማች አያሌው ብሩ አንዱ ናቸው።

ከሐሜቱም ባለፈ አልጋወራሹ በራስ ጉግሳ ስር የነበረውን የመተማን ጉምሩክ በሰራቸው ለማድረግ ብዙ ጥረት ሲያደርጉ በራስ ጉግሳ እንቢተኝነት ሳይሳካ ቀርቷል። በእነዚህና በሌሎች ምክንያቶች የሁለቱ ጠላትነት ስር ሰዶ የቆየ ሲሆን፤ የጎጃሙ ራስ ኃይሉና የትግራይ ራስ ስዩምም ውስጥ ውስጡን ለራስ ጉግሳ ከጎንህ ነን ባዮች መሆናቸው በአልጋወራሹ ዘንድ የተሰማ ስለሆነ

ራስ ጉግሳን ቸል ማለት አደገኛ መሆኑን ተረድተዋል። ስለዚህ ንጉስ ተፈሪ እሺ እንደማይሏቸው ቢያውቁም ለጦርነቱ ግልፅ ምክንያት ማግኘት ነበረባቸውና በመጀመሪያ ወደ ወረኢሉ መጥተው እንዲገናኙዋቸው ላኩባቸው። ራስ ጉግሳ “አልመጣም” አሉ። ከዚያም በወቅቱ በችግር ምክንያት የአፋርን ግዛት በመውረርና በመዝረፍ በመንግስት ላይ ያመፀውን የራያና አዘቦ ህዝብ እንዲያረጋጉና ፀጥ እንዲያሰኙ ትዕዛዝ ተሰጣቸው።

ራስ ጉግሳ ግን ጭራሽ የራያና አዘቦን ህዝብ ከጎናቸው አሰልፈው አመፃቸውን ገፉበትና ለጦርነት ተዘጋጁ። አልጋወራሹም የፈለጉትን በቂ ምክንያት አገኙና በጦር ሚኒስትሩ በራስ ሙሉ ጌታ ይገዙ የሚመራ ጦር ላኩባቸው። በዚህ ጊዜ የጎጃሙ ራስ ኃይሉና የትግራይ ራስ ሰዩም አይዘህ ማለታቸውን ትተው ገሸሸ አሉ። የራስ ጉግሳ አዝማሪ ስለጉዳዩ ተከታዩን ገጠመ።

“ከኛይቱ ወረቀት ያልፈረመ የለም፤
 መላው ታጥቆ ገባ ግዴለም፤ ግዴለም።።
 ትግራም ገባ አሉ ሰምቶ በፍጥነት፤
 ጎጃምም ገባ አሉ ሰምቶ በፍጥነት፤
 የወሌውን ጉግሳ ሞኙን የኔ ጌታ መፈተኛ አርጎት።”

ራስ ጉግሳ ከጦርነቱ በፊት እጅ እንዲሰጡ ቢለመኑ አሻፈረኝ አሉ። በዘውዲቱ በኩልም በደብዳቤ ተሞክረ። “እባክህ እሺ ብለህ ግባ ከከፉ እንዳትወድቅ” ብለው ለባለቤታቸው ቢፀፉም ጉግሳ በጅ አላሉም።

መጋቢት 22 ቀን 1922 ዓ.ም የአንኛም ጦርነት ተካሄደ። በታው በበጋምድር ግዛት ውስጥ ያለ ሲሆን፤ ቋና ወይም ዘቢጥ ተብሎ ይታወቃል። በኢትዮጵያ ለመጀመሪያ ጊዜ በአውሮፕላን የታጀበ ጦርነት ሆነ። የተፈሪ ጦር ከላይ በምብ እያዘነበ፤ ከስር በጉግሳ ሠራዊት እጅ በማይገኝ ጠመንጃ እየተታኮሰ ውሎ በሠራዊት ብዛትና በመሣሪያ ብልጫ የጉግሳ ጦር ወደመሸነፉ ሲቃረብ፤ የጨበጣ ውጊያው ላይ ራስ ጉግሳ በፅኑ ሲፋለሙ ሳለ በጎራዴ ጭንቅላታቸውን ተመትተው ወደቁ። ራስ ጉግሳ ከተገደሉ በኋላ ሠራዊታቸው ውጊያውን ቢቀጥልም መሸነፉ አልቀረም። እንደተባለው ራስ ጉግሳና ሠራዊታቸው ያውሮፕላን መፈተኛ ሆነው አለፉ።

አልጋወራሹ አስፈሪ አስፈሪ ጠላቶቻቸውን መንጥረው ጨረሱ። ዘውዲቱና ዘውዳቸው ያለደጋፊ ብቻቸውን ቀሩ። ስለዚህ ይህ ጦርነት በተፈሪ ድል አድራጊነት ከተጠናቀቀ ከሁለት ቀን በኋላ መጋቢት 24 ቀን 1922 ዓ.ም ግርማዊት ንግስተነገስት ዘውዲቱ ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ። የንግስት ዘውዲቱ ህልፈት መንስኤው ተብሎ የሚገለፀው በአንድ በኩል ከሳምንት በፊት አገኛቸው ስለነበር በዚያ ምክንያት እንዳረፉ፤ በሌላ በኩል የባለቤታቸውን መገደል ሲሰሙ በድንጋጤ ህመማቸው አገርሸቶ እንደሞቱ ነው። ንግስት ነገሰታት ዘውዲቱ በአባታቸው ዙፋን ተቀምጠው ኢትዮጵያን ለ12 ዓመት ከሰድስት ወር አስተዳድረው በ53 ዓመታቸው አርፈዋል። በደመቀ የቀብር ስነ-ስርዓትም በአባታቸው መቃብርና ራሳቸው ባሰሩት በባዕታ መታሰቢያ ቤተ-ክርስቲያን ቀብራቸው ተፈፅሏል።

የአጼ ኃይለስላሴ ዘመነ-መንግስት
 ከ1923 - 1966 ዓ.ም

የአጼ ኃይለስላሴ ዘመነ-መንግስት ተብሎ የተቀመጠው ጊዜ ንጉሠ ነገስት ከሆኑበት እለት ጀምሮ የሚሰላ ሆኖ እንጂ፤ በስልጣን ላይ ያላለፉት ጊዜ ከግማሽ ምዕተዓመት በላይ ነው።

ሐምሌ 16 ቀን 1884 ዓ.ም ከራስ መኮንን ወልደሚካኤልና ከወ/ሮ የሺእመቤት ዓሊ ከሐረር ከተማ 30 ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ በምትገኘው ኤጀርሳ ጎሮ በተባለች ቦታ ልጅ ተፈሪ ተወለዱ።

ሁጻኑ ተፈሪ

አባታቸው የአጼ ምኒልክ የአክስት ልጅ ናቸው። እናታቸው ወ/ሮ የሺእመቤት ዓሊ ከተፈሪ በፊት ስድስት ልጆች ወልደው የነበረ ቢሆንም፤ ሁሉም እንደተወለዱ ሞተውባቸዋል። አሁንም ሰባተኛውን ልጅ ተፈሪን ለመውለድ ሁለት ወራት ቀርቶኛል ብለው ሲያስቡ ድንገት በከባድ ምጥ ይያዙና ፈጣኑ ተፈሪ በተረገዙ በሰባተኛው ወር ይወለዳሉ።

ልጅ ተፈሪ እንደተወለዱ ቤተዘመድ “እናቱ ካዩት እንደተለመደው ይሞታል” በማለት ህፃኑን እናቱ ሳያዩት ይዘውት ይሄዳሉ።

ይህ ክስተት በባህላዊ አገላለፅ “ሾተላይ” የሚባል ሲሆን፤ ሰው ላይ ሊኖር የሚችለው ኃይለኛ የዓይን ጨረር ሌላ ሰው ላይ ሲያርፍ እስከሞት የሚያደርስ ጉዳት እንደሚያስከትል ይታመናል።

በሳይንሳዊ ገለፃ ደግሞ የእናት ወይም የአባት የደም አይነት RH Negative ሆኖ የሌላኛው RH Positive ይሆንና የሁለቱ ወላጆች ደም ሳይጣጣም ሲቀር የሚከሰት ችግር ተደርጎ ይገለጻል።

በዚህ ምክንያት ህፃኑ ተፈሪ ከእናቱ ወዲያው መለየት ነበረበትና ከወላጆቹ ቤት ወጥቶ ዘመድ ቤት ማደግ ይጀምራል። እናቱ የህፃኑን ሁኔታ በመልዕክት ሲከታተሉ ከቆዩ በኋላ፤ በድጋሚ አርግዘው ነበርና ከ20 ጠራት በኋላ መጋቢት 6 ቀን 1886 ዓ.ም በዚሁ በወሊድ ምክንያት

ህይወታቸው አለፈ። ልጅ ተፈሪ የእናትን ጣዕም ሳያውቀው ቀረ። ከሀፃንነቱ ጀምሮ የአጎቱ የደጃዝማች ብሩ ሐይለማርያም ባለቤት ወ/ሮ ትሰሜ አባይርጋ ከእምሩና ከልጃቸው ጋር አሳደጉት።

ተፈሪ በልጅነቱ ከአብር እደገቹ እምሩና ማሚትጋር።

በዚያም ሳሉ አባታቸው ራስ መኮንን የፈረንሳይኛ ትምህርት እንዲማሩ መምህር ቀጠሩላቸውና ልጅ ተፈሪ ትምህርታቸውን እየተከታተሉ አደጉ። በ10 ዓመታቸው በ1894 ዓ.ም ከሐረር ወደ አዲስ አበባ መጥተው ለመጀመሪያ ጊዜ ከአጼ ምኒልክ ጋር ተገናኝተው /ተዋውቀው/ ተመልሰው ወደ ሐረር ሄዱ።

አባታቸው ራስ መኮንን በ1898 ዓ.ም ህዳር 10 ቀን የደጃዝማችነት ማዕረግ ሰጥተው "ጋራ ሙሉታ" የተባለውን አውራጃ ሾሟቸው። "ተከታይ ልጄ ደጃዝማች ተፈሪ ነው" ብለውም ለመኳንንቶቻቸው ይፋ አደረጉ። ልጅ ተፈሪ በ14 ዓመታቸው የደጃዝማችነት ማዕረግ እንዳገኘ ወዲያው በ1898 ዓ.ም መጋቢት 13 ቀን አባታቸው ራስ መኮንን ሞቱ። በዚህ ጊዜ አጼ ምኒልክ ተፈሪን ከሐረር ወደ አዲስ አበባ አስመጥተው ደጃዝማችነታቸው እንደፀና ቀረብ የሚለውን የሰላሌን ግዛት ሾሟቸው። ተፈሪ ግን ለተሰማቸው ግዛት ሌላ እንደራሴ ወክለው በኢትዮጵያ ብቸኛ ትምህርት ቤት በነበረው በዳግማዊ ምኒልክ ትምህርት ቤት ገብተው ሐረር እያሉ የጀመሩትን ትምህርታቸውን ቀጠሉበት።

ህጻኑ ተፈሪ እና አባታቸው ራስ መኮንን

ከዚያም በ1899 ዓ.ም የባሶ /በጌምድር/ ግዛትን፣ ቀጥሎ በ1900 ዓ.ም ሲዳሞን ተሾሙ። ከሁለት ዓመት በኋላም ሲዳሞን ትተው የአባታቸውን ግዛት ሰፊውን ሐረርጌንና አውራጃዎን እንዲያስተዳድሩ ተደረገ። የሐረርጌ ህዝብም በደስታ ተቀበላቸው። በ1903 ዓ.ም በሐምሌ ወር የንጉስ ሚካኤልን የልጅ ልጅ ወ/ሮ መነንን አግብተው መኖር ጀመሩ።

ደጃዝማች ተፈሪ በ19 ዓመታቸው ወ/ሮ መነንን አግብተው በ1905 ዓ.ም የመጀመሪያ ልጃቸውን ልዕልት ተናኘውርቅን ወለዱ። ከምኒልክ ሞት በኋላ ስልጣን የያዘው እያህ በ1907 ዓ.ም ደጃዝማች ተፈሪን ከሐረርጌ ግዛት ሸሯቸው ወደአዲስ አበባ መጥተው እንዲቀመጡ ተደረገና ወዲያው የከፋን ግዛት ሾማቸው። ሆኖም ደጃዝማች ተፈሪ አልሄዱበትም። ተፈሪ የአውሮፓ ቋንቋ የሚያውቁ፣ ከአውሮፓውያኑ ጋር ያለአስተርጓሚ በቀጥታ የሚነጋገሩ ጨዋ፣ ዝምተኛ ... እየተባሉ ቆዩ።

በ1909 እያህ ከስልጣን ተወግዶ ዘውዲቱ ሲነግሱም በወቅቱ አዲስ አበባ የነበሩት ደጃዝማች ተፈሪ ራስ በሚል ማዕረግ አልጋወራሽ ሆነው የራስ ወርቅ አሰሩ። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ንጉሠ ነገስት እስኪሆኑበት እስከ 1923 ዓ.ም ድረስ በተከታታይ ልዑል አስፋወሰንን፣ ልዕልት ዘነብወርቅን፣ ልዕልት ፀሐይን፣ ልዑል መኮንንን እና አቤቶ ሳህለሰላሴን ወልደዋል።

ከ1903-1954 ዓ/ም ድረስ ለ 51 ዓመታት ያህል በትዳር አብረው የቆዩት እቴጌ መነን እና ራስ ተፈሪ(እቴጌዋ በ1954ዓ/ም በሀመም ምክንያት በሞት የተለዩ ናቸው)

ተፈሪ አልጋወራሽ ከሆኑበት ጊዜ ጀምሮ የፈፀሟቸውን ተግባራቶችም ሆነ፤ ኢትዮጵያን የማዘመን እንቅስቃሴያቸውን፤ እንዲሁም ባለሙሉ ስልጣን እንደራሴ፤ ቀጥሎ ንጉስ እየተባሉ መምጣታቸውን ከንግስተ ነገስት ዘውዲቱ ታሪክ ጋር በሰፊው ያየነው ነው። ተቃዋሚዎቻቸውን ሁሉ እያንበረከኩ፤ የስልጣን መንገዳቸውን እየጠረጉ እዚህ መድረሳቸውንም እንዲሁ።

ተፈሪ ከተፈሪነት ወደ ኃይለስላሴነት ለመሸጋገር ረቂቅ መንገድ ተገዘዋል። ክቡር አቶ ብርሃኑ ድንቄ ተፈሪን ሲገልጹት፤ “ሀ. ራስ ተፈሪ ሰውን አያምኑም። ለ. በቀላሉ የሰው ምክር አይከተሉም። ሐ. ወራ ከማንም ሰው መስማት ይፈልጋሉ። መ. እንደሚቀናቸው ካላመኑ በቀር እንድ ነገር ለመጀመር ያመነታሉ። ሠ. በሴትና በመጠጥ አይታለሉም። ከዚህም የተነሳ ማንኛውም አይነት አድማ በተነሳባቸው ጊዜ በልዩ ልዩ ዘዴ ለመመከት እንዲችሉ፤

1ኛ. ብዙዎችን የንግስትን የውስጥ አሽከሮች በገንዘብ እየደለሉ ማናቸውንም ሚስጥራዊ ዱለታ የሚከታተል የሰለሳ ክፍል አደራጁ።

2ኛ. ታማኞች በሆኑ በአባታቸው በልዑል ራስ መኮንን ሹማምንቶች መሪነትና ተመልካችነት ብርቱ የወታደራዊ ድርጅት አቋቋሙ።

3ኛ. ለጥርጋጋንዳ አያሌ ገንዘብ እያወጡ የተቃዋሚዎቻቸውን ኃይል መከፋፈልና የመሃል ሰፋሪውን፤ የህዝቡንና የካህናቱን ልብ መማረክ ጀመሩ። በውነትም እቅዳቸው በትክክል ሰራላቸው። ተቃዋሚዎቻቸው አንድ በአንድ ወደቁ” በማለት ነው።

ንግስተ ነገስት ዘውዲቱ መጋቢት 22 ቀን 1922 ዓ.ም እንዳረፉ፤ ስልጣንን የተረከቡት ተፈሪ ከሰባት ወር በኋላ ጥቅምት 23 ቀን 1923 ዓ.ም ነበር የስርዓተ-ንግስ በዓላቸው በደማቅ ሁኔታ የተከናወነው።

እነዚያ ሰባት ወራት በኢትዮጵያ ምድር ታይቶ የማይታወቅ የበዓል ማሸብረቂያ ዝግጅት የተካሄደባቸው ናቸው። ንጉሰነገስቲና እቴጌዋ የሚጓዙበት ሠረገላ ከጀርመን አገር መጣ። ልብሱ ሁሉ በወርቅና በሐር የተሸቆጠቆጠ ነበር። የአዲስ አበባ ክርንክስ ቤቶች እንዲወገዱ ተደረገ። መንገዱ አስፋልት ሆነ። የከተማ ፖሊሶች ለመጀመሪያ ጊዜ ዘመናዊ ዩኒፎርም ለበሱ። ቤተ-መንግስቲና አካባቢው በኤሌክትሪክ ብርሃን አሸበረቀ። ዘውዲቱ ያሰሩት የምኒልክ ሐውልትም በበዓሉ ዋዜማ ነበርና የተተከለው ለአዲስ አበባ ውበት ተጨማሪ ግብዓት ሆኗል።

በበዓሉ ላይም ኢጣሊያን ወክሎ የሶቮይ ልዑል፤ እንግሊዝን ወክሎ የግሎብተር መስፍን የተገኙ ሲሆን፤ ከዚህም ባለፈ ከመላው አውሮፓ ጥሪውን አክብረው የታደሙ ከአሜሪካ፤ ከፈረንሣይ፤ ከጃፓን፤ ከጀርመን፤ ከግሪክ፤ ከሲድቲና፤ ከሆላንድ፤ ከቤልጂየምና ከግብፅ ... በዓሉ 15 ቀን ሲቀረው አዲስ አበባ የገቡ ባለሥልጣናት አገራቸውን ወክለው ተገኝተዋል። ስፍር ቁጥር የሌላቸው ጋዜጠኞችም አዲስ አበባን አጥለቅልቀዋት ነበርና የበዓሉን ድምቀት የመላው ዓለም ህዝብ እንዲያውቀው አድርገዋል። በአጭሩ በአገሪቱ ብቻም ሳይሆን በአህጉሪቱ ታይቶ የማይታወቅ ደማቅ የንግስ በዓል ነበርና ብዙዎችን አስደንቆ አልፏል።

በእሱቱ ተፈሪ “ሞን አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ቀዳማዊ ኃይለስላሴ ስዩመእማዚአብሔር ንጉሠ ነገስት ዘኢትዮጵያ” ተብለው ቅብዓ-መንግስቲን ተቀብተው የወርቅ ዘውዳቸውን የጫኑት በመናገሻ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ-ክርስቲያን ነበር። በእሱቱም ወ/ር መነን የእቴጌነቱን ዘውድ ጭነው፤ ልዑል አስፋወሰንም ለአልጋወራሽነት የሚገባው ወግ ተፈፅሞለት የወርቅ አክሊል ደፋ። ስርዓቱ ተፈፅሞ ወደታላቁ ቤተ-መንግስት ተመልሰው ዙፋናቸው ላይ ሲቀመጡ 101 ጊዜ መድፍ ተተኩሱ፤ ልዩ ግብጥ ተደርጎ፤ የአዲስ አበባ ከተማም በንጉሠነገስቲና በእቴጌዋ ፎቶግራፍ፤ እንዲሁም በሰንደቅ ዓላማ አጊጣ፤ ለአንድ ሳምንት ያህል የደመቀው የኤሌክትሪክ ብርሃን ሳይጠፋ እንዳሸበረቀች ቆየች።

ተፈሪ በንግስና ሰማቸው “ኃይለስላሴ” እየተባሉ መጠራት ጀመሩ። ቀደም ሲል የጀመሯቸውን ኢትዮጵያን የማዘመን ስራቸውንም ቀጠሉ።

የአፄ ኃይለስላሴን አገዛዝ የሚነቅፉ ምሁራን በርካታ ናቸው። የሚያደንቋቸውም ቀላል ቁ፣ ር የላቸውም። ስለእርሳቸው ታሪክም በርካታ ፀሐፍት የየራሳቸውን እይታ ማዕከል በማድረግ ዕፈዋል። ራሳቸው ጃንሆይም “ህይወቴና የኢትዮጵያ እርምጃ” በሚል ርዕስ በሁለት ቅፅ የተከፈሉ ዳጎስ ዳጎስ ያሉ መፃሕፍት ዕፈዋል። የጃንሆይን የአገዛዝ ዘመን ታሪክ ከተቺዎቻቸውና ከከፊል ተቺዎቻቸው ተነስቶ ቢፃፍ እንኳ፤ በተጨማሪም በዘመናቸው የተደረጉ ለውጦችን

የሚያዳፍን ሆኖ እይገኝም። የአድናቂዎቻቸውና የተቺዎቻቸው የገለጻ ልዩነት የሰሩትን ስራ በማግዘፍና በማጣጣል የሚገለፅ መሆኑ እንጂ፣ ጃንሆይ ይህችን አገር የማዘመኑን ስራ በፅኑ መሠረት ገንብተው ለትውልድ ማሰረከባቸው መስተባበል የማይችል ሐቅ ነው።

በጃንሆይና በኢትዮጵያ ፖለቲካዊ ጉዳዮች በርከት ያሉ መፃሕፍት የፃፉት አሜሪካዊ ሐሮልድ ማርክስ ጃንሆይን “የዘመናዊት ኢትዮጵያ አርክቴክት” ይሏቸውና፤ ኢትዮጵያን በስልጣኔ ለማራመድ ስለሚጠቀሙበት ዘዴም ጥንቁቅ ነበሩ ብለው ይገልጻቸዋል። ስልጣኔ በአጠገቡ አልፎ ለማያውቀው ህዝባቸው ፈጣንና ድንገተኛ ማገበራዊ ለውጥ ቢፈጠር ለህዝቡ ክፉ ዕጣ እንዳይሆንበት በመስጋታቸውም አረማመዳቸውን ለዘብ እንዳደረጉ ይጠቁማሉ።

በተቃራኒው ፕሮፌሰር አለማየሁ ገብረማርያም “Atse Haileselassie and Modern Ethiopia” በተሰኘ ጽሁፋቸው “ጃንሆይ አገር የማዘመን ሂደትን እንደ ውስብስብ መስተጋብር እንዳልተረዱት ...” በመግለጽ፤ ለመንግስታቸው በነበራቸው አመለካከትና ዘመናዊነትን ለማሰፋፋት በሚያደርጉት ጥረት መካከልም የማይታረቅ ተቃርኖ ነበረ ይሉናል። ከተቺዎቻቸው በኩል የሚሰነዘረው ተደጋጋሚ ትንተና “የአጼ ኃይለስላሴ አገር የማዘመን ፕሮጀክት ቁልፍ ፍላጎት ስልጣናቸውን በተዳላደሉ መሰረት ላይ ለማስቀመጥ ሲሉ የተጓዙበት መንገድ የወለደው ነው” የሚል ነው።

የ“Survival and Modernization” ፀሐፊ ፕሮፌሰር መሳይ ከበደ “ዘመናዊነት የአጼ ኃይለስላሴ መንግስት እውነተኛና ትክክለኛ ግብ ነው የሚለውን አስተሳሰብ ወደ ጎን ካላልነው በስተቀር፤ ኢትዮጵያን የማዘመን ፕሮጀክትን ፅንሰ ኅሳባዊ ድቀት ከመሰረቱ ልንረዳው አንችልም” በማለት የዘመን ሂደቱ ድቀት የመጣው በመዋቅራዊ ችግሮች ወይም ተገቢ ያልሆኑ ፖሊሲዎችን በመተግበር እንዳልሆነና፤ ይልቁንም ምንጩ ዘመናዊ ዘዴዎችን በመጠቀም ልማዳዊ ግቦችን ለማሳካት በሚደረጉ ሂደቶች በመጣ ተቃርኖ መሆኑን ያሰምሩበታል። “በውስጣዊ ለውጥ ያላለፉ ባህላዊ ኃይሎች ማገበራዊ ለውጥን ከማነሳሳት ይልቅ ዘመናዊ ዘዴዎችን በመጠቀም ስልጣናቸውን ወደማጠናከር ያዘነብላሉ” ሲሉም ያክሉበታል።

ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዲ “Haylasellassie: From progressive to reactionary” በተሰኘ ጥናታዊ ጽሁፋቸው “ኢትዮጵያ በአውሮፓዊ ቅኝ ገዥዎች ታገራ ነፃነቷ እንደአዋኪ ቅንጦት በሚታይበት ጊዜ የነበራት አማራጭ ማዕከላዊ መንግስት ማጠናከር ብቻ ነበር። የኃይለስላሴም ታሪካዊ ሚና የውስጥ ሐብትንና የውጭ እርዳታን አቀናጅቶ ይህን አላማ ማሳካት ሆነ” ይላሉ።

እነዚህንና እነዚህን መሰል ትንታኔዎች ሰናይ አጼ ኃይለስላሴ በዘመናቸው ያከናወኗቸው ትልልቅ ስራዎቻቸውን አፍቃሬ ስልጣንነታቸው እንደጋረደባቸው፤ ወይም ስራቸው በበጎ ገፅታው ብቻ እንዳይታይላቸው ማድረጉን በቀላሉ እንረዳለን።

ከዚህ ጋር ተያይዘውም ጎን ለጎን የሚነሱ የጃንሆይን ስብዕና የሚገልፁ ትንታኔዎች አሉ። ገሚሱ ደግ፣ ፍህሩህ፣ እያለ ሲገልፃቸው፣ የቀረው ጨካኝ፣ ምህረት የለሽ... እያለ ይፀፋቸዋል።

ይህንን ጉዳይ በተመለከተ ሁሉንም የሚያስማማ ሆኖ ያየሁትን ገለፃ ላስከትልና ወደ ዋናው ታሪካቸው እንለፍ። አምባሳደር ብርሃኑ ድንቁ “ቄሳርና አብዮት” በሚል መጽሐፋቸው ያሰፈሩት ገለፃ ነው። “በግል ጥላቻ ላንታወር፣ ያለአንዳች አድልዎ ያለፈውን ድርጊት ለማስታወስና ትርጓሜውን ለመመርመር ጥቂት ጊዜ ካገኘን፣ አጼ ኃይለስላሴ ብዙ ገጾች ያሏቸው አስደናቂ ሰው መሆናቸውን ለመገንዘብ አያስችግረንም። “ኮንሰርቫቲቭ” ናቸው ስንላቸው “ሊበራል” የሆነ ስራ ሲሰሩ ይገኛሉ። ንቅዝ ናቸው ስንል ፍትህ ለመስጠት ሲሞክሩ ይታያሉ። ጨካኝ ሲሆኑ፤ ደግሞ የርህራሄ ስራ ከመፈፀም አያቋርጡም። በቀለኛ ናቸው ሲሏቸው ምህረት ያደርጋሉ። ይህ ቅያጤ (combination) በምሳሌና በማሰረጃ የሚደገፍ “ፓራደክስ” ወይም ሊታመን የማይችል እውነተኛ ነገር ነው።” ይሉናል የዓይን እማኙ። አጼ ኃይለስላሴ ንጉሰነገስት እንደሆኑ የፈፀሙት የመጀመሪያ ተግባር በኢትዮጵያ ታሪክ የመጀመሪያ የሆነውን ሕገ-መንግስት ማፅደቅ ነበር። ከዚህ ተግባራቸው ተነስተን እንቀጥላለን። የጃንሆይ ሕገ-መንግስት፤ ፓርላማና ምርጫ

አይነትና አደረጃጀቱ፤ ዘመኑና ሁኔታዎች ይለያዩ እንጂ አጼ ኃይለስላሴ የመሰረቱት መንግስት አጼ ቴዎድሮስ ሞክረው ያቃታቸውን አይነት ነው። ዘመናዊነትን የተላበሰው አስተዳደራቸውም የሰልጡን አስተሳሰብ ባለቤት ያደረጋቸው ይመስላል።

ኢትዮጵያን በአንድ የዘውድ ስርዓት ስር አድርጎ ለመግዛት የቴዎድሮስ መሻት ነበር። የኃይለስላሴም ተመሳሳይ ነው። ነገር ግን የተጠቀሙት ዘዴ ለየቅል ነው። ኃይልና ብልሃት።

አጼ ኃይለስላሴ የንጉሠ ነገስትነት ስልጣኑን ስለያዙ ብቻ “አፎይ” ተብሎ እንደማይኖር ገብቷቸዋል። በግልፅ ስናየው እንደመጣነው ያለፉት ነገስታት ከነገሱበት ጊዜ ጀምሮ ዙፋን ላይ ተቀምጠው ላይሆን “ኮርቻ” ላይ ተቀምጠው ነበር የሚገዙት ለማለት ይቻላል። ሁሌ ዘመቻ ነው! እገሌ የተባለው መሳፍንት በጎንደር ተነሳ ይባላል፤ ነገስታት ወደ ጎንደር ጋልበው በኃይል አሳምነው መንገድ እንደጀመሩ፤ የወሎው ባላባት ሸፈተ ይባላል። በዚያው ወደ ወሎ፣ ቀጥሎ ሲዳሞ ... ወዘተ። ኃይል ሲጠፋ ጋብቻ እንዳማራጭ ይወሰዳል።

አጼ ኃይለስላሴ የተጠቀሱትን መፍትሔዎች እንደ ተጨማሪ እርምጃ እንጂ እንደ ዋናና ዘላቂ ስልት አድርገው አልቀጠሉም። በአሳማኝ ዘዴ እና መሳፍንቱ፣ መኳንንቱ፣ ባላባቱም ሆኑ ሚንስትሮች እንዲሁም ሌላው አካል በጣም የማይደነግጥበት፣ በጣም የማይደሰትበት፣ የተለላለሰ ሕግ አቁመው ንግስናቸውን ሕጋዊ መሠረት እንዲኖረው ማድረግ ነበረባቸው። ያ ካልሆነ እንዴትም ሆኖ ተረጋግቶ መግዛት፣ ማስተዳደርም ሆነ አገር ማሳደግና ህዝብ ማሰልጠን አይቻልም። በአጠቃላይ የተዘበራረቀው ነገር ሁሉ መልክ መያዝ ነበረበት። በዚህ ደግሞ ተጠቃሚው ራሳቸው ብቻ ሳይሆኑ ኢትዮጵያም ጭምር ናት።

እናም የንጉሠነገስትነት ስልጣኑን ከያዙ ከወራት በኋላ በዙሪያቸው ከነበሩ ምሁራን ጋር ተባብረው ሐምሌ 9 ቀን 1923 ዓ.ም በኢትዮጵያ ታሪክ የመጀመሪያ የሆነውን ዘመናዊ ሕገ-መንግስት አፀደቁ።

በዚያን ጊዜ እንዲህ አሉ፤ "... ሕግ ለሰው ከሁሉ የበለጠ የሚጠቅም መሆኑን ማንም አይስተውም። መከበርም መጠቀምም የሚገኙት በሕግ መተካከል የተነሳ ነው። መዋረድም መጎዳትም የሚመጡት በሕግ መንደል የተነሳ ነው። ግፍ እና በደልም የሚበዙት ሕግ ባለመቆሙ ነው..."

የ1923-ቱ ሕገ-መንግስት ረቂቁ ከመፅደቁ በፊት አስፈላጊው ክርክር ተካሂዶበታል። በተለይ በመሳፍንቱና በመኳንንቱ መካከል ጠንከር ያለ የጎሳብ ግጭት የተነሳው በርስትና በጉልት ጉዳይ ነበር።

የመሳፍንቱ ጎሳብ ኢትዮጵያ በትልልቅ አውራጃ ተከፍላ የመሳፍንቱ የበላይነት እንዳለ ሆኖ ግዛቱም የራሳቸውና ለልጅ ልጅም የሚያልፍ፣ በጥቅሉ እንደቀድሞው እንዲቀጥል፣ ነገር ግን መሳፍንቱ በንጉሠ ነገስቱና በመንግስቱ ላይ ወንጀል ሰርተው ከተመሰከረባቸው ክርስታቸው እንዲነቀሉ፣ በተረፈ እንደቀድሞው በየውስጣቸው ያለው የትናንሽ አውራጃ ባላባት ለእነርሱው እየገበረ እንዲኖር የሚል ነበር። ወንጀል ሰርተው ቢገኙ እንኳ ሌላ መሳፍንት እንዲተካ መሆኑ ነው። መኳንንቱና ሚኒስትሮች ግን "ኢትዮጵያ በትልልቅ አውራጃ ተከፍላ፣ ለመሳፍንቱና ለባላባቶች ለልጅ ልጅ የሚያልፍ ርስት ሆኖ ከተሰጠች ወደፊት የሚነሳው ትውልድ እንደምን ሊሆን ነው? ሹመት በዘር ይሁን ከተባለ ቢሆንም ቢያገለግል፣ ሹመትና ግዛት ካላገኘ ኢትዮጵያ አገራ ናት ለማለት እንደምን ይችላል?" በማለት ተከራክሩ። ሲቀጥሉም "... ስለዚህ አሁን ያሉት መሳፍንትና ባለባቶች ጥፋት ካልተገኘባቸው ባገረ ገዥነታቸው ይቆዩ። ጥፋት ተገኝቶባቸው ቢሻሩ፣ ወይም ቢሞቱ ግን በግዛታቸው ላይ አውቀትና ችሎታ ያለው ማንም ኢትዮጵያዊ እንዲሾሙበት ይሁን..." በማለት ተግባራት። ከመሳፍንት ወገን ራስ እምሩ ከሚንስትሮችና ከመኳንንቱ ጎን ሆነው ጎሳባቸውን ደገፉ። ብዙ

ተከራክሩና በመጨረሻ አጼ ኃይለስላሴ አስታራቂ ጎሳብ አቅርበው አስማሟቸው።

"... ንጉሠነገስቱ ለመሳፍንቱም ቢሆን ለሌሎችም የመንግስት አገልጋዮች ቢሆን ርስትና ጉልት ለመትከል ይችላል የሚል አንድ ክፍል /አንቀፅ/ በሕገ-መንግስቱ ይፃፍና ወደፊት አገልግሎታቸው እየታየ እንደሚያስፈልግ ይደረጋል እንጂ የፊውዳል መንግስት በዓለም ላይ መቅረቱን እያወቅን አሁን እንደገና ያንኑ አፅንተን በሕገ-መንግስት መፃፍ፣ ወይም ያለ ሕገ-መንግስት መግዛት የማይገባ መሆኑን ለመሳፍንቱ አስረድተን ተጣርቶ ተፅፎ እንዲፈረም ይሁን በማለት ነገሩን ቆረጥን..."

የንጉሱ አስታራቂ አንቀፅ ተካቶ ፀደቀ። የመሳፍንቱ ስልጣን እንዳለ ሆኖ፣ ነገር ግን እንደአስፈላጊነቱ በንጉሠነገስቱ ይሆንታ ማንም ሊሾም፣ ማንም ሊሻር፣ ሁሉም ሰራው እየታዩ እንዳስፈላጊነቱ ንጉሠ ያመኑበትን ሊያደርጉ አይነት ሕግ መሆኑ ነው። ከንጉሡ ጋር ሕገ-መንግስቱን በፈርማቸው ያፀደቁት ጳጳሳት፣ መሳፍንት፣ መኳንንትና ሚንስትሮች የነበሩ ሲሆን፣ ቁጥራቸው 24 ነው። ብዙ አንቀጾችን መዘርዘር አያስፈልግም። ነገር ግን ንጉሡን የሚያስተኛውን ጠቅሰ ለማለፍ ሦስቱን ብቻ እንደላቸው።

አንቀፅ 2፤ "የኢትዮጵያ መሬትም፣ ህዝብም፣ ሕጉም በጠቅላላው የንጉሠ ነገስት ነው።"

አንቀፅ 3፤ "የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገስት ከኢየሩሳሌም ንጉስ ከሰለሞንና ንግስተ ሣባ ከተባለችው ከኢትዮጵያ ንግስት ከተወለደው ከቀዳማዊ ምኒልክ ነገድ ተያይዞ ከመጣው ከንጉስ ሣህለስላሴ ዘር ከተወለደው ከቀዳማዊ ኃይለስላሴ ትውልድ እንዳይወጣ በሕግ ተወስኗል።"

አንቀፅ 5፤ "ንጉሠነገስቱ የነጋሲ ዘር በመሆኑና ቅብዓ-መንግስት በመቀባቱ ከብሩ የማይቀነስ፣ ማዕረጉ የማይገለስ፣ ኃይሉ የማይደፈር ሆኖ በቆየውም ልማድ፣ ባዲሱም ሕግ በሚገባው ክብር ሁሉ ይከበራል። ክብሩንም ለመንካት በድፍረት የተነሳ ሰው በሕግ እንዲቀጣ ተወስኗል።" ... እያለ ይቀጥላል።

እረፍ ከተት! ማንም እንደልቡ እየተነሳ ባመፀ ቁጥር ሰንቱ በጠርነት ይለቅ?

ኢትዮጵያስ ለምን ቆማ ትቅር?

የ1923-ቱ ሕገ-መንግስት በውስጡ ሰፋና ዘርዘር ያሉ አንቀጾች ያሉት ነው። ንጉሡ የራሳቸውን ስልጣን ብቻ ሳይሆን ህዝቡም፣ ሹማምንቱም ሁሉም የማይጎዱበት ሚዛናዊ ሕገ-መንግስት

እንዲሆን ጥረዋል። የተጠቀሱት አንቀጾችም ቢሆኑ ለዘመናት የኖሩ ናቸው። ንጉሥ የነበረውን ባህል ጻፉት። ፅሬውም ሕግ አደረጉት።

በርካታ ምሁራን የተጠቀሱትን አንቀጾች እየጠቀሱ ሕገ-መንግስቱን ይተቹታል። በእውነቱ ያን ሕገ-መንግስት ለመተቸት የሚያስችል አንዳችም ታሪካዊ መነሻ በኢትዮጵያ ምድር ኖሮ አያውቅም። እርግጥ ነው በሕገ-መንግስቱ ንጉሠነገሱ ለመሾምና ለመሻር፣ ፍርድ ለመስጠት፣ ጦርነት ለማወጅና ለማቆም፣ መሬትና የክብር ማዕረግ ለመስጠት ስልጣን አላቸው። ማንኛውም መሳፍንት ግን በግሉ እንዳለፈው ዘመን ከውጭ አገር መንግስታት ጋር መዋዋል፣ መሳሪያ፣ ሽልማትና ማናቸውንም አይነት ጥቅም ጥቅም መቀበል አይችልም። በአጠቃላይ እያንዳንዱ ነገር ከንጉሠነገሱ የምትመነጭ ሆኖ መሳፍንቱን በቁጥጥር ስር ማድረግ ተችሏል።

“የመሳፍንቱ ስልጣን እንዳለ ነው፤ ነገር ግን ለሕግ መገዛት መልመድ፣ መቻል አለባቸው” በሚለውን እቅድ ብቻ እንኳ በበነ ጎኑ ማየት ይቻላል። “ስልጣናቸውን ለማጥበቅ” ሲሉ እንጂ አንዳችም ብሔራዊ ፋይዳ አልነበረውም ይባላል። እኔ ኃይለስላሴ ስልጣናቸው ላይ አልተኙም። ሠርተውበታል። ስልጣን በማፍቀር ኃይለስላሴ እንደማንኛውም አፍሪካዊ መሪ ተወዳዳሪ እንዳልነበራቸው ግልፅ ነው። ለዚህ ርህራሄም የላቸውም። ታሪካቸውን ከልብ ስንመረምር ግን “ለኢትዮጵያ የማስፈልጋት እኔ ነኝ” ያሉ ይመስለናል።

ከሁሉም በላይ ደግሞ የ1923ቱ ሕገ-መንግስት ምን አይነት ይዘት ቢኖረው ይሻል ነበር? ብለን መጠየቅ አለብን። መቸም ... መሳፍንቱን፣ መኳንንቱን በአንድ ጊዜ ስልጣናቸውን ነጣጥቀው እጅግ ዘመናዊ የሆነውን ዲሞክራሲያዊ ስርዓት እንዲዘረጉና ራሳቸውን አደጋ ላይ እንዲጥሉ አሁን ላይ ሆነን እንመክራቸውም። ያን ሁሉ ወግና ባህል በአንዴ መናድ እብደት ይሆናል።

የሆነ ሆኖ የ1923ቱ ሕገ-መንግስት መሳፍንቱ፣ መኳንንቱና ሚኒስትሮች ጥቅማችን ተነካ ብለው እንዲያገራመርሙ አድርጎ ፀጥ ለማሰኘት ሲባል ፊውዳላዊ አካሄዱ እንዲቀጥል ግድ ሲሆን፣ ተራው ማኅበረሰብም እውቀትና ችሎታ እስካለው ድረስ የሚሾምበትን ሁኔታ አመቻችቷል።

እኔ ኃይለስላሴ “በዓለም ላይ ፊውዳሊዝም መቅረቱን እያወቅን...” ስላሉ አገዛዛቸው ፊውዳል አልነበረም ለማለት አያስችልም። ሹማምንቱ የርስትና ጉልት ተተካዮች ስለሆኑም አገዛዛቸው ፊውዳል ነበር ለማለት አያስችልም።

አሁንም በርካታ ምሁራን እኔ ኃይለስላሴንም ሆነ አገዛዛቸውን ሙሉ በሙሉ “ፊውዳል” የሚል መጠሪያ ሰጥተውታል። (አብዮቱን

ለማግኘት ሲባልም ብዙ ተብሏል።) የፊውዳል ትርጓሜ የቀጥቃጭ ልጅ ቀጥቃጭ፣ የሸማኔ ልጅ ሸማኔ፣ የገበሬ ልጅ ገበሬ፣ የገባር ልጅ ገባር፣ የባላባት ልጅ ባላባት ... ነው። ይህንኛው የፊውዳል ትርጓሜ በእኔ ኃይለስላሴ አጠገብ አልፎ አያውቅም። ሹማምንቱ በርስትነት የሚይዙት ሰፊ መሬት ቀጥሎ መቆየቱ “ፊውዳላዊ” ካልተባለ በቀር። እሱም ቢሆን ተራ ሰው ከተሾመ ከሹመቱ ጋር አብሮ ይሰጠዋል። የኢትዮጵያ ህዝብና መንግስት ደግሞ ለጊዜው የነበረው ሐብት መሬት ነው። ጥቅማ ጥቅሙም በመሬት ነው። በአጭሩ የኃይለስላሴ ዘመን ፊውዳል አልነበረም። ከፊል ፊውዳል፣ ከፊል ካፒታሊዝም ነው። እንደዛሬው። መሬቱም ህዝቡም የንጉሠ ነገሱ ነው...።

እኔ ኃይለስላሴን በንግስት ዘውዲቱ ዘመን በወግ አጥባቂዎቹ ጥርስ ውስጥ ያስገባቸው አንዱ ምክንያት ፊውዳል አለመሆናቸው ነው። አሁን ግን ሕገ-መንግስቱም ይፈቅዳልና እንደልባቸው ሁሉንም አይነት የኅብረተሰብ ክፍል “ምን ሞያ አለው?” እያሉ ማሳተፍ የሚችሉበትን ሁኔታ አረጋግጠዋል።

ከእርሳቸው በፊት በነበረው ዘመን ግን ጥያቄው “የሰው ልጅ ነው ወይ?” የሚል የዘር ሐረግን ማዕከል ያደረገ ነበር። የ1923ቱ ሕገ-መንግስት ኢትዮጵያ በውስጧ ሁከት የሌለባትና በሕገ-መንግስት የምትተዳደር አገር ተብላ እንድትታይ፣ ህዝቡ አዲስ የአስተዳደር ስርዓት እንዲለምድ መሠረት በመጣል፣ የመሳፍንቱን ልቅ ስልጣን ለመገደብ፣ ፊውዳሊዝምን በከፊል ቆርሶ ለመጣል፣ ምሁራንን እንደልብ ለማሳተፍ በማስቻል ... ከፍተኛ ሚና ነበረው። አንዳንድ ምሁራን ዛሬ ላይ ሆነው እንደሚያጣጡት አይደለም።

ኢትዮጵያ በሕገ-መንግስቱ መሠረት የሁለት ፓርላማ ባለቤት ሆነች። አንደኛው /የላኦላይ ፓርላማው/ የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት የሚል ስያሜ ሲሰጠው ሁለተኛው ፓርላማ ደግሞ የሕግ መምሪያ ምክር ቤት ተሰኘ።

ሁለት ምክር ቤቶች ያሉት ፓርላማ የአባላቱ አመራረጥ የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት አባላት መሳፍንቱና መኳንንቱ ሲሆኑ፣ እነሱም በቀጥታ በንጉሠነገሱ የሚመረጡ ናቸው። ይህም ሲባል መንግስታቸውን ብዙ ካገለገሉና መሳፍንት ካልሆኑ ተራ ሰዎችም ጭምር የተወጣጡ ተመራጮች ይላተፉበታል።

የሕግ መምሪያ ምክር ቤት ደግሞ “ህዝቡ ለቀጥተኛ ፖለቲካዊ ተሳትፎ /ምርጫ/ ገና አልበቃም” በሚል መነሻ መሳፍንቱና መኳንንቱ፣ እንዲሁም ሌሎች ሹማምንት ያመኑባቸውን የበታች ሹማምንት የህዝብ እንደራሴዎች እንዲሆኑ የመምረጥ ስልጣን ተሰጣቸው።

እንደራሴዎች ከሚመረጡበት መሰፈርት አንዱም “ሀብትና ንብረት ያላቸው” የሚል ተጠያቂነትን ማዕከል ያደረገ ነበር። ምክር ቤቶቹ “ወደፊት አስፈላጊ ሲሆን የሚጨመሩ” ተብሎ 56 አባላት እንዲኖሯቸው ተደረገ። ሂደቱ በግልፅ እንደሚያሳየው ሕግ አውጭ አካልና ሕግ አስፈጻሚው አካል የተያያዙ እንጂ ለየቅል ሆነው የሚጓዙበት ሁኔታ የለም። ለዚህም ነው “ንጉሡ ፓርላማ እንዲኖር ፈቅደው መልሰው በራሳቸው ቁጥጥር ስር አደረጉት” ተብለው የሚወቀሱት። አሁንም በተመሳሳይ ለመንቀፍ የሚያስችል “ትክክለኛ” ሞራል እጃችን እስኪገባ ድረስ፣ ወይም ማነፃፀሪያውን በአገራችን እስክናገኝ ድረስ በዚህ ጽሁፍ ከመንቀፍ ተቆጥበን እንቀጥላለን። እንደዚያ መሆን እንዳልነበረበት ከታወቀ አልፎ ሄዶ ሙታንን መውቀሱ አሁንም ፈርቶ ዳውላውን ስለሚሆን እንጂ ወቀሳው ግን ተገቢ ነው።

የመጀመሪያውን ፓርላማና ሕገ-መንግስቱን በሚመለከት የሕገ-መንግስቱ “ዋና” አርቃቂ በጅሮንድ ተክለሐዋርያት ነበሩና ከብዙ ዓመታት በኋላ ትዝታቸውን በቃለመጠይቅ ሲያካፍሉ፤

“በዚያን ወቅት የእኛ ፍላጎት የፓርላማ አባላት በደንብ እንዲሰሩ ወይ ዘመናዊ ሕግ እንዲያወጡ አልነበረም። እኛ የፈለግነው ህዝቡ መንግስት የሚያወጣውን ሕግ እንዲቀበልልን ነው። ይህንንም ተቀባይነት ለማግኘት የሚያመቸው መሣፍንቱ መጀመሪያ ተነጋግረውበት ከተቀበሉት ነው። /በሌላ አነጋገር/ እኛ የፈለግነው የኢትዮጵያን ሕዝብ በመሳፍንቱ አማካይነት ለማነጋገር ነው። ስለዚህ መሳፍንቱን ለእቅዳችንና ለዓላማችን መሳሪያ አደረግናቸው ማለት ይቻላል” ብለዋል።

መሳፍንቱና መኳንንቱ የሕግ መወሰኛ ምክር ቤትና የሕግ መምሪያ ምክር ቤት አባል ሆነው እንዲሰሩ መደረጋቸው እንዳለ ሆኖ፣ ነገር ግን የሚሾሙት መሳፍንትና መኳንንት ብቻ እንዳልነበሩ በቀላሉ መረዳት እንችላለን። ንጉሡ ሕገ-መንግስቱ ባሳናፀፋቸው የመምረጥ መብት ተጠቅመው የምክርቤቶቹ ፕሬዝዳንትና ምክትል ፕሬዝዳንት እንዲሆኑ የመረጧቸው ከመሳፍንት ወገን ያልሆኑና ቀደም ካለው ጊዜ ጀምሮ ታማኝ ሆነው የመጡትን ነው። ለምሳሌ የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት ፕሬዝዳንትና ምክትል ፕሬዝዳንት ሆነው የተሾሙት ቢትወደድ ወልደዓድቅ ነሹና ብላቴን ጌታ ሣህሌ ፀዳሉ ነበሩ። ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዴ ይህን ጉዳይ፣ “እነዚህ ሹማምንት እንደነራሰ ካሣ ኃይሉ፣ ራስ ኃይሉ ተክለሐይማኖትና፣ ራስ ስዩም መንገሻን የመሳሰሉ መሳፍንት እንዲዳኙ መደረጋቸው መሳፍንቱ ምን ያህል በንጉሠነገስቱ መዳፍ ስር እንደወደቁ ጉልህ ማስረጃ ነው” ይሉታል።

በዚህ መልኩ ጥቅምት 23 ቀን 1924 ዓ.ም ምክር ቤቶች በይፋ ስራ ጀመሩ። ፓርላማው ሰባት ቋሚ ኮሚቴዎችን አደራጅቶ መንቀሳቀስ

ጀመረ። ቋሚ ኮሚቴዎቹ በቅደም ተከተል የሕግ ስራ ኮሚቴ፣ የውጭ ጉዳይ ቋሚ ኮሚቴ፣ የመከላከያ ኮሚቴ፣ የገንዘብ ኮሚቴ፣ የቦጀት ኮሚቴ፣ የህዝብ እድገት ኮሚቴ፣ እንዲሁም የኮሚቴዎችን አባላት የሚመርጥ አንድ መራጭ ኮሚቴ ተብለው ተዋቀሩ።

ሰባት አባላት ያሉት የሕግ ስራ ኮሚቴ የሕግ ረቂቆች ለምክር ቤቱ ከመቅረባቸው አስቀድሞ የሕግ ቅርፅ ይዘው መቅረባቸውን የሚያረጋግጥ ተግባር ያከናውናል። የውጭ ጉዳይ ቋሚ ኮሚቴ የሚላኩለት ስራዎች ኢትዮጵያ የምታደርጋቸው ዓለም አቀፍ ስምምነቶችና የተባበሩት መንግስታት የስምምነት ግዴታዎች ናቸው።

መከላከያን የሚመለከቱ ጉዳዮች የሚላኩለት የመከላከያ ኮሚቴ ነው። የአገርን ኢኮኖሚ በማስፋፋት ረገድ ትልቁን ድርሻ የሚወጣው የገንዘብ ኮሚቴ ነው። የህዝብ እድገት ኮሚቴም ትምህርትን፣ ጤና ጥበቃን፣ እርሻን የሚመለከቱ ጉዳዮች ይቀርቡለታል። መራጭ ኮሚቴው ደግሞ የቋሚ ኮሚቴ ዕጩዎችን በመምረጥ ለፓርላማው ያቀርባል። ይህ የፓርላማ አሰራር እስከተሻሻለው ሕገ-መንግስት ድረስ ሲሰራበት ቆይቷል። ሕገ-መንግስቱ የተሻሻለው በ1948 ዓ.ም ቢሆንም፣ በዚህ ጽሁፍ ዘመኑን ተከትለን ሄደን ከምናገኘው ከወዲሁ አጠቃላይው ማለፉ ይመረጣል።

የተሻሻለው ሕገ-መንግስት የተሻለ የመምረጥ መብትን ለጎብረተሰቡ ሰጥቷል። በተሻሻለው ሕገ-መንግስት መሠረት ማንኛውም ኢትዮጵያዊ 18 ዓመት ከሞላው የመምረጥ መብት ሲኖረው ለመመረጥ ደግሞ ከ21 ዓመት በላይ ሊሆን ይገባል። ማንበብና መጻፍ መቻል ግድ ነበር። የሚመረጡት አባላት የሕግ መምሪያ ምክር ቤት ይገባሉ። የሕግ መወሰኛ ምክር ቤቱ ግን አባላቱ እንደቀድሞው በንጉሠነገስቱ የሚመረጡ ናቸው።

የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት ከንጉሱ በታች እና ከሕግ መምሪያ በላይ ሲሆን፣ ከንጉሡ በታች ሕግ የማፅደቅ ወይም ያለማፅደቅ ስልጣን ነበረው። በ1948ቱ ሕገ-መንግስትም ሆነ በ1923ቱ ንጉሡ ምክርቤቶችን መበተንና ምክር ቤቱ የሚያወጣቸውን ሕጎች መሻር የሚያስችላቸው አንቀጾች የተካተቱበት ነበር። የምክር ቤቱ ስልጣን የሚመነጨው ከንጉሠነገስቱ መሆኑም ግልፅ ነው። ቀደም ሲል እንዳየነውም ሕጎች የሚፀድቁት የሕግ መምሪያው ምክር ቤት መክሮበትና ሕግ መወሰኛው ምክር ቤት ወደ ሲቀበለው ነው። ያም ሆኖ የመጨረሻው የመወሰን ስልጣን የንጉሡ ነገስቱ እንደሆነ ግልፅ ድንጋጌ አለ። የምክር ቤቶቹ አባላት ሚኒስትሮች የሚያቀርቡላቸውን ጉዳዮች እየተቀበሉ ይመክራሉ። ምክርቤቶቹ በሚኒስትሮች ምርጫ ውስጥ ግን ጣልቃ አይገቡም። በ1948ቱ ህዝቡ እንደራሴውን በቀጥታ መምረጥ መቻሉ ደግሞ አንድ

ተልቅ ጅምር ነው። እነዚህ እንደራሴዎች በፊት በመሳፍንቱ ይሁንታ የሚመረጡ የነበሩ ሲሆን፤ ከ1948 ዓ.ም በኋላ ግን በህዝብ መመሪያ ጀምረዋል።

ሀዘባዊ ምርጫ በ1950 ዓ.ም ከተጀመረ በኋላም ለ5ዙር በየ4 ዓመቱ ምርጫ ተካሂዷል። ተመራጮች እንደዛሬው አይሁን እንጂ ቅስቀሳ ያደርጉ ነበር፤ የመወዳደሪያ ምልክትም ነበራቸው። ከተሻሻለው ሕገ-መንግስት ጋር ተያይዞም ሰባት የነበሩት የሰራ ክፍፍሎች ወደ 14 አድገዋል። ከየግዛቱ ተመርጠው የሚመጡ እንደራሴዎችም ቀደም ሲል አነስተኛ ቁጥር ይኑራቸው እንጂ ወደኋላ 250 ደርሰዋል። ደሞዜ በ300 ብር ተጀምሮ በየጊዜው እያደገ 1ሺ ብር ደርሶ ነበር። በርከት ያሉ ሴት ተመራጮች የፓርላማው አባል ነበሩ። ከሰኞ እስከ አርብ ፓርላማው ስራ ላይ ነው። ሰኔ 1 ለአረፍት ይዘጋል፤ ጥቅምት 23 ስራ ይጀምራል። ንጉሠ በዓመት ሁለት ጊዜ ብቻ ይገኛሉ። በመዝጊያና በመክፈቻ እለት ብቻ ንግግር ያደርጋሉ።

የመወሰኛ ምክር ቤቱ አባላት ብዛትም 175 ደርሶ ነበር። በአጠቃላይ ይዘትና ቅርፁ ከአሁኑ ብዙ የተለዩ እንዳልነበር በህይወት ያሉ የቀድሞው አባላት ይገልጻሉ።

አጼ ኃይለስላሴ ምክር ቤቶችን ካቋቋሙና ሕገ-መንግስቱን ካወደቁ በኋላ ግን፤ ብዙሃኑ ተሰማምቶ ለሕገ-መንግስቱ ተገዥነቱን ያረጋግጥ እንጂ፤ ጥቂቶች አውቅና ነፍገው ነበር።

እንግዲህ በዚህ ሕገ-መንግስት መሠረት በርካታ የአስተዳደር ሰውነት የተፈጠሩ ሲሆን፤ ከእነዚህም ውስጥ የርስት ውርስ መብት አንዱ ነው። በዚህም ንጉሠ ነገስቱ ይሾማል እንጂ ያባቱ ግዛት የሚባል ነገር የለም።

ይህን ህግ በመቃወም የጎጃሙ የንጉስ ተክለሐይማኖት ልጅ ራስ ኃይሉ ተክለሐይማኖት የጎጃም ገዢ ሆኖ ለ30 ዓመታት ያህል የቆየ ነበርና አልገዛም አለ። ይባስ ብሎ ልጅ እያሠ ታሰሮ ከነበረበት ከ“ፍቼ” እስር ቤት ሊያሰመልጥ ሲል ተገኝቶ ለፍርድ ቀርቦ ሞት ቢፈረድበትም ንጉሠ ሀብቱ ተወርሶ እንዲታሰር አደረጉ። ጎጃም ላይ የቅርብ ዘመዳቸውን ራስ እምሩ ኃይለስላሴን በ1924 ዓ.ም ሾሙ። ከዚያም አጼ ኃይለስላሴ ፊታቸውን ወደጅማ በማዞር፤ በቀዳማዊ አባጅፋርና በዳግማዊ አባጅፋር ጊዜ ለአጼ ምኒልክ በሰላም ከገበረች ጊዜ ጀምሮ ነፃ የውስጥ አስተዳደር የነበራት ጅማ በማእከላዊው መንግስት ቁጥጥር ስር ሆነች። ሌሎችም በተመሳሳይ ተጠቀለሉ።

በቀጥተኛው አስተዳደራዊ ቁጥጥር ስር ማዋል ከባድ ሆኖ የታየው የትግራይ ግዛት ብቻ ነበርና፤ የአጼ ዮሐንስ የልጅ ልጅ የሆኑት ራስ ሰዩም መንገሻና ራስ ጉግሳ አርአያ ምዕራብና ምሰራቅ ትግራይን ያስተዳድሩ

ሰለነበር እነሱን በቅርብ ዘመድ ጋብቻ ጠልፈው ጠቀለሉ። መንግስት በየግዛቱ ላይ የበላይነቱ እያየለ ሲሄድ ምንም እንኳ የቀድሞው ባህሪውን የለወጠ ባይመስልም ንጉሠ ነገስቱ ግን በግዛቱ ብቻ ሳይሆን በሠራዊቱ ላይም ማዘዝ የሚችሉበት ሁኔታ ተፈጥሯል።

ባየነው መልኩ የአጼ ኃይለስላሴ ሰልጣን በጽኑ መሠረት የተገነባ መሰለ። የኢትዮጵያ የዘመናዊነት ጉዞም ፍጥነቱን ጨመረ። ታማኝ ምሁራንም በተቋቋሙት ዘመናዊ የመንግስት ድርጅቶችና መስሪያ ቤቶች እየተመደቡ በሕግ በተሰጣቸው ሰልጣን ዘመናዊ አሰራራቸውን ገፉበት። ቀደም ባለው ጊዜ ከውጭ አገር የመጡ አማካሪዎችና የልዩ ልዩ ሙያ ባለቤቶች የተባሉትም አንዳንድ አገር የማዘመን ስራ ለመስራት እንቅስቃሴ ጀመሩ። ለምሳሌ ዘመናዊ ጦር የማሰልጠንና ሌሎች ከዚህ ቀደም ያልነበሩ ስራዎች ተጀመሩ። የተጀመሩትም ተጠናክረው ቀጠሉ።

በጥቅሉ ከአልጋውሽነታቸው ዘመን ጀምሮ የታቀዱ ስራዎች ሁሉም መልክ እንዲኖራቸው ሆነ። ሕገ-መንግስቱን መሠረት በማድረግም የመንግስትን የገቢና የወጪ ስርዓት ቅርፅ እንዲይዝ አደረጉት። ለቤተ-መንግስት፣ ለቤተ-ክርስቲያን፣ ለጦርና ለጉልተኛ ሹማምንት የገባሪዎች የጉልበት አገልግሎት፣ የምግብ ግብር፣ የምርት ስፍር፣ የአሰራት መዋጮ የመንግስት የግብርና እና የበጀት መሰረቶች ነበሩ። ከሕገ-መንግስቱ መፅደቅ በኋላ ግን የመንግስት ገቢ ለመጀመሪያ ጊዜ በገንዘብ ግብር ላይ እንዲመሠረት ደነገጉ። ምንም እንኳ ወደፊት እንደምናገኘው ዘመናዊ የሆነ የበጀት ስርዓት ነበር ባይባልም፤ መሠረቱ የተጣለው ከወዲሁ ነበር። እናም የ1923ቱ ሕገ-መንግስት ለዘመናዊት ኢትዮጵያ ጅምር እንቅስቃሴ ሰፊ ሚና ነበረው። አገር የማሰልጠን ሂደቱ በቀጠለበት ሁኔታ ግን ብዙ ሳይቆይ ከ4 ዓመት በኋላ ወረራው ተከተለ። ከጣሊያን ወረራ እስከ ነፃነት

የኢጣሊያ ዓድዋ ላይ መሸነፍ የሱዋ ብቻ ሳይሆን የመላው ቅኝ ገዥ ኃይሉ ሽንፈት ነበርና፤ በቂ ዝግጅት ተደርጎ ሽንፈቱ በድል መለወጥ ነበረበት። ይህ የሀያላኑ ግልፅ መሻት ነው። እውርፓውያን በጥቁር ሀዘቦች ድል ከተደረጉ የሌላውም አገር ጥቁር ለነፃነቱ መነሳቱ አይቀራ ነውና ሽንፈት ብቻ ሳይሆን ስጋትም ጭምር ነበር።

በመሆኑም ዳግም ወረራው እንደማይቀር አሳምረው ያውቁታል። ኢጣሊያ ያባካችውን እራሷ መጋር እንዳለባትም እንዲሁ። ስለዚህ ፈረንሳይና እንግሊዝ የኢጣሊያ መንግስት ኢትዮጵያን ዳግም ወርሮ ሽንፈቱን በድል እንዲለውጥ ይፈልጋሉና ከፍተኛ ግፊትና ማበረታታት ቢያሳዩ አይደረጉም።

የዳግም ወረራው ጥንስስ ከዓድዋው ድል ማግስት የጀመረ ነው። ጣልያኖች ከአድዋው ሽንፈታቸው በኋላ ከአጼ ምኒልክ ጋር ወዲያው ነበር

የድንበር ስምምነት ያደረጉት። በዚያው ጊዜም ቺኮዲኮላን የተባለው ቆንሲል ወደ ኢትዮጵያ መጥቷል። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ሰላሳው ቀጥሏል። በጥቅምት ወር 1898 ዓ.ም ፈረንሳይ፣እንግሊዝና ኢጣሊያ የተፈራረሙት ውልም ከኢኮኖሚያዊ ጥቅም ጋር ብቻ የተያያዘ ይምሰል እንጂ ኢጣሊያ በኢትዮጵያ ለሚኖራት ጥቅም ቅድሚያ የሚሰጥ፤ የወደፊት ወረራዋን የሚያመቻች ነበር።

በ1ኛው የዓለም ጦርነት ጀርመን ኢጣሊያን የጦር ጓደኛዋ እንድትሆን ጥያቄ ስታቀርብላት ደግሞ ፈረንሳይና እንግሊዝ ኢጣሊያን መልቀቅ አልፈለጉምና ኢጣሊያ ከእነሱ ጋር ሆና ፀረ-ጀርመን አቋም መያዝ እንዳለባትና ከድል በኋላ ኢትዮጵያን ቅኝ ግዛቷ እንድታደርግ አስፈላጊውን ትብብር ሁሉ እንደሚያደርጉላት ቃል ገቡ።

ኢጣሊያም ከቅኝ ግዛት ድንበረተኞቿ ጎን ብትሰለፍ እንደሚሻል መረጠች። በዚህም ላይ ከድል በኋላ የጀርመንንና የቱርክን ግዛቶች መካፈል ይችሉ ነበርና ኢጣሊያ በተለይ የሰሜን አፍሪካን የቱርክ ግዛቶች ፈለገች። እንደነሲቢያ ያሉትን ጓደኞቿ እንደማይሻሻሉት ቃል ገቡላት። የኢጣሊያ እያንዳንዱ እንቅስቃሴም ኢትዮጵያን ዳግም በእጇ ከማስገባት ጋር የተያያዘ ነው። በ1916 ዓ.ም ኢትዮጵያ የመንግስታቱ ማኅበር አባል ስትሆንም የይስሙላ ተቃውሞ ከእንግሊዝ በኩል የተሰነዘረ ቢመሰልም ኢጣሊያ ድጋፍን አሳይታለች።

ራስ ተፈሪ አውሮፓን በጎበኝ ጊዜ የኢጣሊያ አቀባበል ከሁሉም የተለየ ሆና፤ “ቪቫ ኢትዮጵያ!” እያሉ በይስሙላ አድናቆት እንዲቀበሏቸው ተደርጓል። የኢትዮጵያና የኢጣሊያ ፍቅር በደንብ መጠንክሩን ለማሳየት ደግሞ ሐምሌ 28 ቀን 1920 ዓ.ም ለ20 ዓመት የሚዘልቅ የወዳጅነትና የሠላም ውል ተፈራረሙ። ከዚህ ጋርም አሰብንና ደሴን የሚያገናኝ የመኪና መንገድ ለመስራት ተስማምተው ነበር። በዚህ ሁኔታ ኢጣሊያ ኢትዮጵያን ስታዘናጋና ስታሰልል ከረመች። ጎን ለጎንም ከፍተኛ የጦር ዝግጅት እያደረገች ቆየች።

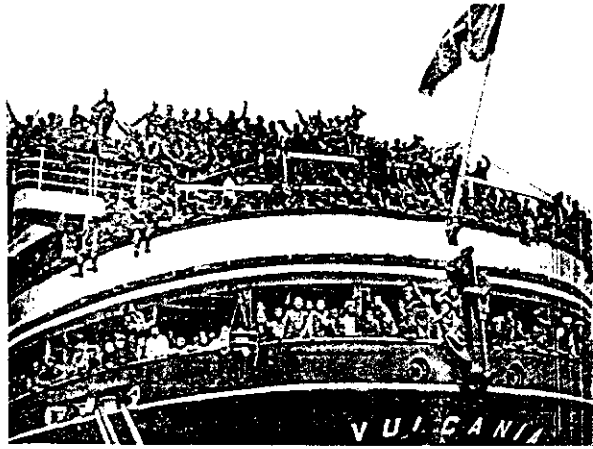
ኢትዮጵያ የጦር መሣሪያም ሆነ ሌላ ነገር ገዝታም ሆነ በእርዳታ ለማስገባት ብትፈልግ እንኳ ወደቦቿ ሁሉ በሦስቱ አገሮች ቁጥጥር ስር ነበሩና በተለያዩ ምክንያቶች ሲዘገቡት፤ ለማስመሰል ጥቂት ነገሮችን ሲለቁላት ቆየ። በመጨረሻ ረጅም ዓመት የወሰደው ዝግጅት ተጠናቆ ውላቸውን በወልወል ጥሰው ጀመሩ።

ወልወል የሚገኘው በምስራቁ የአገራችን ክፍል በአጋዴን አካባቢ ነው። ከጥቂት ምዕተ ዓመታት በፊት የኢትዮጵያ ንጉሠነገስት የነበሩት አፄ ዘርዓይዕቆብ ያስቆፈሩት በጣም አስፈላጊና በርከት ያሉ የውሃ ጉድጓዶች በዚህ በወልወል ይገኙ ነበር። የፋሽስት ኃይልም ጦርነቱን ለመጀመር ሰብብ ያደረገው ይህንኑ ቦታ በመውረር ነው። ከሶማሊያ

ተነሰቶ በኢትዮጵያ ድንበር ከሚገኘው ወልወል ላይ በሰፈሩ የኢትዮጵያ ጠረፍ ጠባቂዎች ላይ ሳይታሰብ ተኩስ ከፍቶ ቀላል የማይባል ጉዳት አደረሰ። ይህን የመጀመሪያ ያልታሰበ ጥቃት የኢትዮጵያ 250 ወታደሮች መከቱና ጠላትን መለሱ። ሽቸቶ የሄደው ጥቂት የጠላት ጦር ህዳር 26 ቀን 1927 ዓ.ም በደንብ ታጥቆ ተሰለፈ።

የወቅቱ የአካባቢው ጠባቂ ጦር አዛዥ የነበሩት የሲዳሞ ተወላጅ ዓሊኑር ከጥቂት ጦራቸው ጋር ሆነው “ይህን ድንበር ለመያዝ የሚነሳ ካለ እኛ የኢትዮጵያ ልጆች አይደለንም! ያውም ጣሊያን? ያባቶቻችን ተሸናፊ? እኛ የአባቶቻችን አባቶቻችን የእኛ ናቸው!” በሚል ወኔ ቀስቃሽ ንግግር ወታደሩን አነቃቁት።

በዚህ ቀን እለተ ረቡዕ ህዳር 26 ቀን 1927 ዓ.ም ከቀኑ 9 ሰዓት እስከ ምሽቱ 5 ሰዓት ድረስ ያለአረፍት ተዋጉ። ከኢትዮጵያ 94 ሰው ሞቶ 45 ሲቆሰል ከኢጣሊያ 77 ወታደሮች መገደላቸውን ጳውሎስ ኞኞ “የኢጣሊያና የኢትዮጵያ ጦርነት” በሚለው መፅሐፍ አካቶት ይገኛል። በዚህም የኢጣሊያ ጦር አፈገፈገ። እነዚህ ውጊያዎች ኃይል መፈተሻ አይነት ነበሩ። ኢትዮጵያ የወልወሉን ግጭት እንዳየች ፊቷን ወደ ዲፕሎማሲው ብታዘርም፤ ሰሚ የለም። የመንግስታቱ ማኅበር አባል አገር መሆኗን አያስታወሰች ብትከራከር፤ ኢትዮጵያና ኢጣሊያ በ1920 ዓ.ም ይጠራሉትን የድንበር ውል ኢጣሊያ መጣሷን እያነሳች አቤቱታዋን ብታቀርብ፤ ከማንኛውም ወገን አዎንታዊ ምላሽ አጣች። ራሷን የምትከላከልበት የመሣሪያ እርዳታ በእርዳታም ሆነ በግዥ እንዳታገኝ አደረጉ። ወራሪው ኃይል ደግሞ ወረራው ወረራ እንዳይመስል የተለያዩ ስደዎችን ለመጠቀም ሞክረ። ከእነዚህም ውስጥ በወልወሉ ትንኮሳው የተገደሉበትን ወታደሮች በመጥቀስ “ቀድመው ትንኮሳውን የፈጠሩት የኢትዮጵያ ድንበር ጠባቂዎች ናቸው” በማለት የካሣ ጥያቄ አቀረበ። “የተገደሉብኝ ዜጎቼ ደም አለ፤ ለዚህ ካሣ 200 ሺ ብር ይሰጠኝ፤ በኢጣሊያ ድንበር ጠባቂዎች ላይ ከባድ ጥፋት ያደረሰው ደጃዝማች ኡመር ሰመተር ተላልፎ ይሰጠኝ...” ቢልም የኢትዮጵያ መንግስት አልተቀበለውም። የካሣ ጥያቄው ምላሽ ቢያገኝ ኖሮ እንኩዋን ወረራው እንደማይቀር ግልፅ ነው። የወልወል ግጭት የኢጣሊያ የወረራ ጅምር እንጂ ይፋ የሆነና በዓለም ሀዝብ ዘንድ በውል የታወቀ አልነበረም። ተራ ግጭት ተደርጎ ተወሰደ ነበር።

ወደ ኢትዮጵያ ይጓዝ የነበረው የጠላት ጦር።

በ1928 ዓ.ም ግን ከኦርትዶ ቤተክርስቲያን ይፋዊ ወረራውን ጀመረ። ወረራው ከሁለት አቅጣጫ ሆነና የምስራቁ የፋሽስት ጦር በጄኔራል ግራዚያኒ እየተመራ፣ የሰሜኑ ግንባር በጄኔራል ባዶሊዮ እየተመራ፤ “የአድዋው ሽንፈት እንዳይደገም” በሚል 100 ሺ ጥቁሮች የተካተቱበት 500 ሺ ወታደሮች፣ በመቶዎች የሚቆጠሩ አዋጊ ጄኔራሎች፣ በሰሜኑ ግንባር 300 የጦር አውሮፕላኖች፣ በምስራቁ ግንባር 100 የጦር አውሮፕላኖች በድምሩ 400 አውሮፕላኖች በርካታ ታንክና መትረፍሰ፤ መድፎች ... ወዘተ ታጥቀው ወረራውን ቀጠሉ። ኢትዮጵያም 8 አውሮፕላኖች ያውም ለጭነት እንጂ ለውጊያ የማያገለግሉ ነበሯትና እነሱን ይዛ፤ ቁጥሩ በብዙ ፀሐፍት ዘንድ ስምምነት ላይ ያልተደረሰበት ሠራዊትና /3 መቶ ሺ የሚደርሱ/ 60 ሺ የድሮ ጠመንጃ ካለ በቂ ጥይት ...ፍፁም እንደማይመጣጠኑ መገንዘብ እንችላለን፤ ገጠመች። በመስከረም ወር አጋማሽ 1928 ዓ.ም የኢጣሊያ ጦር ከ40 ዓመት በፊት አፍሮ የተመለሰባትን አድዋን ያዘ። በዚህ ጊዜም በምስራቅ በኩል ቆራሄ ተያዘች። ... እያለ ቀጠለ። በእንግሊዝና በፈረንሳይ ከህደት ያዘኑት ንጉሠ የትኛውም አቤቱታቸው ተቀባይነት አላገኘምና ወደ ማይጨው ለመዝመት ወሰኑ።

መስከረም 22 ቀን 1928 ዓ.ም ከተት አወጁ። ወደ ሰሜን ገሰግሰውም ከፍተኛ ውጊያ በተካሄደበት በማይጨው ጦርነት ተካፈሉ። “አርሊኮን” የሚባለውን የአየር መጣያ ተኳሽ ሆነው አውሮፕላን ለመጣል በመሞከር አገራዊ ግዴታቸውን ሊወጡ ጥረት አደረጉ።

የገሀይ ለርሊኮን የተባለውን የአየር መጣያ ደገነው ከታህሳስ እስከ ጥር ወር ድረስ እልህ አስጨራሽ ትግል ተደረገ። በተለይ በሰሜኑ ግንባር ኢትዮጵያውያኑ ከመከላከል ወደማጥቃት ተሻገሩ። በዚህ ጊዜ ያለፈው ሽንፈት የመደገም አዝማሚያ እንደመታየት ሲል ነው ፋሽስት የመርዝ ጋዝ መጠቀም የጀመረው። “ሙስታርድ” እና “ኤፕሪት” የተባሉ በመንግስታት ማህበር የተከለከሉ የመርዝ ጋዞች በአውሮፕላን ሲያዘንቡ የኢትዮጵያ ጦር በአሰቃቂ ሁኔታ ማለቅ ጀመረ። በዚህ መሰሉ አደገኛ ጥቃትም ተዋጊ ወታደሮችን ብቻ ሳይሆን ንፁሐን ዜጎችን፣ የቤትና የዱር እንስሶችን፣ የምግብ ሰብሎችንና መኖሪያ ቤቶችን አንደደቸው።

የኢጣሊያ መንግስት ራሱ ብቻ ሳይሆን መላው አውሮፓዊ ቅኝ ገዥዎች በኢትዮጵያውያን ቢሸነፍ ያውም በድጋሚ እጅግ ሐፍረትና ስጋት ነበርና አሰቃቂውን የመርዝ ጋዝ ሲያዘንብ በቃል እንኳ ያወገዘው አባል አገር አልነበረም።

በዚያ ጊዜ የሰራዊታቸውን ማለቅ የተረዱት ንጉሱ ጦሩ እንዲሸሽ አዘዙ። ሸሽተውም ወደ አደስ አበባ በመገሰገስ ሚያዚያ 22 ቀን 1928 ዓ.ም ማለዳ ላይ አዲስ አበባ ደረሱ። አፄ ኃይለስላሴ በማይጨው ጦርነት ድል ሆነው ወደ አዲስ አበባ እንደተመለሱ የመሳፍንትና የመኳንንት አሰቸኳይ ስብሰባ በቤተ-መንግስት ተደረገ። በዚህ ስብሰባ ሁለት ዓይነት ኅሳቦች ቀርበው ተነጋገሩባቸው።

የመጀመሪያው ኅሳብ ከብላታ ታክል ወልደሐዋርያት የቀረበ ነው። እንደ ብላታ ታክል አስተያየት የኢትዮጵያ መንግስት ዋና የጦር ሠፈርና የአስተዳደር ከተማ በፍጥነት ወደ ጎሬ መዛወር ያስፈልገዋል። ንጉሠነገሰቱ የመሪነት ተግባራቸውን ለመቀጠል ወደ ጎሬ ያምሩና በየአውራጃው የአርበኝነት ውጊያ እንዲቀጥል ይደረግ። ጎሬ ከእንግሊዝ

ቅኝ ግዛት አገሮች ድንበርተኛ ስለሆነ ከውጭ አገር በእርዳታም ሆነ በግዥ መሣሪያ ማግኘት ይቻላል የሚል ሲሆን፡ ብላታ ታክል ይህን ኅሳብ መሰረት አድርገው ንጉሠ ገና አዲስ አበባ ከመድረሳቸው በፊት በጃንሚዳ ታላቅ ንግግር አድርገው ነበር። ይህም "ወደዋና ከተማችን እየገፋ የመጣውን ጦር ከጣርማ በር ላይ አግደን የአርበኝነት ውጊያ ለመጀመር እንሰናዳ" የሚል ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ ከአንዳንድ የውጭ አገር እንደራሴዎች የቀረበላቸውን ምክር መሠረት በማድረግ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትሩ ብላቴን ጌታ ህሩይ ወልደሰላሴና አቶ መኮንን ሐብተወልድ "ንጉሠ ነገስቱ ዋና የጦር ሠፈራቸውን ወደ ጎሬ አዛውረው ተሰፋ የሌለው የመከላከል ሙከራ ከሚያደርጉ ወደ አውሮፓ ሄደው ለሊግ ኦፍ ኔሽንስ አቤቱታቸውን ያቅርቡ። እርዳታም ይጠይቁ። የኢትዮጵያ ከተማ ወደ ጎሬ ተዛውሮ በደጃዝማች ወልደዓድቅ እንደራሴነትና በራስ እምና የጦር ሚኒስትርነት የአርበኝነት ትግል ይጀመር" አለ።

በማግስቱ ሚያዚያ 23 ቀን 1928 ብላታ ታክል ሃሳባቸው ውድቅ መሆኑን ሲያውቁ ያለልክ ተቆጥተው "ንጉሠ ነገስቱ ወደአውሮፓ ለመሄድ የሞከሩ እንደሆነ የእኔ እስረኛ ይሆናሉ" ብለው ዝተዋል የሚል ወሬ ስለተሰማ የንጉሡን ወደ አውሮፓ መሄድ ብላታ ታክል /በኋላ ደጃዝማች/ ላያውቁ በሚሰጥር እንዲሆን ተቆጥረው ባቡር ላይ ከተሳፈሩ በኋላ ታክሉን ጠርተው "የአዲስ አበባን ከተማ ያለአንዳች ውጊያ በስርዓት ለጠላት ጦር አዛዥ እንዲያስረክብ" አዘዙት። በአልሞት ባይ ተጋዳይነት የከተማዋ ህዝብ በመርዝ ጋዝ እንዲያልቅ በመስጋት፡፡ በብላታ ታክልና በጥቂት አረበኞች እይታ የንጉሡ ለአቤቱታ ወደ አውሮፓ መጓዝ "አገርን ከድቶ መሸሽ" እንደማለት ነበር። ስለዚህም ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ብላታ ታክል ወልደሐዋርያትና ንጉሱ የአድሚኒስትራሽን ሆኑ። እንዲያውም ከነፃነት በኋላ ንጉሡን ለመፈንቀል ሞክረው ነበር። ሳይሳካ ቀረ እንጂ።

የረጅም ጊዜ የውጭ ጉዳይ አማካሪያቸው የነበረው አሜሪካዊው ጆን ስቴንሰር በሐምሌ ወር 1984 ዓ.ም ለጊዮርጊስ ሪቪው መፅሔት ላይ ባሰፈረው ጽሁፍ የግርማዊነታቸው በአጣብቂኝ ጭቅት ወደጄኔቫ መጓዝ ለኢትዮጵያ ትልቅ የዓለም አቀፍ ግንኙነት ታሪክ ተክሎ እንዳለፈ ይገልጻል። "ኢትዮጵያ ለጋርዮቭ ደህንነት (Collective Security) ያላትን ታማኝነት በዓለም ህዝብ መካከል የተከለሰበት ክስተት ነው" ይለዋል። ከዚህም ባለፈ ዲፕሎማሲው ያስገኘውን ውጤት መሰረት አድርገው የሸሹትን ተገቢነት የሚገልፁ በርካታ ናቸው። ነገር ግን በኢትዮጵያ ታሪክ በጦርነት ጊዜ አገራቸውን ጥለው የሸሹ ብቸኛ ንጉሠ ነገስት አሰኝቷቸዋል። ሆኖም እዚህ ዘመን ላይ ሆነን ለመኖሪድ ከመዘጋጀታችን በፊት የዚያን ወቅት ሁኔታ ማገናዘብና ባይሸሹ ኖሮስ ምን ይፈጠር ነበር? የሚለውን ቀድሞ ማንሳት ተገቢ ነው። ንጉሱ

ላለመሸሽ እንዳንገራገሩና የጳጳሱ ጎትጓችነት ታክሎበት እንደሸሹም ተዕቷል።

የሆነ ሆኖ በተጠቀሰው እለት ምሽት የእነ አቶ መኮንን ሐብተወልድ ኅሳብ ተቀባይነት አግኝቶ የእነብላታ ታክል ወልደሐዋርያት ኅሳብ ውድቅ ሆነ። ራስ እምናና ደጃዝማች ወልደዓድቅም የተጠቀሰውን ሹመት ይዘው መቀመጫቸውን ጎሬ አድርገው ትግሉ ... ቀጠለ።

እጄ ኃይለሰላሴ ሙሉ ቤተሰባቸውን ይዘው፡ በተጨማሪም ታማኝ ሹማምንቶቻቸውን ራስ ካሳን፣ እጨጌ ገብረጊዮርጊስን፣ ብላቴን ጌታ ህሩይ ወልደሰላሴን፣ አቶ መኮንን ሀብተወልድን፣ አቶ ወልደጊዮርጊስ ወልደዮሐንስን፣ አዛዥ ከበደ ተሰማን፣ ልጅ አሰፋው ከበደንና ሌሎችንም አስከትለው በእንግሊዝና በፈረንሳይ ከተወከሉ ዲፕሎማቶች ጋር በባቡር ተሳፍረው ወደ ጅቡቲ አመሩ። ብላታ ታክልም ወደ አርበኝነቱ ገቡ።

ንጉሱ ከሁለት ቀን ጉዞ በኋላ ሚያዚያ 25 ቀን 1928 ዓ.ም ጅቡቲ ደርሰው ትጠብቃቸው ከነበረችው "ኢንተርፕራይዝ" ከተባለችው የጦር መርከብ ላይ ተሳፍረው ሄዱ። እንግሊዝ ደርሰው መኖሪያቸውን በ"ባዝ" መሠረቱ።

ወዲያው ሚያዚያ 27 ቀን 1928 ዓ.ም በጀኔራል ባዶሊዮ የሚመራው የኢጣሊያ ጦር አዲስ አበባን ተቆጣጠረ። ምንም እንኳን የምስራቁ ግንባር መሪ ግራዚያኒ ገና ሐረርን ያላለፈ የነበረ ቢሆንም፤ ማንም ቢቀድም ለውጥ አልነበረውምና ባዶሊዮ ቀድሞ አዲስ አበባን ይዞ ለሞሶሎኒ "እንኳን ደስ ያለህ" አለው።

በዚሁ እለትም ሞሶሎኒ ካለበት ሮም ሆኖ ለህዝቡ "ሌላኛዋ የሮማ ኢምፓየር ተመሰረተች!" በማለት ቅኝ ገዥነቱን በደስታ ይፋ አደረገ። የኢጣሊያ ጦር ወደ አዲስ አበባ የደረሰው በቀላሉ አልነበረም። በየመንገዱ በሚደርስበት የጎበኞች የደፈጣ ጥቃት ብዙ ከሰረጸ።

ለምሳሌ ሚያዚያ 26 ቀን 1928 ዓ.ም በማይጨው ጦርነት የተካፈለው ልጅ ኃይለማርያም ማሞ የኢጣሊያ ጦር ወደ አዲስ አበባ መቃረቡ እንገብግቦት ደብረብርሃን መንገድ ላይ ሚጫ ሉኬ ሴራቤ በምትባለው ቦታ ላይ መሸን ቆይቶ በጠላት ላይ የደፈጣ ጥቃት አድርሶ 7 ካሚዮኖች አቃጥሎ መቶ አርባ የኢጣሊያ ወታደሮችን በመግደል አረፍት የለሽ ቆይታቸውን ከጅምሩ አረጋግጦላቸዋል።

ሆኖም ከሰማይም ከምድርም የሚያደርሱትን አደጋ ኋላ ቀር መሣሪያ ታጥቀው የሚከላከሉት አልሆነም። ስለዚህም ቀስ በቀስ የየአገሩን ተከላካይ ወታደርና ሰላማዊ ዜጋውንም ጭምር በመርዝ ጋዝ እያነደዱ ልዩ ልዩ የኢትዮጵያ ግዛቶችን ለመያዝ ያደረጉት ሙከራ ተሳካላቸው።

ኢትዮጵያውያን ከ1927 - 1928 ፊት ለፊት በመጋፈጥ፤ ከ1928 - 1933 ዓ.ም ደግሞ በአርበኝነት ጣሊያኖችን በጠንካራ ከንዳቸው

ሲከላከሉና ሲያጠቁ ነበር ያሳለፉት። በ5 ዓመቱ የአርበኝነት ዘመን ተዘርዘረው የማያልቁ ውድ የኢትዮጵያ ጀግኖች በየግዛቱ መሸገው አገራቸውን ከወራሪው ፋሽስት ለመታደግ በቁርጠኝነት ተፋለሙ። በዚያን ጊዜ ሴት ወንድ፣ ሽማግሌ አሮጊት፣ ህፃናት ሳይቀሩ በየዘርፉ ለአርበኞች ያበረከቱት አስተዋፅኦ ከፍተኛ ነበር።

መረጃ በማቀበል፣ ሰንቅ በመቋጠር፣ ዶሮና እንቁላል ለኢጣሊያ ወታደሮች እየሸጡ በሚያገኙት ገንዘብ መልሰው ከራሳቸው ጥይት ገዝተው ለወገኖቻቸው በመላክ በራሳቸው ጥይት ራሳቸው እንዲሞቱ አድርገዋል። በባንዳነት ለኢጣሊያ ወገንው ወገኖቻቸውን የወጉ የመኖራቸውን ያህልም ባንዳ መሰለው ለአገራቸው ነፃነት የታገሉ የውስጥ አርበኞች የተጫወቱት ሚና ቀላል አልነበረም። 5 ጥይት የተኮሰ ባንዳ "25 ተኮስ" ብሎ ተናገሮ ሃያውን ለወገኖቹ ይልክላቸዋል። እንዲህና እንዲያ እያደረጉ ድፍን 5 ዓመቱን እረፍት ነስተዋቸዋል።

የኢጣሊያ ጄኔራሎች የኢትዮጵያውያኑን ጀግንነት መቋቋም ሲሳናቸው የትግል ስልታቸውን በመለወጥ እርስ በርስ ለማፋጀት በዘር፣ በጎሣ፣ በሃይማኖት ህዝቡን ከፋፍለው አሮሞውን "የአማራ ተገዥነት ይብቃህ... ነፃ ልናወጣህ ነው የመጣነው..." እያሉ ለሌላው ብሔርም ተመሳሳይ መልዕክታቸውን እያሰራጩ የአገሩን ሰርዶ በአገሩ በሬ ለማሳጨድ ያልፈነቀሉት ድንጋይ አልነበረም። ሆኖም እምብዛም ሰሚ አላገኙም።

ቀጥለው ደግሞ ሃይማኖተኛ የሆነውን ህዝብ በጳጳስ ለማስዘነት ፈለጉ። አቡነ ጳጥሮስን ህዝቡ ለኢጣሊያ እውቅና እንዲሰጥ መልዕክታቸውን እንዲያስተላልፉለት /እንዲገዝቱለት/ ፈለጉ። አቡነ ጳጥሮስ ግን በተቃራኒው "የግፈኛውን ወራሪ የኢጣሊያን ገዥነት የተቀበለ ኢትዮጵያዊ የተረገመ ይሁን፤ እንኩዋን ሰው ምድሪቱ የተረገመች ትሁን" ብለው ገዙ።

በዚህ ጊዜ የኢትዮጵያ የበላይ ገዥ ተብሎ የተሾመው ጄኔራል ግራዚያኒ እልህ ይዘት በጳጳሱ ላይ ሞት ፈረደባቸውና በአደባባይ በ11 ጥይት ተበላሰተው እንዲገደሉ አደረገ። ሐምሌ 22 ቀን 1928 ዓ.ም ይህን ግፍ ፈፀመ። ህዝቡ በእልህ ትግሉን አቀጣጠለው። እኒህን ጀግና ኢትዮጵያዊ ታሪክ በልዩ ሁኔታ ሲዘክራቸው ይኖራል። ከነፃነት በኋላም ለእኒህ ጀግና ጳጳስ በተረሸቡት ቦታ በመዘጋጃ ቤቱ ጀርባ የአቡነ ጳጥሮስ ሐውልት ቆሞላቸው ዛሬም ድረስ ታሪካቸውን እየዘከረ ይገኛል።

የካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም ደግሞ በገነተ ልዑል ቤተ-መንግስት ግራዚያኒ የኢጣሊያው ንጉስ ቪክቶር ኢማኑኤል ወንድ ልጅ የመውለዱን ደስታ ለአዲስ አበባ ህዝብ ሊያበሰር ስብሰባ ባደረገ ጊዜ ሞገስ አስገደምና አብርሃ ደቦጭ የተባሉ ወጣቶች በአዳራሹ ውስጥ ቆሞ ንግግር

የሚያደርገውን ግራዚያኒን ለንብ ወርውረው እሱን አቁሰለው ሌሎች ጄኔራሎችን ገድለው አመለጡ። ግራዚያኒ ባይሞትም በቁሙ ገድለውት ነበር የሸሹት። የእነዚህን ሁለት ጀግኖች ፍፃሜ ከወዲሁ አይተን ለማለፍ ያህል፤ ከጎሳም ጀግኖች ታሪክ መፅሐፍ ውስጥ የተካተተውን እሟላታቸውን ላሰፍር።

አብርሃ ደቦጭና ሞገስ አስገደም ጥቃቱን ካደረሱ በኋላ ስምዖን በሚባለው በጎደኛቸው ታክሲ ከአዲስ አበባ ወደ ፍቼ ከተማ ነበር የሄዱት። ስምዖን እነሱን አድርሶ ተመለሰ። ሁለቱ ጀግኖች እስከ 1932 ዓ.ም ድረስ ከራስ አበበ አረጋይ ጎን ተሰልፈው በአርበኝነት ሲታገሉ ቆይተዋል። ፎቶግራፋቸው ተበትኖ ስለነበር አርበኞችን አስፈቅደው ወደ ሱዳን ለመሻገር ተነሱ። ተጉዘውም ቋራ ደረሱ። ምግብና ውሃ ለመፈለግ ወደ አንድ መንደር ሲጠጉ በጠላት እጅ ወደቁ። ወዲያው የሰቅላት ፍርድ ተበየነባቸውና በመጀመሪያ ሞገስ ሊሰቀል ሲል አብርሃ "የወንድሜን ሞት አላይም፤ በመጀመሪያ እኔን ግደሉኝ" ብሎ ለሰቅላት ቀረበ። ከዚያም "በግራዚያኒ ላይ አደጋ የጣልኩ እኔ ነኝ። ለሀገሬ በሰራሁት ሁሉ እኮራለሁ። አሁንም ለሀገሬ ሰሞት ደስ ይለኛል" ብሎ ሲናገር አዛዥ ንዴቱን መቆጣጠር አቅቶት በሰቅላት እንዲገደል የተወሰነውን ሽጉጡን አውጥቶ በፍጥነት ገደለው። ሞገስም በቁጣ "አንተ ፋሽስት አሁን የገደልኸው የዚህ አገር ውድ ልጅና ደም መላሽ ነበር። ብዙ አብርሐሞች በዚህ ጀምበር በቅለው ያድራሉ፤ አንተም አተላ ከሆነው ታሪክህ ጋር ወደ መሬት ትወርዳለህ" ብሎ ሲናገር እሱንም በሽጉጥ ገደለው። ሬሳቸው ቋራ ላይ እንደነገሩ ተቀብሮ ነበር። በኋላ ግን ነፃነት ሲመለስ በአጼ ኃይለስላሴ ትዕዛዝ አፅማቸው መጥቶ በክብር ከአርበኞች የመቃብር ቦታ በአዲስ አበባ በስላሴ ቤተ-ክርስቲያን አረፉ። (መቼም ኤርትራዊነታቸው ኢትዮጵያዊነታቸውን አይቀብረውም!)

ግራዚያኒ በዚህ ብስጭት 30 ሺ የሚሆኑ የአዲስ አበባ ነዋሪዎችን በመሣሪያ፣ በመጥረቢያ፣ በገጀራ አስጨፈጨፋቸው። እነ ሞገስ ወደሸሹበት ተብሎ ወደደብረሊባናስ ገዳም የኢጣሊያ ወታደሮች ሄደው በገዳሙ ብቻ 358 ካህናትን ገደሉ። ይህንንም ግራዚያኒ ለኢጣሊያው ገዥ ለቢኖቶ ሞሶሎኒ እና ለንጉሠ ቪክቶር ኢማኑኤል በላከው የቴሌ ግራም መልዕክት ሲያረጋግጥ፤ በዚህ ቂም በቀል ሳቢያ ገና ብዙ ሺዎችን ሊያስፈጅ መዘጋጀቱንም አብሮ ገልጾ ነበር። በየካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም በመጥረቢያ ለተጨፈጨፋት ንፁሐን ዜጎች መታሰቢያ ይሆን ዘንድም ከነፃነት በኋላ ከየካቲት 12 ሆስፒታል ፊት ለፊት የሚገኘው የሰድስት ኪሎው ሐውልት ተሰርቶላቸዋል።

ግራዚያኒ መረር ያለ እርምጃውን በመቀጠል ተማርከው የተያዙትን ኢትዮጵያዊ ጀግኖች፤ የጥቁር አንበሳ አባላትን ጨምሮ

(የጥቁር አንበሳ አባላት ማለት በ1927 ዓ.ም በሆለታ ገነት ጦር ት/ቤት የመኮንንነት ስልጠና ይማሩ የነበሩትና ትምህርቱ እንደተጀመረ ወረራው ስለተነሳ ስልጣኖች በወለጋ ክፍለሃገር ያቋቋሙት ማኅበር ነበር። ይህም የጥቁር አንበሳ ማኅበር የተባለው ሲሆን ከፍተኛ ጀብድ የፈፀሙ ጀግኖች የነበሩበት ማኅበር ነው። ወዲያው ቢፈረስም።) ከአውሮፕላን ላይ ወደ ገደል ከነህይወታቸው በመወርወርና፤ በተመሳሳይ ጭካኔ ብዙዎችን አስፈጀ። ይህ ሁሉ ድርጊቱም የአርበኞቹን ትግል የበለጠ አፋፍሞ የሚያስቀጥል እንጂ አስፈራርቶ የሚያሸሸው አልሆነም።

ግራዚያኒ ይዞ ያልያዛትን አገር ካርታ እያሰራ በጎንደር፣ በጅማ፣ በአዲስ አበባና በተለያዩ ከተሞች አዳዲስ ድልድዮችና ህንፃዎች እንዲገነቡ አደረገ። የኢጣሊያ ባለሃብቶች ወደ ኢትዮጵያ እንዲመጡ ጥሪ ቢያደርግም፤ ጥቂቶች ሲመጡለት ብዙሃኑ በየጊዜው ከአርበኞች የሚሰነዘረውን ጥቃት ፈርተው ዘገዩ።

የአዲስ አበባን ልዩ ልዩ መንደሮች እያስከለለ እንደ ካህንቸሰ ያሉትን የኢጣሊያ ባለስልጣናት መኖሪያ እንዲሆኑ አደረገ። የነጮች ገበያ በአራዳ አካባቢ ሆኖ የጥቁሮች ገበያ መርካቶ እንዲሆን እየወሰነና፤ የተለያዩ የአስተዳደር አዋጆችን እያወጣ ተግባራዊ አሰደረገ። ከ1928 ዓ.ም ጀምሮም መቀመጫቸውን ጎራ አድርገው የነበሩት እነራስ እምሩ አካባቢውን በኃይል ከመልቀቃቸውና ከመግረካቸው በፊት ከንጉሱ ጋር እየተፃፉ፣ በየግዛቱ ካሉ አርበኞች ጋርም እየተላላኩ ትግላቸውን ለመቀጠል ሞክሩ። ነገር ግን የኢጣሊያ ጦር በግፍና በጭካኔው በርትቶ የኢትዮጵያን ግዛቶችን ሙሉ በሙሉ ባልተረጋጋ ሁኔታ ተቆጣጥሯል።

አንድ አገር በቅኝ ግዛት ሕግ መሠረት እንደተወረረች ታምኖ እውቅና የሚሰጠው 1ኛ. ዋና ከተማዋ ስትያዝ፣ 2ኛ. ተወራሪው ህዝብና መንግስት ወረራውንም ሆነ ሽንፈቱን አምኖ ሲቀበል፣ 3ኛ. ንጉሠ ነገስቱና የአገሪቱ ማሕተም በጠላት እጅ ሲገባ ነው። ኢትዮጵያውያን ግን እጅ አልሰጡም /አላመኑም/ እንደገናም የአገሪቱ ማሕተም በጠላት እጅ አልገባም። ንጉሠ ነገስቱ ሸሽተውና ተቃውመው ተሰደዱ እንጂ እውቅና አልሰጡም፤ አልተማረኩም። መሀል ከተማዋን ግን ይዟል። ያም ሆኖ እነራስ እምሩ ጎራ ሆነው ይልኩ በነበረው መልዕክት አማካኝነት የከተማ ለውጥ መደረጉ መከራከሪያ ሆኖ መቅረብ ይችላል ነበር። እስኪማረኩ ድረስም ሰፊ የመረጃ ልውውጥ ያደርጉ ነበር። ለኢትዮጵያ ግን አንድም የደረሰላት አንቀፅ አልነበረም። እጼ ኃይለስላሴ በ1929 ግንቦት ወር ላይ ለመንግስታቱ ማኅበር አቤቱታቸውን ለማቅረብ ከለንደን ወደ ጆኔቭ ሲያቀኑም በቂ መረጃ ነበራቸው። ነገር ግን ሲጀመርም ሕገ-ወጥ ወረራው በኃያላኑ ይሁንታ ስለተደረገ፣ አሁንም ኃያላኑ ወረራውን እውቅና ሰጡት። የኢትዮጵያ ጩኸት ለብዙዎች የሚሰማ አልሆነም።

ሰኔ 23 ቀን 1929 ዓ.ም የዓለምን ህዝብ ህሊና ሰርሰሮ የሚገባ ንግግራቸውን በጉባኤው ፊት አደረጉ። "ኃይል ሕግን ያሸንፋል? ወይስ ሕግ ኃይልን ያሸንፋል? በአንድ ውል ግርጌ የተፈረመ ፊርማ የሚረጋው ፈራሚዎቹ መንግስታት የሚጠቅማቸው በሆነ ጊዜ ብቻ ነውን? እግዚአብሔርና ታሪክ ፍርዳችሁን ሲያስታውሱት ይኖራሉ" የሚሉ ዓረፍተኛዎች የተካተቱበት ሰፊው ንግግራቸው በወቅቱ አንዳች ፍሬ አለማስገኘቱም የሊግ ሉፍ ኔሽንስን የይስሙላ ማኅበርነት በግልፅ ከማሳየት አልፎ ንጉሱን ደግሞ ነቢይ ሊያሰኛቸው በቃ።

ፈረንሣይና እንግሊዝን እግዚአብሔርና ታሪክ ሳይዘገዩ ሊፈረዱባቸው መጡ (ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ይሄው እየታወሰ ነው።) ይኸውም በ2ኛው የዓለም ጦርነት የአሰላፍ፣ ለውጥ መከሰቱ ነው። ሒትለርና ሞሶሎኒ የጦር ዓደኛ ሆኑ። ፈረንሣይና እንግሊዝ ኢጣሊያ ከጀርመን ጎን እንዳትሰለፍ ለማባበል ብዙ ቢደክሙም ሞሶሎኒ ጀርመን ትሻለኛለች አለ።

በእኛ አቆጣጠር በመስከረም ወር 1931 ዓ.ም ጀርመን ከኢጣሊያ ጋር ተመሳጥራ ጅኮዝላሳኪያን ወረረች። ብዙዎች በቸልታ ነበር ያዩት። በነሐሴ ወር 1931 ዓ.ም ፖላንድን ወረረች። ነገሩ ግልፅ ሆነ። በዚህ ጊዜ እንግሊዝና ፈረንሣይ ፈጥነው በጀርመን ላይ ጦርነት አወጁ። ጀርመን በፈጣን የወረራ እርምጃዋ ዴንማርክ፣ ፍርዌይ፣ ሆላንድ ... እያሉች ቀጥላ ፈረንሣይን መታቻት። ጀርመን በፈረንሣይ ላይ በ1932 ዓ.ም የተቀዳጀችውን ድል እስኪያይ ድረስ ሞሶሎኒ የኃይል ሚዛኑ ወደማን እንደሚያዘነብል ከርቀት ሆኖ ይከታተል ነበርና፤ የፈረንሣይን በከፊል መሸነፍ፣ ካየ በኋላ ሰኔ 3 ቀን 1932 በይፋ ከጀርመን ጎን ተሰልፎ ውጊያውን ቀጠለ። የፈረንሣይ ህዝብ በቻርለስ ደጎል መሪነት የአርበኝነት ትግሉን ጀመረ።

ቀጣዩዋ ተወራሪ እንግሊዝ መሆኗም ግልፅ ሆነ። ወዳጁዋ ኢጣሊያ ከድታ ጦርነት አወጀችባት። ይህ ደግሞ በዚያው በአውሮፓ ብቻ ተወስኖ የሚቀር ጦርነት ሳይሆን የአፍሪካ ግዛቶቻቸውን የመቀማማት ጉዳይም ያስከትላል። እናም እንግሊዝ በምስራቅ አፍሪካ ያለውን የኢጣሊያ ጦር መምታት ነበረባት። በዚህም የኢጣሊያን ኃይል በማዳከም የአፍሪካ ቅኝ ግዛቶቿን አስጠብቃ፣ ተገኝቶዎቹ የነፃነት አመፅ እንዳያሰነሱ አረጋግታ፣ የኢጣሊያን ግዛቶች ሊቢያን ጨምሮ ተረክባ፣ ከተቻለም ኢትዮጵያን ከኢጣሊያ ነጥቃ የራሷ ለማድረግ የግድ መነሳት ነበረባት። ስለዚህም አገሯ ላይ በስደት ተቀምጠው የነበሩትን ንጉስ ከእንግሊዝ ጋር ተባብረው አገራቸውን ነፃ እንዲያወጡ አሰለፈች።

እንግሊዝ ኢትዮጵያን ከድታ "ትወረር" ባለችበት አንደበት አሁን በቸርችል ችሮታ "ነፃ ትውግ" ተባለ። የኢጣሊያን ጦር ለመምታትና

ከኢትዮጵያ ለማስወጣት ደግሞ ጥቁሮቹ የአፍሪካ ቅኝ ግዛት አገር ወታደሮቿ ብቻ አይሞቱም። ጀግና የኢትዮጵያ አርበኞች እንዳሉ ታውቃለች። ሁኔታው ብዙ የድል ፍሬን መልቀም የሚያስችል ነው።

አፄ ኃይለስላሴ የአገራቸውን አርበኛ አስተባብረው አገራቸውን ነፃ ያወጡ ዘንድ ወደ ሱዳን ላኳቸው። ንጉሠ ሱዳን ደርሰው ተከታይ ትዕዛዞች ከእንግሊዝ እስኪደርሳቸው ድረስ 6 ወራት ያህል ቆዩ። በቆይታቸውም ተሰደው በሱዳን የሚገኙ አርበኞችን ሲያነቃቁና ወታደራዊ ስልጠና እንዲያገኙ ሲያሰደርጉ ቆዩ። “መጣሁ በርቱ” እያሉም ወደ ህዝባቸው መልዕክት ይልኩ ነበር። በመጨረሻ እንግሊዝ ጦርን ከሱዳንና ከኪንያ በማሰነሳት ሂደቱ ተጀመረ። በደቡብ በጆኔራል ካኒንግሐም፣ በሰሜን በእነ ጆኔራል ዊንጌትና /ያኔ ኮሎኔል/ በእነሳንፎርድ የሚመራው ጦር በኢጣሊያ ላይ ጥቃት እያደረሰ፣ በአውሮፕላን በታዝ ውጊያ ድል እያደረገ፣ ንጉሡም የአገራቸውን ጀግኖች እያስተባበሩ በጋራ ለሙሉ ድል በቁ። የጦሩ ሁሉ ጠቅላይ አዛዥ አራሳቸው ንጉሡ እንዲሆኑ ተደርገው ነበር። በዚህ ጊዜ ይህን ያዩ ሐበሾች፤

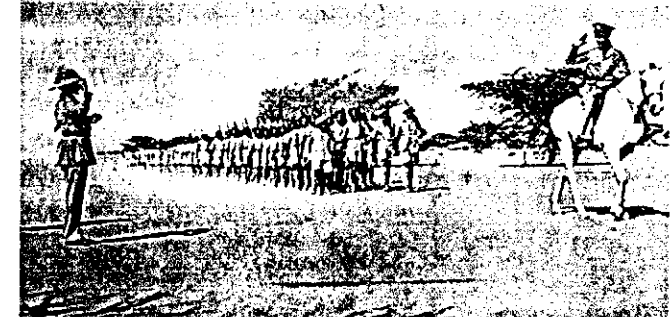
“አባ ጠቅል ሐይሌ የጦሩ ገበሬ

እያዋጋው መጣ ነጨን ከነጭ በሬ” ብለው አወድሰዋቸዋል። ውስጠነገሩን መረዳት ያኔ አስፈላጊ አልነበረም።

እናም ሚያዚያ 27 ቀን 1933 ዓ.ም አዲስ አበባ ገብተው በቤተመንግስታቸው የኢትዮጵያን ሰንደቅ ዓላማ በነፃነት አውለበለቡ። ሚያዚያ 27 ቀን 1928 ዓ.ም የተያዘቸው አዲስ አበባ በድፍን 5 ዓመቷ ሙሉ ለሙሉ ነፃነቷን አገኘች። ነገር ግን ቀደም ሲል በአጭሩ እንዳየነው 5 ዓመቱ በመቶ ሺዎች የሚቆጠሩ አርበኞች በጀግንነት ሲፋለሙ እንጂ እጅ ሰጥተው ያሳለፉት አልነበረም። በንጉሡ ያኮረፉ የነበሩ ሳይቀሩ ጠላትን መፈናፈኛ አሳጥተው የኖሩበት ዘመን ነው። ከእነዚህ ውስጥም አንድ የማንዘነጋቸውን ጀግና ለአብነት ለማንሳት ያህል በንጉሡ ግዞት ወርደው ብለጭት ላይ የነበሩት ባልቻ አባነፍሶ ይጠቀሳሉ። ባልቻ የኢጣሊያን ወረራ እንደሰሙ ኩርፊያውን ትተው፣ ያውም ነፃነት ያገኙት በወረራው ምክንያት ሆኖ “የጌታዬ የምኒልክ ድል አይደፈርሰም” ብለው በአዲስ አበባው ማጥቃት ላይ ልዩ ጀብድ ፈፅመው ህይወታቸውንም ያጡበት ሆኖ አልፏል። እነ ሸዋረገድ ገድሌን የመሰሉ ጀግና ሴቶችም ሳይጠቀሱ አይታለፉም። እነዚህንና ሌሎችን ጀግኖች በሚመለከት ለእያንዳንዳቸው ታሪካዊ ገድል አንድ አንድ መፅሐፍ እንደማይበቃቸው ግልፅ ነው። ስለዚህ እገሌስ ለምን አልተጠቀሰም ማለት አይገባንም።

እንግዲህ ድሉ የተገኘው በኢትዮጵያውያን ጀግና አርበኞች ነው ማለት ይቻላል። የእንግሊዝ ውለታስ?ተብሎ ከሚጠየቅ የጀርመን ውለታስ? ቢባል ይሻላል። የእንግሊዝ ውለታ ተገቢ ክብር ቢሰጠውም የራሡዋን

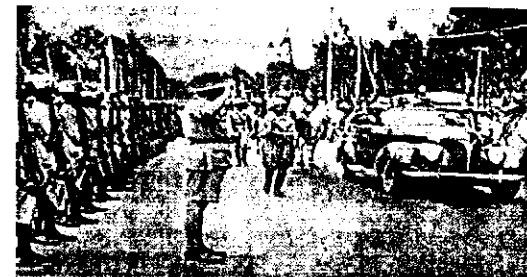
ጥቅም ማእከል አድርጋ ማገዙዋ መዘንጋት የለበትም። የሆነው ሆኖ ይህች ተፃምረኛ አገር በአምላክ እርዳታ ነፃ ሆናለች።

በሱዳን የተዘጋጀው ጦር በአጋ ወራሽ አስፋወሰን እየተመራ በጃንሆይ አጠገብ

ሲዩልፍ

ሲረኞቹ በሰምምነት አስያዟት፣ ሲጣሉ አስለቀቋት። መቼም የኢትዮጵያ አምላክ ሒትለርን አስነሳላት አንልም። ግን ይገርማል። ዲምትሪ ዩፍጦቭ የተባለ ሩሲያዊ “2ኛው የዓለም ጦርነትና የእስያና የአፍሪካ ህዝቦች ዕጣ” በሚለው መፅሐፍ በዚያ የዳግም ወረራ ጊዜ ያለቁትን ኢትዮጵያውያን 800 ሺ መሆናቸውን ዕጵል። ሌሎችም ተመሳሳይ አህዝ ያስቀምጣሉ። የኢትዮጵያ ጀግኖች አርበኞች ማኅበር ምክትል ፕሬዝዳንት አቶ ወርቅነህ ተገኘ በገለፁልኝ መሠረት ደግሞ 1 ሚሊዮን ዜጎች አልቀዋል። በመቶ ሺዎች የሚቆጠሩ ቤቶች ተቃጥለዋል። በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ዶር፣ፍየል፣በግ፣ከብት፣ አህያ ... ወዘተ አልቀዋል። ያውም በአስቃቂ ሁኔታ። ስለዚህ የኢትዮጵያ ነፃነት በደም የተገዛ ነፃነት ነው። ሚያዚያ 27 ቀን ብሔራዊ እለት ሆኖ የታወጀውም ለነዚህ ጀግኖች ነው። እኛም በዚህ አጋጣሚ አመሰግናቸው እናልፋለን።

በድል አድራጊነት አዲስ አበባ ሲገቡ

2ኛው የዓለም ጦርነትን የጀርመን ናዚዝም፣ የኢጣሊያ ፋሺዝም፣ የጃፓን ሚሊታሪዝም ተባብረው እስከመጨረሻው ሊገፉበት ቢሞክሩም የቃልኪዳኑ የአሜሪካ፣ የሶቭየት ኅብረት፣ የፈረንሳይና የእንግሊዝ ጦር በስተመጨረሻ ድል አርጓቸዋል። ከዚህ ጋር ተያይዞም በተለይ የኢጣሊያ የአፍሪካ ግዛቶች ከፊል ሶማሊያ፣ ኤርትራና ሊቢያ ከኢጣሊያ ተገዥነት ነፃ ወጥተዋል። ሆኖም ድል አድራጊዎቹ የቃልኪዳኑ አገራት እንድ የጋራ ውሃጌ እስኪያሳልፉ ድረስ ነፃ የወጡ አገሮች በእንግሊዝ ሞግዚትነት መቆየት ነበረባቸው። እንግሊዝም “ከጠላት የነጠቀናቸው አገራት ናቸው” አለች እንጂ ... “ነፃ አወጣናችሁ” አላለችም ነበር።

ከነጻነት በኋላ ጃፓንያ በቤተመንግስታቸው የኢትዮጵያን ሰንደቅአላግ ሲሰቅሉ

የእንግሊዝ የበላይነት

የእንግሊዝ ወታደሮችና የኢትዮጵያ አርበኞች በገብረት ፋሽስቶችን በአጭር ጊዜ ድል አድርገዋል። የቀድሞው የኢጣሊያ ሶማሊላንድን ወደራሳቸው የሶማሊያ ግዛት መቀላቀል የቻሉትም ሆነ ኤርትራንም ደርበው የያዙት “በጦር ኃይል የተያዙ የጠላት ግዛቶች ናቸው” በሚል ነው። ነገር ግን የኢትዮጵያ ግዛት የሆነውን አጋዴንን

ቀደም ሲል ኢጣሊያ ከቀድሞው ግዛቷ ከኢጣሊያ ሶማሊላንድ ጋር ቀላቅላው ስለነበር አሁንም እንግሊዞች አብረው ሊወርሱት ፈለጉ። የእንግሊዝ ጦር ባለስልጣናት የኢትዮጵያን ነፃነት እውቅና ቢሰጡትም፣ ከኢትዮጵያ መንግስት ጋር ባደረጉት ለ2 ዓመት የሚቆይ ፖለቲካዊና ወታደራዊ ውል አማካኝነት የእጅአዞር ቅኝ ግዛታቸውን ለመቀጠል ሞክሩ። ይህ ውል ጥቂት ለኢትዮጵያ የሚያስፈልጉ አንቀጾችን በማካተት የቀሩት የእንግሊዝን የበላይነት የሚያረጋግጡ ነበሩ። ሆኖም ለክፍ የሚሰጥ ውል አለነበረም። ንጉሱ ውለታ ስላለባቸው ብቻም ሳይሆን አንዳንድ ጠቃሚ ነገሮች ስለነበሩበትና ለ2 ዓመት ብቻ ስለሆነ ፈረመ-በት። የታሪክ አጥኝው ፕ/ር ላኢሶ ዲሌቦ ካካተቷቸው ጥቂቶችን ስናይ፡

1. በኢትዮጵያ የእንግሊዝ አምባሳደር ከሌሎች የውጭ መንግስታት ተወካዮች የቅድሚያ ክብር ይሰጠዋል።
2. የእንግሊዝ ዜጎች የጦር መኮንኖችና ባለስልጣናት ለኢትዮጵያ መንግስት የፖለቲካ እና የሕግ አማካሪዎች ሆነው ይሰራሉ።
3. ለእንግሊዝ መንግስት በቅድሚያ ሳያሳውቅ የኢትዮጵያ መንግስት ሌላ የውጭ አገር አማካሪዎችንና ሰራተኞችን ለመቅጠር አይችልም።
4. በአራት ተከታታይ አመታት ውስጥ የእንግሊዝ መንግስት ለኢትዮጵያ መንግስት የ3 ሚሊዮን 250 ሺ ፓውንድ ስተርሊንግ በእርዳታ ሊሰጥ ተስማምቷል።
5. የኢትዮጵያ መንግስት በበኩሉ ለእንግሊዝ የጦር ኃይሎች አገልግሎት የሚያስፈልጉ የማይንቀሳቀስ ሐብትና ንብረት ማለትም የመሬት አገልግሎት ያለክፍያ ለመስጠት ተስማምቷል።
6. የኢትዮጵያ የውጭ ንግድና የገንዘብ ፖሊሲ የሚካሄደው በእንግሊዝ መንግስት የሰራ መመሪያና ፈቃድ ይሆናል።
7. የፋሽስት ጦር እስረኞችና የእንግሊዝ ዜጎች በኢትዮጵያ ሕግና ጻኞች አይከሰሱም።
8. ከእንግሊዝ አየር መንገድ በስተቀር ሌላ የውጭ አገር አየር ወደ ኢትዮጵያ እንዳይገባ ተወስኗል።
9. በምስራቅ አፍሪካ የእንግሊዝ ጦር ጠቅላይ አዛዥ ሳይፈቅድ የኢትዮጵያ መንግስት በወታደራዊ ጉዳይ ከሌላ የውጭ አገር መንግስት ጋር ምንም ዓይነት ስምምነት ለማድረግ አይችልም።
10. አንድ የእንግሊዝ ወታደራዊ ቡድን ከምስራቅ አፍሪካ የእንግሊዝ ጦር ጠቅላይ አዛዥ በሚሰጠው የሰራ መመሪያ የኢትዮጵያ ጦር ሠራዊት ይቋቋማል። ... በሚሉና የባቡር መስመር ሐዲዱን ሳይቀር የበላይ የሚሆኑበትን ውል በጥር ወር 1934 ዓ.ም አስፈረጧቸው። በዚህም ኢትዮጵያን ለ2 ዓመት ያህል በወታደራዊ ሕግ በጥገኝነት ይዘው ቆዩ።”

የእንግሊዝ ጦር ባለስልጣኖች በሁለት ዓመት የጥገኝነት አገዛዛቸው ወቅት “በኢትዮጵያ የእንግሊዝ ወታደራዊ ተልዕኮ” የሚባል ቡድን በማቋቋም የአገሪቱን የመከላከያ አቋም በዘመናዊ መልክ ለማደራጀት ተስማምተው እንቅስቃሴያቸውን ጀመሩ። በአገሪቱ ኢኮኖሚ ላይ የበላይ ተቆጣጣሪ ሆኑ። የኢጣሊያ ጦር ይጠቀምባቸው የነበሩትን ልዩ ልዩ ማቴሪያሎች ከአገር አወጡ። በአንድ በኩል የንጉሠ የፖለቲካና የጦር አማካሪ ሆነው እየሰሩ፤ በሌላ በኩል በድብቅ ህዝቡን ማጋጨት፤ አርበኛውን ከሰደተኛ፤ ሰደተኛውን ከአርበኛ በዘዴ እያፋጩ ከውል ውጭ በሆነ መንገድ አጋዴንን በቁጥጥራቸው ስር አደረጉ።

ኤርትራ ከ1881 ዓ.ም ጀምሮ በኢጣሊያ ስር ስለነበረችና አሁን እንግሊዞች ሰላሰለቀቋት ከሌሎች የአፍሪካ ቅኝ ግዛት አገሮች ጋር እጣዋ እስኪወሰን በሞግሊትነት መያዛቸው አግባብነት ቢኖረው እንኳ፤ አጋዴን ግን እስከ 1928 ዓ.ም ድረስ ተነጥሎ ስለማያውቅ እንግሊዞች በአዲሱ የኢጣሊያ ክለሳ መሰረት አድርገው ወደ ቅኝ ግዛታቸው መቀላቀላቸው ሕገ-ወጥ ነበር።

የእንግሊዝ ጦር ባለስልጣኖች በዚህ ሳይወሰኑ የኤርትራን ህዝብም በዘር፤ በሃይማኖት፤ በጎሳ እየከፋፈሉ ወደፊት ከእናት አገሩ ከኢትዮጵያ ጋር እንዳይቀላቀልና ለነፃነት እንዳይነሳ ያመቻቹት ነበር።

ንጉሱ ኤርትራ ለኢትዮጵያ መሰጠት አለባት ብለው እየተከራከሩ፤ ጭራሽ አጋዴንን ሲነጥቁቸው በመሞከራቸው ሊታገሱት አልቻሉም። የእንግሊዝ አካሄድ መጥፎ አቅጣጫ እየያዘ ሲሄድ ሌላ ረዳት ፍለጋ ማማተር ነበረባቸው። የሁለት ዓመቱ ውል አልቆ በታህሳስ ወር 1936 ዓ.ም ሌላ ውል ሲፈራረሙ የአጋዴንን ጉዳይ ቢያነሱትም እንግሊዞች መልቀቅ አልፈሉም። ለ2 ዓመት የዘለቁት ውሎች በሁለተኛው ውል አማካኝነት ቢሻሩም የአጋዴን ጉዳይ ስልተመለሰም ነበር። በተረፈ የ1936ቱ ውል የባቡር መስመር ሐዲዱን ለኢትዮጵያ ያስመለሰ፤ የአምባሳደሩን የበላይነት ያስቀረ፤ ኢትዮጵያ ከየትኛውም አገር ጋር በነፃነት በአማካሪነትም ሆነ በቅጥረኝነት እንዲሁም በማናቸውም አይነት ዲፕሎማሲያዊ ግንኙነት ቀጥታ ማድረግ የምትችል በአጠቃላይ ሙሉ ለሙሉ ለማለት በሚያስችል ሁኔታ ነፃነቷን የመለሰ ውል ነበር።

ከዚህኛው ውል በኋላም ነው ንጉሠ ከሌሎች ኃያላን አገራት ጋር ጥብቅ ትስስር ለመፍጠር እንቅስቃሴ የጀመሩት። የአጋዴን ጉዳይ ግን እስከ 1941 ዓ.ም ድረስ በጅጅጋ ማዕከልነት በእንግሊዞች እጅ ቆይቶ በ1941 ከፊሉን የአጋዴን ድንበር ማለትም ከእንግሊዝ ሶማሌላንድ ጋር የሚዋሰነውን ሀውድን ቆርሳ ወደራሷ ከቀላቀለች በኋላ “የተከለለ ድንበር” ብላ ወሰና ከፊሉን ለኢትዮጵያ መለሰች። በመጨረሻ በ1947 ዓ.ም ደግሞ እሱንም መልሳ ለቃ ወጣች።

ይህም የኢትዮጵያ መንግስት ሙግትና ክርክር ብቻውን ያሰገኘው ውጤት ሳይሆን ዓለም አቀፍ ይዘት ያለውን የኢምፔሪያሊዝም መፍረክረክን ተከትሎ የመጣ ነው። የአጋዴን ወደ ኢትዮጵያ መመለስ ደግሞ ከሶማሊያዎች ነፃ መውጣት በኋላ የይገባናል ክርክር አስነስቶ ነበር። በመጨረሻ ግን የአፍሪካ አንድነት ድርጅት ከተቋቋመ በኋላ በቅኝ ገዥዎች የተከለሉ ድንበሮች ሁሉ በዚያው መፅናት አለባቸው የሚል የውሳኔ ስምምነት ላይ ተደርሶ አጋዴን በትክክለኛ ታሪክ የኢትዮጵያ ሆኖ እንዲቀጥል ሆኗል።

የእንግሊዝ የበላይነት ቆይታ ምንም እንኳ የንጉሠ ነገሱን መንግስት አስተዳደር ባይጋፋም ሴራ የተቀላቀለበት ችሮታ መሆኑ ግልፅ ነው። የኢትዮጵያ መንግስት በእነዚያ ጊዜያቶች የድንበር ይገባኛል ጥያቄውንም፤ የአዲስ የአስተዳደር ስራውንም፤ ሕጎችን በማውጣት፤ አዋጆችንና ድንጋጌዎችን በማፅደቅ ... ወዘተ ተጠምዶ ነው የቆየው።

ምንም እንኳ የአጋዴን ጉዳይ የኃያላን አገራቱን ትኩረት መሳብ ቢሳነውና እንግሊዝ በራሷ የውስጥ ፖለቲካ ችግር ለመልቀቅ ብትገደድም የኤርትራ ጉዳይ ግን በደንብ መገላበጥ ነበረበት። ንጉሡም ለኤርትራና ለአጋዴን መመለስ የጣሩት ጥረት እጅግ ከፍተኛና የሚያስደንቃቸው ነው። ነገር ግን ይህች ዓለም “የጌ” ተብላ የምትወሰንና እንደልብ የሚያደርጓት የየግል ግዛት ያላቸው መንግስታት የተካፈሏት ፈለክ ትሁን እንጂ የአንድ ወይም የጥቂት ልእላኝ ኃያላን ብቻ ንብረት ናት። ጥንትም ዛሬም ያው ነው። የዘመንና የአገዛዙ አይነት ብቻ ይለያያል።

እንግሊዝ በአጋዴን ተከላው የሄደችው እሾማ ችግኝ በ1950ዎቹና በ1960ዎቹ የሱማሊያንና የኢትዮጵያን ልጆች እያዋጋ አፋጅቷቸዋል። አውሮፓውያን ኢምፔሪያሊስቶች ምንም እንኳ ሳይወዱ በግድ አፍሪካን ለቀው ቢሄዱም፤ ለዘመናት ሰንናጭ እንድንኖር የሚያደርገውን የቤት ስራቸውን አጠናቀው ነው የሄዱት። ፊፅም የአፍሪካን ሰላም አይፈልጉም ነበር። አሁንም ወደፊትም አይፈልጉም።

የተባበሩት መንግስታት ድርጅትም ቢሆን የጥቂት ኃያላን ፍላጎት ማሳኪያ እንጂ ሐቀኛ ድርጅት አለመሆኑ ጥንትም ዛሬም ግልፅ ነው። ኃያላን እርስ በርስ የተጣሉ ቢመስለንም፤ አፍሪካን በማተራመስ ረገድ ለቋማቸው አንድ ነው። ልዩነቱ አንድ ኃያል አገር ስትከሰት ሰፊውን የአፍሪካ ክፍል የመቆጣጠር እድሷ መስፋቱ ብቻ ነው። አንድ ግልፅ ነገር አለ። ይረዱናል። መልሰውም ያርዱናል። እንግሊዝ ለቃ የወጣችው በተባበሩት መንግስታት ውሳኔ ይሁን እንጂ ለአሜሪካ መልቀቅ ስለነበረባት ነው። አሜሪካ በአልበርት አንስታይን ምክር የአቶሚክ ቦምብ ባለቤት ሆና በጃፓን ሁለት አውራጃዎች የፈፀመችው ከፍተኛ ግፍ የበላይነቷን አረጋግጧል። አግረመንገዷንም በአለም ላይ የምትከተለውን

ፖሊሲ ማመላከቷ ነው። ጉዳዩ “እኔ ነኝ የማዋጣትሁ” አይነት ነው። እንዳለችውም ከ2ኛው የዓለም ጦርነት በኋላ ብቸኛዋ የሶቪየት ኅብረት ተፎካካሪ ሆናለች።

የኤርትራ ጉዳይ

2ኛው የዓለም ጦርነት በኃያላት ትብብር በአሜሪካ፣ በሶቭየት፣ በፈረንሳይና በእንግሊዝ የበላይነት ከተጠናቀቀ በኋላ የኤርትራ ጉዳይ ውይይት እየተካሄደበት ነበርና የእንግሊዝ ሞግዚትነት ቀጥሏል።

ኤርትራን ከ1881 ዓ.ም ጀምሮ ኢጣሊያ በጉልበት ወሰዳ እስከ 1933 ዓ.ም ድረስ ስትገዛት ኖራለች። የኢጣሊያ ጦር ከምስራቅ አፍሪካ እንዲለቅ ከተገደደ በኋላም የእንግሊዝ ጦር ባለስልጣኖች ይዘው ቀደም ሲል እንዳየነው የኤርትራን ህዝብ የመከፋፈል አላማቸውን ገፍተውበታል።

ከኢጣሊያ መልቀቅ ጀምሮ በኤርትራ የተለያዩ ቡድኖች ተፈጠሩ። በመጀመሪያ “ማኅበረ አገር ፍጋሪ” በሚል የአንድነት ቡድን ተመሠረተ። ከዚህ ቡድን ተቃራኒ የሆኑ ሌሎች ቡድኖችም ተመሰረቱና የ«ነፃነት» እና የ«አንድነት» ቡድኖች ሆኑ። የአንድነት ቡድኑ ሰፊ ህዝባዊ መሠረት የነበረውና ከኢትዮጵያ መንግስትም ድጋፍ ይደረግለት የነበረ ሲሆን፣ ዓላማው ኤርትራን ከእናት አገሯ ከኢትዮጵያ ጋር ማዋሐድ የሚል ነው።

የነፃነት ቡድኑ ድግሞ በእንግሊዞች አማካኝነት ተወልዶ ከሁለት ተከፈለና አንዱ የሙሴም ሊግ /ራቢጣ አል ዓረቢያ/ በሚል ስያሜው መሠረቱን በቆላማው የኤርትራ ክፍል አድርጎ ሲንቀሳቀስ፤ ሌላው ሊበራል ፕሮግራሲቭ ፓርቲ በሚል ስያሜው መሠረቱን በደጋግው የኤርትራ ክፍል አድርጎ መንቀሳቀስ ጀመረ።

የሙሴም ሊግ /ራቢጣ አል ዓረቢያ/ ዓላማው በምዕራባዊ ቆላ የሚኖረው ህዝብ በቋንቋ በሐይማኖትና በጣህል ከሱዳን ጋር ስለሚመሳሰል ከኤርትራ ተገንጥሎ ከሱዳን ጋር ይዋሐድ የሚል ነው።

ሊበራል ፕሮግራሲቭ ፓርቲ ደግሞ ዓላማው ከሙሴም ሊግ ሳይቃረን ደጋግውና ትግርኛ ተናጋሪውን ክፍል ከመረብ ማዶ ከሚገኘው ወገኑ ጋር አዋህዶ ነፃ መንግስት ለማቋቋም ነበር። የኤርትራ ትግርኛ ተናጋሪዎችን ከትግራይ ጋር ቀላቅሎ ነፃ አገር ለመመስረት መሆኑ ነው። ሌላው ደግሞ የኢጣሊያ ክልሶችና የቀድሞው ወታደሮች እንዲሁም የኢጣሊያ ወዳጆች ተደራጅተው የመሠረቱት “አፍቃፊ ኢጣሊያ ፓርቲ” ሲሆን፤ ዓላማው በነፃነት ሽፋን የኢጣሊያ የበላይነት (በሞግዚትነት) እንዲቀጥል የሚፈልግ ነው። ከፍተኛ የገንዘብ ድጋፍም ከኢጣሊያ በኩል ይደረግለት ነበር። ሙሴም ሊጉም በዓረቦች ይደገፍ ነበር። እንግሊዝ የወለደችው ፕሮግራሲቭ ፓርቲ ደግሞ በእንግሊዝ ይደገፍ ነበር።

እንደሚታወቀው እንግሊዝ በወቅቱ ሱዳን ግዛት ስለነበረች የኤርትራን ግዛት ከሱዳን አጣምራ መያዝ ትፈልግ ነበርና ፕሮግራሲቱን ፈጥራ ማሳደግ ነበረባት። ሙሴም ሊጉንም ቢሆን ዓላማው ከተሳካ በተዛዋሪ የእንግሊዝ አላማ መሳካቱ መሆኑ ግልፅ ነው። ሙሴም ሊጉና ፕሮግራሲቱ የተለያዩ ይምሰሉ እንጂ በዓላማም በውልደትም አንድ ነበሩ። ነገር ግን ሁሉም ቅድመ ዝግጅቷ ሳይሳካ ቀረና የተባበሩት መንግስታት ድርጅት ከተለያዩ ገለልተኛ አገሮች የተውጣጡ አባላት ያሉበት ኮሚሽን አቋቁሞ ወደ ኤርትራ ሄደው የህዝቡን ትክክለኛ ፍላጎት እንዲያጤኑ አዘዘ። ኮሚሽኑ የታዘበው ከፍተኛ የአንድነት ስሜት ነበረና ይሄንኑ ሪፖርት አደረገ። ሪፖርቱን መሰረት በማድረግም ትዋሐድ፣ ነፃ ትውጣ፣ በፌዴሬሽን ትተሳሰር የሚሉ ተወካይ አገሮች ነበሩ።

የተባበሩት መንግስታት ድርጅት በፌዴሬሽን ትተሳሰር የሚለውን ውሳኔ ተቀበለው። ይህም ሙሉ በሙሉ የአሜሪካ ይሁንታ የነበረ ሲሆን፤ ኃያሏ አሜሪካ በኤርትራ የሚገኘው “ሬዲዮ ማሪና” የተባለው የመገናኛ ጣቢያዋ ደህንነትን መሠረት ያደረገ ነውና ለጊዜው ኢትዮጵያ እንደምትሻሻት መርጣ የፌዴሬሽን ፎርሙላውን ደገፈች።

በዚህ መሠረት የእንግሊዝ የሞግዚትነት አስተዳደር እክትሞ ኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር በፌዴሬሽን እንድትተዳደር በመስከረም ወር 1945 ውሳኔው ፀደቀ። የአንድነት ቡድኑ ፓርቲ መሪ የነበሩት ተድላ ባይሩ በፌዴራሉ መንግስት ስር የኤርትራ ፕሬዝዳንት፣ የሙሴም ሊጉ ፓርቲ መሪ ሼህ ዓሊ መሐመድ ሙሴ ራዳይን ደግሞ የኤርትራ ምክትል ፕሬዝዳንት ሆነው ተሾሙ።

ሁለቱ አገሮች ለተወሰኑ አመታት በፌዴሬሽን ሲተዳደሩ ቆይተው ከ5 ዓመት በኋላ በ1950 ዓ.ም በፌዴሬሽን ምክር ቤት ውሳኔ ውህደት ተፈጥሮ ኤርትራ የኢትዮጵያ አንደኛዋ ክፍለሀገር /13ኛዋ/ ሆነች። የኤርትራ ፕሬዝዳንት እና ምክትል ፕሬዝዳንት የነበሩትና ግብራበሮቻቸው ኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር ስትዋሃድና ፌዴሬሽን ሲፈርስ የኤርትራ ክፍለሀገር አስተዳዳሪነት ይሰጠናል ብለው ተስፋ አድርገው ነበር። የኢትዮጵያ መንግስት ራስ እንዳርጋቸውን ስለሾመባቸው አኩሪፈው አገር ጥለው ወደ ግብፅ ተሰደዱ።

በዚህ ጊዜ በመካከለኛው ምስራቅ በሰደት የሚኖሩ ሙሴም ኤርትራውያን ኤርትራ በትጥቅ ትግል ነፃ መውጣት አለባት ብለው በመነሳት የመጀመሪያውን ድርጅት የኤርትራ ነፃነት ግንባር በሚል ስያሜ አቋቋሙ። ግንባሩ የሙሴም ኤርትራውያን እንደሆነና ትግሉም የዓረብ ህዝቦች እንደሆነ አድርገው በመነሳታቸው የዓረብ አገራት ለግንባሩ ልዩ ድጋፍ እንዲያደርጉ አነሳሱባቸው። የዓረብ አገራት መሪዎችም ድጋፋቸውን ሰጡ። ሶሪያና ኢራቅ የግንባሩ የረጅም ጊዜ ዋና ደጋፊዎች

ነበሩ። ግንባሩ የዓረቡን ዓለም ድጋፍ ካገኘ በኋላ ግን አዲስ የተቋቋመ እንደመሆኑ መጠን የሰው ኃይሉ መጎልበት እንዳለበትና ክርስቲያንንም በትግሉ ማሳተፍ እንደሚገባ ካሰረዱ በኋላ የሃይማኖት ልዩነት ሳይደረግ ሁሉንም ኤርትራዊ ያቀፈ የኤርትራ ነፃ አውጭ ግንባር /ጀብሐ/ን በ1952 ዓ.ም መሠረቱ። የጀብሐ /በአርበኛ አጠራሩ/ ታጋዮች ለማሰልጠን ሱዳን ካርቱም ውስጥ የማሰልጠኛ ትምህርት ቤት አቋቋሙ።

ጀብሃ ኤርትራዊ የሆነ እድሜውና ጤንነቱ የሚፈቅድለት ሁሉ ወደ ካርቱም እንዲገባና ወታደራዊ ስልጠና እንዲወሰድ፣ ለትጥቅ ትግል እንዲዘጋጅ፣ እድሜውና ጤናው የማይፈቅድለት የእርዳታ እጁን እንዲዘረጋ ጥሪ አቀረበ። በርካታ ወጣቶችም ቀስ በቀስ ተቀላቀሉት። የኢትዮጵያና የኤርትራ አብሮነትና አንድነት ያልተዋጠሳቸው ቡድኖች ሁሉ ከኤርትራ ወጥቶ ካርቱም የገባውን ወጣት እጃቸውን ዘርግተው ተቀበሉት። በውትድርና ሙያ አሰልጥነው አስታጠቁት። የዓረቡ ዓለም መሪዎች ለጀብሐ የኢኮኖሚ የፖለቲካና የወታደራዊ ድጋፍ በመስጠት የጀብሐን አድገት በማፋጠን ለትጥቅ ትግል አዘጋጁት። ጀብሐ ባገኘው ወታደራዊ ስልጠና በመጠቀም መኖሩን ለማሳወቅ ታጣቂዎቹን ወደ ኤርትራ ምዕራባዊ ቆላ አሰርጎ አስገባ። ጅብሐ በሽምቅ ውጊያ ስልት ሲጠቀም ዓመታት ተቆጠሩ። ድርጅቱ ኃይሉ እያደገ፣ ጥራት ያለው መሣሪያ ከደጋፊዎቹ እያገኘና ልምድ እያዳበረ ሄደ። ስልቱንም እያሻሻለ በፈንጂ ድልድዮችን ማፍረስ፣ የፋብሪካዎችን፣ የመብራትና የውሃ ጀኔሬተሮችን ማቃጠል ጀመረ።

ቀደም ሲል የኢትዮጵያ መንግስት ጦር መጣ ሲባል ይሸሹ የነበሩት የጀብሐ ተዋጊዎች፣ እያደር ፊት ለፊት እየተጋፈጡ ሽግግቸውን ገትረው መዋጋት ጀመሩ። በዚህ አይነት ዕኑ ፍልሚያ ለዓመታት ሲታገሉ ቆይተው ጀብሐ ውስጥ ባሉት ታጋዮች መካከል አለመግባባት ተፈጠረ።

ይህን የአለመግባባት በርካቶች መነሻው የሃይማኖት ጉዳይ እንደነበርና በሙሴሊምና በክርስቲያን ታጋዮች መካከል የተፈጠረ ቅራኔ ነበር በማለት ይገልጹታል። ሙሴሊሙ የበላይ፣ ክርስቲያኑ የበታች ሲሆን ክርስቲያኑ ተነጥሎ ወጣ የሚሉ የተሳሳቱ ገለፃዎች አሉ። ነገር ግን የክፍፍሉ ዋና ምንጭ ኢሳያስ አፈወርቂም ቆይቶ እንዳመነው የአሜሪካ ሰውር ሴራ ነበር።

እስላማዊነትን ተሳብሶ የተነሳው ጀብሐ ኃይሉ እየጠነከረ ሲሄድና የዓረቡ ዓለም እገዛ እያጎለበተው የኢትዮጵያ መንግስት ስጋት መሆን ሲጀምር፣ ምናልባትም ድል ቢቀናው ወደፊት ፀረ-አሜሪካ እንደሚሆንና ከወዳጆቹ ከዓረቡ ዓለም ጋር እጅና ጓንት ሆኖ እንደሚቀጥል አሜሪካ ታውቃለች። ስለዚህ ምንም እንኳ ወዳጅነቷ በወቅቱ ከኢትዮጵያ ጋር እጅግ ጠንክሮ የቀጠለበት ዘመን ቢሆንም፣ በጎን በሰለላ ድርጅቷ በኩል

በሃይማኖት ሽፋንም ይሁን በሌላ ምክንያት በጀብሐ ውስጥ ክፍፍል እንዲነሳና እርስ በርስ እንዲፋጁ ማድረግ ነበረባትና እሱን አድርጋለች።

በዚህ መሠረት በጀብሐ ውስጥ “የሙሴሊም ታጋዮች የበላይነት ጎልቷል፣ ክርስቲያን ታጋዮች የበታች ሆነዋል፣ ጀብሐ አላማውን እየሳተ ነው ... ወዘተ የሚል አላማን ፕሮፓጋንዳ ተሰራጫና ከተለያዩ የኤርትራ ግዛቶች እየመጡ በመጀመሪያው ግንባር በጀብሐ ስር ሆነው ለመታገል የፈቀዱት ንዑሳን ቡድኖችና ግለሰብ ታጋዮች እንዲያኮርፉ ተደረገ። በዚህም በተለያዩ የውጊያ ቀጠናዎች ተመድበው በሚታገሉ ሠራዊቶች መካከል ክፍፍሉን እንዲያስነሱ የተመለመሉት ተልዕኳቸው ተሳክቶ፣ ግጭቱ ተባብሶ ቀጠለና ከግንባሩ ያፈነገጡ ሦስት ቡድኖች ተቋቋሙ።

እነርሱም በባርካ አካባቢ “የኤርትራ ነፃነት ኃይሎች” (አቤላይት)፣ በቀይ ባህር አካባቢ በኦስማን ሳልህ ሳቢ የሚመራው “ህዝባዊ ሀርነት ኃይሎች” እንዲሁም በአካላትካይ በኢሳያስ አፈወርቂ የሚመራው “ሰልፊ ናፅናት ኤርትራ” ናቸው። እነዚህም ሦስቱ በ1964 ዓ.ም ግንባር ፈጥረው “የኤርትራ ነፃነት ህዝባዊ ኃይሎች” የሚል ድርጅት አቋቋሙ። ወዲያውም በ1965 ዓ.ም “የኤርትራ ህዝባዊ አርነት ግንባር (ህዝባዊ ግንባር ሐርነት ኤርትራ)” ተብለው እንደገና ተደራጁ። ያለግንም ጣልቃገብነት በራሳቸው ጊዜ ከጀብሐ የተገነጠሉ ሆነው እንዲሳሉና፣ ጉዳዩ የሰልጣን ሆኖ እንጂ የቀድሞውን ዓረባዊ የጀብሐ አነሳስ እንዳልጣሱ ለዓረቡ ዓለም በሚጠቁም ሁኔታ የግንባራቸውን ስያሜ በዓረቢኛ ቋንቋ “ሻዕቢያ” አሉት። በዚህ መሠረት በጃንሆይ የሰልጣን ዘመን መገባደጃ ዓመታት ላይ ለኤርትራ ነፃነት እንታገላለን ብለው የተሰለፉ ሁለት አበይት ተቃራኒ ድርጅቶች ተፈጥረው ነበር ማለት ነው።

የመጀመሪያው “የኤርትራ ሀርነት ግንባር” በዓረብኛ አጠራሩ “ጀብሐ” እና “የኤርትራ ህዝባዊ ሐርነት ግንባር” በዓርበኛ አጠራሩ “ሻዕቢያ”። እነዚህ አንድ የነበሩና ባለመግባባት ከሁለት የተከፈሉ ቡድኖች በሰልጣን ክፍፍል፣ በሃይማኖት ልዩነት፣ ወይም በዓላማና በርዕዮተ ሙራራቅ አልነበረም የተከፈሉት። ጀብሐ ውስጥ ክርስቲያኖች ነበሩ። በሻዕቢያም ውስጥ ሙሴሊሞች ነበሩ። ጀብሐ ውስጥ ክርስቲያን አመራሮች ነበሩ፤ በሻዕቢያ ውስጥም ሙሴሊም አመራሮች ነበሩ። ጉዳዩ የባዕዳን ረቂቅ በሁለት ቢላዋ የመብላት ዘዴ የከሰተው ነው።

ሻዕቢያ በተቋቋመ በአጭር ጊዜ ውስጥ የራሱ እዝ ያለው ተዋጊ ኃይል አደራጀና ቆላውን ክፍል ለጀብሐ በመልቀቅ በደጋው አካባቢ መንቀሳቀስ ጀመረ። በቀጣዩ እቅድ መሠረት ሻዕቢያ የደረሰው ትዕዛዝ ከጀብሐ ጋር ተፋልሞ ድል እንዲያደርገውና፣ ለዚህም ጀብሐ በቆላው አካባቢ ሆኖ በዓረቦች ከሚደረግለት የመሳሪያ እርዳታ የበለጠና የተሻለ

ዘመናዊ መሣሪያ ለሻዕቢያ አሜሪካ እንደምትለግስ ቃል ስለገባች እሱው ተግባራዊ ተደረገ። ይህ የኢትዮጵያ መንግስት ሳያውቅ በሚሰጥር ሲከናወንም፤ ከኢትዮጵያ ጋር ወዳጅ የሆኑት አሜሪካውያን በይፋ ጀንባይን "ከሻዕቢያ ጋር ጉዳዩን በድርድር መፍታት መሞከሩ የተሻለ እንደሚሆን በመምከርና፤ ከዚያ በፊት ግን ዓረባዊ ስሜት ያለውን ጀብሐን እራሱ ሻዕቢያ እንዲያጠፋው እርዳታውን ለሻዕቢያ ቢያደርጉ የተሻለ ነው" እያሉ በወዳጅነት ያግባቡ ነበር።

እናም ሻዕቢያ በጀብሐ ላይ ጦርነት ከፍቶ ሁለቱ ሲፋሉው ከ1964 - 1966 ዓ.ም ድረስ የኢትዮጵያ መንግስት ትንፋሽ ማግኘት ችሎ ቆይቶ ነበር። የሻዕቢያና የጀብሐ ጦርነት ለዓመታት እንደቀጠለ ቆይቶ ስለነበር በደርግ ጊዜም አልተጠናቀቀም። በመጨረሻ በሻዕቢያ የበላይነት ተጠናቆ በ1970ዎቹ የመጀመሪያ ዓመታት ጀብሐ ከትጥቅ ትግሉ ጎራ እስከመጨረሻው ተሰናበተ። አሜሪካም እርዳታ አላላች። ከደርግ ዘመን በፊትና በኋላ ሻዕቢያ ቀላልና ከባድ መሣሪያዎች ከምርኮና ከደጋፊዎቹ ከአሜሪካውያን በብዛት አሰጣጠ።

ኤርትራዊ የሆነ ወጣት በውዴታ ግዴታ ለትጥቅ ትግሉ ከጎኑ እንዲሰለፍ በማድረግ የሰው ኃይሉን አሳደገ። ሠራዊቱም ለአመራርና ለቁጥጥር እንዲመች በከፍተኛ ጦር አደራጅቶ ስለቱንም ለውጦ ወደ መደበኛ /Conventional/ ስልት ተሸጋገረ።

በዚህ መሰሉ አካሄድ የተጀመረው ትግል ከሌሎች የኢትዮጵያ የሽምቅ ተዋጊዎች ጋር የተቀናጀ እንቅስቃሴ ጋር ተዳምረው የደርግን ስርዓት እስከመጣል የደረሱ ሲሆን፤ ትግሉ ከንጉሠ የግዛት ዘመን መገባደጃ ጊዜ አንስቶ የተጀመረ ነበር። ከዚያም ከደርግ ውድቀት በኋላ ኤርትራ በ1984 ዓ.ም ተገነጠለች። ይህ ሁሉ ፍልስፋት የወጣ ነገር የተከፈተው በእነዚያው በኃያላኑ ሽር ጉድ ነው። ኢሳያስ አፈወርቂ ዛሬ ላይ ሆኖ "እኔን የወለደኝ ሲ.አይ.ኤ ነው" እያለ ከተጣሉ በኋላ አሜሪካ ላይ ይፎትታል።

ያ ሴራቸውም ዛሬም ድረስ ወንድማማች ህዝቦችን እያፋጀ ይገኛል። ምንትሴ ፓርቲ ቅብጥርሴ ፓርቲ ... ቢባል ያው ዞሮ ዞሮ ወላጆቹ ባዕዳን ናቸው። መውለድ ብቻ ሳይሆን የረቀቀ ጡጦ እያጠቡ ያሳድጋሉ። አሳድገው "ጧሪ" ያደርጓቸዋል። መሣሪያ እየገዙ የራሳቸውን ወገን በመፍጀትና በማስፈጀት ያሳደጓቸውን ወላጆች ውለታ ይመልሳሉ።

ጃንሆይ "ጀብሐን አጥፋልኝ" ብለው ለኢሳያስ እርዳታ ሰጥተዋል የሚለውን በይፋ ሲገልፁ የኖሩት ባዕዳኑ፤ ለረጅም ዓመት ራሳቸው ሻዕቢያን እንደረዱና እንደወለዱት ግን ትንፋሽ ብለው አያውቁም። አዎ ጃንሆይ ሰጥተዋል። ነገር ግን ጀብሐ ሙሉ ለሙሉ ሙሰሊም ባይሆንም የዓረብነት ስሜቱን ፈርተው አሜሪካኖች አካሄዱን ስላልወደዱት እንዲጠፋ

ይፈልጋሉና ሻዕቢያን ለመርዳት በሰውር መሳተፋቸውን የሸሸጉት አንባ፤ ጃንሆይን መገፋፋታቸውንም ረስተው በስተመጨረሻ "ጃንሆይ ሻዕቢያን አምነው ባይረዱ ኖሮ የተሻለ ይሆን ነበር" እያሉ የዛሬውን መገንጠል እያነሱ የተሰማቸውን ሲገልፁ "ሁለቱንም ደርበው መምታት ነበረባቸው" ብለው ይሳሉታሉ። እነሱ እንዲህ ናቸው።

ያኔ መሳፍንቱን መሣሪያ እየሰጡ በእነአጼ ቴዎድሮስ ዘመን ያፋጁ እንደነበር ሁሉ እሁንም፤ ምናልባትም ወደፊት ያፋጁናል።

የኤርትራ ጉዳይ ተጀምሮ እስኪጨረስ የነበረው ሂደት በአጭሩ ያየነውን ሲመሰል፤ በቁጥር አንዱ መፅሐፍ እንዳየነው በአጼ ዮሐንስ 4ኛ ጊዜ እንግሊዝና ጣሊያን አገራት ለአገራቸው በ1881 ዓ.ም የነጠቋት ባህረ ነጋሽ /ኤርትራ/ ከ64 ዓመታት በኋላ ከኢጣሊያ አገዛዝ ነፃ ወጥቷ፤ በጃንሆይ ልዩ የዲፕሎማሲ ጥረት ወደ እናት አገሯ ተቀላቅላ 40 ዓመታት እንዳሳለፈች በደርግ ውድቀት ማግስት ራሷን የቻለች አገር ሆነች።

መስከረም 1 ቀን 1952 ዓ.ም ኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር የተዋሃደችበት ገኛ ዓመት ከብረ በዓል በታላቁ ቤተ-መንግስት በተከበረ ጊዜ ልዩ ልዩ ሰዎች በጃንሆይ ፊት ንግግር አድርገው ነበር። ከእነዚህም ውስጥ አንዱ ተናጋሪ ክቡር አባ ጉግሣ ግደይ ነበሩ። አባ ጉግሣ ግደይ የኤርትራን ጉዳይ በሚመለከት ያደረጉት ንግግር እንዲህ ይነበባል።

"... ኤርትራ በግርማዊነትም ብርቱ ድካምና ትግል ከባድ አገዛዝ ነፃ ከወጣች 7 ዓመት ጨርሰን 8ኛውን ዓመት መጀመራችን ነው። ግርማዊነትም ዘወትር የማይደክም ህሊና በፈጣሪው ተማምኖ የጀመረውን እፍፃሜው ሳያደርስ በማይተው ሰፊ በሆነ ልቦናም ታግሰው ኤርትራን ከእናት አገሯ ከኢትዮጵያ ጋር አቀላቀሏት። ኤርትራ በር ናት። የኢትዮጵያ ጉሮሮ ናት። ህይወት የሚሰጥ ምግብ የሚያልፍባት ሊባል ይችላል። ሰው ጉሮሮው ከታነቀ ህይወት የለውም።

ጃንሆይ፤ እንደ ሰው በር የሌለው ትልቅ አዳራሽ ቢሰራ እብድ በተባለ ነበር። ባለፉት ዘመናት ኢትዮጵያም በር የሌላት ውብ ህንፃ መሰላ ትታይ ነበር። ዳሩ ግን ግርማዊነትም ሌት ከቀን ያለ እረፍት ጥረው ተጣጥረው በሯን ከፍተው ባህሯን ተረክበው ይኸውና ሰው ሁሉ በነፃነት ወደ ውጭ አገር እንደፈቀደው ይመላለሳል። ቶሎ ብለውም የመርከብና የአየር ትምህርት ቤት አቋቁመው በሚገባ ሠርተዋል።

ከብዙ ስራ በኋላ እረፍት ለህይወት አስፈላጊ ነው። ነገር ግን ግርማዊ ጃንሆይ ከዚህ ሁሉ ስራቸው በኋላ እረፍት ያደርጋሉ የሚል ሰው አይገኝም። ቢገኝም ህሊና የሌለው ሰው ነው ተብሎ በተፈረደበት ነበር። ..." እያለ ይቀጥላል (ፍሬ ከኖፍር 1952)

የኤርትራ ተወላጅ የሆኑት ሌላው የእለቱ ተናጋሪ የነበሩት ብላታ መሐመድ ኡስማን የነበሩ ሲሆን፣ ካደረጉት ረጅም ንግግር ውስጥ ጥቂት አንቀጾችን ጨምረን እንለፍ።

“... ግርማዊ ሆይ ኤርትራ ግዛትዎ በፋሽስቶች ተወርራ ከእናትዎ ኢትዮጵያ ተነጥላ፣ጥንታዊ ክብሯን አጥታ በጠላት አገዛዝ ስር ወድቃ የግርማዊነትዎ አርቆ ተመልካችነት የወጡት ተስፋ ባለማቋረጥ እነሆ ጽኑ በሆነ መሠረት ላይ የጣሉት ተስፋ ተፈፅሞ ኤርትራን ከጠላት መንጋጋ ፈልቅቀው ነፃነቷን አልብሰው መታየቷ ግርማዊነትዎ ከፈፀሟቸው እጅግ ሰፊና ታላላቅ ከሆኑት ታሪካዊ የድካም ፍሬዎች አንዱን ምዕራፍ ይዞ የሚገኘው የኤርትራ ከእናትዋ ከኢትዮጵያ ጋር መዋሃድ ነው።

ግርማዊ ሆይ፡- እኛ ኤርትራውያን ህዝቦችን ከጠላት አገዛዝ ነፃ ለማውጣት ልዑል እግዚአብሔር ፈቃዱ ሆኖ በዘመናችን ግርማዊነትን ስለሰጠን ከሙሉ ጤንነት ጋር እድሜን እንዲሰጥልን ፈጣሪን ከመለመን በቀር ግርማዊነትዎ ለእኛ ለህዝቦችዎ የፈፀሟቸውን ታሪካዊ ስራዎች ይህን ያህላል ወይም ይህን ይመስላል ብሎ ለመተንተን ችሎታይ ስለማይፈቅድልኝ ንግግራን ባጭሩ አቆማለሁ።” (ዝኒ ከግሁ)

ጃንሆይና አዲሱ የመንግስት አወቃቀር

አፄ ኃይለስላሴ ከሰደት ከተመለሱ በኋላ ከሚያዝያ 27 ቀን 1933 ዓ.ም ጀምሮ እስከ 1966 ዓ.ም ያለ እረፍት ይችን አገር ለመገንባት በተቻላቸው ሁሉ ጥረዋል። ከሰደት እንደተመለሱና ኢትዮጵያም በእንግሊዞች የበላይነት ከነበረችበት ጊዜ ጀምሮ በውስጥ አስተዳደራቸው ጣልቃ ሰላልገባች ሕጎችን ሲያወጡ፣ አዋጆችን ሲያውጁ፣ ድንጋጌዎችን ሲደነግጉ ... ነው ያሳለፉት።

ነፃነት በተመለሰ ማግስት የአገሪቱ ታላላቅ ሰዎች በሦስት ተከፈሉ። ሰደተኛ፣ አርበኛ፣ ባንዳ በሚል። ባንዶችን በተመለከተ ወንጀላቸውን የሚያጣራ ልዩ ፍርድ ቤት እንዲቋቋም ተደረገ። በሰደተኞችና በአርበኞች መካከል ግን ከረር ያለ ውዝግብ ተፈጠረ። በዚህ ላይ አንዱ የአንዱን ስም በከንቱ እያነሳ መወንጀል፣ የግል ቂም በቀልን

ለመወጣት በሐሰት ስም ማጥፋት፣ ሹመት ለማግኘት ያልነበሩትን “ነበርን” ማለትና የመሳሰሉት ጉዳዮች ለፍርድ የማይመች ሁኔታን ፈጠሩ። ንጉሠ ሰደተኞችን ማስከፋት አልፈለጉም፣ ራሳቸውም ሰደተኛ ናቸውና። አርበኞችን ማግለል አይችሉም፣ ከሃዲ መባልን ይፈራሉና። ባንዶችንም በሙሉ ማጥፋት አይችሉም፣ አገር ምድሩ ባንዳ ነበርና።

በዚህ ውዝግብ አረበኞች ተሸነፉ። ሰደተኞች ትልልቁን ስልጣን ያዙ። እዚህ ላይ ፍትሐዊ የስልጣን ክፍፍል አለመደረጉ ብዙዎችን አሳዝኗል። ለተሟላቸው ሰፋፊ መሬት ተሰጣቸው። ንጉሠ ከሰደት መልስ የመጀመሪያ ስራቸው ያደረጉት የሚኒስትሮች ምክር ቤት አዲስ ሹመትን ማዕደቅ ነበር። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ማለትም ከ1933 ዓ.ም በኋላ ባሉት ተከታታይ ዓመታት አዳዲስ ሕግና ደንቦች እየቆሙ፣ የነበሩት እየተሻሻሉ አዲስ አስተዳደራዊ መዋቅር ለመዘርጋት ተቻለ።

ለምሳሌ በ1934ቱ የአገር ግዛት ደንብ መሠረት ኢትዮጵያን በ12 የሸዋ፣ የአርሲ፣ የሐረርጌ፣ የሲዳሞ፣ የጋሞጎፋ፣ የከፋ፣ የኢሊባቡር፣ የወለጋ፣ የጎጃም፣ የበጌምድር፣ የወሎ፣ የትግራይ ተብለው ተከፈሉ። “የአውራጃ ግዛት” ተብለው ተከፍለው የነበረ ቢሆንም በኋላ በ1938 ጠቅላይ ግዛት ተሰጥኖ ለግብር አሰባሰብ ምቹ እንዲሆኑ ተደረገ። ከዚያ በኋላ ነው ኤርትራ ስትጨመር 13፣ በሐረርጌ ግዛት ስር የነበረው ባሌ ራሱን ሲችል 14 የሆነው። አዲስ አበባም “እምብርት” ተብላ በ1940 የጠቅላይ ግዛት ማዕረግ ተሰጣት።

በመጀመሪያው ሹመት የአገር ግዛት፣ የፅህፈት፣ የውጭ ጉዳይ፣ የትምህርት፣ የፍርድ፣ የንግድና ኢንዱስትሪ፣ የፖስታ የቴሌግራፍና የቴሌፎን ሚኒስቴር መስሪያ ቤቶች እንደ አዲስ ተዋቀሩ። በየጊዜውም እየበዙ፣ እየሰፉ ሄደዋል። በዚህ መሰሉ የማዕከልና የክፍለ አገር ክፍፍል መሠረት አዲሱ የአገር ግዛት ደንብ ተግባራዊ ሆነና ዋናውን ስልጣንና ሰፊውን ስራ የአገር ግዛት ሚኒስቴር የሚሰራው ሆነ።

አዲስ የተቋቋመው የሚንሰትሮች ካሊኒ

ከንጉሡ የሚመነጨውና በማዕከል ከሚኒስትሩ ቢሮ ወደታች የሚተላለፈውን የሰራ አመራር በክፍለ አገር ደረጃ በተግባር ላይ የሚያውሉ የአገር ግዛት ሚኒስትር ባለሥልጣናትና ሠራተኞች፤ 1. ጠቅላይ አገር ገዢዎች፤ 2. ዳይሬክቶሮች፤ 3. ፀሐፊዎች፤ 4. የአውራጃ፤ የወረዳና የምክትል ወረዳ ገዢዎች፤ 5. ዳኞች፤ 6. የኃይል አዛዦች፤ 7. ወታደሮች፤ የፖሊስና የፀጥታ ተወካዮች፤ 8. ሌላ አግባብ ያላቸው፤ ለምሳሌ የገንዘብና የጤና ሚኒስቴር መስሪያቤቶች ተወካዮች ናቸው።

የአገር ግዛት ሚኒስቴር መስሪያ ቤት ሁለት ዋና ተግባራት አሉት። በአንድ በኩል በፀጥታ፣ በፖሊስ፣ በወህኒ ቤት፣ በጠረፍ ጥበቃና በኢሚግሬሽን ክፍሎች አማካኝነት የመንግስትን ደህንነትና ፀጥታ መጠበቅ፤ በሌላ በኩል በልዩ ልዩ የግብር፣ የቀረጥና የብድር ምንጮች የመንግስትን የገንዘብ ገቢ መጠን ማሳደግ ናቸው።

በአዲሱ መንግስታዊ አወቃቀር ላይ ታማኝ ባለሥልጣናትን እየሾሙ፤ የሁሉም የበላይ ንጉሠ ነገስቱ ሆነው ሚኒስትሮች አስከ ቀበሌ ድረስ ስራው በተዋረድ እንዲቀጥል እያደረጉ በደዋዝ መስራት ጀመሩ። እንደተባለውም የመንግስት ገቢ በግብር፣ በቀረጥ፣ በአገልግሎት ክፍያዎች ላይ ተመሰረተ። የገቢ አሰባሰብን በተመለከተም በተለያዩ ጊዜያት ልዩ ልዩ ድንጋጌዎች እየወጡ ተግባራዊ ተደረጉ።

ከ1928 - 33 የነበረው የፋሽስቶች ቆይታ የንጉሡን ስልጣን ለማጠናከር ረድቷል። ለአብነት ያህል አንዳንድ ተቃዋሚዎቻቸው ተደምስሰዋል፤ የሥራ ገንቱና መሳፍንቱ የግል ጦር ፈርሷል። ምንም እንኳን ጣሊያን ዝሙትን አስፋፍቶ፣ ባህልን በርዞ፣ አንድ ህዝቦችን ለራሱ

በሚያመች መንገድ በብሔር፣ በጎሳ፣ በሃይማኖት ለመከፋፈል የሸረበው ሴራ ባይዘነጋም፤ አንዳንድ የመሠረተ ልማት ዝርጋታዎቹን ለራሱ መጠቀሚያ ሲል ለማከናወን እንቅስቃሴ ጀምሯል። በሕግ ሽረው ያልሻሩትን የባሪያ ስርዓት ሙሉ ለሙሉ እንዲደመሰስ አስችሏል። በዚህም በገንዘብ ተቀጥረው የሚሰሩ ሰዎች በመበርከታቸው ጅምሩን ካገቡ ለዝም አጠናክረው እንዲቀጥሉበት ረድቷል።

ከጦርነቱ በኋላ በእንግሊዝ ተፅዕኖ ስር ቢሆንም፤ በትምህርት፣ በአስተዳደር፣ በጦር፣ በፖሊስ፣ በፀጥታ፣ በቢሮክራሲ፣ በመንገድ፣ በመገናኛ በንግድና በገንዘብ ስራዎች፣ ድርጅቶችን መልሶ ለመገንባት በተወሰዱ እርምጃዎችና ኤርትራ ወደ እናት አገር የመቀላቀል ጉዳይ ተደማምረው የጃንሆይን ስልጣን የበለጠ ሲያጠነክሩ፤ በሌላ በኩልም የካፒታሊዝሙ ስርዓት የበለጠ እያደገ እንዲሄድ በር ከፍቷል።

ንጉሡ ከእንግሊዝ በኋላ በአሜሪካ፣ በስዊድን፣ በስዊዘርላንድ፣ በፈረንሳይ፣ በህንድ፣ በጆርጋንያ፣ በጃፓን አሰልጣኞችና አማካሪዎች፤ እንዲሁም እርዳታና እገዛ እየተደገፉ ሁሉንም ነገር በቁጥጥራቸው ስር ለማድረግ ችለዋል።

የጃንሆይ መንግስት ቢሮክራሲ ላዕላይ መዋቅሩ በተለያዩ በአዋጅ በሚቋቋሙ መስሪያ ቤቶች እየደረጀና ሕግ እየወጣለት ሲቀጥል፤ ታህታይ መዋቅሩ በልዩ ልዩ የገቢ አሰባሰብ መሰረቱን ጥሎ በየአለቱ እየዘመነና እየጠነከረ እንዲቀጥል ሆነ።

በወቅቱ የእንግሊዝ የበላይነት ጠንክር ያለ ነበርና የገንዘብና የወጪ ንግድ ቁጥጥሩ በእንግሊዞች የበላይነት ስር ነበር። ኢትዮጵያም የራሷ የሆነ የመገበያየት የወረቀት ገንዘብ አላሳተመችም። የእንግሊዝ የሁለት ዓመት ውል ካበቃ በኋላ ግን ነገሮች መልካቸውን ቀየሩ።

ከዚህ ቀደም የኢትዮጵያ የመገበያየት ገንዘቦች የማሪያ ትሬዛ፣ የኢጣሊያ ሊሬ፣ የእንግሊዝ ፓውንድ ስተርሊንግና የምስራቅ አፍሪካ ሽልንጎች ነበሩ። የገንዘብ ቦርዱም በእንግሊዝ ለንደን የነበረ ሲሆን፤ ከሦስቱ የቦርድ አባላት ሁለቱ እንግሊዛውያን እንዲሁ ኢትዮጵያዊ ናቸው።

በ1937 ዓ.ም ኢትዮጵያ የራሷን “የኢትዮጵያ ብር” አሳተመች። ስርዓት ያልነበረው የኢኮኖሚ መዋቅር ዘመናዊ እየሆነ ሄደ። እጅግ ዘመናዊ የተባለው የግብር አሰባሰብና አጠቃላይ የበጀት ስርዓቱ ተግባራዊ መሆን የጀመረው በ1953 ይሁን እንጂ ከነፃነት በኋላ ዘመናዊ የበጀት ስርዓትን ተግባራዊ ማድረግ ተችሏል።

ከነፃነት በኋላ ንጉሡ ኢትዮጵያዊ ምሁራንን ያሰማሩት በአምባሳደርነት እየሾሙ ነበር። አገር ውስጥም በትልልቅ የመንግስት ተቋማት ታማኝቸው የሆኑ ምሁራንን መድበዋል። የእንግሊዞች የበላይነት በነበረ ጊዜ የውጭ ግንኙነቱን በአምባሳደሮቻቸው አማካይነት እንዲከናወን

አድርገዋል። በዚህም ጥረት ለምሳሌ በሰኔ ወር 1936 ዓ.ም ቁጥራቸው ከ250 በላይ የሆኑ አሜሪካውያን የልዩ ልዩ ሙያ ባለቤቶች በፍራንክሊን ሩዝቤልት መልካም ፈቃድ ወደ ኢትዮጵያ መጥተዋል። እነዚህም በሲቪሉ ዘርፍ እንጂ በፖለቲካው ጣልቃ ገብነት አልነበራቸውም። ኢንጅነሮች፣ የቴክኒክ አማካሪዎች፣ ነርሶች፣ ዶክተሮች፣ መምህራን፣ አናጂዎችና የልዩ ልዩ ዕድገታዊ ባለሙያዎች ነበሩ።

ከ1937 በኋላ ግን ንጉሡ በነፃነት ከተለያዩ ስልጡን አገራት መንግስታት ጋር ግንኙነት በመመስረት አገር ግንባታውን በኢኮኖሚ፣ በጦር፣ በፖለቲካ፣ ወዘተ በስፋት ተያያዙት። ወደፊት እንደምናገኘው ሰፊ ያለው እገዛ ከአሜሪካ ነበር የተገኘው። የሚገርመው ግን ጃንሆይ አገር አይመርጡም። በአሜሪካ ድጋፍ ስራቸውን እየሰሩ በጎን ደግሞ የሶሻሊስቲን የዩጎዝላቪያን ድጋፍ ፈለጉ። አገኙም። ማርሻል ብርዝ ቴቶ ምርጥ ወዳጅ ሆነው ተገኙ።

የዩጎዝላቪያ እገዛ በኢኮኖሚው ዘርፍ ነበር። በተለይ በ1949 ዓ.ም የመጀመሪያውን ዘመናዊ የ5 ዓመት የበጀት እቅድ ነድፈው አበረከቱ። በዚህም ጥሩ የሚባል ኢኮኖሚያዊ እመርታ ታዩ። ከዚህ በኋላ በተከታታይ በወጡ የበጀት እቅዶች ዘርፈ ብዙ ስራዎች ተሰሩ። ይህም ከከፍተኛው የነዳጅ ማጣሪያ ፋብሪካ ጀምሮ እስከ አነስተኛ ተመሳሳይ የኢንዱስትሪ ዘርፍ፣ ከትልልቅ የትራክተር እርሻዎች እስከ አነስተኛው ተመሳሳይ የግብርና ዘርፍ፣ ከተራ እውራ ጎዳናዎች እስከ ዘመናዊ አየር መንገድ፣ በጦሩም ረገድ ከእግረኛ እስከ ታንክኛ፣ ከአየር ኃይል እስከ ባህር ኃይል በስልጡን አገሮች ድጋፍ ያቀላጥፋት ጀመር። እነዚህንም በአጭሩ በተከታታይ ለማየት እንሞክራለን።

የጃንሆይ መሬትና እርሻ

«በ1930ዎቹ አጠቃላይ የኢትዮጵያ የህዝብ ቁጥር የኤርትራን ህዝብ ሳይጨምር 20 ሚሊዮን ያህል ነበር። አጠቃላይ የኢትዮጵያ የመሬት ቆዳ ስፋት ደግሞ 120 ሚሊዮን ሔክታር ሲሆን፣ ከዚህ ውስጥ 80 ሚሊዮን ሔክታር ለግብርና ስራ ተስማሚ እንደነበር ተገምቷል»(ፕ/ር ላጵሶ 1983)

በ ፕ/ሩ ጥናት እንደተመለከተው በዚያ ወቅት 57 ሚሊዮን ሔክታር በመንግስት ይዘታ ስር የነበረ ሲሆን፣ ከዚህም ውስጥ 40 ሚሊዮን ሔክታር የሚገኘው በደቡብ፣ 15 ሚሊዮን ሔክታር በመሐልና በምዕራብ፣ 2 ሚሊዮን ሔክታር በሰሜን ነበር። ከ1933 - 1966 ዓ.ም የኢትዮጵያ ዋና ዋና የመሬት ይዘታ አይነቶች ደግሞ 1ኛ. የመንግስት ይዘታ፣ 2ኛ. የታላላቅ ጉልተኛ መሳፍንቶች፣ መኳንንቶች፣ ባላባቶች፣ ነጋዴዎች፣ የቤተ-ክርስቲያን፣ የጦርና የፖሊስ ሹማምንቶች ይዘታ፣ 3ኛ. የአርሶ አደሮች

የማላ ይዘታ ተብለው ይታወቃሉ። ንጉሡ በተለይ ከስደት መልሰ ለታላላቅ ሹማምንት በልዩ ሁኔታ የመሬት ችግር አድርገዋል።

ከ1933 ጀምሮ 5 ሚሊዮን ሔክታር መሬት ለሹማምንቶቻቸው በሰጠታ በርስትነት ለግሰዋል። እነዚህም የመንግስት ባለሥልጣን እንደመሆናቸው መጠን በከተማ እየኖሩ በተቀጣሪ ያሳርሳሉ። በዚህም ላይ ግብር አይከፍሉም ነበር። በተጨማሪም የመሬት ስጦታው ወደ ደቡብ ነበር። 20 ከመቶ ያህሉ የቤተ-ክርስቲያን ርስት ነው። ቤተ-ክርስቲያንም ለመንግስት ግብር መክፈል አታውቅም። አልለመደችም።

ቀደም ባለው ጊዜ በኢትዮጵያ ለቤተ-መንግስት፣ ለቤተ-ክርስቲያን፣ ለጦርና ለጉልተኛ ባለሥልጣኖች የገባሩ አገልግሎት የምግብ ግብር፣ የምርት ስፍር፣ የአስራት መዋጮ እየተባለ በአይነት ነበር የሚገበረው። በኃይለስላሴ ጊዜ ግን በጎንዘብ እንዲለወጥ ሆኗል። ሙሉ ለሙሉ የነበረ ባይሆንም።

ጃንሆይ “የ1923ቱን ሕገ-መንግስት መሠረት በማድረግ የመንግስት ገቢ በጎንዘብ ግብር እንዲሆን አውጀዋል። በአዋጁም መሠረት ከ1926 - 1927 ዓ.ም ድረስ ከአገሪቱ መኳንንት፣ ሻለቃና ባለማደሪያ ሹማምንቶች፣ ከከተማ ነዋሪዎችና ከገጠር ገባሮች በአንድነት ለመንግስት የጎንዘብ ግብር 2.5 ሚሊዮን ብር ገቢ ተሰብስቦ እንደነበር” የፕሮፌሰሩ ጥናት ያመለክታል።

ንጉሡ በ1934 በታወጀው የመሬት ግብር አዋጅ መሠረት ከወረራው በፊት በመሬት ላይ ተጥሎ የነበረው ግብር ህዝቡ በጦርነቱ ስለተጎዳ በሚል በግማሽ ቀነሱት። በ1927 በአንድ ጋሻ መሬት 30 ብር ይክፈል የነበረውን 15 ብር እንዲሆን ተደርጎ ነበር። በአዲሱ አዋጅ መሠረትም አንድ ወጥ ብሔራዊ የመሬት ግብር ሕግ ሲደነገግ ከአፈሩ ልማት አኳያ “ለም”፣ “ለምጠፍ” እና “ጠፍ” ተብሎ በሦስት ተመደበ። በአገር አቀፍ ደረጃ ለአንድ ጋሻ ለም መሬት በአመት 15ብር፣ በለምጠፍ 10 ብር በጠፍ 5 ብር እንዲሆን ተወስኖ የነበረ ቢሆንም፣ በተሻሻለው በ1937ቱ የመሬት ግብር አዋጅ ግን ለለም በዓመት 50 ብር ለለምጠፍ 40 ብር፣ ለጠፍ 15 ብር እንዲሆን ተደርጓል። ይህ የሆነውም በአይነት ይክፈል የነበረውን ተጨማሪ የአሰራት ግብር በጥሬ ጎንዘብ ለመተካት ሲባል ነው። የዋጋ ተመት በስራ ላይ የዋለው በሸዋ፣ በሐረር፣ በወሎ፣ በወለጋ፣ በአርሲ፣ በሲዳሞ፣ በኢሊባቡር፣ በጋሞ ጎፋና በከፋ በሚገኙ የተለኩ መሬቶች ላይ ነበር።

በሸዋ የርስት መሬት ላይ ዝቅ ያለ ተመን ሲጣልበት፣ የጎጃምና የበጌምድር መሬት ግን ግብሩ በቀድሞው ተመን ሆኖለት በአስራት በተገመተው እንዲከፍል ተደረገ። ከዚህ አዲስ እርምጃ ጋር በተያያዘም

ቀደም ሲል በገበሬው ላይ ተኔነው የነበሩት ልዩ ልዩ ክፍያዎችና የጉልበት ስራዎች ተሸረጡ።

ነገር ግን አዋጁ በበታች ሹማምንት እየተጣሰ ገበሬው ሕገ-ወጥ ጭቆናው አልቀረለትም። የንጉሡ ስርዓት ያለው የግብር አሰባሰብ ዓላማም ግቡን ሊመታ አልቻለም። በስተመጨረሻ ከፍተኛው ዓመታዊ ግብር 80 ብር የደረሰበት ሁኔታ ሲኖር፤ በ1958 ዓ.ም በታወጀው 3ኛው የመሬት ግብር አዋጅ መሠረት ባለመሬቶች ግብሩን እንደቀድሞ ለጉልተኛ ሳይሆን በቀጥታ ለመንግስት እንዲያሰጡ ተደነገገ።

ፕ/ር ባህሩ ዘውዴ “ይህ እርምጃ ተፈጻሚነት ቢያገኝ ኖሮ ርስተጉልትንና ሲሶ ጉልትን የመሻር ያህል ነበር። ነገር ግን እንዲህ አይነቶቹ ባለመብቶች በተለይም ርስተ ጉልተኞች ከፖለቲካ ስልጣን ጋር ባላቸው የተሳሰረ ግንኙነት ተጠቅመው የአዋጁን ተግባራዊነት ለማሰናከል ችለዋል። የቤተ-ክህነትን የጉልት መብት የመንካቱ ጉዳይ እንደሆነ ከቶም አልታሰበም” በማለት ያብራራታል።

የአጼ ኃይለስላሴ መንግስት ሲነሳ የመሬት ግብርና የገበሬ አመፅ የሚሉ ቃላቶች አብረው ይጠቀሳሉ። ነገር ግን የኢትዮጵያ ዋናው ሀብት ምናልባትም ብቸኛው ያኔ መሬት ነው። ሹመትና ሽልማት መሬት፣ የገቢ ምንጭ መሬት፣ ሁሉም ነገር መሬት ነውና የንጉሡ ዘመናዊ አስተዳደር ዝርጋታም ሆነ የመንግስት ገቢ በመሬት ላይ የተመሠረተ ነው። የመንግስትን ገቢ ለማሳደግ የመሬት ግብር ግድ ነው። ንጉሡን ወደ መሬት ያወረዳቸውም መሬት ነው። ጥፋታቸው የመሬት ግብር መጣላቸው ሳይሆን ሰፋፊውን መሬት ለሹማምንቱ መስጠታቸው፣ ሰጥተውም ግብሩን አለመጣላቸው፣ በክልሎች ደረጃ ከዘመኑ ፖለቲካ ጋር በተያያዘ ችግር ፍትሐዊ የግብር አጣጣል ማድረግ አለመቻላቸው ነው። ሆኖም በተደጋጋሚ የተለያዩ እርምጃዎችን ወስደዋል። በ1960 የመጨረሻውን የእርሻ ገቢ ታክስ አወጁ። እሳከዚህ ጊዜ ድረስ ከግብርናው የሚገኘው ገቢ እጅግ ዝቅተኛ ነበር።

የመጨረሻው አዋጅ እጅግ ፍትሐዊ የተባለና ሁሉንም ያማከለ፤ በመሬቱ አይነት ሳይሆን በምርት መጠን የሚለካ፣ ከፍተኛ ገቢ ያላቸውን በርክት ያለ ግብር የሚጠይቅ ሆኖ ቢታወጅም ማን ይፈፀመው? ገማች ኮሚቴዎች ማዳላት ጀመሩና አበላሹት። ምንም እንኳ ሰፊው መሬት ለግብርና ምቹ ሆኖ ቢገኝም፤ በተለያዩ ችግሮች ምክንያት በግብርናው ዘርፍ ተጨባጭ ለውጥ ሊመጣ አልቻለም። ለዚህ ደግሞ ዋናው ችግር ዘመናዊ የማምረቻ ግብአት አለመኖር ነው። ስለዚህ በውጭ ንግድ ላይ ያተኮረ ከፍተኛ የትራክተር እርሻ ተመራጭ ነበርና እሱን ተግባራዊ አስደረጉ።

የዚህ ተሳታፊዎች መንግስት፣ የውጭ ባለሀብቶችና የእገር ውስጥ ባለሀብቶች ናቸው። ባለመሬቶች የራሳቸውን መሬት ሲያርቡና ሲያሳርቡ፣ ሌሎች መሬት ተክራይተው ማረስ ጀመሩ። እነዚህ በሰፊ የእርሻ ልማት የተሰማሩ ባለሀብቶች በዋናነት በደቡብ ሸዋና በሁመራ አካባቢ ነበር። ለአብነትም በእንግሊዛዊው ሜቼል ኮትስ ኩባንያ የተቋቋመው የተንዳሆ የጥጥ እርሻ ልማት በአዋሽ ሸለቆ፣ በኤርትራ የጣሊያን ከበርቴዎች ያቋቋሙት የኤላበረድ እርሻ፣ በመንግስት በኩል በ1954 በአዋሽ ሸለቆ ባለስልጣን አማካኝነት የእርሻ፣ የአግሮ ኢንደስትሪና የሐይድሮ ኤሌክትሪክ እንቅስቃሴዎች ይካሄዱ ነበር።

ለተራው ገበሬም “ሁለገብ የእርሻ ልማት” በተሰኘ ፕሮግራም ምርጥ ዘርፍ ማዳበሪያ በማደል ግብርናውን ለማሳደግ ተሞክሯል። ይህም የእርሻ ዘደና ጥቅም ማስፋፊያ በሚባለው የመንግስት ተቋም አማካይነት ይከናወን ነበር። ከዓለም ባንክ በተገኘ እርዳታ የተቋቋመው የወላይታ እርሻ ድርጅት “ዋዱ” በሰፈራ ፕሮግራሙ አማካይነት የመሬት መጣብብን ለማቃለል በመቻሉ ደሃውን ገበሬ በማገዝ ውጤታማ ነበር።

የሰዊድን ዓለም አቀፍ የልማት ድርጅት /ሲዳ/ ገበሬውን በልማት ሊያገዝ ቢቋቋምም ሐብታም ባለመሬቶች እነሱን የሚያግደውን ሕግ ጥሰው ዋና ተጠቃሚዎች ሆኑበት። ይህም የጭላሎ እርሻ ልማት “ካዱ” በመባል የሚታወቀው ነው። ድሆችን ሊረዳ ተቋቁሞ ማናለብኞች ተሻመው ማለት ነው። ይሄው ነው። ፍትህ ከሌለ እርሻ ብቻ ሳይሆን “መና”ም ቢወርድ አይሳካልንም።

የትራክተር እርሻ በተስፋፋበት ጊዜ ለበርካታ ጭሰኞች መፈናቀል ምክንያት ሆነ። ምክንያቱም ባለመሬቶች በጭሰኛ ከማሳረስ ይልቅ መሬት ማስራየቱን አዋጭ ሆኖ አገኙት። እለት እለት የጭሰኛው ችግር እየተባባሰ ስለሄደም መንግስት የተለያዩ የመፍትሄ እርምጃዎችን ለመውሰድ ቢሞክርም አጥጋቢ አልሆነም።

በዚህ ረገድ መንግስት የጭሰኛውን ሁኔታ በሚመለከት በ1954 አንድ ኮሚቴ እንዲቋቋም አድርጎ ነበር። ይህ ኮሚቴ በ1957 ወደ “የመሬት ይዞታ ማሻሻልና ልማት ባለስልጣን” አድጎ ከዓመት በኋላ የመሬት ይዞታና አስተዳደር ሚኒስቴር መሸሪያ ቤት ለመሆን በቃ። በሂደቱም የጭሰኛውን ችግር ለመፍታት ተንቀሳቀሰ። “ነገር ግን የሚወጡት ረቂቅ ሕጎች /የጭሰኛውን ጥቅም በሚመለከት/ የባለመሬቱን መደብ ጥቅም ስለሚፈረሱ ምክር ቤቱና አባላቱ እያደናቀፉና እያንተቱ አዘዘዩት። የጭሰኛውን ችግር ይፈታል ተብሎ የታመነበት የ1957ቱ ረቂቅ ሳይፀድቅ በመቅረቱም ነው የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች “መሬት ላራሹ” ብለው ሰልፍ የወጡት” እንደ ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዴ

አገላለፅ። ከዚያ በኋላ ባሉት ዓመታትም ተመሳሳይ የመጨረሻ እቅድ /ረቂቅ/ ሳይሰጠው ቀርቷል።

ይህ በእንዲህ እንዳለም ድርቅ፣ የአንበጣ መንጋና ሌሎች የተፈጥሮ አደጋዎች ባደረሱት ቀውስ በ1950 በትግራይ፣ በ1958 በወሎ፣ ጥቂት ቆይቶ በ1965ም በዚያው በወሎ ተደጋጋሚ ድርቅና ረሃብ ተከስቶ የብዙ ዜጎችን ህይወት ቀጠፈ።

ተሸፋፍኖ የቆየው ረሃብ በዩኒቨርሲቲው ማኅበረሰብና በውጭ ጋዜጠኞች ተጋለጠ። የተፈጥሮ አደጋው እንዳለ ሆኖ፣ ዋናው ተጠያቂ ሙስና ነው። ሙስና ጉቦ መቀበል ብቻ አይደለም። ይህን ጉዳይ በስተመጨረሻ በሰፊው እንቃኘዋለን። የጃንሆይ አስተዳደርና መሬት በጣም በአጭሩ ያየውን ሲመሰል፤ በአጠቃላይ የግብርናው ዘርፍ በየጊዜው እየተሰፋፋ ሂደት በ1966 ዓ.ም ከኢትዮጵያ ብሔራዊ ጠቅላላ የአገር ውስጥ ምርት የመጀመሪያውን ደረጃ ይዞ 49.3 በመቶ ቢደርሰም በውጤቱ ህዝብን መመገብ የሚችል አልሆነም።

ጃንሆይና ንግድ

ንግድ በጃንሆይ ዘመን ነው የዘመነው። አብዛኛው ወደ ውጭ የሚላኩ ሸቀጦች የእርሻ ውጤቶች ነበሩ። ከጠቅላላው የውጭ ንግድ 60 በመቶውን የሚይዘው በዘመናቸው ግጥም ተገጥሞ በጅግ ወጣቶች ዜማ የተሰራለትና ዛሬም ድረስ የሚዘመርለት ቡና ነው። ቀጥሎ ቆዳና ሌጦ ነው፤ ከዚያም ጥራጥሬና የቅባት እህሎች ይከተላሉ።

የወጪና ገቢ ንግዱ ከወደመጀመሪያ ተመጣጣኝ ስላልነበረ የውጪ ንግዱ ውጤት እዚህ ግባ የሚሉት አልነበረም። ከውጭ የሚገቡ ሸቀጦችን አገር ውስጥ ማምረት ሲጀመርና ኢንዱስትሪዎች ሲሰፋፉ ግን መጠነኛ ለውጥ ታይቷል። የንግድ ሂደቱ የአገሪቱን የዓለም አቀፍ ግንኙነት አቅጣጫ የተከተለ በመሆኑ 40 በመቶው ከአሜሪካ ጋር ሲሆን በተለይ የቡና ንግድ 70 በመቶው በአሜሪካ ገበያ የሚጣራ ነበር።

በገቢ ንግድ ረገድ ደግሞ በቅደም ተከተላቸው ጣሊያን፣ ጃፓንና አሜሪካ በዋናነት ይጠቀሳሉ። ንግዱ ከሃራ መሆኑ ሲታይም ነው የኢንዱስትሪ ፖሊሲው ላይ ማተኮር ያስፈለገው። የውጪ ሸቀጦች ዋጋ እየወረደ፣ የገቢ ሸቀጦች ዋጋ እየናረ ብዙ ኪሳራዎች ታይተው ነበር። የአገር ውስጥ ንግድን በሚመለከትም ቀደም ሲል በወደቦች አቅራቢያ በሚገኙ የኢትዮጵያ ከተሞች ተጣጡፎ በመሐል ከተማው የቀዘቀዘ የነበረው የአገር ውስጥ ንግድ ወደ አዲስ አበባ አተኩሯል።

የቀድሞው የምኒልክ የአራዳ ገበያ ከወረራው ጊዜ ጀምሮ “ፒያሣ” በሚል አዲስ ስም ተሰይሞ የነጮች መገበያያ ሆኖ ነበር። መርካቶን ለሐበሻ መከለላቸውም ይታወቃል። ስለዚህ የችርቻሮው ንግድ ከፒያሣ ወጥቶ ወደ መርካቶ ተዛወረ። ፒያሣ ላይ ሰፍረው ይነግዱ የነበሩ የውጭ

ዜጎች የበላይነታቸው በታታሪው የጉራጌ ብሔረሰብ እየተሸሸረ ከሰሟል። የመርካቶ ጉራጌዎች በየመን ዓረቦች ቁጥጥር ስር ሆኖ የነበረውን የችርቻሮ ንግድ ለመቆጣጠር የቻሉትም ከነፃነት በኋላ ነው።

አንዳንድ የላይኛው መደብ አባላትም አስመጪና ሳኪ በመሆን አንዳንድ በግላቸው፣ አንዳንድ በመንግስት ሽፋን

ተሰማርተውበታል። በመንግስት ደረጃም ብሔራዊ ኮርፖሬሽን የተባለው ድርጅት ተቋቁሞ የእህል ምርትን ለአገር ውስጥ ዜጎችም፣ ለውጭ አገር መንግስታትም ይሸጥ ነበር። ይህ ድርጅት በ2ኛው የዓለም ጦርነት የኢኮኖሚ ቀውስ ለደረሰባቸው ለአውሮፓውያን ጦርነቱ እየተካሄደ በነበረባቸው ተከታታይ 4 ዓመታት የእህል ምርቶችን በመላክ በሚሊዮን የሚቆጠር ትርፍ አግኝቷል። ከዚያም የኮርፖሬሽኑን ተሞክሮ መሠረት በማድረግ የውጭ ንግዱን ለመቆጣጠር ወይም ለማመጣጠን ሌሎች ተመሳሳይ የንግድ ተቋማት በመንግስት ደረጃ ተመሰርተዋል። ከእነዚህም ውስጥ “የንግድና የትራንስፖርት ማኅበር” ተብሎ የተሰየመው ድርጅት በቀድሞው አጠራር “ማኅበር ቤት” የሚባለው የተለያዩ የውጭ ሸቀጦችን ወደአገር ውስጥ የማስገባት ሞኖፖል የነበረው ይጠቀሳል። ሌሎችም ቡና ቦርድ፣ እህል ቦርድ ... ወዘተ ቦርድ የሚባሉ ነበሩ። የጃንሆይ ዋና የገቢ ምንጭ ጉምሩክ ነው። የወጪና የገቢ ንግድ ቀረጥ ድንጋጌዎች በተለያዩ ጊዜያቶች ተደንግገዋል።

የአዋጆቹ ትኩረት ከሚወጡት ይልቅ በሚገቡት ላይ ነበር። በውጪ ንግድ በኩል ታሪፋቸው የተደነገገው ቆዳና ሌጦ፣ ቡና፣ ሰም እና ዝባድ ነበር። ይህም ዘመናዊ የሆነ አሰራር እስኪዘረጋ ድረስ የቆየ ነበር። ከገቢ ንግድ የሚገኘውን ቀረጥ ከፍ በማድረግም የመንግስትን ገቢ ማላደግ ተችሏል። ሆኖም ከወጪ ንግዱ የሚገኘው ገቢ እና ስለሆነ በንግዱ ዘርፍ ተጨባጭ ለውጥ ሳይታይ ቀርቷል።

በጥቅሉ አዲሱ የብሔራዊ ባንክ በገንዘብ ሚ/ር አጠቃላይ መመሪያ ስር የአገሪቱን የውጭ ምንዛሬ፣ የገንዘብ ሕትመት፣ የባንክ ብድርና የወለድ ፖሊሲ በሚመለከት ሃላፊነት ነበረበት። በ1935 የትራንስፖርት ሕግ ደግሞ በአገሪቱ ታሪክ ለዘመናት በንግድና በመገናኛ ስራዎች እድገት ላይ ተፅዕኖ ሲያደርግ የኖረውን የኬላ ስርዓትና ቀረጥ አስቀርቶ፣ በማዕከላዊ የመገናኛ መስሪያ ቤት ስር ዘመናዊ የሞተር ተሽከርካሪ ስርዓትና አሰራር በመፍጠር በአገራችን የንግድና የመገናኛ ታሪክ አዲስ የእድገት ምእራፍ ከፈተ። የ1935ቱ የጉምሩክ ሕግ የኢትዮጵያ መንግስት የገንዘብ ገቢ ዋናው ምንጭ የውጭ ንግድ እቃ ቀረጥ እንደሆነ አሳየ።

ነገር ግን ምንም እንኳ እነዚህ መሠረታዊ የባንክ፣ የመገናኛ፣ የጉምሩክና፣ የገንዘብ ድርጅቶችና ስራዎች በአገሪቱ ለዘመናዊ የንግድና የመገናኛ እድገት አስፈላጊ ቅድመ ሁኔታዎች ቢሆኑም፤ የኢትዮጵያ

ቁልፍ የእርሻና የእደ ጥበብ ክፍል ኢኮኖሚያዊ ሳላቀር በመሆናቸው ለንግድ ክፍል ኢኮኖሚ እድገትና መስፋፋት ሊያደርጉ የሚችሉት አስተዋፅኦ በአይነትም በመጠንም የተወሰነ ሆነ።

ቢሆንም የንግድና የመገናኛ ክፍል ኢኮኖሚው ዘርፍ ከኪሣራ ተነስቶ በየአለቱ እያደገ ሄዶ በአብዮቱ ዋዜማ ከኢትዮጵያ ብሔራዊ ጠቅላላ የአገር ውስጥ እመታዊ ምርት /ገቢ/ 15.6 በመቶ ሆኖ ነበር። ይህም ከእርሻ፣ ከአገልግሎት፣ ከኢንዱስትሪ ዘርፎች ቀጥሎ የመጨረሻ ደረጃ ላይ የሚቀመጥ ዘርፍ ሆኗል ማለት ነው።

ጃንሆይ እና ኢንዱስትሪ

የኢንዱስትሪው ዘርፍ ከወረራው በፊት ከነበረው ጋር ሲነፃፀር ከነፃነት በኋላ የታየው ለውጥ ከፍተኛ የሚባል እንደነበር ብዙዎች ያምናሉ። የዚያ ዘመን ንግድና ኢንዱስትሪ እንደ አቅሙ መስፋፋት የቻለው ንጉሡ አገሪቱን ለኢንቨስተሮች ምቹ በማድረጋቸው ነው። ለምሳሌ በ1941 ዓ.ም የተደነገገው የገቢ ቀረጥ አዋጅ ከ2 መቶሺህ ብር በላይ ካፒታል ያለውና በማዕድን፣ በኢንዱስትሪና በትራንስፖርት ዘርፍ የተሰማራ ማንኛውም ኢንቨስተር በመጀመሪያው 5 ዓመት የሚያገኘው ትርፍ ከቀረጥ ነፃ ነበር። በንግድ ኩባንያዎች ትርፍ ላይ የሚሰበሰበው ቀረጥም ከ15 በመቶ እንዳይበልጥ ተደርጎ ነበር። በሦስተኛው የበጀት ዓመትም ትራክተሮችና ልዩ ልዩ ኬሚካሎች ከቀረጥ ነፃ ሆነው ነበር የሚገቡት።

የንጉሡ አስተዳደር የኢንዱስትሪ ፖሊሲ ወጪና ገቢው ይመጣጠን ዘንድ "ከውጭ የሚገቡ ሸቀጦችን በአገር ውስጥ ምርት መተካት" የሚል ነው። በዚህም መሠረት መጀመሪያ ጨርቃጨርቅ ትኩረትን አገኘ። አቃቂ ጨርቃጨርቅ ፋብሪካና ባህርዳር ጨርቃጨርቅ ፋብሪካ በዋናነት ይጠቀሳሉ።

በኢንዱስትሪ መስፋፋት ትልቅ ድርሻ የሚሰጠው በሆላንድ ኩባንያ ወኪሎች ሲኔ ይካሄድ የነበረው የስኳር ኢንዱስትሪ ሲሆን፤ ከነፃነት በኋላ ምቹ ሁኔታ ተፈጥሮለት በ1946 ዓ.ም ሁለት የስኳር ማምረቻ ፋብሪካዎች ማለትም ወንጂ እና መተሐራን አቋቋመ። የወንጂ ስኳር ፋብሪካ መሠረቱ የጣሊያን ነበር። ጣሊያን በአዋሽ ሸለቆ የሸንኩራ ተክል ማላ መስርቶ ነበር። በ1953 ዓ.ም ኤች ሺ ኤ ተብሎ የሆላንድና የኢትዮጵያ ተብሎ ተሰየመ። በርካታ ኢትዮጵያውያንም በሥራ ተሳታፊ ነበሩ። በኩባንያው አክሲዮንም ኢትዮጵያ አንድ ሦስተኛ ድርሻ ነበራት። በ1959 ከፍተኛ የተባለውን 10 ሚሊዮን ብር ትርፍ ያስገኘ ኩባንያ ነበር። ለሸማቹም ትልቅ ለውጥ ነበረው፤ ቀድሞ ስኳር ከውጭ ይገባ ስለነበር።

ሌላው መጠጥ ሲሆን፤ የመንግስት የገቢ ምንጭ በመሆን ሰፊ ድርሻ ነበረው። ከወረራው በፊት የተመሠረተው የቅዱስ ጊዮርጊስ ቢራ

ፋብሪካ የረጅም ዘመን ሞኖፖሎን ከሜታ አቦ ቢራ ፋብሪካ ጋር መጋራት ጀመረ። ከካ ኮላና ፔፕሲም አገር ውስጥ መዘጋጀት የጀመሩት በንጉሡ ዘመን ነው።

የማዕድን ኢንዱስትሪን በተመለከተም ከነፃነት በኋላ በአዲሳ የተጀመረው የወርቅ ማዕድን ቁፋሮ እጅግ የላቀውን ገቢ ያስገኘ ሆኗል። ለምሳሌ በ1937 ዓ.ም ከመንግስት ገቢ አንድ አምስተኛ የተገኘው ከአዲሳ ወርቅ ነው። ይህ ዘርፍ መንግስትን ሰላክበረ አዲሳ የሚለው የአገር ስም በክብረ መንግስት ተቀየረ ይባላል።

በጥቅሉ የኢጣሊያ መሠረት ያላቸውን ጨምሮ የጨርቃ ጨርቅና ሲሚንቶ ፋብሪካዎች፣ የዘይት መጭመቂያዎች፣ የእንጨት መሰንጠቂያዎችና የእህል ወፍጮዎች በእጅጉ ተስፋፍተዋል። የቆቃ ግድብም በ40 ሚሊዮን ብር ተሰርቷል። ይህ 40 ሚሊዮን ብር የኢትዮጵያ መንግስት ከኢጣሊያ ማግኘት የነበረበትን ካሳ ሳያገኝ ቀርቶ፤ ነገር ግን 40 ሚሊዮን ብር ብቻ በሰጠው ካሣ የተሰራ ነው። የኢጣሊያ መንግስት ለሊቢያ ተገቢውን የጦር ካሣ በቢሊዮን የሚቆጠር ዶላር ቢከፍልም፤ ኢትዮጵያ የጠየቀችውን ገንዘብ ግን አልከፈለም። ከ40 ሚሊዮን ብር ውጪ።

ሌላው የኢጣሊያ ጅምር ኢንዱስትሪ የአዲስ አበባው የቃጫ ፋብሪካ የሚጠቀስ ሲሆን፤ አባ ሳሙኤል ተብሎ ከሚጠራው ግድብ የተጠለፈው የመብራት ኃይል ምንጭም የእነሱው አሻራ ነው። በንጉሡ ጊዜ ባየነው መልኩ ከውጭ በሚገቡ ምርቶች ላይ ከፍተኛ ቀረጥ በመጣል ያገር ውስጡን ኢንዱስትሪ ለማስፋፋት ተሞክሯል።

የኢንዱስትሪዎች ማዕከል በአብዛኛው በአስመራ፣ በአዲስ አበባና በድሬዳዋ ከተሞች ሲሆን፤ በተለይ በአገሪቱ ካሉ ፋብሪካዎች ውስጥ ግማሽ ያህሉ በአዲስ አበባ ይገኙ ነበር። ለአብነት ያህል የተነሱት ዘርፎችና መሰል የኢንዱስትሪ ተቋማት እየተስፋፉ በመሄዳቸውም የሰራተኛው ገቢ የጨመረበት ሁኔታ ከመፈጠሩም በላይ፤ በአብዮቱ መዳረሻ የሰራተኛው ቁጥር 54 ሺ ያህል ደርሶ ነበር።

የዜጎች አማካይ የዓመት የነብስ ወክፍ ገቢም 72 ዶላር ከሃምሳ ሣንቲም ደርሶ ነበር። የሰራተኛው መደብ ከየክልሉ መጥቶ ኢንዱስትሪ በተቋቋሙባቸው ቦታዎች በጋራ ሲሰራም የመሰብሰብ እድሉን አግኝቶ በእድርም፣ በእቁብም መልክ የተለያዩ ማኅበራትን መመስረት ጀመረ። የክፍያ መሻሻልና የመሣሰሉት ጥያቄዎች በአቤቱታ መልክም በአድማ መልክም መካሄድ ሲጀምሩ፤ መንግስት በ1954 ዓ.ም የመጀመሪያውን የሠራተኛ ማኅበር አዋጅ ደነገገ። በዓመቱ የኢትዮጵያ ሰራተኞች ማኅበር ኮንፌዴሬሽን ተቋቋመ። የወንጂ አድማ በ1953 ነበር የተቀጣጠለው። የመጀመሪያው የሰራ ማቆም አድማ በወንጅ ሠራተኞች

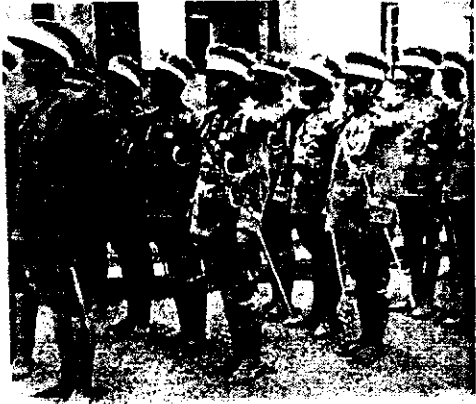
ተጀምሮ ወደሌሎችም በመዛመቱ ወደኋላ ላይ ለንጉሡ ውድቀት ዋናውና አንዱ ግብአት ሆኗል።

ባጭሩ በኢንደስትሪው ዘርፍ የታየውን መሻሻል ስናይ በ1966 ዓ.ም 436 ፋብሪካዎች፣ 54 ሺ 816 የፋብሪካ ሠራተኞች ነበሩ። አጠቃላይ የክፍለ ኢኮኖሚው የብሔራዊ ምርት ድርሻ ከመቶ 16.1 ሆኖ የታየው በ1966 ዓ.ም ነው። ዘርፉ "ከባድ" በሚባሉት ሳይሆን አነስተኛና መካከለኛ የሚባል ሆኖ፣ የምግብ፣ የመጠጥ፣ የትምባሆ፣ የጨርቃጨርቅ፣ የቆዳና የጫማ፣ የእንጨት፣ የሲሚንት፣ የሽክላ፣ የመስታወት ስራዎች፣ የሚጠቀሙ ብረት ነክ ያልሆኑ የማዕድኖች ስራ፣ የማተሚያ፣ የኬሚካል፣ የብረታ ብረትና የመሳሰሉትን የሚያካትት ነው።

በአጠቃላይ በአብዮቱ ዋዜማ በኢኮኖሚው በኩል ግብርናው 49.3 በመቶ፣ የአገልግሎት ዘርፉ 19 በመቶ፣ ኢንደስትሪው 16.1 በመቶ፣ ንግድ 15.6 ከመቶውን ሸፍነው ነበር።

የጃንሆይ የጦር ግንባታና የመሠረተ ልማት ዝርጋታ

ኢትዮጵያ ከጦርነቱ በፊት ዘመናዊ ጦር አልነበራትም። የሆለታ ገነት ጦር ትምህርት ቤትም የመጀመሪያ ሰልጣኞችን ሳያስመርቅ ነበር ጦርነቱ የተነሳው። "ንጭ ለባሽ" በሚል መጠሪያ የሚታወቁ ጥቂት የከተማ ፖሊሶች ነበሩ። ከነዚህ በኋላ ግን ዘመናዊ ፖሊስ ማግኘት ችላለች፤ በ1934 ዓ.ም በእንግሊዞች። እንግሊዞች ከመልቀቃቸው በፊትም 5 ሺህ የሰው ኃይል ያለው "የክቡር ዘበኛ ጦር" የተባሉት ወታደሮች በስዊዲናውያን መኮንኖች እንዲሰለጡ ተደረገ።

የክቡር ዘበኛ ጦር 1928

በ1937 ዓ.ም ንጉሡ አሜሪካዊው አይዘንሐወር ግብፅ ውስጥ በነበሩበት ጊዜ ወደ ግብፅ አምርተው ተገናኝቶውና በኢትዮጵያ ሰላላው

ወቅታዊ ሁኔታ ተነጋገሩ። ስለ ኤርትራ፣ ስለኢጋዴን፣ ስለምድር ባቡር አጠቃላይ ሁኔታውን አስረዱ።

የአሜሪካው የፔትሮሊየም ኩባንያ "ሲንክልየር ሊወስ" በኢጋዴን የነዳጅ ዘይት ፍለጋ ጥናት ቢያካሂድ ኢትዮጵያ ፈቃደኛ እንደሆነች ንጉሡ ያስረዱትም፣ የኢጋዴን ግዛት የይገባኛል ጥያቄ መፍትሄ እንዲያገኝና፣ በዚያውም ከአሜሪካ ጋር ጥብቅ ቁርኝት ለመመስረት ነበ ።

ከ1937 ዓ.ም በፊት የአሜሪካውያን ተሳትፎ በሲ.ኪ.ሌ ዘርፍ ነበርና አሜሪካ በወታደራዊው መስክ ልዩ ድጋፍ እንድታደርግ ንጉሡ ተማፀኑ። ሆኖም አሜሪካ ለዘብተኛ አቋም ይዞ ጥቂት ጊዜ ቆየች። ከ1938 ዓ.ም ጀምሮ የተወሰኑ ወታደራዊ እገዛዎችን ስታደርግ ቆይታ። በ1945 ዓ.ም ኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር በፌዴሬሽን ስትተሳሰር ግን አሜሪካም አስመራ ባላት የመገናኛ ጣቢያ ምክንያት የመካከለኛው ምስራቅ ስትራቴጂካዊ ጥቅሟ ከኢትዮጵያ ጋር ተያያዘ። ወዲያውም የእንግሊዝ ወታደራዊ ተራድኦ ቡድን ከኢትዮጵያ ሲወጣ ኢትዮጵያ የተሟላ ድጋፍ ከአሜሪካ ማግኘት ችለች።

በ1944 ዓ.ም በገማል አብደል ናስር አማካኝነት በግብፅ የተካሄደው አብዮትም አሜሪካ በመካከለኛው ምስራቅና በቀይ ባህር ዳርቻ ያላትን አቋም በደንብ እንድታጠጋ አስገደዳት። በእነዚህ ሁኔታዎች መነሻነት አሜሪካና ኢትዮጵያ ኢኮኖሚያዊና ወታደራዊ ስምምነት ተዋዋሉ።

"የአሜሪካ ተዕዕና ከሁሉም ጎልቶ የታየው በስልጠናና በትጥቅ መስክ ነበር። ከ1938 እስከ 1964 ድረስ አሜሪካ ያደረገችው ወታደራዊ እርዳታ በ180 ሚሊዮን የአሜሪካ ዶላር የሚገመት ነበር። ከ1945 እስከ 1960 ባለው ጊዜ ከ5 ሺ 500 በላይ የሆኑ ኢትዮጵያውያን በአሜሪካን አገር የተለያዩ ወታደራዊ ስልጠና አግኝተዋል። ከዚህ በተረፈ ጅቱ፣ ፀረ-አውሮፕላን መቃወሚያው፣ የባህር ኃይል መርከብና ጀልባው፣ የአግረኛው መሣሪያና አንዳንዴ ዩኒፎርሙም ሳይቀር የሚመጣው ከአሜሪካ ነበር። በትጥቅም ሆነ በስልጠና የአሜሪካ ወታደራዊ እርዳታ ቁንጮ ውጤት ተብሎ የሚገመተውና በዘመናዊነቱና በቅልጥፍኛውም ዝናን ያተረፈው የአየር ኃይሉ ነበር።" (የ/ር ባህሩ ዘውዴ 2002)

አሜሪካ በ1945ቱ ስምምነት መሠረት በአስመራ የሚገኘውን የመገናኛ ጣቢያዋን ማለትም በመካከለኛው ምስራቅ ኮሚኒስት አገሮችን ለመከታተል የሚያስችላትን የሰለላ ጣቢያ "ቃኘው ጦር ሠፈር" በሚል ስያሜ በመሰየም ይዞታዋን ስታረጋግጥ፣ በምላሹም "ማግ" በሚል ምህፃረ ቃል በሚታወቀው የወታደራዊ እርዳታ አማካሪ ቡድን አማካይነት ሦስት ክፍለ ጦር ሠራዊት ለኢትዮጵያ አሰልጠኝች። አሰልጥኛም አስታጠቀች። የኢትዮጵያ የምድር ጦር ቀደም ብሎ ከሰለጠነው ጋር

ተዳምሮ በአራት ክፍለጦሮች ተደራጀና አንደኛው ክፍለ ጦር /ከቡር ዘበኛ/ በአዲስ አበባ፣ ሁለተኛው ክፍለ ጦር መጀመሪያ ደሴ፣ ቀጥሎ ኤርትራ፣ ሦስተኛው ሐረር፣ አራተኛው ከፊሉ አዲስ አበባ ከፊሉ ነገሌ ቦረና ተመደቡ።

በየክፍሉም አሜሪካውያን አማካሪዎች ተመደቡ። የምድር ጦሩን በዘመናዊ መንገድ ካደራጁ በኋላም በሰዊዲናች ተጀምሮ የነበረውን የአየር ኃይልና በኖርዌይያኖች እየተደራጀ የነበረውን የባህር ኃይል ተሳትፈውበታል። በእንግሊዝ ስር በነበሩት ህንዶች ይተዳደር ለነበረው የሐረር ጦር አካዳሚም የማቴሪያል ድጋፍ ያደረጉ ሲሆን፤ የአሜሪካውያን አሻራ ያላረፈባቸው የጦር ክፍሎች ተብለው የሚጠቀሱት ከቡር ዘበኛና ፖሊስ ናቸው።

በጃፓን አማካሪነትም ባፋጣኝ የማዕረግ እድገትና ሹመት ብዙ ከፍተኛ መኮንኖች ሊፈጠሩ ችለዋል። “ከ1939 እስከ 1948 ድረስ በዘጠኝ ዓመታት ውስጥ አራት ብርጋዴር ጀኔራሎች ብቻ የነበሩ ሲሆን፤ ከ1949 እስከ 1959 ድረስ በእስር ዓመታት ውስጥ 42 ብርጋዴር፣ ሜጀርና ሌተናል ጀኔራል መኮንኖች ተፈጥረዋል።” (ፕ/ር ላጲሰ1983)

አጠቃላይ ጦር ኃይሉም በአንድ የጦር ሚኒስቴር ስር እንዲተዳደር ተደርጓል። ኢትዮጵያ ከ1940ዎቹ ጀምሮ በተከታታይ በአሜሪካውያን ሰፊ ድጋፍ በባህር ኃይል፣ በአየር ኃይል፣ በምድር ጦር በኩል በደንብ የተደራጀ የምርጥ ዘመናዊ ጦር ባለቤት ሆነች። ከባድ የጦር ካሚዮኖች፣ ታንኮች፣ ወዘተ አሜሪካውያን ለገሱ። ምንም እንኳን የ2ኛው የዓለም ጦርነት ቅርት ቢሆንም።

በጥቅሉ አሜሪካ ኢትዮጵያ ለኮሚኒዝም ጥቃት እንዳትጋለጥ በደንብ አዘጋጅታታለች ለማለት ይቻላል። (የሚገርመው ኮሪያ የዘመቱትና ከአሜሪካውያን ወታደሮች ጎን ተሰልፈው የተዋጉት ቃኘው ሻለቃ በአሜሪካውያን ካልሰለጠኑት ከከቡር ዘበኛ የተመለሱ መሆናቸው ነው።)

የአሜሪካ ድጋፍ በጦር ኃይሉ ብቻም ሳይሆን በአየር ትራንስፖርት በኩልም አለ። በ1938 ዓ.ም ከኢትዮጵያ ወደ አሜሪካ ያቀናው ልዑክ በኢትዮጵያ የአየር መንገድ ለማቋቋም የአሜሪካን እርዳታ ጠየቀ። በሚቀጥለው አመትም በኢትዮጵያ መንግስትና በትራንስትጌታል ኤንድ ዊስተርን ኤር ላይን /T.W.A/ መካከል ስምምነት ተደርጎ የኢትዮጵያ አየር መንገድ በ1939 /1946 እ.ኤ.አ/ ተቋቋመ።

ዋና ስራ አስኪያጆችና የቴክኒክ ተቆጣጣሪዎች አሜሪካውያን ሆነው ከቀጠሉ በኋላ፤ በ1964 ዓ.ም የመጀመሪያው ኢትዮጵያዊ ስራ አስኪያጅ ተሾመ። ለየብስ መንገድም ቢሆን አሜሪካ ዋናውን ድርሻ

ትይዛለች። ቀደም ሲል በወረራው ጊዜ ተሰርተው የነበሩ መንገዶች በጦርነቱ ፈራርሰው ነበር። አዳዲስ መንገዶችም በብዛት አልነበሩም። በ1943 ዓ.ም የአውራ ጎዳና ባለስልጣን ተቋቁሞ የኢትዮጵያን መንገዶች ለመጠገንና አዳዲስ መንገዶችን ለመገንባት እንቅስቃሴ ተጀመረ። የባለስልጣን መስሪያቤቱም የተቋቋመው በአሜሪካ ድጋፍና ትብብር ነው።

የባለስልጣኑ መስሪያ ቤት በአሜሪካውያን የባላይነት ተቋቁሞ ስራውን ሲጀምርም ግንባታው እንደ አገራቸው አምሳያ /ኦፊሰ እፍ ፕብሊክ ሮድስ/ ሆኖ ተነድፎ ነበር የቀጠለው። በ1953 ዓ.ም የስራ አስኪያጅነቱን ስልጣን ኢትዮጵያውያን ቢረከቡም፤ የመንገድ ስራ እንቅስቃሴዎች ይከናወኑ የነበሩት ግን በአሜሪካ ስር ከሚገኘው ከዓለም አቀፍ የመልሶ ግንባታና ልማት ባንክ /ኢንተርናሽናል ባንክ እፍ ሪኮንስትራክሽን ኤንድ ዴቨሎፕመንት/ በተገኘ ብድር ነበር። በዚህ ምክንያት ባንኩ በባለስልጣኑ ተግባራት ላይ ከፍተኛ የቁጥጥር ኃይል ነበረው።

ቴሌን ለረጅም ጊዜ ይዘው የቆዩት ሲውዲኖች የነበሩ ቢሆንም፤ እንደገና በዘመናዊ መልክ ለማደራጀት የአሜሪካ እጅ ነበረበት። ከአፄ ምኒልክ ጀምሮም በየጊዜው እየተሰፋፋ መሄዱ ይታወቃል።

ከባንክ ጋር በተያያዘ እንግሊዞች ሰፊ ተሳትፎ ነበራቸው። በወረራው ጊዜ ቀደም ሲል ከነበረው ባንክ ውጪ ባንኮ ዲሮማና ባንኮ ዲናፖሊ የሚባሉ የኢጣሊያ ባንክ ቅርንጫፎች ተቋቁመው ነበር። ጣሊያኖች ከወጡ በኋላ በ1934 የተቋቋመው የኢትዮጵያ መንግስት ባንክ እንደ ንግድ ባንክም፣ እንደ ብሔራዊ ባንክም ሲያገለግል ከቆዩ በኋላ፤ በ1955 ዓ.ም ተግባራቸው በአዋጅ የተለየ የኢትዮጵያ ንግድ ባንክና ብሔራዊ ባንክ ተቋቋሙ። ከዚያ በኋላም እየተሰፋፋ ሄደ።

በትምህርቱም እንግሊዝና ፈረንሳይ የማይናቅ ተሳትፎ የነበራቸው መሆኑ እንዳለ ሆኖ፤ አሜሪካ የአንበሳውን ድርሻ ትይዛለች። በርካታ ኢትዮጵያውያን ለትምህርት የሚላኩት አሜሪካ ነበር። በጥቅሉ በአገር ግንባታው ዘርፍ ሰፊ አስተዋፅኦ ያበረከተችው አገር አሜሪካ ነበረች። ሂደቱ በዚህ ቀጥሎ በስተመጨረሻ ግን የንጉሡን አፍቃሪ ካፒታሊዝምነት እየተቃወመ የመጡትና የኢትዮጵያን መንግስት ፈውዳል እያሉ የሚጠሩት ምሁራን /ተማሪዎች/ ይህ የኢምፔሪያሊዝም ነፃነት ትው እያሉ መንቀፍ ጀመሩ። የሚገርመው ልክ በዚያው ዘመን የሶሻሊስት ርዕዮተ ይከተል የነበረውና ለአስዋን ግድብ ከሶቭየት እርዳታ ይጠይቅ የነበረው፤ ሲውዝ ካናልን ከእንግሊዝና ከፈረንሳይ ሊወርስ የተነሳው ጋማል አብደል ናስር ሞቶ አንዋር ሳዳት የግብፅ መሪ ሲሆን፤ ሶቭየትን ትቶ አሜሪካን ወዳጅ አደረገ። የቃኘው ጦር ሠፈር አስፈላጊነትም አከተመ። አሜሪካም የመካከለኛው ምስራቅ ስጋቷ ተወገደ። በዚያ ላይ ዘመን ተራቆ

በሳተላይት መረጃን መሰብሰብ ተችሎ ነበርና የሰለላ እምብርቱ ዋጋ ቢሰ ሆነ። ተማሪዎችም አሜሪካን፣ አሜሪካም ተማሪዎችን ተገላገሉ።

አጼ ኃይለስላሴ ተደጋግሞ እንደተገለጸው ኢትዮጵያን ዘመናዊ አገር ለማድረግ የውጭ እርዳታ የግድ አስፈላጊ መሆኑን በማመን በዲፕሎማሲው መስክ ልዩ ጥረት አድርገዋል።

ከአፍሪካ መሪዎችም ተወዳዳሪ ያልተገኘላቸው አገር ጎብኝ በመሆን /የዓለም አገራትን በመጎብኘት/ የአንደኛነቱን ስፍራ ይይዛሉ። ይህም ለመዝናናት ሳይሆን እርዳታ ፍለጋ ነው። ከግንቦት 1946 እስከ ታህሳስ 1947 ዓ.ም ድረስ ባሉት 8 ወራት ውስጥ ከፍተኛ ባለስልጣናቸውን አስከትለው አሜሪካን፣ ካናዳን፣ ሜክሲኮን፣ ዩጎዝላቪያን፣ ግሪክን፣ ፈረንሳይን፣ ሆላንድን፣ ምዕራብ ጀርመንን፣ ሲውዲንን፣ ኖርዌይን፣ ዴንማርክን፣ አስትሪያን የጎበኙ ሲሆን፤ በህዳር 1949 ደግሞ ህንድንና ጃፓንን እንዲሁም ሌሎችን ጎብኝተዋል።

ዋና አላማቸውም የኢኮኖሚና የቴክኒክ እርዳታ ለማግኘት ነበር። ለምሳሌ በህዳር 1949 ጃፓንን በጎበኙ ጊዜ በቶኪዮ ከተማ ለጠቅላይ ሚኒስትሩ ባደረጉት ንግግር “የአገራችንን የተፈጥሮ ሐብት በስራ ለማዋልና የህዝባችንን የኑሮ ደረጃ ከፍ ለማድረግ በያዝነው ተግባር አፈፃፀም የጃፓን ገንዘብና የቴክኒክ እውቀት ተካፋይ እንዲሆን በደስታ የምንቀበለው መሆኑን ለክቡርነትም ለማረጋገጥ እንፈልጋለን” ብለዋል። በሌሎች አገራትም ተመሳሳይ ተማሪዎችውን እንደቀጠሉ ግልፅ ነው። አገራቱም ኢትዮጵያን በማዘመን ረገድ የየድርሻቸውን ተወጥተዋል።

እነዚህን የመሳሰሉ የሰልጡን ባዕድ አገራት አስተዋፅኦ ስናይም እንዲሁ በችሮታና በርሀራሄ ለኢትዮጵያ አዝነው እንዳደረጉት መወሰድ የለበትም። አገራቱ የየራሳቸውን ጥቅም፣ ክብርና ተወዳዳሪነትን በማሳየት ፖለቲካዊ ትርፍ ለመሸመትና በርዕዮትም በኩል ቀዳሚነትን ለማወጅ ሲሉ የሚረመዱበት መንገድ ነው።

ሐርልድ ማርክስ “The Politics of empire Ethiopia Great Britain and the United Sates 1941 - 1974” በሚል መፃሕፍቱ፤ “ይህ አይነቱ ቀዳማዊ ኃይለስላሴ የወሰዱት ዲፕሎማሲያዊ እርምጃ በቀዝቃዛው ጦርነት ኢትዮጵያ ወደ ምስራቅ ርዕዮት ልታዘነብል ትችላለች የሚል ፍርሃት አሜሪካን ክፉኛ እንቀጥቅጧት ነበር” በማለት ገልጸውታል። ስለዚህም “አሜሪካ የኢትዮጵያን ጉዳይ ከልቧ እንድታስብበትና ሙሉ ትኩረት ለኢትዮጵያ ፀጥታ እንድትሰራ የሚጋብዝ ነበር” ሲሉ ያክሉበታል።

ጃንሆይና ትምህርት

ጃንሆይና ትምህርት አብረው የተወለዱ እስኪመስል ድረስ አስገራሚ ፍቅር ነበራቸው። ጃንሆይን ለመተቸት ብዕራቸውን የሚቀሰሩ ምሁራን ጃንሆይ ያስተማሯቸው ናቸው። በራሳቸው ገንዘብ ከፍለው ባያስተምሯቸውም፤ ዜጎች በአገራቸው ላይ የመማር መብት ቢኖራቸውም፤ መንግስት ትምህርትን የማስፋፋት ግዴታ ቢኖርበትም፤ ብዙ ብዙ ነገር ቢባልም፤ የዛሬ አገር መሪዎችን በጊዜ እንዲሰለጥኑ አድርገዋልና ቢያንስ በትምህርቱ ዘርፍ በእጅጉ ሊመሰገኑበት የሚገባ ስራ ስርተዋል።

የትምህርት ፖሊሲው ልክ አልነበረም፤ የምዕራባውያን ምንትስ ነው፤ የመኳንንቱ ልጆች ናቸው የሚማሩበት፤ ትምህርቱ የመንግስት ሃብት ነው፤ የቅበላ አቅሙ አነስተኛ ነው... ወዘተ... እየተባለ ይወራል። ይህን ሁሉ ወራ ለማውራት የሚያስችል እውቀት፣ ስድብን ወደ ወረቀት ገልብጦ መፃፍ የሚያስችል ግንዛቤ፣ መፈክር ካርቶን ላይ በቀለም መፃፍን ሳይቀር ያለማመደ ዘመን ግን የጃንሆይ ዘመን ነው።

ስለዚህ አንዱን መንግስት አግንኖ ሌላውን መንግስት ለማጣጣል ሲባል የሚካሄድ የትችት ዘመቻ፤ ምንም እንኳ “ጨቋኝ” የሚባል ስርዓት ነበረው ቢባልም፤ በመልካም መታወስ የሚችልበትን ታሪክ አብሮ ማንቋሽሽ ተገቢ አይሆንም። የውጭ አገር ጠላት ይመስል ይህንን ስራቸውን ሳይቀር ሊያዳፍኑ የሚሞክሩ ጥቂት አይደሉም። ይህ አካሄድ የቀጣዩን መንግስት መነሳሳት ሊያዳክመው ይችላል። የምናወራው ስለ ኢትዮጵያ ነው። እናም ስለ ጃንሆይ የትምህርት አጀማመርና የሚደነቅ የማስፋፋት ስራቸው።

አንድ የነበረችውን የምኒልክ ትምህርት ቤት እሱዋም በፈረንሳይኛና በእንግሊዝኛ ቋንቋ የተወሰነ ትምህርት የሚሰጥበትን ተቋም ከአልጋ ወራሽነት ዘመናቸው ጀምሮ በጥረታቸው በእርዳታም ይሁን በብድር በአገራቱ ሃብትም ይሁን በምን መልካም ፈቃዳቸው ሆኖ አስፋፍተው ብዙ ምሁራንን ለኢትዮጵያ አስረክበዋል። የጃንሆይ በትምህርት ማመን ቀደም ብሎ የታወቀ ነው። የንግስና መንገዳቸውን ይጠርጉ በነበረበት ጊዜ የወደፊቷ ኢትዮጵያ በምሁራን አሰራር ትገነባ ዘንድ ዘር ሳይመርጡ ብዙዎችን ወደሰለጠነው ዓለም ለትምህርት ልክዋል። አጼ ምኒልክ በጣሉት መሠረት ላይ ተንጠላጥለው ጃንሆይ ከአልጋወራሽነት ዘመናቸው ጀምሮ ልዩ ትኩረት የሰጡት ጉዳይ ነው፤ ምሁራንን ማብዛት።

ከኢጣሊያ ወረራ በፊት 250 ምሁራን ውጭ አገር ተምረው መጥተው የመንግስት ባለሥልጣን ሆነው ይሰሩ ነበር። በወረራው ዘመን የኢጣሊያ ባለስልጣናት ምሁራኑን እያደኑ ገደሏቸው። በዚህም ከፊሉ አለቁ። የተረፉት ከነፃነት በኋላ አገራቸውን እንዲያገለግሉ ተደረገ።